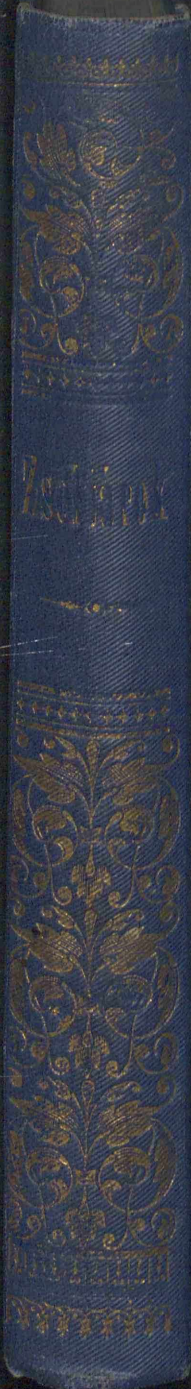

Zsolttárok

B

944.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 944

ספר

זמירות ישראל

יהוא

ספר תהלים

עם תרגום לשון הגר ונרוה אליו מקצה סגולות
השיר והמליצה

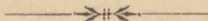
מאת

משה בן ישראל יעקב שמערן ז"ל

מורה בבית החנוך למורי ישראל

בודאפעשמ

בשנת ג'אל"ת ב'זרוע עמ"ך לפ"ק

פערלאג פֿאן מ. ע. לאַווייס זאהן, בוכהאנדלונג קאַניגסנאסע נר. 1.

IZRÁEL ÉNEKEI

VAGYIS

ZSOLTÁROK

A KLASSIKAI HÉBER KÖLTÉSZET AESTHETIKAI
MÉLTATÁSÁVAL

TANODAI S MAGÁNHASZNÁLATRA

MAGYARRA FORDITOTTA

STERN MÓR

KÉPZŐINTÉZETI TANÁR.

LÖWY M. E. FIA KÖNYVKERESKEDÉSE,

BUDAPESTEN 1838.

NAGYSÁGOS

SCHWEIGER MÁRTON ÚRNAK,

A MAGYAR S ERDÉLYHONI IZRAELITÁK

ORSZ. IRODÁJÁNAK,

AZ ORSZ. IZR. FÉRFITANITÓKÉPEZDE

IGAZGATÓTANÁCSÁNAK,

VALAMINT

AZ ORSZ. RABBIKÉPZŐ-INTÉZET

IGAZGATÓ VÁLASZTMÁNYA

NAGYÉRDEMŰ ELNÖKÉNEK

KIVÁLÓ TISZTELETTEL

AJÁNLVA.

Előszó.

A szentírás egyik könyve sem gyakorolt oly közvetlen, mélyreható befolyást a népek gondolkozása s vallási érzetének ébresztésére, mint a zsoltárok. Az ezekben nyilatkozó mély vallásosság, alaki tökély, választékos nyelv, az isteni gondviselés, valamint egy jobb kor bekövetkezése iránt táplált hit: mind együtthatnak, hogy a zsoltárokat a hit s lelkiüdvözülés kiapadhatlan forrásává, úgyszólván *nemzetközi* imakönyvvé tegyék.

Míg azonban a többi népek a zsoltárokat saját nemzeti nyelvökön birják s ennélfogva át is érezhetik, fiatalabb nemzedékünk a szentírás s héber nyelv tanulmányozásának szűkebb körre történt szorítása folytán a zsoltárok lélekemelő hatásától mindinkább elzáratik, fenkölt eszmevilága reá nézve érthetlenné válik.

Már pedig korszerű nevelés s vallásosság nemcsak hogy ki nem zárják, de szükségképen kiegészítik egymást. Ez kell, hogy lelkes ifjúságunk s minden józanggondolkozásu izraelitának egyik főtörekvését képezze, minek elkerülhetlen feltétele pedig az, hogy a klasszikai s modern nyelvek cultiválása mellett saját őseink klasszikai szépségü irodalmának tanulmányozását régi jogaiba visszahelyezzük.

II.

E feladat megkönnyebbitése czéljából fordítottam le a zsoltárokat magyar nyelvre, az első egyetemes kiadás ez, mely ez ideig magyar izraelita részről esz- közöltetett, főelve pedig, mely e fordításban mindvé- gig követtetett: *a szöveghűség.*

Valjon eme kitüzött czéломat mennyire értem el, vagy csak hozzávetőleg közelítettem meg, azt az il- lető szakkörök s az ügy iránt érdeklődők szives ité- letére bizom.

A FORDITÓ.

Az ó—, vagy klasszikai héber költészetéről.

A héber klasszikai költészet beható tanulmányozása alkalmával úgy *külső alak*, mint *belső szerzetére* nézve több nevezetes törvényre akadunk, melyek együttvéve annak széptani szabályait képezik.

Alaki tekintetben az óhéber költészet lehetőleg egyenlő hosszú, *ütemes* verssorokban mozog, mi e költeményeknek dallamos hullámzást kölcsönöz. Például:

יגמרנא רע רשעים
 ותכונן צדיק
 ובוהן לבות וכליות
 אלהים צדיק

Veszszén a gonoszok rosszasága,

Erősítsd az igazat;

Ki sziveket s veséket vizsgálsz

Igazságos Isten!

(7. zsolt. 10. v.)

Képlete a szavak száma szerint: 3, 2, 3, 2.

Vagy pedig:

שמעה יהוה צדק
 הקשיבה רנתי
 האזינה תפלתי
 בלא שפתי מרמה.

Hallgasd, örökkévaló! az igazságot,

Figyelj könnyörgésekre,

Ügyelj imámra
Álnokság nélküli ajkából.

(17. zsolt. 1. v.)

Képlete: 3, 2, 2, 3.

Hasonlóképen:

גם כִּי־אֵלֶיךָ בָּנִיא צְדָמוֹת
לֹא־אִירָא רַע
כִּי־אֵתָהּ עִמְדִי
שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנַתְךָ הֵמָּה יִנְחֲמוּנִי

Ha járok is a halálárnyék völgyében,
Nem félek véstől,
Mert te vagy velem:

Botod s támaszod vezérelnek engem.

(23. zsolt. 4. v.)

Képlete: 4, 2, 2, 4.

A *caesura* vagy *sormetszet* határozott nyomaira is akadunk az értelmileg együvé tartozó szavak csoportosításában. Például:

מְבֹרַכַת יְהוָה | אֶרְצוּ
מִמְּגַד שָׁמַיִם | מִטַּל

Áldott az örökkévalótól földje
Az ég harmatának édességével.

(Mózes 5. könyv 33. feje. 13. v.)

Vagy pedig:

יַעֲזֹב רָשָׁע | דְּרָכּוֹ

וְאִישׁ אֹזֶן | מִהַשְׁבֵּתוֹ

Hagyja el a gonosz útját
S az álnok férfiú gondolatait.

(Jezsájás 55. feje. 7. vers.)

Vagy pedig:

יבש הציר | נבל ציץ
ודבר אלהינו | יקום לעולם

Megszárad a fű, hervad a virág:
De Istenünk szava fennáll örökké.

(Jezsájás 40 fejr. 7. v.)

Az *alliteratio* példái:

דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל
Dán bírálni fogja népét
Mint Izráel törzseinek egyike.

(Mózes I. könyv 49. fejr. 16. v.)

Vagy pedig:

גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב

Gádot had támadja meg,
De ő sarkon szabdalja.

Mózes I. könyv, 49. fejr. 19. v.

A *refrain*, *visszatérő rim* vagy *versszakasz*, mely a héber klasszikai költészet egyik aesthetikai szépségét képezi.

Igy a 8. zsoltárban a 2. és 10., a 49. zsoltárban a 13. és 21. versben refrainszerű ismétlések fordulnak elő, mely utóbbi eléggé érdekes, hogy vele külön foglalkozzunk.

Ugyanis a 13. vers így hangzik:

ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות גרמו

Az ember méltóságban egy éjig sem tart,
A baromhoz hasonlóan mulik ki.

Mig a 21. vers némi eltérést mutat:

אדם ביקר ורא יבין
נמשל כבהמות נדמו

Az ember méltóságban, ha nincs értelme,
A baromhoz hasonlóan mulik ki.

A visszatérő versszakasz tehát egy érdekes szó-
játékot tartalmaz יבין יבין, mely a római klasszikusok
aesthetikai szabályára: »varietas delectat», »a válto-
zatosság gyönyörködtet», emlékeztet.

Ugyanezen változatosságot lehet a 80. zsoltárban
észlelni, melyben a 4., 8. és 20. vers, a 42. zsoltár 6.
és 12. vers mindegyik csekély változtatással ismét elő-
fordul, hasonlóképen Birák 5. fejezet 15. és 16. versében.

A költészeti kültechnikához tartozik végül az
akrostichon, melynél fogva több zsoltár *alfabetikus vers-*
sorok, *egész versek*, sőt *versszakaszokkal* szerkesztetett.

Alfabetikus verssorokat a 111. és 112., *egész ver-*
scket a 145., *alfabetikus versszakaszok* a 119. zsoltár-
ban találunk.

II.

A költészeti nyelvről.

A költészetre nézve azon főszabály áll, hogy az
eszményileg szép és nemes tartalomnak a művészi
külalak s a nyelv választékossága megfeleljen.

Bármily remek verselés nem képes a tartalom
meddőségét, vagy éppen banális voltát fedezni, s vi-
szont a legszebb eszme a külalak pongyolasága mel-
lett szépségének legvonzóbb részét elveszti.

A szentírás költészete mind a két kelléket szerencsés összhangzatba tudta hozni: mindig eszményi, s kifejezéseiben mindig nemes maradt.

A szentírás költészetében az előbbi fejezetben csak vázlatosan jelölt kültechnikai szabályokon kívül azonban még három nevezetes törvényre akadunk, melyek eszmemenetét mintegy szabályozzák, s miknek számos példái a szentírás bármely költői részében feltalálhatók. Ilyenek:

1. A *párhuzamosság* (parallelismus vagy analogia), mely szerint egy s ugyanazon eszme változatos szavakkal ismételve kifejeztetik. Példák:

עדה וצלה שמען קולי
נשי למך האזינה אמרתי
כי איש הרגתי לפעעי
וילד — להברתי

Ádáh és Czilláh halljátok szavamat,
Lemech feleségei figyeljetek beszédemre:
Férfit öltem önnönsebemre,
S gyermeket — kelevényemre.

(Mózes I. könyv 4. fejj. 22. v.)

אראנו ולא עתה
אשורנו ורא קרוב

Látom, de nem most,
Pillantom, de nem közel.

(Mózes 4. könyv 24. fejj. 17. v.)

מה אקב לא קבה אר
ומה אזעם לא זעם יהוה

Mit szidjak, ha Isten nem szid!

Mit átkozzak, ha az Örökkévaló nem átkoz!

(Mózes 4. könyv 23. fejj. 8. v.)

2. Az *ellentét* (antithesis), midőn a verssorok eszmemenete egymással merő ellentétet fejez ki. Példák:

בן חכם ישמה אב
ובן כסיל תונת אמו

A böles fiú megörvendezteti az atyát;

De az oktalan fiú anyjának búja.

(Péld. 10. fejj. 1. v.)

ראש עשה כקדרמיה
ייד חרוצים תעשיר

Szegénységet okoz a lusta kéz;

Míg a szorgalmas kéz gazdagit.

(Péld. 10 fejj. 4. v.)

כי רגע באפו
חיים ברצונו
בערב ילין בכי
ולבקר רנה

Pillanatig tart haragja,

Élethosszig jóvolta.

Este sirás költözik be,

Reggel pedig ujjongás.

(30. zsolt. 6. v.)

3. A *következtetés* (deductio), ha az első verssor-, illetőleg verspárban foglalt állítás, vagy alapigazságból (praemissum) annak logikai következménye (conclusio) levezettetik. Példák:

לולי יהודה עזרתה לי } *praemissum*
 כמעט שכנה דומה נפשי } *conclusio*

Ha az Örökkévaló nem lett volna segítségemre, (*feltét*)

Majd siri csendben nyugodnék lelkem. (*következtetés*)

94. zsolt. 17. v.

אם שכחנו שם אלהינו } *praemissum*
 ונפרש כפינו לאל-זר }
 הלא אלהים יחקר-זאת } *conclusio*
 כי-הוא ידע תעלמות לב }

Ha elfelejtettük volna Istenünk nevét, } *feltét*

S kiterjesztjük kezeinket idegen isten előtt:

Valjon Isten ezt ki nem keresi? } *követ-*

Hisz ismeri ő a sziv rejtelseit. } *keztetés.*

(44. zsolt. 21. és 22. v.)

אל-תתהלל ביום מחר } *praemissum*
 כי לא-תדע מה-ילד יום } *conclusio*

Ne dicsekedjél a holnapi nappal: } *feltét*

Hisz nem tudod, mit szül a ma! } *következtetés.*

(Péld. 27. fejj. 1. v.)

A klasszikai héber költészetben a verssorok tehát vagy *párhuzamosak*, vagy *ellentétesek*, vagy pedig *következtetők*, mely aeshetikai szabályok felismerése a szent iratok tanulmányozását lényegesen elősegíti; kétes esetekben pedig a szöveg valódi értelmének megállapítására biztos támaszpontot nyújt. Példák:

יתיצבו מלכי-ארץ
 ורוזנים נוסדו-יחד

E verspárban מלכי־ארץ *a föld királyai*, és רוזנים *fejedelmek* synonym kifejezések, e szerínt יתיצבו *összeállnak* és נוסדו־יהד szinte rokonértelműek. E szó יסד *alapítani*, de *tanácskozni* értelemmel is bír. Az első nem felel meg a párhuzamba vett יתיצבו szónak, tehát az utóbbi a helyes. A vers fordítása így hangzik:

Összeállnak a föld királyai
S fejedelmek együtt tanakodnak.

(2. zsolt. 2. v.)

ישוב עמלו בראשו
ועל קרקדו חמסו ירד

Ezek párhuzamos verssorok, mert ראש *fej*, és קרקד *fejtető, koponya* synonymiák, e szerínt עמל és חמס szinte rokonértelműek. Ámde עמל lehet: *szenvedés, szorgalom fáradtság, fáradtság gyümölcse, igazságtalanság*. Ezek közül csak az utolsó felel meg a párhuzamba vett חמס szónak.

A vers értelme tehát:

Igazságtalansága visszatér fejére,
S erőszakoskodása tetejére száll.

(7. zsolt. 17. v.)

S íme a párhuzamosság törvényénél fogva megtaláljuk az egyes szók értelmét.

Nézzük már most az ellenpróbát:

יש מתעשר ואין כל
מתרושש והון רב

Ezek ellentétes verssorok, mert אין כל *nincs semmi* és הון רב *sok vagyon* ellentétes fogalmak, akkor מתעשר *gazdagnak tettei* magát és מתרושש szinte ellentétet képeznek.

A vers fordítása tehát így hangzik:

Van, ki gazdagon tesz, holott semmi sincs;

Más szegénységet tett, s sok a vagyon.

(Péld. 13. fejj. 7. v.)

הֹרְעִים בְּדַמְעָה

בְּרִנָּה יִקְצְרוּ

Ellentétes verssorok, minthogy **זרע** *vet* és **קצר** *arat* ellentétek; ez okból **דמעה** *köny* és **רנה** szintén ellentétet képeznek. A vers értelme:

Kik könnyel vetnek,

Ujjongva aratnak.

(126. zsolt.5. v.)

רֹאשׁ עָשָׂה כַּף רְמִיָּה

יַד הַרְוִיצִים תַּעֲשֶׂה רַ

ראש *fej, csücs, jeles, főnök, kezdet, szegény*; ezek közül csak az utóbbi képez ellentétet **עשר** *gazdaggal*; **יד הרוצים** *szorgalom keze* **כה-רמיה**-val hozatott combinatióba, s bár **רמיה** *csalárd v. lazú* (**קשת רמיה**), jelen esetben *lusta* értelemmel bír. A vers fordítása tehát:

Szegénységet okoz a lusta kéz,

Míg a szorgalmas kéz gazdagít.

(Péld. 10. fejj. 4. v.)

Ellentétes verssoroknál a combinatióba hozott szók bármelyikéből a másiknak értelmét szinte meglehetősen állapítani.

Az óhéber költészeti nyelvnek e hármas törvénye azonban csak a lyrai, vagyis érzelmi költeményekre vonatkozik, míg epikai költeményekben, a tisztán *elbeszélő* hang uralkodik. Ilyen például a következő parabola:

אֲשִׁירָה נָא לִידִידִי
 שִׁירַת דּוּדֵי לְכַרְמוֹ
 כֶּרֶם הִיָּה לִידִידִי
 בִּקְרוֹן בֶּן־שֹׁמֵן
 וַיַּעֲזֹקֵהוּ וַיִּסְקֵלֵהוּ
 וַיִּמְעַהוּ שָׂרֵק
 וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ
 וַגַּם־יִקַּב הַצֵּב בּוֹ
 וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
 וַיַּעַשׂ בְּאִשִּׁים

Énekelek kegyeltemről,
 Barátom dalát szőlőjéről :
 Szőlője volt kegyeltemnek
 Egy olajtermő hegy csúcsán.
 Körülásta, tisztogatta,
 Beültette venyegével,
 Őrtornyot épített belé,
 Sajtót is vágott ki benne,
 S remélte, hogy fürtöt terem,
 S ime hozott vadbogyót.

(Jezsásjás 5. fejt. 1—2. v.)

Budapesten, 1888-ik évben.

Stern Mór.

א מילות

א

זמירות ישראל.

IZRÁEL ÉNEKEI.

תהלים א

א

בו ידבר מהצלחת הצדיקים ומאבדן הרשעים ;

(א) אֲשֶׁר־י האִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הֵלֵךְ
 בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד
 וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב : (ב) כִּי | אִם
 בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְּצוּ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם
 וְלַיְלָה : (ג) וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַד־פְּלִגִּי
 מִים אֲשֶׁר פָּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא־
 יָבוּל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלֶיחַ : (ד) לֹא־כֵן
 הָרָשָׁעִים כִּי אִם־כְּמִן אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ :
 (ה) עַד־כֵּן | לֹא־יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט
 וְחַטָּאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים : (ו) כִּי־יִזְדַּע יְהוָה
 דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד :

ב

בו ידבר המשורר ממלכים ודאומים הנקבצים עליו להורידו מעל כסאו ואלהים הפיר מחשבותיהם ונפלו בידו.

(א) לָמָּה רָגַשׁוּ גּוֹיִם וְלֵאמֹים יִהְיוּ־
 רִיק : (ב) יִתְיַצְבוּ | מַלְכֵי־אָרֶץ וְרוֹזְנִים
 נוֹסְדֵי־יָחַד עַל־יְהוָה וְעַד־מְשִׁיחוֹ : (ג)

1. zsoltár.

I.

Az erény dicsérete s a gonoszság kárhoztatása. Az igazak jutalmát, az istentelenek büntetését nyernek.

(1) Boldog azon férfiú, ki a gonoszok tanácsán nem jár, a bünösök útján meg nem áll, s a gunyolók ülésén nem ül. (2) Hanem az örökkévaló tanában telik az ő kedve s tanában buvárkodik nappal és éjjel. (3) Az lészen mint a folyóvizek mellett ültetett fa, mely gyümölcsét idejében adja, lombja pedig el nem hervad, s bármit tesz, sikerül. (4) Nem úgy a gonoszok, hanem olyanok, mint a polyva, melyet a szél tovavisz. (5) Azért meg nem állanak a gonoszok az ítéletben, s a bünösek az igazak községében. (6) Mert kedveli az örökkévaló az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész.

2. zsoltár.

II.

A pogányok összeesküdnek Isten és felkent királya ellen. Isten megfenyegeti őket s megszilárdítja felkentjének trónját Ziónban.

(1) Miért zúgnak a pogányok, s a népek mily hiábavalóságot vélnek? (2) Összeállanak a föld királyai s fejedelmek együtt tanácskoznak az örökkévaló s felkentje ellen: (3) Tépjük széjjel kötelékeiket, s vessük

נִגְתָּקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
 עֲבַתֵּימוֹ: ^(ד) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֶדְנִי
 וְיִלְעַג־לָמוֹ: ^(ה) אִזּוֹ יִדְבַר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ
 וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ: ^(ו) וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי
 עַל־צִיּוֹן הַר־קְדְּשֵׁי: ^(ז) אִסְפָּרָה אֶל־חֵק
 יְהוָה אֶמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְהָ אֲנִי הַיּוֹם
 וְלִדְתִיךָ: ^(ח) שֶׁאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְנֶה גּוֹיִם נַחֲלָתְךָ
 וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי־אָרֶץ: ^(ט) תִּרְעַם בְּשֶׁבֶט
 בְּרֹזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם: ^(י) וְעַתָּה מְלָכִים
 הַשְׁכִּילוּ הַיּוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אָרֶץ: ^(יא) עֲבְדוּ אֶת־
 יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ בִרְעֵדָה ^(יב) נִשְׁקִיב־
 פְּזִיאֲנֶךָ | וְתֹאבְדוּ דָרְךָ כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט
 אָפוֹ אֲשֶׁרִי כָל־חוֹסֵי בוֹ:

ג

בטחוננו באלהים בעת צרתו.

(א) מזמור לדוד

בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁרוֹם בְּנוֹ:

^(ב) יְהוָה מִה־רָבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים
 עָלַי: ^(ג) רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אִיֵּן יִשׁוּעַתָּה
 לֹא בֵּאלֹהִים סֵלָה: ^(ד) וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן
 בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי: ^(ה) קוֹלִי אֶד־
 יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְּשׁוֹ סֵלָה: ^(ו)

le magunkról bilincseiket! (4) Aki az égben ül, neveti; az úr gúnyolja őket. (5) Majdan szól nekik haragjában, s felháborodásában ijeszti őket: (6) Én felkentem királyomat, Zión, szent hegyem fölé. (7) A törvényhez szólok; az örökkévaló mondá nekem: Fiam vagy te; én ma nemzettelek! (8) Kérd tőlem, s népeket adok birtokodul, s tulajdonodul a föld széleit. (9) Zúzd össze őket vas vesszővel, mint a cserépedényt szórd őket széjjel! (10) Most pedig, királyok! gondoljátok meg; fogadjátok az intést, föld birái! (11) Szolgáljátok az örökkévalót félelem közt, s örvendjetekek rettegéssel. (12) Hódoljátok a fiúnak, hogy meg ne haragudjék; elvesztek az úton, ha kevésre haragja fellobban. Boldogok mindazok, kik benne biznak!

III.

3. zsoltár.

Dávid az Úr segedelméért könyörög. Rendithetlen bizalma az Istenben.

(1) Dávidnak egy zsoltára, midőn fia, Absalom előtt menekült.

(2) Örökkévaló! mily számosak ellenségeim! Sokan támadnak ellenem. (3) Sokan mondják lélekemről: Nincs számára segítség Istennél, Szeláh. (4) Te pedig, örökkévaló! paizsom vagy énnekem, di-csőségem, s felmagasztalod fejemet. (5) Hangosan kiáltok fel az örökkévalóhoz. s ő meghallgat engem

אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הַקִּיצוֹתַי כִּי יְהוָה
 יִסְמְכֵנִי: (ד) לֹא־אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר
 סָבִיב שָׁתוּ עָלַי: (ה) קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי
 אֱלֹהֵי בֵי־הַכִּיֹּת אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי
 רַשָּׁעִים שִׁבְרֹתָ: (ו) לַיהוָה הִישׁוּעָה עַל־
 עַמּוֹ בְרִכְתֵּךְ סֵלָה:

ד

נגד המלשנים והמתקנאים והמורדים מתוך עבדיו.
 (א) לְמַנְצָה בְּנִגְיוֹת מְזֻמֹּר לְדוֹד:

(ב) בְּקִרְאֵי עֲנִנִי | אֱלֹהֵי צַדִּיק בְּצַר
 הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנִנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: (ג) בְּנִי־
 אִישׁ־עַד־מָה כְּבוֹדִי לְכִלְיָמָה תֵּאָהֱבוּן רִיק
 תִּבְקָשׁוּ כְּזָב סָדָה: (ד) וְדַעוּ כִּי־הַפְּדָה־
 יְהוָה חֲסִיד לֹו יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֲדָוָה:
 (ה) רַגְזוּ וְאַל־תִּחַטְּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל־
 מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה: (ו) זַבְחוּ זִבְחֵי־צַדִּיק
 וּזְבַחַו אֶל־יְהוָה: (ז) רַבִּים אִמְרִים מִי־
 יִרְאֲנוּ טוֹב נִסָּה־עָלֵינוּ אֹר פְּנֵי־יְהוָה:
 (ח) נָתַתָּה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי מֵעַתְּ דַּגָּנִים
 וּתִירוֹשִׁים רַבּוּ: (ט) בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה
 וְאִישָׁן כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבָרֵךְ לְבָטַח
 תוֹשִׁיבֵנִי:

szent hegyéről, Szeláh. (6) Én lefekszem s elalszom, felébredek, mert az örökkévaló támogat engem. (7) Nem félek a nép tizezreitől, kik köröskörül ellenem szállnak. (8) Fel, örökkévaló! segíts rajtam! Istenem! Állon vered mind az ellenségeimet, széttöröd a gonoszok fogait. (9) Az örökkévalónál van a segítség: Áldásod a te népedre, Szeláh!

IV.

4. zsoltár.

Esedezés Isten segítségéért. Dávid megfeddi ellenségeit álnokságukért. Megnyugvása Istenben.

(1) Az ének mestertől neginóthon, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Midőn kiáltok, hallgass meg engem, ártatlanságom Istene! A szorultságban szabad tért szerzesz nekem; könyörülj rajtam, s hallgasd meg imámat. (3) Ember fiai! Meddig lesz becsületem gyalázatra? szeretitek a hiábavalóságot? kedvelitek a hazugságot, Szeláh? (4) De tudjátok meg, hogy az örökkévaló jámborait magának kiválasztotta, az örökkévaló meghallgatja, mikor hozzá kiáltok. (5) Reszketek s ne vétkezzetek! Gondoljátok meg szivetekben, fekvőhelyeteken, s csendesedjete le, Szeláh! (6) Áldozátok ártatlanság áldozatait, s bizzatok az Istenben. (7) Sokan mondják: Ki mutat jót nekünk? Áraszd reánk, örökkévaló! arczod világosságát. (8) Több örömet adtál szívembe, mint mikor gabonájuk és mustjuk szaporodik. (9) Egyetemes békességben fekszőm s alszom el; mert te, örökkévaló! egyedül bátorságba helyezesz engem.

ה

תפלה לאל שיצילהו מן הקמים עליו. המלשנים אותו אל שאול.

(א) לְמַנְצָה אֱלֹהֵי הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃

(ב) אֲמַרְי הַאֲזִינָה יְהוָה בֵּינָה הַגִּינִי׃
 (ג) הַקְּשִׁיבָה׃ לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֵדְהִי
 כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל׃ (ד) יְהוָה בְּקֹר תִּשְׁמַע
 קוֹלִי בְּקֹר אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאַצְפֶּה׃ (ה) כִּי לֹא
 אֶל־הַפִּינ רָשַׁע אֶתָּה לֹא יִגְרֶךָ רַע׃ (ו)
 לֹא־תִיַצְבוּ הַזֹּלִלִים לִגְנוֹד עֵינֶיךָ שְׂנֵאת
 כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן׃ (ז) תִּאֲבֹד דְּבַרִי כִּזְב אִישׁ־
 דְּמִים וּמְרֻמָּה יִתְעַב יְהוָה (ח) וְאֲנִי בְּרַב
 חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶה אֵל־הַיּוֹכֵל־
 קֹדֶשְׁךָ בִּירְאֶתְךָ׃ (ט) יְהוָה נַחֲנִי בְּצַד־קַתְךָ
 לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיֹּשֶׁר לִפְנֵי דַרְכְּךָ׃ (י) כִּי
 אִיֵּן בְּפִיהוּ נִכּוֹנָה קִרְבָּם הַזֹּוֹת קִבְר־פִּתּוֹחַ
 גִּרְנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ (יא) הַאֲשִׁימָם אֱלֹהִים
 וַיִּפְדּוּ מִמַּעַצּוֹתֵיהֶם בְּרַב פְּשְׁעֵיהֶם הִדִּיחְמוּ
 כִּי־מָרוּ בְךָ׃ (יב) וַיִּשְׁמְחוּ׃ כָּל־חֹסֵי בְךָ
 לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּד עֲלֵימוּ וַיַּעֲלֶצּוּ בְךָ
 אֲהַבֵי שִׂמְךָ׃ (יג) כִּי אֶתָּה תִּבְרַךְ צַדִּיק
 יְהוָה כְּצַנְהָ רָצוֹן תַּעֲמָרְנוּ׃

V.

5. zsoltár.

Fohászzkodás Isten segítségéért. Dávid panasza elleneinek árulkodása miatt.

(1) Az ének mestertől nehilóthon. Dávidnak egy zsoltára.

(2) Szavaimat hallgasd meg, örökkévaló! figyelj kesergésemre. (3) Halljad bánatom szavát, királyom és Istenem! mert hozzád imádkozom. (4) Örökkévaló! reggel hallgasd meg szavam, reggel folyamodom hozzád s várok. (5) Mert te nem vagy oly Isten, ki a gonoszságot kedveli; rosszaság nem lakozik nálad. (6) Hivalkodók meg nem állanak szemed előtt; te gyűlölöd mind a gonosztevéket. (7) Elveszted, kik hazugságot beszélnek; a vérszomjas és álnok embert utálja az örökkévaló. (8) Én pedig véghetetlen kegyedben megyek be a te házádba, leborulok szentséged csarnokában téged tisztelve. (9) Örökkévaló! vezess engem igazságodban elleneim daczára, egyenged útjaidat előttem. (10) Mert nincs őszinteség szájukban, szivök veszedelem, torkuk nyitott sir, nyelvök simán hizeleg. (11) Büntesd meg őket, Isten! hogy szándékaiktól elessenek! Taszítsd őket vétkeik sokaságába, mert fellázadtak ellened. (12) S örüljenek mindörökké, hogy te ótalmozod őket, s vigadjanak benned, kik nevedet szeretik. (13) Mert te áldod meg az igazat, örökkévaló! mint a vért, úgy koszorúzod körül jóvóltoddal.

ך

חבורו בעת שסכבו אותו צרות רבות והגיעה נפשו עד שערי מות.

(א) לְמַנְצָהּ בְּגִינֹת עַל־הַשְּׁמַיִת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
 (ב) יְהוָה אֱלֹהֵי אֶפְרַיִם תּוֹכִיחֵנִי וְאֵל־
 בְּחַמְתְּךָ תִּיסְרֵנִי׃ (ג) חָנְנֵי יְהוָה כִּי אִמְלֹל
 אֲנִי רַפְּאֵי יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמָי׃ (ד)
 וּנְפֹשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאֵת יְהוָה עַד־מָתַי׃
 (ה) שׁוּבָה יְהוָה חֲלֹצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי
 לְמַעַן חֲסֶדְךָ׃ (ו) כִּי אֵינִי בַּמּוֹת זְכָרְךָ
 בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לְךָ׃ (ז) יִגְעֹתִי בְּאַנְחֹתַי
 אֲשַׁחַּה בְּכָל־לַיְלָה מִמָּתַי בְּדַמְעֹתַי עַרְשִׁי
 אֲמַסֶּה׃ (ח) עָשָׂה מִבְּעַם עֵינַי עֲתָקָה
 בְּכָל־צוּרָי׃ (ט) סִירוּ מִמֶּנִּי כָּל־פְּעֻלֵי אֹזֶן
 כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִיִּי׃ (י) שָׁמַע יְהוָה
 תַּחֲנֹתַי יְהוָה תִּפְלֹתַי יִקַּח׃ (יא) יִבְשׁוּ
 וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי יוֹשְׁבֵי יַבְשׁוּ רִגְעֵי׃

ך

נגד אחד משונאיו המלשין אותו אל המלך והשרים.

(א) שְׁנִיזִן לְדָוִד׃

אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־דְּבַר־כּוֹשׁ בְּיָדַי׃
 (ב) יְהוָה אֱלֹהֵי בְךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי
 מִכָּל־רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי׃ (ג) פִּן־יִטְרַף כְּאַרְיֵה
 נַפְשִׁי פִּרְק וְאֵינִי מִצִּיל׃ (ד) יְהוָה אֱלֹהֵי

*ואתה

VI.

6. *zsoltár.***Bünbánás s esedezés könyörületért.**

(1) Az énekmestertől neginóthon nyolez húrral. Dávidnak egy zsoltára.

(2) Örökkévaló! ne büntess engem haragodban, s felháborodásodban ne fenyíts engem. (3) könyörülj rajtam, örökkévaló! mert elhervadok; gyógyíts meg engem, örökkévaló! mert csontjaimat félelem fogja el. (4) Lelkem pedig fölötté megrémült, s te, örökkévaló, oh meddig! (5) Térj vissza, örökkévaló! mentsd meg lelkemet; segíts rajtam kegyelmedért. (6) Mert a halálban nincs rólad megemlékezés; a sirban, ki hálálkozik neked? (7) Elfáradok fohászzkodásomtól; ágyamat áztatom minden éjjel, könnyeimel mosom nyoszolyámat. (8) Összeesik alakom a bűtől, vénül sok ellenem miatt. (9) Távozzatok tőlem, gonosztevők mind! mert az örökkévaló meghallgatja siralmam szavát. (10) Az örökkévaló meghallgatja könyörgésemet, az örökkévaló imámat elfogadja. (11) Megszégyenülnek s fölötté megrémülnek ellenségeim mind; meghátrálnak s megszégyenülnek egy pillanat alatt.

VII.

7. *zsoltár.*

Dávid kesergése ellenségeinek hamis vádjai miatt. Isten igazságot szolgáltat az igazaknak, az álnoklelkűeket pedig megrontja.

(1) Óda Dávidtól, melyet az örökkévalónak zengett a Benjaminita Kús ügyében.

(2) Örökkévaló Istenem! Benned bizom, segíts meg mind az üldözőimtől s ments meg engem! (3) Hogy oroslán módjára szét ne tépjék személyemet, mely elragad s nincs mentő. (4) Örökkévaló Istenem! ha ezt cselekedtem,

אִם-עֲשִׂיתִי זֹאת אִם-יֵשׁ עוֹל בְּכַפִּי: ^(ה)
 אִם-נִמְלַתִּי שְׁלָמִי רַע וְאַחֲלָצָה צוּרְרֵי
 רִיבָם: ^(ו) יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמַם
 לְאָרֶץ חַיִּי וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכַּן סִלָּה:
^(ז) קוֹמָה יְהוָה בְּאַפְּךָ הַנְּשֵׂא בַעֲבָרוֹת
 צוּרְרֵי וְעוֹדָה אֵלַי מִשֶּׁפֶט צְרוּת: ^(ח) וְעַד־תֵּת
 לְאֲמִים תִּסּוּבְכֶךָ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה:
^(ט) יְהוָה יִדְוֶן עַמִּים שֶׁפִּטְנֵי יְהוָה כִּצְדִקְךָ
 וּבִתְמוֹ עֲלִי: ^(י) וַיִּגְמַר-נָא רַע רָשָׁעִים
 וּתְכוּנֵן צְדִיק וּבַחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים
 צְדִיק: ^(יא) מִגְּנִי עַד-אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל
 לֵב: ^(יב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זֶעֶם
 בְּכָל-יּוֹם: ^(יג) אִם-לֹא יָשׁוּב חֲרָבוֹ וּלְמוֹשׁ
 קִשְׁתּוֹ דָּרָךְ וַיְכוּנְנֶה: ^(יד) וְלוֹ הַכִּיֹּן כְּלִי-
 מוֹת הַצִּיּוֹ לְדֹלְקִים יַפְעַל: ^(טו) הִנֵּה יַחֲכֹל-
 אֹזֶן וְהִרָה עֵמֶל וַיִּלְד שֶׁקֶר: ^(טז) בּוֹר כִּרְהַ
 וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל כַּשַּׁחַת יַפְעַל: ^(יז) יָשׁוּב
 עֵמֶל בְּרֹאשׁוֹ וְעַד קִדְקְדוֹ חֲמָסוֹ יִרַד:
^(יח) אֹדָה יְהוָה כִּצְדִקְךָ וְאַזְמְרָה שֵׁם-
 יְהוָה עֲלִיּוֹן:

ha van igazságtalanság kezeimen; (5) ha jóakarómnak rosszal fizettem, ha nyomorgattam ellenemet ok nélkül; (6) akkor üldözze ellenség személyemet s érje utol; tapossa a földre életemet, s fektesse becsülete-met a porba, Szeláh. (7) Kelj fel, örökkévaló! haragodban, emelkedjél elleneim dühöngése fölé, s örködjél mellettem a parancsoltad jog fölött. (8) Hogy a népek közönsége köréd seregeljen; te pedig térj fölöttök a magasba. (9) Az örökkévaló megítéli a népeket; bírálj meg engem, örökkévaló; igazságom és ártatlanságom szerint. (10) Vesszen oda, kérlek, a gonoszok rossz-sága; szilárdítsd meg az igazat, ki a sziveket és veséket vizsgálod, igazságos Isten! (11) Paizsom Istennél van, ki az egyenesszivűeket segíti. (12) Isten megbí-rálja az igazat, s a mindenható azt, ki minden nap vétkezik. (13) Ha meg nem tér, megélesíti kardját, megfeszíti íjját s irányozza azt. (14) Neki irányozza a halálos fegyvereket, nyilait égetökké teszi. (15) Ime, ki álnokságot fogan s igazságtalansággal terhes, az hazugságot szül. (16) Ki vermet ás s azt kivájja, bele-esik a gödörbe, melyet csinált. (17) Igazságtalansága visszaszáll fejére, s erőszakoskodása az ő tetejére esik. (18) Hálát adok az örökkévalónak igazságossága szerint, s zengek a legfelsőbb Isten nevének.

ח

התעוררות נפשו על רוממות הבורא וחסדו וטובו.

(א) לְמַנְצָה עַל-הַגָּתִית מְזִמּוֹר לְדָוִד׃

(ב) יְהוָה אֲדֹנָינוּ מִה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-

הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּגַּה הוֹדֶךָ עַל-הַשָּׁמַיִם׃ (ג)

מִפִּי עוֹלָלִים וְיִנְקִים יִסְדַּתְּ עֵינֵי לְמַעַן

צוֹרְרֶיךָ לְהִשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ (ד) כִּי-

אֶרְאֶה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ יָרַח

וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה׃ (ה) מִה-אֲנוּשׁ

כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ׃ (ו)

וְתִחַסְרֶהוּ מֵעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהַדָּר

תִּעַטְרֶהוּ׃ (ז) תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כָּל

שֵׁתָה תַחַת-רַגְלָיו׃ (ח) צַנְיָה וְאַלְפִים כָּלָם

וְגַם בְּהִמּוֹת שָׁדַי׃ (ט) צַפּוֹר שָׁמַיִם וְדַגֵּי

הַיָּם עִבְרֵ אַרְחֻת יָמַי׃ (י) יְהוָה אֲדֹנָינוּ

מִה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ׃

ט

תפלה נגד האויבים ואלהים יושיע את הנדכאים.

(א) לְמַנְצָה עַל-מוֹת לִבֵּן מְזִמּוֹר לְדָוִד׃

(ב) אֹזְרָה יְהוָה בְּכָל-לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל-

גִּבְלֹתַיֶיךָ׃ (ג) אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ

אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ עֲלִיזוֹ׃ (ד) בְּשׁוּב-אִיבֵי אַחֲוֵי

VIII.

8. *zsoltár.*

Isten dicsősége a világegyetemben s az ember csodás alkotásában nyilvánul.

(1) Az ének mestertől gittithen, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Örökkévaló, mi urunk! mily hatalmas a te neved az egész földön, kinek dicsőségét az egek fölött magasztalják. (3) A kisdedek és szópók szája által erősítet meg hatalmadat, elleneid daczára, hogy megsemmisítsd az ellenséget, ki boszút liheg. (4) Ha egedet látom, ujjaidnak művét, a holdat és csillagokat, melyeket alkottál: (5) Mi az ember, hogy megemlékezel róla? s a föld fia, hogy reá gondolsz? (6) Csak kevésbé helyezéd az angyalok után, s dicsőséggel és fenséggel koszoruzod őt. (7) Uralkodóvá teszed kezeid művei fölé, mindent lábai alá helyeztél. (8) Juhot, s a marhákat mind, s a mező vadait is. (9) Az ég madarát, s a tenger halait, jár tengeri utakon. (10) Örökkévaló, mi urunk! mily hatalmas a te neved az egész földön!

IX.

9. *zsoltár.*

Hálaének Isten igazságos ítélete fölött, ki az igazakat s ügyefogyottakat ótalmába veszi, a gonosztevőket pedig megrontja.

(1) Az ének mestertől múth labénen, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Hálát adok az örökkévalónak teljes szívemből, hirdetem csodáidat mind. (3) Benned örvendek és vigadok, zengem nevedet felséges! (4) Mi-

וּבְשָׁלוֹ וְיֹאבְדוּ מִפְּנֵיהֶּ: (ה) כִּי־עֲשִׂיתָ
 מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבֶּת לְכִפֹּא שׁוֹפֵט צְדָק:
 (ו) גַּעֲרַת גּוֹיִם אֲבֹדֶת רָשָׁע שָׁמַם מַחִית
 לְעוֹלָם וְעַד: (ז) הָאוֹיֵב | תִּמּוֹ הַרְבּוֹת
 לְנֹצֵחַ וְעָרִים נִתְּשַׁת אֲבָד זִכְרָם הִמָּה:
 (ח) וַיְהִי לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כֶּסֶף:
 (ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְלַל בְּצֶדֶק יִדִּין לְאֲמִים
 בְּמִשְׁרִים: (י) וַיְהִי יְהוָה מִשְׁגָּב לְדָךְ מִשְׁגָּב
 לְעֵתוֹת בְּצָרָה: (יא) וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שִׁמְךָ כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דְרָשִׁיךָ יְהוָה: (יב) זָמְרוּ
 לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הִגְדוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
 (יג) כִּי דִרְשׁוּ דָמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
 צִעֲקַת עֲנִיִּים: (יד) חֲנַנִּי יְהוָה | רֵאה עֲנִי
 מִשׁוֹנְאֵי מְרוֹמְמֵי מִשְׁעֲרֵי־מוֹת: (טו) לְמַעַן
 אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בֵּת־צִיּוֹן
 אֲנִילָה בִישׁוּעָתֶךָ: (טז) מִבְּעֵי גּוֹיִם בְּשַׁחַת
 עֲשׂוּ בְּרִשְׁתֵּי־זוֹ טָמְנוּ גִלְבָּדָה רִגְלָם:
 (יז) נוֹדַע | יְהוָה מִשְׁפָּט עֲשֵׂה בְּפַעַל בְּפִי
 נֹקֵשׁ רָשָׁע הַגִּיּוֹן סָלָה: (יח) יִשׁוּבוּ רָשָׁעִים
 לְשִׂאֵלָה כָּל־גּוֹיִם שָׁכְחוּ אֱלֹהִים: (יט) כִּי
 לֹא גָנְצָה יִשְׁכַּח אֲבִיּוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים

* ענינים קרי * ענינים קרי

dön ellenségeim hátra fordulnak, megbotlanak s odavesznek előled. (5) Mert ítéletemet és jogomat megszerezted, ülsz az ítélőszéken, igazságos bíró! (6) Megfeddsz pogányokat, elveszted a gonoszt, eltöröld nevöket mindörökké! (7) Oh ellenség! a romok megszűntek örökre, s a szétdultad városok emléke eltűnt velök. (8) Az örökkévaló örökké törvényt ül, készítve ítéletre az ő székét. (9) Megbirálja a földkerekséget igazsággal, megítéli a népeket helyességgel. (10.) S az örökkévaló menedéke lesz az elnyomottaknak, menedék a szorultság idején. (11) Benned biznak, kik nevedet ismerik; mert nem hagyod el, kik téged keresnek. (12) Zengjete az örökkévalónak, Zión lakói! hirdessétek a népek közt cselekedeteit! (13) Mert a vérnyomozó megemlékezett rólok, nem felejtkezik meg az elnyomottak kiáltásáról. (14) Könnyörülj rajtam, örökkévaló! nézd nyomoruságomat gyülölőim közt, ki felemelsz engem a halál kapuiból. (15) Hogy dicsőségedet hirdessem Zion leányának kapui közt, örvendjek a te segítségednek. (16) Elmerültek a pogányok az önnönkészített gödörben, az általuk elrejtett hálóban akadt meg lábuk. (17) Megismertetik az örökkévaló szerzett ítéletéről: keze művébe bonyolítatják a gonosz. Felséges eszme, Szeláh! (18) Szálljanak a gonoszok a sírba! a pogányok mind, kik Istentől megfélemedeznek! (19) Mert nem örökre felejtetik el a szegény, a nyomorodottak reménye nem

תִּאבֹד לְעַד : (כ) קוֹמָה יְהוָה אֶל־יַעַז אֲנוֹשׁ
 יִשְׁפְּטוּ גוֹיִם עַל־פְּנֵיךָ (כא) שִׁיתָה יְהוָה |
 מוֹרָה לָהֶם יִדְעוּ גוֹיִם אֲנוֹשׁ הֵמָּה סָלָה :

ידבר מרשעת שוכחי אל וזרון לבכם.

(א) לָמָּה יְהוָה תַעֲמֹד בְּרַחֲוֹק תִּעְלִים
 לְעֵתוֹת בַּצָּרָה : (ב) בְּגֵאוֹת רָשָׁע יִדְלַק
 עֵינֵי יִתְפָּשׂוּ בְּמִזְמוֹת זֹנֵי חֲשָׁבוּ : (ג) כִּי־הִדְלַק
 רָשָׁע עַל־תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצֵּעַ בְּרֶךְ נֶאֱמַן |
 יְהוָה : (ד) רָשָׁע כְּנֹבָה אָפוּ כֹל־יִדְרֹשׁ אֵיזֶן
 אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו : (ה) יִחִילוּ דַרְכּוֹ |
 בְּכֹל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּגִדוֹ כָּל־
 צוֹרָרָיו וְפִיָּה בָהֶם : (ו) אָמַר בְּלִבּוֹ כֹּל־
 אֲמוֹט דָּדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא־בָרַע : (ז) אֱלֹהֵי |
 פִּיהוּ מָלֵא וּמְרִמּוֹת וּתְךָ תַחַת לְשׁוֹנוֹ
 עָמַל וְאוֹן : (ח) יֵשֵׁב | בְּמֵאֲרֵב הַצְּרִיִם
 בְּמִסְתָּרִים יִהְיֶה נְקִי עֵינָיו דְּחִלְכָּה יִצְפְּנוּ :
 (ט) יֵאָרֵב בְּמִסְתָּר | כְּאֲרִיָּה בְּסֶכֶה יֵאָרֵב
 לַחֲטוֹף עֲנִי יַחֲטֹף עֲנִי בְּמִשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ :
 (י) וְדָכָה יִשָּׁח וְנָפַל בְּעֲצוֹמָיו חֲלָכָאִים :
 (יא) אָמַר בְּלִבּוֹ שִׁכַּח אֵל הַסֹּתִיר פְּנָיו
 כֹּל־רְאָה לְנִצָּח : (יב) קוֹמָה יְהוָה אֵל נִשְׂא

* ידכה * דרכיו * חיל, כאים

vész el mindenkorra. (20) Kelj fel, oh örökkévaló! ne hatalmaskodjék az ember, ítéltesse meg a pogányok színed előtt. (21) Tégy örökkévaló, mestert fölléjök; hadd tapasztalják a pogányok, hogy ők csak emberek, Szeláh.

X.

10. zsoltár.

Könyörgés a hitetlenek ármánykodása miatt, mellyel izraelt hamis vádakkal illetik, s cselszövényeikkel megejteni törekednek.

(1) Miért, örökkévaló, állsz távolban? elrejtőzöl a szükség idején? (2) Midőn a gonosz kevélysége üldözi a szegényt, hogy fogassanak el a cselszövényekben, melyeket kigondoltak? (3) Mert a gonosz hivalkodik lelke vágyával, s a rabló kérkedik, gyalázza az örökkévalót. (4) A gonosz haragjának kevélységében mit sem kérdez: Nincs Isten! minden cselszövényei. (5) Utjai sikerülnek minden időben, ítéleteid magas távolban vannak tőle, mind az ellenfeleit elfujja. (6) Szívében mondja: Nem tántorodom meg; örök időkre nem ér baj. (7) Szája tele van hamis esküvel, csalárdság s álnoksággal; nyelve alatt nyomor és veszedelem van. (8) Ül az udvarok lesében, rejtekekben öli az ártatlan, szemei az elhagyatottra vigyáznak. (9) Leselkedik a rejtekben, mint oroszlán az oduban; leselkedik, hogy elragadja a szegényt, midőn hálóját meghúzza. (10) Simul, lehajol, mig az elhagyatott hatalmába esik. (11) Szívében mondja: Isten elfelejti; elfordította arcát, nem látja sohasem. (12) Fel, örökkévaló! mindenható! emeld

יָדִידָ אֶל־תִּשְׁכַּח עֵינָיוּם׃ (יג) עַל־מַה אֶנְאֵן
 רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃
 (יד) רֵאתָה אֲכִי־אֲתָה עָמַל וְכַעַס אֲתִכִּיט
 לַתֵּת בְּיָדְךָ עָלַיְךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה יָתוּם אֲתָהּ
 הָיִיתָ עֹזֵר׃ (טו) שָׁבַר זְרוּעַ רָשָׁע וְרוּעַ
 תִּדְרוּשׁ־רָשָׁעוֹ בַל־תִּמְצָא׃ (טז) יְהוָה מֶלֶךְ
 עוֹלָם וָעֶד אֶבְרֹנוּ גֵוִים מֵאֶרְצוֹ׃ (יז) תִּאֲוֹת
 עֵנָוִים שָׁמַעַתָּה יְהוָה תִּכְיֵן לִבָּם תִּקְשִׁיב
 אֲזַנְךָ׃ (יח) לִשְׁפֹט יָתוּם וְדָךְ בַּל־יֹסִיף עוֹד
 לַעֲרִץ אָנוּשׁ מִן־הָאָרֶץ׃

יא

נגד הרשעים האורבים אל הצדיקים וגמולם.

(א) לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד

בַּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי
 נִוְדוּ הִרְכַּם צָפוּר׃ (ב) כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים
 יִדְרֹכֹן קִשְׁתׁ כוֹנְנֵנו חֲצֵם עַל־יָתֵר לִירוֹת
 בְּמוֹ־אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵ־לֵב (ג) כִּי הַשְׁתוֹת
 יִהְרֹסוּן צְדִיק מִה־פָּעַל׃ (ד) יְהוָה בְּהִיבֵל
 קִדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כָּסְאוֹ עֵינָיו יַחֲזֹן
 עַפְעָפָיו יִבְחֲנוּ בְנֵי אָדָם׃ (ה) יְהוָה צְדִיק
 יִבְחֵן וְרָשָׁע וְאֲהִב חָמָס שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ׃

*נודי *עניים

fel kezedet, ne felejtkezzél meg a szegényekről! (13) Miért gyalázza a gonosz az Istent? szóljon szívében: Nem keresed? (14) Látod, mert nyomort és keservet te tekintesz; kezedbe adja, reád bizza magát az elhagyatott, az árvának te vagy segítője. (15) Törd meg a gonosztevő hatalmát s a rosszat, hogy ha keresed a gonoszságot, meg ne találjad. (16) Az örökkévaló király örökön örökké! A pogányok elvesznek földjéről. (17) Az alázatosak óhaját meghallgatod, örökkévaló; megerősited szivüket, füleddel hallgatod. (18) Hogy ítéletet szerezz az árvának és elnyomottnak, többé ne hatalmaskodjék a földből való ember.

XI.

11 zsoltár.

Fohász az istentelenek üidözése miatt. Isten megóvja igazait, a gonoszokat pedig végpusztulással sújtja.

(1) Az énekmester Dávidtól.

Az örökkévalóban bizom; hogy mondhatjátok lelkemnek: Menekülj madárként ama hegyekre? (2) Mert ime a gonoszok ijjat feszítenek, igazitják nyilukat a húron, hogy meglőjék a homályban az igazszivűeket. (3) Mert ha a védfalak leronatnak, mit miveljen az igaz? (4) Az örökkévaló szent csarnokában, az örökkévaló trónja az égben van; szemei látják, szempillái vizsgálják az ember fiait. (5) Az örökkévaló megvizsgálja az igazat; a gonoszt pedig s erőszak kedvelőjét gyűlöli az ő lelke.

(א) יִמָּטֵר עַל־רְשָׁעִים פָּחִים אֵשׁ וּנְפִירִית
 וְרוּחַ זֹלַעְפוֹת מִנֶּם כּוֹסֵם: (ב) כִּי־צַדִּיק
 יִהְיֶה צַדִּיקוֹת אָהֵב יִשָּׂר יַחֲזוּ פָּנֵינוּ:

יב

תפלה נגד הרשעה המתגברת בארץ.

(א) לְמַנְצָחַ עַל הַשְּׁמַיִת מִזְמוֹר לְדָוִד:

(ב) הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נָמַר חֲסִיד כִּי־
 פָּסוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: (ג) שׁוֹא אִי־דְבָרוֹ
 אִישׁ אֶת־יָרְעֵהוּ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת בָּלָב וּלִב
 יִדְבָּרוּ: (ד) יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת
 לְשׁוֹן מִדְּבַר־גְּדִלוֹת: (ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ
 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן
 לָנוּ: (ו) מִשָּׂד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיּוֹנִים עֲתֵה
 אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה אֲשִׁית בְּיִשְׁעֵי יַפִּיחַ לִי:
 (ז) אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת שְׁהָרוֹת כֶּסֶף
 צָרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מְזַקֵּק שִׁבְעֵתַיִם:
 (ח) אֶת־הַיְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן־הַדּוֹר
 זֶה לְעוֹלָם: (ט) סָבִיב רְשָׁעִים וְתִהְדָּכוּ
 בָּרֶם זְלוֹת לְבַנֵי אָדָם:

יב

בקשה להושיעו מצרו.

(א) לְמַנְצָחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:

(ב) עַד־אָנָּה יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּח עַד־

(6) Esőként hullat izzó szemet a gonoszokra; tűz, kén s perzselő szél kelyhök része. (7) Mert igaz az örökkévaló, szereti az igazságot; a becsületest látják az ő tekintetei.

XII.

12 zsoltár.

Ima a mindinkább terjedő hitetlenség ellen.

(1) Az ének mestertől semminthen, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Segíts, örökkévaló! a jámbor odávész, a hívők megfogynak az ember fiai közül. (3) Hamisságot beszélnek kiki felebarátjával; sima ajakkal, kettős szívvel beszélnek. (4) Irtsd ki, örökkévaló, mind a sima ajkuakat, a nyelvet, mely nagyokat szól! (5) Kik azt mondják: Nyelvünkkel győzünk, ajkaink velünk vannak, ki urunk nekünk? (6) Az elnyomottak pusztítottása s a szegények fohászzkodása miatt felkelek most, szól az örökkévaló, segítséget nyujtok annak, kit elfújnak. (7) Az örökkévaló szózatai tiszta szózatok, mint a földtégelyben megtisztított ezüst, hétszeresen megolvastva. (8) Te, örökkévaló, megóvod őket; megőrződ e nemzedéktől örökre. (9) Köröskörül gonosztevők járnak, féregmódra emelkedik az ember fiainak gyalázata.

XIII.

13 zsoltár.

Kérelem, hogy Isten segítse meg ellenségeitől.

(1) Az ének mestertől. Dávidnak egy zsoltára.

(2) Meddig, örökkévaló, fejlesztesz engem, örökké? meddig

אָנָה | תַּסְתִּיר אֶת־פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי: ^(ב) עַד־
 אָנָה | אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יַגִּז בְּלִבִּי
 יוֹמָם עַד־אָנָה | ירום אֵיבֵי עָלַי: ^(ג) הַבִּיטָה
 עֵינַי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵירָה עֵינַי פֶּן־אִישָׁן
 הַמּוֹת: ^(ד) פֶּן־יֹאמֶר אֵיבֵי יִכְלְתוּ צָרֵי
 יָגִידוּ כִּי אָמוּט: ^(ה) וְאֲנִי | בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי
 יָגַל לִבִּי בִישׁוֹעַתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי
 נִמַּל עָלַי:

יד

יתרעם על רשעת הנבלים אשר יגברו בארץ.

(א) לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד

אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ
 הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: ^(ב) יְהוָה
 מַשְׁמִימִם הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת
 הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרַשׁ אֶת־אֱלֹהִים: ^(ג) הַכֹּל
 סָר יַחְדוֹ נֶאֱלַחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־
 אַחַד: ^(ד) הֲלֹא יִדְעוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲזָן אֲכָלֵי
 עֲמִי אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ: ^(ה) שֵׁם
 פָּחְדוּ פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק:
^(ו) עֲצַת־עֵינַי תְּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסְהוֹ:
^(ז) מִי־יִתֶּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב
 יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יָגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

rejtet el arcodat előlem? (3) Meddig tartsak tanácsot lelkemben, bút szivemben, naponta? meddig emelkedik ellenségem fölém? (4) Oh tekints, hallgass meg engem, örökkévaló Istenem! világítsd meg szemeimet, hogy a halálban el ne aludjam. (5) Hogy ellenségem ne mondja: Lebirtam! Elleneim ne örvendjenek, ha megtántorodom. (6) De én kegyelmedben bízom, szivem örvend segítségednek; zengek az örökkévalónak, mert jót tett velem.

XIV.

14. zsoltár.

Kesergés a hitetlenek elhatalmasodása miatt, kik Izrael népét üldözik.

(1) Az énekmester Dávidtól.

Az álnok szól szívében: Nincs Isten! rontják, utálatossá teszik a cselekedetet; nincs aki jót tenne. (2) Az örökkévaló égből tekint az ember fiaira, hogy meglássa, van-e értelmes, ki Istent keresi? (3) Mind meghátrál, egyetértve romlottak; nincsen, ki jót cselekednék, nincs egy sem. (4) Ime megismerni fogják a gonosztevők mind, kik népemet emésztik, mint a kenyeret eszik, az örökkévalót, kit nem imádnak. (5) Legott rettegés fogja el őket, mert Isten az igaz hájlékában van. (6) Gyalázzátok az elnyomott tanácsát, ha az örökkévaló ótalmazója. (7) Ki Zionból Izraelnek segítséget nyújt, ha visszatéríti az örökkévaló népének foglyait: örvendeni fog Jákob, örül majd Izrael.

מז

מדת הישר מכבד אלהים.

(א) מזמור לדוד

יהוה מייגור באהלך מי־ישכן בְּתֶרֶקְדֹשֶׁךָ׃ (ב)
 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צְדָק וּדְבַר אֱמֶת
 בְּלִבָּבוֹ׃ (ג) לֹא־רָגַל | עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה
 לְרַעְהוּ רָעָה וְחֶרֶףָה לֹא־נִשְׂא עַל־קִרְבּוֹ׃ (ד)
 בְּעֵינָיו נִמְאָם וְאֶת־יְרְאֵי יְהוָה
 יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְעֵ וּלֹא־יִמֹר׃ (ה)
 כִּסְפוֹ | לֹא־נָתַן בְּנִשְׁךְ וּשְׁחָד עַל־נַפְקֵי
 לֹא לָקַח עֲשֵׂה־אֱלֹהִים לֹא יָמוּט לְעוֹלָם׃

מז

תכלית השיר הזה לדבר מהשארית הנפש וגמול הצדיקים לעולם הבא.

(א) מכתם לדוד

שָׁמַרְנִי אֵל כִּי־חִסִּיתִי בְךָ׃ (ב) אִמְרַת לַיהוָה
 אֲדַנֵּי אֶתָּה טוֹבֵתִי בְּלִעְלִיךָ׃ (ג) לְקַדוּשִׁים
 אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַיָּמָה וְאֲדִירֵי כָּל־חִפְצֵי־בָם׃ (ד)
 יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מִהְרֵוּ
 בְּלֹא־אִסִּף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבְלֹא־אִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
 עַל־שִׁפְתֵי׃ (ה) יְהוָה מִנְתִּי חֲלָקִי
 וְכוּסִי אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי׃ (ו) חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי
 בְּנְעִימִים אֲהִי־נִחַלֵת שְׁפָרָה עָלַי׃

XV.

*15. zsoltár.***Mely tulajdonságok jellemzik az igazhívő embert.**

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Örökkévaló! ki tartózkodhatik sátorodban? ki lakhatik szent hegyeden? (2) Ki becsületesen jár, s igazat cselekszik, szívében pedig igazságot beszél. (3) Nem rágalmaz nyelvével, felebarátjával rosszat nem tesz, s nem hoz szégyent rokonára. (4) A megvetendő szemei előtt utáltatik, s az istenfélőket tiszteli; megesküszik önnönkárára s meg nem változtatja. (5) Pénzét nem adja uzsorára, s megvesztegetést az ártatlan ellen el nem fogad: Ki ezeket cselekszi, meg nem tántorodik soha.

XVI.

*16. zsoltár.***A lélek halhatatlansága s a jámborok üdvözüléséről holtuk után.**

(1) Dávidnak egy ékszere.

Őrizz meg engem, Isten! mert benned bizom. (2) Szólj az örökkévalóhoz: Uram vagy te, én üdvöm, semmi sincs fölötted. (3) A szenteknek, kik az országban vannak, — mily hatalmas minden gyönyörűségem bennök! (4) Szaporitják fájdalmaikat, kik más után sietnek; nem öntöm véres áldozati italukat s nem veszem neveiket ajkaimra. (5) Az örökkévaló osztályrészem és kelyhem, te jelölted meg sorsomat. (6) Kimért részeim kiesbe es-

(ז) אֲבָרֶךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לַיְלֹת
 יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי׃ (ח) שְׁוֹתֵי יְהוָה לְנַגְדֵי
 תָּמִיד כִּי מִיְמִינִי בַל־אֲמוֹט׃ (ט) קֶבֶן אֶל־
 שְׂמֵחַ לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׂכַן
 דְּבַטַח׃ (י) כִּי אֶל־אֲתַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל
 לֹא־תִתֶּן חֲסִידֶיךָ לְרֹאשׁוֹת שְׁחָרֹת׃
 (יא) תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח הַיָּיִם שִׁבְעַת שָׁמַחוֹת אֶת־
 פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח׃

יז

נגד המלשינים האומרים עליו שהוא מורד במלכות.

(א) תפלה לדוד

שִׁמְעָה יְהוָה אֶצְדֵּק הֶקְשִׁיבָה רִנָּתִי
 הֲאִזְיִנָּה תִפְלְתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה׃
 (ב) מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה
 מִיִּשְׂרָאֵל׃ (ג) בְּחַנֹּת לְבִי אֶפְקֹדֶת לַיְלָה
 צָרַפְתָּנִי בַל־תִּמְצָא זִמְתִּי בַל־יַעֲבֹר־פִּי׃
 (ד) לַפְעֻלֹת אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ אָנֹכִי
 שָׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ׃ (ה) תִּמְךָ אֲשֶׁר־י
 בְּמַעֲנֵלוֹתֶיךָ בַל־נִמְוֹטוּ פְעָמַי׃ (ו) אָנֹכִי־
 קָרָאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזַנְךָ לִי שִׁמְעַת
 אֲמַרְתִּי׃ (ז) הִפְדָּא חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ הוֹסִים

tek, az örökség is tetszik nekem. (7) Áldom az örökkévalót, ki nekem tanácsolt, éjjente is oktatnak engem veséim. (8) Az örökkévalót mindig magam előtt tartom, jobbomon van, nem fogok megtántorodni. (9) Azért örül szívem s örvend becsületem, testem is bátorságban fog nyugodni. (10) Mert nem bocsátod át lelkemet a sirnak, nem engeded jámboraidat, hogy enyészetet lássanak. (11) Megismerteted velem az élet ösvényét, az örömek telje szined előtt van, keletetességek jobbodon mindörökké.

XVII.

17 zsoltár.

A rágalmazók elleni panasz, kik őt felségsértéssel vádolták.

(1) Dávidnak egy imája.

Hallgasd meg, örökkévaló, az igazságot! figyelj kiáltásomra, halljad imámat álnokság nélküli ajkaidból. (2) Szined elől jöjjön ki ítéletem, szemeid helyesen látnak. (3) Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel; megtisztítottál, nem találtad, hogy bűnösen gondoltam, nem lépte át szájamat. (4) Hogy emberileg cselekedtem ajkaid parancsa ellen; én őrizkedtem dévaj utaktól. (5) Szilárdan állnak lábaim ösvényeiden, hogy meg ne inogjanak lépteim. (6) Én hílak! hallgass meg engem, Isten! fordítsd felém füledet, halld beszédemet! (7) Mutasd esodaképen kegyeidet, bizóknak segítője! azoknak, kik

מִמַּתְקוֹמִים בְּיַמִּינֶךָ: (ח) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן
בְּתַעֲיִן בְּצֶל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירְנִי: (ט) מִפְּנֵי
רָשָׁעִים זֶן שְׂדוּנֵי אֹיְבֵי בְּנַפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי:
(י) חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוּ דִבְרוּ בְּגִאוֹת:
(יא) אֲשֶׁרְנוּ עֵתָה סִבְבוּנִי עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ
לְנִשּׁוֹת בְּאֶרֶץ: (יב) דְּמִינוּ כְּאֶרְיָה יִכְסֹף
לְטָרְף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: (יג) קוֹמָה
יְהוָה קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעֵהוּ פִּלְטָה נַפְשִׁי
מִרָשַׁע חֲרָבָךָ: (יד) מִמַּתִּים יִדָּד | יְהוָה
מִמַּתִּים מֵחֶלֶד חֲלַקְם בְּחַיִּים וְצַפִּינֶךָ
תִּמְלֵא בִטְנֶם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם
לְעוֹדֵלֵיהֶם: (טו) אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ
אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנְתֶּיךָ:

יה

בו ידבר מאהבתו אל אלהים, ויתן לו תודה על שמעו תפלתו והצילו
מאויבים העוזים ובעזרתו גבר עליהם ויכלום.

(א) לְמַנְצָה לְעַבְדְּ יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר | לְיְהוָה
אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּלְיָה־יְהוָה
אוֹתוֹ מִבַּף פֶּל־אִיְבֹו וּמִיַּד שְׂאוֹל:

(ב) וַיֹּאמֶר אֶרְחַמְךָ יְהוָה חֲזָקִי: (ג) יְהוָה |
סִלְעִי וּמְצוֹדְתִי וּמְפִלְטִי אֱלֹו צוּרִי אֲחִסֶּה
בּוֹ מִגְּנֵי וּקְרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי: (ד) מֵהַלֵּל

* סבבנו * וצפינך

elleneik elöl jobbodhoz menekülne. (8) Őrizz meg engem, mint a szemfényt, szárnyaid árnyékába rejts el engem (9) a gonoszok elöl, kik engem károsítanak; ellenségeim elöl, kik élttem végett körülfognak engem. (10) Kövérségök elborítja őket, azért szájaik dölyffel beszélnek. (11) Bármerre lépünk, azonnal körülvesznek, szemeiket fordítják, hogy a földre terítsenek. (12) Hasonlóan az oroszlánhoz prédára liheg, s mint a fiatal oroszlán ül rejtekekben. (13) Fel, örökkévaló! előzd meg őt, terítsd le! Mentsd meg lelkemet a gonosztól, a te kardodtól. (14) Kezed csöcselékétől, örökkévaló! a föld csöcselékétől! Részők van az életben s javadból töltöd meg hasukat; bővelkednek gyermekekben s fölöslegöket hagyják kisdedeiknek. (15) Én igazságban fogom látni arcodat; jóllakom, midőn felébredek, alakoddal.

XVIII.

18 zsoltár.

Dicsőítő ének, melyben Dávid Isten iránti szeretetének s hálájának ad kifejezést, ki őt ellenségeitől megszabadította.

(1) Az énekmestertől, Dávid az örökkévaló szolgájától, ki az örökkévalónak énekelte ezen ének szavait, amely napon az örökkévaló megmentette őt, valamennyi ellenségeinek és Saulnak kezétől.

(2) S így mondá: Gyöngéden szeretlek, örökkévaló, én erősségem! (3) Örökkévaló! sziklám, váram s megmentőm; Istenem, teremtem, kiben bizom, paizsom s üdvöm szaruja, menedékem. (4) Dicsértessék, kiáltám,

אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אִיבֵי אֱוִישַׁע׃ (ה) אֶפְפוּנֵי
הַבְּלִיַּמּוֹת וּנְחָלֵי בְּלִיעַד יִבְעַתּוּנִי׃ (ו)
הַבְּלִי שָׁאוֹל סִבְבוּנִי קִדְמוֹנֵי מוֹקְשֵׁי מוֹת׃
(ז) בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ
יִשְׁמַע מִהַכְּלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֵתִי דַּפְנָיו אֲתַבֵּא
בְּאֲזֵנוֹ׃ (ח) וְתִגְעַשׁ וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי
הָרִים יִרְגְּזוּ וְיִתְנַעֲשׂוּ כִי־חָרָה לָּו׃ (ט) עֲלֶה
עֲשׂוֹן אֲבָפוּ וְאֲשִׁמְפוּ תֹאכַל גְּחָלִים
בְּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ׃ (י) וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעַרְפֵּל
תַּחַת רַגְלָיו׃ (יא) וַיִּרְכַּב עַד־כְּרוֹב וַיַּעַף
וַיִּדָּא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ (יב) יֵשֶׁת הַשָּׁדַי
סָתְרוּ אֲסִיבוֹתָיו סָכְתוּ חֲשַׁכְת־מַיִם
עֵבֵי שְׁחָקִים׃ מִנְּהָ גִבּוֹ עֲבִיו עֲבְרוּ בְּרֹד
וּנְחָלֵי־אֵשׁ׃ (יג) וַיִּרְעַם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה
וְעֲלִיזִין יִתֵּן קֶלֶוּ בְּרֹד וּנְחָלֵי־אֵשׁ׃ (יד) וַיִּשְׁלַח
חֲצִיזֵי וַיִּפְיֵצֵם וּבִרְקִים רַב וַיַּהַמֵּם׃ (טו)
וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תַּבֵּל
מִגְּעַרְתֶּךָ יְהוָה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אַפְּךָ׃ (טז)
יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי וַיִּמְשַׁנֵּי מִמַּיִם רַבִּים׃
(יז) יִצְלַנִּי מֵאִיבֵי עֹז וּמִשְׁנֵאֵי כִי־אֲמַצּוּ
מִמֶּנִּי (יח) וַיִּקְדְּמוּנִי כִּי־וָאֵיִדִי וַיְהִי־יְהוָה

az örökkévaló s ellenségeimtől megszabadítottam. (5) Körülvettek engem a halál kötelékei s az alvilág patakjai ijesztettek engem. (6) A sir kötelékei környékeztek, megelőztek engem a halál törei. (7) Szorultságomban kiálték az örökkévalóhoz s Istenemhez fohászokodám; meghallgatta csarnokából szavamat s fohászokodásom eléje, füleibe hatott. (8) Megindult, megrendült a föld s a hegyek tövei megrezegtek; megindultak, midőn megharagudott. (9) Füst szállott fel orrában s tűz emésztett szájából, izzószenek lobbantak fel tőle. (10) Meghajlította az eget s leszállt, sötét felhő lábai alatt. (11) Cherubon száll és röpül, s lebeg a szél szárnyain. (12) Sötétséget tesz rejtekévé, köröskörül sátrává; sötét vizeket, sűrű felhőket. (13) A fényből ő előtte átjárja felhőit jégeső s izzó tűz. (14) Az örökkévaló az égben mennydörög, s a legfelsőbb hallatja szavát, jégesőt és izzó tüzet. (15) Küldi nyilait s szétszórja őket, villámokat lő s odaveti őket. (16) Láthatóvá lettek a vizek ősforrásai, feltakartattak a földkerekség alapjai fenyegetésedtől, örökkévaló! orrod leheletének szelétől. (17) Nyújtja a magasból kezét, vesz engem, kihúz a hatalmas vizekből. (18) Megment engem hatalmas ellenségemtől; gyűlölőimtől, kik erősebbek nálam. (19) Megelőztek engem veszedelmem napján s az

לַמִּשְׁעָן לִי׃ (א) וַיּוֹצִיאֲנִי לַמֶּרְחֵב יַחֲלִצֵנִי
 כִּי חָפֵץ בִּי׃ (ב) וַיַּמְלֵנִי יְהוָה בְּצַדִּיקִי
 כִּבְרַת יָדָי וַיִּשִׁיב לִי׃ (ג) כִּי־שָׁמַרְתִּי דַרְכֵי
 יְהוָה וְלֹא־רָשַׁעְתִּי מֵאֲדָהּ׃ (ד) כִּי כָל־
 מִשְׁפָּטָיו לִנְגִדִי וְחֻקָּתָיו לֹא־אֲסִיר מִנִּי׃
 (ה) וַאֲדֹתַי תָּמִים עִמּוֹ וְאֶשְׁתַּמְרַם מֵעֵינָי׃
 (ו) וַיִּשְׁבַּח־יְהוָה לִי בְצַדִּיקִי כִּבְרַת יָדָי לִנְגִיד
 עֵינָיו׃ (ז) עִם־חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם־נֶבֶר
 תָּמִים תִּתַּמֵּם׃ (ח) עִם־נֶבֶר תִּתְכַּרֵּר
 וְעִם־עֶקֶשׁ תִּתְפַּתֵּל׃ (ט) כִּי־אֲתָה עִם־
 עֵנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיִם רָמוֹת תִּשְׁפִּיל׃ (י) כִּי־
 אֲתָה תֵּאָדָר נֹרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יַגִּיהַ חֲשָׁכִי׃
 (יא) כִּי־בֶדֶד אֶרֶץ גִּדּוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָרְגֵי־שׁוֹר׃
 (יב) הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה
 מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ (יג) כִּי מִי
 אֱלֹהֵי מִבְּדַעְדֵי יְהוָה וּמִי צֹר זִוְלַתִּי
 אֱלֹהֵינוּ׃ (יד) הָאֵל הַמְּאֲזִרֵנִי חַיִל וַיִּתֵּן
 תָּמִים דַּרְכֵי׃ (טו) מְשׁוּהַ רַגְלֵי כְּאֵילֹת
 וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ (טז) מִלִּמַּד יָדָי
 לְמַלְחָמָה וּנְחַתָּה קִשְׁת־נְהוֹשֶׁה זְרוּעֵתַי׃
 (יז) וַתִּתֵּן־לִי מִגֵּן יִשְׁעַי וַיְמַיְנֵךְ תִּסְעֲדֵנִי

örökkévaló támaszom lett. (20) Kivisz engem szabad
térre, megment engem, mert tetszést talál bennem.
(21) Megjutalmaz engem az örökkévaló igazságom sze-
rint, kezeim tisztaságához képest viszont fizet nekem.
(22) Mert megőrzöm az örökkévaló útjait, s gonoszul el
nem pártoltam Istenemtől. (23) Mert mind az ítéletei
előttem vannak, s törvényeit el nem távolítom magam-
tól. (24) Teljesen voltam vele s őrizkedtem bűnöm-
től. (25) Azért viszontfizet nekem az örökkévaló igaz-
ságom szerint, kezeim tisztasága szerint, szemei előtt.
(26) A jámborral jámborul cselekszel, az őszinte fér-
fiúval őszintén teszesz. (27) A tisztával tisztán bánol,
az álnokkal pedig versenyt alakoskodol. (28) Mert te
megsegíted az elnyomott népet, de a büszke szemeket
megalázod. (29) Te megvilágítod lámpámat, az örökké-
való Istenem sugározta sötétségemet. (30) Veled át-
török hadsereget s Istenemmel átszököm falon. (31) Az
Isten —, tökéletes az ő útja! Az örökkévaló szava tiszta,
paizsa ő mindazoknak, kik benne biznak. (32) Ki Isten
az örökkévalón kívül? s ki teremtő Istenünk nélkül?
(33) Azon Isten, ki engem erővel körülövez s útamat
tökéletessé teszi; (34) a szarvasünökéhez hasonlónvá
teszi lábaimat s magaslataimra állit engem. (35) Meg-
tanítja kezeimet csatára, hogy karjaim a rézijjat fe-
szítik. (36) Nekem adtad üdvöd paizsát, jobbod támo-

וְעִנּוּתְךָ תִרְבֵּנִי: ^(לז) תִּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתִּי
 וְלֹא מַעְדוֹ קָרַסְלִי: ^(לח) אֲרִדּוּף אוֹיְבֵי
 וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא־אָשׁוּב עַד־כְּלוּתָם: ^(לט)
 אֲמַחֲצֵם וְלֹא־יִכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַחַת רַגְלִי:
^(מ) וְתִאזְרְנֵי הַיָּל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי
 תַּחְתִּי: ^(מא) וְאוֹיְבֵי נָתַתָּה לִּי עֶרְפָּה וּמִשְׁנֵאֵי
 אֲצַמִּיתָם: ^(מב) יִשְׁוּעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ עַד־יְהוָה
 וְלֹא עֲנָם: ^(מג) וְאֲשַׁחֲקֵם בְּעַפְרֵי עַל־פְּנֵי־
 רוּחַ כְּשִׁיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם: ^(מד) תִּפְלֹטְנִי
 מִרִּיבֵי עַם תִּשְׁיַמְנִי דְרָאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־
 יִדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי: ^(מה) לְשִׁמַּע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ
 לִי בְּנֵי נֶכֶד יִכְחָשׁוּ־לִי: ^(מו) בְּנֵי־נֶכֶד יִכְדּוּ
 וַיִּחַרְגּוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: ^(מז) חִי־יְהוָה וּבִרְוֶד
 צוּרֵי וַיְרוּם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ^(מח) הָאֵל הַנּוֹתֵן
 נִקְמוֹת לִי וַיִּדְבֹר עִמִּים תַּחְתִּי: ^(מט) מִפְּלֹטֵי
 מֵאוֹיְבֵי אֶף מִן־קַמִּי תִרְוּמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס
 תִּצִּילֵנִי: ^(נ) עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בַּגּוֹיִם יְהוָה
 וְלִשְׁמַךְ אֲזַמְרָה: ^(נא) מִגִּדְלֵי יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ
 וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמֹשִׁיחוֹ דָּדוֹד וְדִזְרְעוֹ עַד־
 עוֹלָם:

gat engem s leereszkedtél, hogy engem nagygyá tégy.
(37) Megszélesbited léptemet alattam, hogy bokáim ne inogjanak. (38) Üldözöm ellenségeimet s utolérem; nem térek vissza, míg el nem pusztítom őket. (39) Levágom, hogy fel nem birnak kelni, elhullanak lábaim alatt. (40) Felöveztél erővel a csatára, megalázod ellenemet alattam. (41) Ellenségeim nyakát felém fordítod s gyűlölőimet, hogy levágjam. (42) Fohászkodnak, de nincs segítő, az örökkévalóhoz, ki nem hallgatja őket. (43) Szétmorzsolom, mint a port a szél előtt, mint az utczák sarát eltaposom. (44) Megmentsz engem a nép pártütéseitől, nemzetek fejévé teszesz engem, előttem ismeretlen nép szolgál engem. (45) Pusztá hirre engedelmeskednek nekem, az idegen fiai simulnak hozzám. (46) Az idegen fiai elepednek s reszketnek zárkáikból. (47) Él az örökkévaló, áldott az én teremtőm s felmagasztalt üdvöm Istene! (48) Az Isten, ki nekem boszszut szerez, népeket kényszerít aláam. (49) Megment engem ellenségemtől, elleneim fölé emelsz, megszabadítsz az erőszakos férfiútól. (50) Azért adok neked hálát, örökkévaló, a népek közt s zengnek nevednek. (51) Megszaporítja királyának üdvét s kegyességet tesz felkentjével, Dáviddal és magzatával mindörökké.

יט

תהלות אלהים ממעשי הטבע ומן תורתו.

(א) לַמְנַצֵּחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד:

(ב) הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂיהָ
 וְדָוִד מִגִּיד הַרְקִיעַ: (ג) יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֹר
 וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה־דַעַת: (ד) אֵינֶן־אֱמֹר וְאֵינֶן
 דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: (ה) כְּכֹל־
 הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְלַל מְלֵיהֶם
 לְשֶׁשׁ שָׁם־אֵהָל בָּהֶם: (ו) וְהוּא כַחַתָּן
 יֵצֵא מִחַפְּתוֹ יֹשֵׁשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרָח:
 (ז) מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקְוַתּוֹ עַל־
 קְצוֹתָם וְאֵינֶן נֹסֵתֵר מִחַמְּתוֹ: (ח) תּוֹרַת
 יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה
 נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פִּתִּי: (ט) פִּקּוּדֵי יְהוָה
 יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי־לֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה
 מְאִירַת עֵינָיִם: (י) יִרְאֵת יְהוָה | טְהוֹרָה
 עוֹמֶדֶת לַעֲד מִשְׁפִּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ
 יַחְדּוֹ: (יא) הִנָּחֲמָדִים מִזֶּהָב וּמִפִּזֵּי רֶב
 וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים: (יב) גַּם־
 עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב:
 (יג) שְׁנֵי־אֹזֶת מִי־יָבִין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי:

XIX.

19. zsoltár.

Isten dicsérete a világegyetemben s erkölcsi szellemvilágában.

(1) Az ének mestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Az egek beszélnek Isten dicsőségét s kezeinek művét hirdeti a mennyei tér. (3) Nap napnak bugyogtatja e szózatot s egyik-éj a másikkal közli a tudományt. (4) Semmi szózat, semmi igék, nem hallatszik az ő szavuk. (5) Az egész földön elhangzik húrjok s a földkerekség széléig előadásuk, a hol sátort állított a napnak. (6) S ez mintegy völegény jő ki mennyezete alól, örvendve mint a hős befutja a pályát. (7) Az ég szélétől van kijöve tele s körfutása annak széléig, mi sem marad rejtve hevétől. (8) Az örökkévaló tana tökéletes, a lélek üdülése; az örökkévaló bizonyossága igaz, az együgyüt bölcsesé teszi. (9) Az örökkévaló rendeletei helyesek, szívet viditók; az örökkévaló parancsa tiszta, megvilágosítja a szemeket. (10) Az örökkévaló félelme tiszta, fennáll örökké; az örökkévaló ítéletei igazság, mindnyájan igazságosak. (11) Kivánatosabbak aranyból és sok kincsnél; édesebbek a méznél és szinméznél. (12) A te szolgád is megintetett általuk, megőrzésükre nagy jutalom vár. (13) Tévedéseket ki vesz észre? Ments meg engem rejtett bűnök-

(ד) גַם מִזִּדִּים | חֶשֶׁךְ עֲבָדָךְ אֱלֹהֵי מִשְׁלוֹ-
 בִּי אֲזִי אֵיתָם וְנִקְוֵתִי מִפֶּשַׁע רַב; (טו) יְהוָה
 לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה
 צוּרֵי וְגֹאֲלֵי;

כ

הבורו בעת שנצח דוד במתי מעט את אויבו אשר נלחם עליו בחיל
 כבוד מאוד.

(א) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד :

(ב) יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁכָּבֶךָ
 שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב; (ג) יִשְׁלַח־עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ
 וּמִצִּיּוֹן וְיִסְעֶדְךָ; (ד) יִזְכֹּר כָּדֹם־מִנְחֹתֶיךָ
 וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה; (ה) יִתֵּן־לְךָ כִּדְבָרֶךָ
 וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא; (ו) גִּרְנָנָה בִּישׁוּעֹתֶיךָ
 וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־
 מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ; (ז) עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ
 יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
 יִשַׁע יְמִינוֹ; (ח) אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים
 וְאַנְחָנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר (ט)
 הָמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד; (י)
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־
 קָרְאֵנוּ;

től! (14) Szándékos bűnöktől is tartsd vissza szolgádat: ne uralkodjanak rajtam; akkor tökéletes leszek s ment-
számos vétectől. (15) Legyenek tetszésre szám beszé-
dei s szivem gondolata előtted, örökkévaló, teremtőm
és megváltóm.

XX.

20. zsoltár.

**Dávid rendületlen bizalma Istenben, ki megsegítette, midőn csekély
hadával egy számosabb ellenséget legyőzött.**

(1) Az énekmestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Meghallgat téged az örökkévaló a szorultság
napján, megoltalmaz téged Jákob istenének neve.
(3) Segítséget küld neked a szenthelyből s Zionból tá-
mogat téged. (4) Megemlékezik minden ételáldozatid-
ről s égőáldozatod hamvát elfogadja, Szeláh. (5) Megadja
szived kivánságát s minden szándékodat teljesíti.
(6) Ujjongunk segítségeden s Istenünk nevében zászlót
lobogtatunk; az örökkévaló teljesíti minden kivánsá-
godat. (7) Mostan tudom, hogy az örökkévaló megsegíti
felkentjét, meghallgatja szent egéből jobbjá győzelmé-
nek erejével. (8) Ezek hadiszekérrel, amazok lovakkal;
mi pedig az örökkévaló Istenünk nevét említjük. (9) Ők
buknak s elhullanak; mi pedig fennállunk s maradunk.
(10) Örökkévaló, oh segits! a király hallgasson meg
minket, a mely napon hozzá kiáltunk.

כא

שיר נצחון על הצלחת המלך במלחמה עם האויב.

(א) לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד :

(ב) יְהוָה בְּעִזָּה יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעַתָּךְ
 מִהַיָּגִיל מְאֹד : (א) תִּאֲוֹת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ
 וְאַרְשֵׁת שִׁפְתָיו בְּדַמְנַעַת סִלָּה : (ג) כִּי־
 תִקְדַּמְנוּ בְרָכוֹת טוֹב תַּשִּׁית לְרֵאשׁוֹ
 עֲטָרַת פָּז : (ד) חַיִּים שָׁאַל מִמֶּךָ נָתַתָּה
 לוֹ אֶרֶץ יָמִים עוֹלָם וְעַד : (ה) גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ
 בִישׁוּעַתָּךְ הוֹד וְהַדָּר תִּשְׁוֶה עֲלָיו : (ו) כִּי־
 תִשִּׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לְעַד תִּתְהַדְּהוּ בִשְׂמִיחָה
 אֶת־פָּנֶיךָ : (ז) כִּי־הִמְלַךְ בִּטְחָ בִיהוָה
 וּבַחֶסֶד עָלְיוֹן בְּלִי־מוֹט : (ח) תִּמְצֵא יָדְךָ
 לְכָל־אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצֵא שְׂנְאֵיֶךָ : (ט)
 תִּשִּׁיתֵמוּ | כִּתְנוֹר אִשׁ לַעַת פָּנֶיךָ יְהוָה
 בְּאִפּוֹ יִבְלַעֵם וְתֹאכְלֵם אִשׁ : (י) פְּרִימוֹ
 מֵאֶרֶץ תֹּאבֵד וְזָרְעֵם מִבְּנֵי אָדָם : (יא) כִּי־
 נָטוּ עֲלֶיךָ רַעַה חֲשָׁבוּ מְזִמָּה בְּלִי־וֹכְלוֹ :
 (יב) כִּי תִשִּׁיתֵמוּ שְׁכֵם בְּמִיתָרֶיךָ תִּכְוֶנֶן
 עַל פְּנֵיהֶם : (יג) רוּמָה יְהוָה בְּעִזָּה נִשְׁיֶרָה
 וּנְזַמְרָה גְבוּרַתָּךְ :

XXI.

21. zsoltár.

Diadalének egy nyert győzelem fölött.

(1) Az énekmestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Örökkévaló! győzelmednek örül a király, segítségednek mily nagyon övend. (3) Szive kívánságát megadod neki s ajkának óhaját meg nem tagadod, Szeláh. (4) Megelőződ őt a jónak áldásával, fejére koronát teszesz sáraranyból. (5) Életet kért tőled, megadtad neki, hosszú életet örökön örökké. (6) Nagy az ő dicsősége segítséged által, méltóságot és fenséget teszesz reá. (7) Örök áldássá teszed őt, gyönyörködteted örömmel szined előtt. (8) Mert a király bizik az örökkévalóban s a legfelsőbb kegyében, meg nem tántorodik. (9) Kezed eléri mind az ellenségeidet, jobbod eléri gyűlölőidet. (10) Tüzes kemenczévé teszed őket felindulásod idején; az örökkévaló haragjában elnyeli, s tűz emészti őket. (11) Gyümölcseiket elveszted a földről, s magzatukat az ember fiai közül. (12) Mert gonoszságot koholtak ellened, álnokságot gondoltak — nem birták. (13) Azért czélul teszed őket; ijhúraidat arcaiknak irányzod. (14) Magasztaltassál, örökkévaló, győzelmedben! megénekeljük és zengjük hatalmadat.

כב

תבלתו ותקוהו בברחו מפני שאול.

(א) לְמַנְצֶחַ עַל-אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד :

(ב) אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לַמָּוֶה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק
 מִישׁוּעָתִי דַבְרֵי שְׁאֲנָתִי: (ג) אֱלֹהֵי אֶקְרָא
 יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֵה וְלִידָה וְלֹא-דוּמִיָּה לִי:
 (ד) וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 (ה) בְּךָ בִטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בִטְחוּ וַתִּפְדֵּטְמוּ:
 (ו) אֱלֹהֵי זַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְךָ בִטְחוּ וְלֹא-
 בּוֹשׁוּ: (ז) וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא-אִישׁ
 חֶרֶפַת אָדָם וּבְזוֹי עִם: (ח) כָּל-רְאִי
 יִלְעִינִי לִי יִפְטִירוּ בְשֵׁפָה יִנִּיעוּ רֹאשׁ:
 (ט) גַּל אֶל-יְהוָה יִפְלֹטְהוּ יִצִּילְהוּ כִי חָפֵץ
 בּוֹ: (י) כִּי-אַתָּה גָּחִי מִבֶּטֶן מִבְטִיחִי עַל
 שְׁדֵי אֲמִי: (יא) עֲלִידָה הַשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם
 מִבֶּטֶן אֲמִי אֱלֹהֵי אֶתָּה: (יב) אֶל-תִּרְחַק
 מִמֶּנִּי כִי-צָרָה קְרוּבָה כִּי-אֵין עֲזָרָה: (יג)
 סָבְבוּנִי פְרִים רַבִּים אֲבִירֵי כֶּשֶׁן כַּתְרוּנֵי:
 (יד) פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׁאֵג:
 (טו) כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהַתִּפְרְדוּ כַּד-עֲצָמוֹתַי
 הָיָה לִבִּי כְדוֹנֵג נֶמֶס בְּתוֹךְ מַעֵי (טז) יָבֵשׁ
 כְּחָרָשׁ | כָּחִי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי

XXII.

22. zsoltár.

Dávid, Saul által üldöztetve, meir ekül. Imája s rendithetetlen bizalma Istenben.

- (1) Az ének mestertől a hajnali fuvolán, Dávidnak egy zsoltára:
 (2) Istenem! Istenem! miért hagytál el engem? Távol vannak segítségemtől panaszom szavai. (3) Istenem! nappal kiáltok s nem felelsz; éjjel, s nincs nekem pihenésem. (4) Te pedig, szent! lakol Izrael dicsőénekei közt. (5) Benned biztak őseink, biztak s te megmentetted őket. (6) Hozzád kiáltottak s megszabadítottak; benned biztak s meg nem szégyenültek. (7) Én pedig féreg vagyok, nem férfiú; az ember gyáázata, a nép megvetettje. (8) Kik engem látnak, gúnyt üznek belőlem; félre vonják az ajkot, fejet ráznak: (9) Vesse az örökkévalóra, ő megszabadítja; megmenti őt, hisz tetszést talál benne! (10) Te vontál ki az anyai ölből, biztatóm voltál anyám emlőin. (11) Te reád vettettem a méhtől fogva; anyám ölétől kezdve Istenem voltál. (12) Ne távozzál tőlem, mert közel a veszedelem, mert nincs segítő. (13) Körülvesz engem sok bika, Básán hatalmas tulkai koszoruként körülfognak. (14) Tátják ellenem szájukat, mint oroszlán ragadva s ordítózva. (15) Mint a víz kiöntettem; csontjaim mind megoldódnak; szívem mint a viasz lett, elolvad keblemben. (16) Szárad mint a cserép erőm, nyelvem tapadt inyemhez s a halál porába fektetsz

וּלְעַפְרֵימוֹת תִּשְׁפָּתֵנִי: ^(יז) כִּי סָבְבוּנִי
 בְּלָבִים עֲדַת מִרְעִים הִקִּיפוּנִי כְּאִרְיָ | יָדֵי
 וּרְגָלָי: ^(יח) אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבְיֹשׁוּ
 יִרְאוּ־בִי: ^(יט) יִחַלְקוּ בְּגִדֵי דָהֵם וְעַד־לְבוּשֵׁי
 יִפִּילוּ גֹרֵל: ^(כ) וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־תְרַחֵק
 אֵילֹוֹתַי דַּעְזֹרְתִי הוֹשֵׁה: ^(כא) הַצִּילָה מִחֶרֶב
 נַפְשִׁי מִיַּד־כָּלֵב יַחֲדָתִי: ^(כב) הוֹשִׁיעֵנִי
 מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי: ^(כג)
 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קָהֵל אֲהַדְלֶךָ:
^(כד) יִרְאוּ יְהוָה | הַלְלוּהוּ כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב
 כְּבָדוּהוּ וְגִירוֹ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל:
^(כה) כִּי לֹא־בֹזָה | וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנֹוֹת עֲנִי
 וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֵעוֹ אֱלֹוֵי
 שָׁמַע: ^(כו) מֵאֲתָדָּ תִהְלֹתִי בְּקָהֵל רַב
 נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יִרְאוּ: ^(כז) יֹאכְלוּ
 עֲנֹוִים | וַיִּשְׁבְּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דְּרָשׁוּ דְהִי
 לְבַבְכֶם דַּעַד: ^(כח) יִזְכְּרוּ | וַיִּשְׁבוּ אֶל־
 יְהוָה כָּל־אֲפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיֶךָ כָּל־
 מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: ^(כט) כִּי קִיְהוּהָה הַמְּלוֹכָה
 וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: ^(ל) אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ | כָּל־
 דְּשָׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־זֹרְדֵי עֵפֶר

engem. (17) Mert ebek vesznek körül engem, a gonoszok serege körülfog, mint az oroszlán kezeimet és lábaimat. (18) Számlálom mind a csontjaimat, ők tekintenek, néznek reám (19) Szétoosztják ruháimat maguk közt, s öltönyöm felett sorsot vetnek. (20) Te pedig, örökkévaló, ne távozzál! Erősségem, siess segítségemre! (21) Mentsd meg a kardtól lelkemet, az ebtől egyetlennemet. (22) Szabadíts meg az oroszlán szájából, a rémek szarvától ments meg engem. (23) Hogy hirdessem nevedet testvéreim előtt, a gyülekezetben magasztaljalak. (24) Ti tisztelői az örökkévalónak, magasztaljátok őt! Jákob minden ivadéka, tiszteljétek s félje őt Izrael minden magzata! (25) Mert meg nem veti s nem utálja az elnyomottnak nyomorát; nem rejti el arcát előle s hozzá fohászkodik, meghallgatja. (26) Rólad szól dicséretem, nagy gyülekezetben beváltom fogadásaimat tisztelői előtt. (27. Egyenek az elnyomottak s lakjanak jól! magasztalják az örökkévalót keresői! viduljon fel szívetek örökre! (28) Megemlékeznek s visszatérnek az örökkévalóhoz mind a föld széleinek lakói, s leborulnak előtted a nemzetek minden családjai. (29) Mert az örökkévalóé a királyság, s uralkodik a nemzetek fölött. (30) A kik élvezik a föld minden kövérségét, leborulnak; térdet hajtanak előtte mindazok, kik a porba

וּנְפֹשׁוֹ לֹא תִיָּהּ : (א) זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפָּר
 לְאֹדְנֵי לְדוֹר : (ב) יִבְאוּ וַיְגִידוּ צְדָקְתוֹ
 לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה :

כג

שיר תודה על ישועת אלהים והשגחתו עליו.

(א) מְזֻמֹּר לְדָוִד

יְהוָה רֹעִי לֹא אֲחַסֵּר : (ב) בְּנִצְּאוֹת דָּשָׁא
 יִרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנוּחָת יִנְהַלֵּנִי : (ג) נַפְשִׁי
 יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעַן לֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ :
 (ד) גַּם כִּי־אֵלֶךְ אֲבִיֵא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא
 רֵעַ כִּי־אַתָּה עִמָּדִי שְׁבִטָּךְ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ
 תִּמְךָ יִנְחַמֵּנִי : (ה) תַּעֲרֹךְ לְפָנַי אֲשַׁלְּחֵן
 נֶגֶד אֲצַרְרֵי דִשְׁנֹת בִּשְׁמֵן רֹאשִׁי כּוֹסֵי
 רוּיָהּ : (ו) אֵךְ אֲטוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כֹל־
 יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

כד

שיר תודה בבואו עם ארון אלהים אל פני שערי ציון.

(א) לְדוֹד מְזֻמֹּר

לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבִּי
 בָּהּ : (ב) כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּה וְעַד־
 נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ : (ג) מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה

szállnak, s kinek lelke fel nem vidul. (31) Az ivadék szolgálja őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek. (32) Jönnek s hirdetik igazságát a megszületendő népnek, hogy ő cselekedte.

XXIII.

23. zsoltár.

Hálaének a neki tanusított Isteni kegyért.

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Az örökkévaló pásztorom, nem fogok szükeget szenvedni. (2) Zöld virányon hevertet engem, csendes vizek mellett vezet engem. (3) Felüdti lelkemet, az igazság ösvényein vezet az ő nevéért. (4) Ha járok is a halál árnyékának völgyében, nem félek semmi rossztól, mert te vagy énvelem; pálczád és támaszod megvigasztalnak engem. (5) Asztalt teritsz előttem elleneim daczára, olajjal kened fejemet, poharam itallal tele. (6) Jóság és kegyesség kísérnek engem éltem minden napján, s időzni fogok az örökkévaló házában örök időkig.

XXIV.

24. zsoltár.

Hálaének, midőn a szövetségládái Zión kapui elé ért. Ki a valódi jámbor?

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Az örökkévalóé a föld s a mi betölti; a föld ke-
rekség s annak lakói. (2) Mert ő tengereken alapította,
s folyamokon szilárdította meg. (3) Ki mehet fel az

וּמִי יִקוּם בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹ: (ד) נָקִי כַפַּיִם
 וּבֶרֶךְ-לֵבָב אֲשֶׁר | לֹא-נִשְׂאָ לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ
 וְלֹא-נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: (ה) יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת
 יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: (ו) זֶה דֹר
 דִּרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פִנְיֶךָ יַעֲקֹב סִלָּה: (ז) שְׂאוּ
 שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: (ח) מִי־זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
 מְלַחֵמָה: (ט) שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם
 וַיָּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 (י) מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

כה

תפלה לאל שיעזרו ויכמדו ארחותיו ויסלח לו עונו.

(א) לְדָוִד

אֱלֹהֵי יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא: (ב) אֱלֹהֵי
 בְּךָ בִּטְחֹתִי אֵל-אֲבוֹשָׁה אֵל-יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי
 לִי: (ג) גַּם כָּל-קִיּוֹךְ לֹא-יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
 הַכּוֹנְנִים רִיקָם: (ד) דַּרְכֵיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי
 אֲרַחֲוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: (ה) הִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ |
 וְלִמְדֵנִי כִי-אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ קִוִּיתִי

*נפשי קי *דרשוי קרי

örökkévaló hegyére? s ki állhat meg szent helyén?

(4) Az ártatlan kezü és tiszta szivü, ki hamisságra nem

viszi lelkemet s nem esküszik csalárdságra. (5) Az áldást

nyer az örökkévalótól s jutalmat üdvének Istenétől.

(6) Ez a nemzedék az ő tisztelője; Jákob utódai ke-

resik arcodat, Szeláh. (7) Emeljétek fel kapuk fejeite-

ket s táguljatok ki, öröklét bejáratai, hogy jöjjön be a

dicsőség királya. (8) Ki ez a dicsőség királya? Az

örökkévaló, a győzelmes s mindenható; az örökkévaló,

a csata hatalmasa. (9) Emeljétek fel kapuk fejeiteket s

táguljatok ki öröklét bejáratai, hogy jöjjön be a dicső-

ség királya. (10) Ki ez a dicsőség királya? A seregek

Ura, ő a dicsőség királya, Szeláh.

XXV.

25. zsoltár.

Fohászzkodás, hogy Isten tanítsa útjaira s bocsássa meg bűneit.

(1) Dávidtól.

Hozzád, örökkévaló, emelem föl lelkemet. (2) Is-

tenem! benned bizom, ne hagyj megszégyenülnöm; ne

engedd, hogy ellenségeim rajtam örvendjenek. (3) Mind-

azok, kik beléd helyezik reményöket, nem szégyenülnek

meg; megszégyenülnek a hűtlenek hiábavalóságukért.

(4) Útjaidat, örökkévaló, ismertesd meg velem; taníts

meg engem ösvényeidre. (5) Oktass engem igazságod-

ban s taníts meg, mert te vagy üdvöm Istene; beléd

כֹּל־הַיּוֹם׃ (ו) זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ
 כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ (ז) חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי
 וּפְשָׁעֵי אֵלֶי־תִזְכֹּר כַּחֲסָדֶךָ זְכַר־לִי־אֶתָּה
 לְמַעַן טוֹבֶכָה יְהוָה׃ (ח) טוֹב־וַיִּשֶׁר יְהוָה
 עַד־כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ (ט) יִדְרֹךְ
 עֲנֻיִם בַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנֻיִם דַּרְכּוֹ׃ (י)
 כַּד־אֲרַחֲוֹת יְהוָה תִּסְדַּר וְאַמֶּת לְנַצְרֵי
 בְרִיתוֹ וְעַד־תִּיּוֹ׃ (יא) לְמַעַן־שִׂמְךָ יְהוָה
 וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא׃ (יב) מִי־זֶה
 הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בַּדָּרֶךְ וּבַחֲרֹךְ׃
 (יג) נִפְשׁוּ בְטוֹב תִּלְיִן וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֲרָץ׃
 (יד) סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם׃
 (טו) עֵינֵי תָמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצֵא
 מִרְשֶׁת רַגְלֵי׃ (טז) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנֵי כִּי־יִחַד
 וְעֵנִי אָנִי׃ (יז) צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ
 מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצֵאֵנִי׃ (יח) רְאֵה עֵנֵי וְעַמְּלֵי
 וְשֵׂא לְכֹל־חַטָּאוֹתַי׃ (יט) רְאֵה־אֵיבֵי כִּי־
 רָבוּ וְשָׁנְאת חַמַּס שָׁנְאוּנִי׃ (כ) שָׁמְרָה
 נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בְךָ׃
 (כא) תִּס־וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתִּיךָ׃ (כב) פָּדֵת
 אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו׃

helyezem reményemet minden nap. (6) Emlékezzél meg irgalmadról, örökkévaló s kegyedről, melyek ősidőktől vannak. (7) Ifjuságom bűneiről s vétkeiről ne emlékezzél meg! Kegyedben gondolj te reám, jóvoltodért, örökkévaló! (8) Jóságos s egyenes az örökkévaló, azért megtanítja a bűnösöket a helyes útra. (9) Útbaigazítja a szerényeket az ítéletben s megtanítja a szerényeket útjára. (10) Az örökkévaló minden útja kegyesség és igazság, azoknak, kik szövetségét s bizonyosságát megőrzik. (11) A te nevedért, örökkévaló! bocsásd meg bűnömet, bár nagy az. (12) Ki azon férfiú, ki az örökkévalót féli? Azt megtanítja azon útra, melyet válaszszon. (13) Lelke jó közt megszáll s magzata a földet öröklí. (14) Az örökkévaló határozata tisztelői számára van s szövetsége, hogy azt velök tudassa. (15) Szemeim mindig az örökkévalóra szegezvék, hogy a törből kihúzza lábaimat. (16) Fordulj felém s légy kegyelmes irántam, mert egyedül s elnyomott vagyok én. (17) Nagyok szivem szenvedései, vezess ki engem szorultságomból. (18) Lásd nyomoruságomat s búmat, s bocsásd meg mind a bűneimet. (19) Lásd ellenségeimet, mily számosak, kik méltatlan gyűlölettel engem gyűlölnék. (20) Őrizd meg lelkemet s ments meg engem! Ne hagyj megszégyenülnöm, mert benned bizom. (21) Ártatlanság s egyenesség megőriznek engem, mert benned reménylek. (22) Váltsd meg Isten Izráelt minden szükségéből!

כז

ידבר מתומו וישירו, ויבקש מאל לבחנו ודשפטו כפי מעדליו.

(א) לְדוֹד

שִׁפְטָנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
 וּבִיהוָה בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד: (ב) בְּחַנְנֵי יְהוָה
 וּנְסָנִי צְרוּפָה כְּלִיּוֹתַי וּדְבִי: (ג) כִּי חֲסִדְךָ
 דָּנַנְדָּ עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאַמְתְּךָ: (ד) לֹא-
 יִשְׁבַּתִּי עִם-מְתֵי-שׂוֹא וְעַם נְעֻלְמִים לֹא-
 אָבֹא: (ה) שָׁנֵאתִי קְהַל מְרָעִים וְעַם-
 רָשָׁעִים לֹא אֲשִׁב: (ו) אֶרְחֹץ בְּנִקְיוֹן כַּפֵּי
 וְאֶסְבְּבָה אֶת-מִזְבְּחֶךָ יְהוָה: (ז) לִשְׁמֹעַ
 בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 (ח) יְהוָה אֲהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ: (ט) אֶל-תֶּאֱסֹף עִם-חַטָּאִים נַפְשִׁי
 וְעִם-אֲנָשֵׁי דָמִים חַיִּי: (י) אֲשֶׁר-בִּידֵיהֶם
 זִמָּה וַיִּמְיָנֵם מִלֵּאָה שָׁחַד: (יא) וְאֲנִי בְּתַמִּי
 אֶלֶךְ פְּדַנִּי וְחַנְּנִי: (יב) רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר
 בְּמִקְהָלִים אֶבְרֹךְ יְהוָה:

כז

בשחנו באלהים המושיע, ונפשו נכספת לעבדו בהיכל קדשו.

(א) לְדוֹד

יְהוָה | אֲרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה

XXVI.

26. zsoltár.

Dávid ártatlanságáról beszél s arra kéri Istent, hogy cselekedete szerint ítélje meg őt.

(1) Dávidtól.

Itélj meg engem, örökkévaló, mert ártatlanságomban járok; az örökkévalóban bizom, nem tántorodom. (2) Vizsgálj meg engem, örökkévaló s kísérts meg, tisztítsd meg veséimet és szívemet. (3) Mert kegyességed szemeim előtt van s igazságodban járok. (4) Nem ülök hamis emberekkel s titkolódzókkal nem járok. (5) Gyűlölöm a rosszak gyülekezetét s gonoszokkal nem ülök. (6) Ártatlanságban mosom kezeimet s körüljáróm oltárodát, örökkévaló. (7) Hogy hangos hálaéneket hallassak s hirdessem mind a csodáidat. (8) Örökkévaló! szeretem lakóházadat s a helyet, hol dicsőséged székel. (9) Ne gyűjtsd egybe bűnösökkel lelkemet s vérszomjas emberekkel életemet. (10) Kiknek kezeiben gonoszság van, jobbjuk tele megvesztegetéssel. (11) Én pedig ártatlanságomban járok; válts meg engem s légy kegyelmes irántam! (12) Lábam egyenes úton áll; gyülekezetekben dicsérem az örökkévalót.

XXVII.

27. zsoltár.

Bízalma s vágyakozása Istent szent hajlékában imádkozni.

(1) Dávidtól.

Az örökkévaló világosságom s üdvöm, kitől fél-

מְעוֹזֵי־חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד׃ (ב) בְּקֶרֶב עָלַי |
מִרְעִים לֹאֲכַל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי
הִמָּה כִּשְׁלוֹ וְנִפְלוֹ׃ (ג) אִם תִּחַנֶּה עָלַי |
מִחַנֶּה לֹא־יִירָא לְבִי אִם־תִּקּוּם עָלַי
מִלַּחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ׃ (ד) אַחַת
שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי
בְּבֵית־יְהוָה כֹּל יְמֵי־חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ׃ (ה) כִּי יִצְפְּנֵנִי |
בְּסֶכֶה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֶתֶר אֱהָלוֹ
בְּצֹר יְרוּמְמֵנִי׃ (ו) וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל
אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְּחָה בְּאֱהָלוֹ זִבְחֵי
תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ (ז) שְׁמַע־
יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי׃ (ח) דָּד |
אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה
אֲבַקֵּשׁ׃ (ט) אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶל־
תִּטַּשׁ בְּאָפֶי עֲבָדֶךָ עֲזַרְתִּי הָיִית אֶל־תִּטְשֵׁנִי
וְאֶל־תִּעְזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ (י) כִּי־אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי וַיהוָה יֶאֱסָפֵנִי׃ (יא) הוֹרֵנִי יְהוָה
דְּרֹכֶךָ וְנַחֲנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר לְמַעַן שָׂרְרִי׃
(יב) אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ־בִי
עֵיֵדֵי שָׂקֶר וַיִּפַּח חָמָס׃ (יג) לוֹלֵא הָאֱמָנָתִי

*נקוד עליו

*בסכו ק'

*פתח באתנה

jek? Az örökkévaló életem erőssége, kitől tartsak?
(2) Ha gonosztevők ellenem támadnak, hogy testemet elemésszék, szoritóim s elleneim: ők botlanak s elesnek. (3) Ha tábor fekszik ellenem, szívem nem fél; ha csata kél ellenem, akkor is bátorságban vagyok. (4) Egyet kértem az örökkévalótól, azt óhajtom: hogy lakhassam az örökkévaló házában éltem minden napjain; hogy lássam az örökkévaló kellemét s meglátogassam csarnokát. (5) Mert födele alatt megóv a vész napján, elrejt engem sátrának rejtekében, bérczre fel-emel. (6) S most emelkedik fejem ellenségeim fölé körülöttem, s áldozok sátrában harsonaáldozatokat, énekelek s zengek az örökkévalónak. (7) Hallgasd meg, örökkévaló, szavamat, midőn kiáltok; légy kegyelmes irántam s hallgass meg engem. (8) Helyetted szívem mondja: Keressétek arczomat. Örökkévaló! én arczodat keresem. (9) Ne rejtse el arczodat tőlem; ne taszítsd el haragodban szolgádat. Segítségem voltál, ne hagyj el engemet s ne bocsáss, üdvöm Istene! (10) Mert, ha atyám s anyám elhagynak, az örökkévaló fel-fogad engem. (11) Taníts meg, örökkévaló, útjaidra, s vezess engem helyes ösvényen, elleneim daczára. (12) Ne adj engem ellenem kényére! mert hamis tanúk támadtak ellenem, s az erőszak terjeszkedik. (13) Ha nem hinném, hogy látom az örökkévaló jóvoltát az

לראות בשוב יהוה בארץ חיים: (ד) קוה
 אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כה

יתפלל אל האלהים להצילו מיד הרשעים וליסרם.

(א) לדוד

אלהי יהוה | אקרא צורי אל תחרש
 ממני | פן תחשה ממני ונמשלתי עם-
 יורדי בור: (ב) שמע קול תחנוני בשועי
 אלהי בנשאי ידי אלהי בדבר קדשך: (ג) אל-
 תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי
 שלום עם רעים ורעה בדבכם: (ד) תן-
 להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה
 ידיהם תן להם השב גמולם להם: (ה)
 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל-
 מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: (ו) ברוד
 יהוה כי שמע קול תחנוני: (ז) יהוה | עזי
 ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
 ומשירי אהודנו: (ח) יהוה עזדמו ומעוז
 ישועות משיחו הוא: (ט) הושיעה את-
 עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים
 עד העולם:

élet honában. (14. Vesd reményedet az örökkévalóba! Erősítsd és bátorítsd szivedet, s az örökkévalóba vesd reményedet.

XXVIII.

28. zsoltár.

Ima, hogy Isten menítse meg ellenségei kezétől.

(1) Dávidtól.

Hozzád, örökkévaló, kiáltok; teremtőm, ne hallgass! Mert, ha hallgatnál, hasonlónak lennék azokhoz, kik a sirba szállnak. (2) Hallgass könyörgésem szavára, ha hozzád fohászok; ha kezeimet emelem szent csarnokodhoz. (3) Ne vonj el engem az elvetemedettekkel s gonosztevőkkel, kik békésen beszélnek felebarátjukkal, s álnokság van szívökben. (4) Adj nekik cselekedetök szerint s tetteik rosszaságához képest; kezeik műve szerint adj nekik, viszonzod nekik jutalmukat. (5) Mert nem ügyelnek ez örökkévaló tetteire és kezeinek művére: rontsa le és ne építse fel őket. (6) Dicsértessék az örökkévaló, mert meghallgatta könyörgésem szavát. (7) Az örökkévaló győzelmem s paizsom; benne bizik szívem s megsegítettém. Örvend az én szívem s dalommal hálálkodom neki. (8) Az örökkévaló győzelme neki, s felkentjének segítő erőssége. (9) Segítsd meg népedet s áldd meg birtokodat, tápláld s magasztald fel őket mindörökké.

כט

תהלות ה' הנורא בהרעימו והנותן עון לעמו.

(א) מזמור לדוד

הָבו לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבו לַיהוָה
 כְּבוֹד וְעֹז: (ב) הָבו לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: (ג) קוֹל
 יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
 עַד־מַיִם רַבִּים: (ד) קוֹל־יְהוָה בַּפֶּה קוֹל
 יְהוָה בְּהַדָּר: (ה) קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים
 וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: (ו) וַיִּרְקִידֵם
 כַּמֹּעֲנָל לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן כָּמוֹ בְּזֵרְאֲמִים:
 (ז) קוֹל־יְהוָה חָצַב לְהַבֹּת אֵשׁ: (ח) קוֹל
 יְהוָה יָחִיד מְדַבֵּר יָחִיד יְהוָה מְדַבֵּר
 קֹדֶשׁ: (ט) קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף
 יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֵמֶר כְּבוֹד: (י) יְהוָה
 לְמַבּוּל יֹשֵׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
 (יא) יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֵלֶיךָ אֶת־
 עֲמוֹ בְּשָׁלוֹם:

ל

שיר תודה בעת שחיה מחליו הקשה.

(א) מזמור שיר־חַנּוּכָה חַבִּית לְדָוִד:

(ב) אֲרוּמְמָךְ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא־

XXIX.

29. zsoltár.

Isten felséges az elemek harczában s szent templomában. Isten megsegíti népét.

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Adjatok az örökkévalónak, hatalmasak fiai, adjatok az örökkévalónak dicsőséget és diadalt. (2) Adjatok az örökkévalónak, nevének dicsőséget; boruljatok le az örökkévaló előtt szent diszben. (3) Az örökkévaló szava a vizek fölött; a dicsőség Istene mennydörög, az örökkévaló hatalmas vizek fölött. (4) Az örökkévaló szava erőben, az örökkévaló szava fenségben. (5) Az örökkévaló szava czedrusokat összetör; az örökkévaló összetöri Libánon czedrusait. (6) Szökdelletti a Libánont, mint a borjút, s Sirjont mint fiatal rémet. (7) Az örökkévaló szava szabdal tüzes villámot. (8) Az örökkévaló szava megrendíti a sivatagot, megrendíti az örökkévaló Kádes sivatagját. (9) Az örökkévaló szava megrettenti az ünöket, lombtalanít erdőket, s csarnokában minden azt mondja: Dicsőség! (10) Az örökkévaló az özönkor ítélőszékén ült, az örökkévaló ül mint a világ királya. (11) Az örökkévaló győzelmet ad népének, az örökkévaló megáldja népét boldogsággal.

XXX.

30. zsoltár.

Hálaének nehéz betegségből történt felüdülésekor.

(1) Zsoltár, házfelavatási ének, Dávidtól.

(2) Magasztallak, oh örökkévaló! mert a mélységből felemeltél, s nem örvendeztetted meg ellenségeimet

שִׂמְחַת אֵיבֵי לִי: (ג) יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי
 אֱלֹהֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: (ד) יְהוָה הֵעֲלִית מִן
 שָׁאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיּוֹרְדֵי-בֹר: (ה) זָמְרוּ
 לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ: (ו) כִּי
 רָנַעַ | בְּאֶפְסוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעָרְב יָדִין כָּכִי
 וְדַבַּק רָנַח: (ז) וְאַנִּי אִמַּרְתִּי בְשִׁלּוֹי בְדֵ-
 אֲמוֹט לְעוֹלָם: (ח) יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הֵעֲמַדְתָּה
 לְהַרְרֵי עֵז הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהַל:
 (ט) אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל-יְהוָה אֶתְחַנֵּן:
 (י) מִה־בָּצַע בְּדַמִּי בְּרֹדְתִי אֶל-שַׁחַת
 הַיּוֹדֶךָ עֵפֶר הַנִּגִּיד אִמַּתְּךָ: (יא) שָׁמַע יְהוָה
 וַחֲנִנִי יְהוָה הִיָּה-עֵזֶר לִי: (יב) הִפְכַת
 מִסְפְּדֵי קְמָחוֹל לִי פִתְחַת שִׁקִּי וַתֵּאָזְרֵנִי
 שִׂמְחָה: (יג) לְמַעַן | יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹדֶם אוֹדֶךָ:

לא

תפלה בכרחו מפני שאול, מעניו ומהצלחו.

(א) לְמַנְצֶם מִזְמוֹר לְדָוִד:

(ב) בְּךָ יְהוָה חֲסִיתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹדֶם
 בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטֵנִי: (ג) הִטָּה אֵלַי | אֲזַנְךָ
 מִהֲרָה הֲצִילֵנִי הִיָּה לִי | לְצוֹר מַעוֹז
 לְבַיִת מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי (ד) כִּי-סִלְעֵי

*מירדי קרי

rajtam. (3) Örökkévaló Istenem! Fohászkodtam hozzád s te meggyógyítottál engem. (4) Örökkévaló! a sirból hoztad fel lelkemet, meggyógyítottál, hogy ne szálljak le gödörbe. (5) Zengjete az örökkévalónak jámborai, s adjatok hálát szent emlékének. (6) Mert pillanatig tart haragja, élethossziglan jóvolta; este siralom tér be, s reggel ujjongás. (7) Én pedig gondoltam szerencsémben: Nem tántorodom meg soha! (8) Örökkévaló! Jóvotodban megállítottad szilárdan hegyemet; de amint elrejtetted arcodat, megrémültem. (9) Hozzád, örökkévaló, kiáltok fel, s az örökkévaló előtt esedezem: (10) Mi haszna véremnek, ha a sirba leszálok? Hálát ad-neked a por? hirdeti-e igazságodat? (11) Hallgass meg örökkévaló, s légy kegyelmes irántam! Örökkévaló, légy segítőm! (12) Megváltoztatod gyászomat körtánczezé; megoldod gyászruhámat, s körülövedzel örömmel. (13) Azért zeng neked a becsület s nem szűnik meg: örökkévaló Istenem! hálát adok neked mindörökké!

XXXI.

31. zsoltár.

Ima, midőn Saul előt menekült, keserve s bizalma

(1) Az ének mestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Benned, örökkévaló, bizom; nem fogok megszégyenülni soha: igazságodban ments meg engemet.
 (3) Hajtsd hozzám füledet, hamar ments meg engem; légy nekem sziklaerősségem, várházzá engem segitendő.
 (4) Mert sziklám s váram vagy te; nevedért vezess s

וּמְצוֹדֹתַי אֶתְּהַ וּלְמַעַן שְׂמֹךְ תִּנְחַנֵּי
 וּתְנַהֲלֵנִי: (ה) תּוֹצִיאֵנִי מִרַשַׁת זֶז מִמְּנוֹ
 לִי כִי אֶתְּהַ מִעֵזִי: (ו) בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: (ז) שְׁנֵאתִי
 הַשְּׂמֵרִים הַבְּלִי-שׁוֹא וְאֲנִי אֶל-יְהוָה
 בְּמַחְתִּי: (ח) אֲנִילָה וְאֶשְׂמַחָה בְּחַסְדְּךָ
 אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת-עֵנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי:
 (ט) וְלֹא הִסְנַרְתָּנִי בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ
 בְּמִרְחַב רַגְלִי: (י) חָנְנִי יְהוָה כִּי צָר לִי
 עָשָׂה בְּכַעַס עֵינַי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: (יא) כִּי
 כָּלוּ בִיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאִנְחָה כָּשָׁל
 בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוּ: (יב) מִכָּל-צוֹרְרֵי
 הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכְּנֵי מֵאֵד וּפְחָד
 לַמִּידָעִי רָאִי בַחֲוִין נִדְדוּ מִמֶּנִּי: (יג)
 נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִקֵּב הָיִיתִי כִכְּלִי אֶבֶד:
 (יד) כִּי שָׁמַעְתִּי אִדְבַת רַבִּים מְגוֹר מִסָּבִיב
 בְּהוֹסְדָם יַחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ:
 (טו) וְאֲנִי אֶעֱלֶיךָ בְּמַחְתִּי יְהוָה אֶמְרָתִי
 אֱלֹהֵי אֶתְּהַ: (טז) בְּיַדְךָ עֲתַתִּי הִצִּילֵנִי
 מִיַּד-אוֹיְבֵי וּמִרַדְּפֵי: (יז) הָאִוְרָה פָּנִיךָ עַל-
 עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעַנִי בְּחַסְדְּךָ: (יח) יְהוָה אֵל-

kalauzolj engemet. (5) Szabadíts ki a törből, melyet ellenem rejtettek, mert te vagy az én bizalmam. (6) Kezedbe ajánlom lelkemet, te megszabadítsz engem, örökkévaló, hűség Istene! (7) Gyűlölöm, a kik álhitet követnek; én pedig az örökkévalóban bizom. (8) Vigadok s örülök kegyeden, aki láttad nyomorúságomat, ismered lelkem kínjait. (9) S nem szolgálatsz engem ellenség kezére, szabad térre állítod lábamat. (10) Légy kegyelmes irántam, örökkévaló, mert szorultságban vagyok; bútól hervad alakom, lelkem s testem. (11) Mert életem elmúlik bánatban, s éveim sóhajtásban; gyengül szenvedésemtől erőm, s csontjaim elsorvadnak. (12) Sok ellenem miatt gyalázzattá lettem, sőt szomszédaimnak felette, s barátjaimnak ijedelme. Akik engem az utcán látnak, szöknek tőlem. (13) Elfelejtettem mint a halott az emlékezetből, hasonlónak lettem a veszni-indult edényhez. (14) Mert sokaknak vádját hallom; irtózat köröskörül, midőn együtt tanakodnak ellenem: hogy életemet vegyék, határozták. (15) Én pedig bened bizom, örökkévaló; mondván: Te vagy az én Istenem. (16) Kezedben van sorsom; ments meg engem ellenségeim kezétől és üldözőimtől. (17) Áraszd arcod világosságát szolgáladra, segíts rajtam kegyelmeddel. (18) Örökkévaló! ne hagyj megszégyenülnöm, mert hozzád

אבושה כי קראתיך יבשו לשעים ודמו
 לשאול: (א) תאלמנה שפתי שקר
 הדברות על צדיק עתק בגאווה ובוז:
 (ב) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
 פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: (גא)
 תסתירם | בסתר פניך מרכסי איש
 תצפנם בסכה מריב לשונות: (גב) ברוך
 יהוה כיהפליא חסדו לי בעיר מצור:
 (גג) ואני | אמרתי בחפזי נגרותי מנגד
 עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי
 אליך: (גד) אהבו את יהוה כל חסידיו
 אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה
 גאווה: (גה) חזקו ויאמין לבבכם ביהוה
 המיחלים ליהוה:

לב

סליחת העון אם החוטא התודה לאר בכל לבו.

(א) לדוד משכיל

אשרי נשוי פשע | בסוי חטאה: (ב)
 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין
 ברוחו רמיה: (ג) כיהחרשתי בלו עצמי
 בשאנתי כל היום: (ד) כי יומם ודילה

kiáltak; gonoszok szégyenülnek meg, elcsendesednek a sírba. (19) Némuljanak el a hazugság ajkai, melyek az igaz ellen keményen szólnak, döllyfel és megvetéssel. (20) Mily nagy boldogságod, melyet tisztelőidnek fenntartottál, részesited azokat, kik benned biznak az ember fiainak előtt. (21) Elrejtjed őket arcod rejtekébe az ember üldözései elől, sátorban megóvod őket a nyelvek perlekedésétől. (22) Dicsértessék az örökkévaló! mert csodás kegyét tanusítá irántam a megszállt városban. (23) Én pedig gondoltam hirtelenségemben: Elszakítottam szemed elől. Azonban te meghallgattad könyörgésem szavát, midőn hozzád fohászkodtam. (24) Szeressétek az örökkévalót jámborai mind! A hiveket megőrzi az örökkévaló, s megfizet busásan azoknak, kik kevésységet üznek. (25) Legyetek erősek s bátorodjék fel szivetek mindnyájatoknak, kik reméltek az örökkévalóban.

XXXII.

32. zsoltár.

A bűnbánás ajánlatossága.

(1) Oktatás Dávidtól.

Boldog az, kinek vétke megbocsáttatott, kinek bűne elfödett. (2) Boldog azon ember, kinek az örökkévaló nem számítja be bűnét, s kinek lelkében csalárdság nincsen. (3) Midőn elhallgattam, sorvadoztak csontjaim egészen napig tartó jajgatásomtól. (4) Mért nappal és éjjel ne-

תִּכְבֹּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשִׁדְי בְּחַרְבוֹנַי
 קִיִּץ סָדָה׃ (ה) חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא־
 כִּסִּיתִי אִמְרַתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה
 וְאַתָּה | נִשְׂאת עֹן חֲטָאתִי סְלָה׃ (ו) עַל־
 זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לַעַת מָצֵא
 רַק דְּשֻׁפָּף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֵי לֹא יִגִּיעוּ׃
 (ז) אַתָּה | סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלַּט
 תִּסּוּבְּנִי סְלָה׃ (ח) אֲשַׁכִּילֶךָ | וְאוֹרֶךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִּתֵּן אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי׃ (ט) אֶר־
 תַּהְיוּ | כְּסוּם כְּפָרֹד אֵינִן הֶבִיז בְּמַתְנֵי־
 וְרִסָּן עֲדִיו לְבַלּוּם בַּל קָרַב אֶלֶיךָ׃ (י) רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה חֹסֵד
 יִסּוּבְּנֵנו׃ (יא) שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים
 וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

לג

אלהים יושיע הצדיקים, וכל מה שהוא נזור עליהם הוא בצדק ובאמונה.

(א) רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 נֶאֱוָה תִּהְלֶה׃ (ב) הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר
 בְּנֶבֶל עֲשׂוּר זְמַרְו־לוֹ׃ (ג) שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נֵינִן בְּתִרוּעָה׃ (ד) כִּי־יִשָּׁר
 דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה׃ (ה)

hezedett reám kezed; életnedvem megváltozott nyári szárazsággá, Szelah. (5) Bűnömet megvallom azért neked, s gonosztetemet el nem fődöm. Mondám: megvallom vétkeket az örökkévalónak, s te megbocsátotad bűnöm gonoszságát, Szeláh. (6) Ezért imádkozzék minden jámbor hozzád a kegyelem idején; akkor jöhet hatalmas vizeknek áradása, hozzá nem érnek. (7) Te vagy az én ótalmam, megóvsz engem aggodalomtól, a szabadulás ujjongásával körülveszesz, Szeláh. (8) Oktatlak s tanítlak azon útra, melyen járnod kell, tanácsot adok neked szememmel. (9) Ne legyetek lóhoz, öszvérhez hasonló; értelem hiányában fékkel, zabolával mérsékelik büszkeségét, különben megárt neked. (10) Sok fájdalma van a gonosznak; de aki Istenben bizik, azt kegyesség környékezi. (11) Örüljete az örökkévalóban, s vigadjatok igazak! Ujjongjatok mindnyájan, kik egyenesszívűek vagytok.

XXXIII.

33. zsoltár.

Isten vezérli az igazak sorsát, s amit reájuk küld, isteni gondviselésének következménye.

(1) Ujjongjatok, igazak! az örökkévalóban, az őszintéknek illik a dicsőítő ének. (2) Haláljatok az örökkévalónak hárfával, tízhúrú lanttal zengjetek neki. (3) Énekeljetek neki új éneket, szépen zenéljetek üdv-
 rivalgással. (4) Mert egyenes az örökkévaló szava, s minden cselekedete hűséggel teli. (5) Szeret erényt s

אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלֶאכֶה
 הָאָרֶץ: ^(א) בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
 פִּי כָל־צַבָּאִים: ^(ב) כִּנֹּס כִּנְד מִי הַיָּם נִתַּן
 בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ^(ג) יִירָאוּ מִיהוָה כָּל־
 הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגִּדוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל: ^(ד) כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוֶה וַיַּעֲמַד: ^(ה) יְהוָה
 הַפִּיר עֲצַת־גִּוִּים הִנְיָא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:
^(ו) עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּיעַמַד מַחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדָר וְדָר: ^(ז) אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: ^(ח) מִשָּׁמַיִם
 הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם:
^(ט) מִמִּכּוֹן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ: ^(י) הַיִּצַר יַחַד לִבָּם הַמְבִיֵן אֶל־
 כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: ^(יא) אֵינן הַמִּדָּן נוֹשַׁע בָּרֵב־
 חַיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנְצֵל בָּרֵב־כַּח: ^(יב) שֶׁקֶר
 הַסּוֹס לַת־שׂוּעָה וּבָרֵב הַיִּלּוֹ לֹא יִמְלֹט:
^(יג) הִנֵּה עֵינַי יְהוָה אֶל־יִרְאוּ לְמוֹחֲלִים
 לְחַסְדּוֹ: ^(יד) לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
 בְּרַעֲב: ^(טו) נַפְשֵׁנוּ חֲכָתָה לִיהוָה עֲזָרְנוּ
 וּמִגִּנְנוּ הוּא: ^(טז) כִּי־בּו יִשְׁמַח לְבָנּוּ כִּי

méltányosságot, az örökkévaló kegye betölti a földet. (6) Az örökkévaló szavára keletkeztek az egek; s szájának leheletére minden seregek. (7) Feltorlaszolja fal-ként a tenger vizeit, gyűjtőkbe helyez vizárat. (8) Fél-jék az örökkévalót mind a földiek, tőle tartsanak a földkerekség minden lakói. (9) Mert ő szól s lészen; ő parancsol s előáll. (10) Az örökkévaló megbontja a pogányok határozatát, meghiusítja a népek gondolatait. (11) Az örökkévaló határozata megáll örökké, szívének gondolatai minden időn. (12) Boldog az a nemzet, melynek az örökkévaló Istene; a nép melyet örökségül választott magának. (13) Az égből tekint le az örökkévaló, látja mind az emberfiakat. (14) Szilárd székhelyéből nézi a föld minden lakóit. (15) Ki egyetemben alkotta szivőket, figyel minden cselekedetökre. (16) Nincs segítve a királyon a hadsereg sokaságával; a vitéz nem mentetik meg nagy erő által. (17) Hiábavaló a ló a segítségre, s hadának sokasága által nem menekül meg. (18) Ime, az örökkévaló szeme tisztelőire tekint, kik kegyére várnak. (19) Hogy a haláltól megmentse lelköket, s életben megtartsa őket éhinségben. (20) Lelkünk várja az örökkévalót, segítünk és paizsunk ő. (21) Benne örvend a mi szivünk, mert szent nevében bizunk.

בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ בִּטְחָנוּ: (כב) יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

לד

חבורו בעת היותו כצרה גדולה והצילו ה' וילמוד מזה כל אדם להחזיק
בטחוני באלהים, מושיע הצדיק הדורש אותו.

(א) לְדוֹד בְּשָׁנוֹתַי אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשֶׁהוּ
וַיִּלְךְ:

(ב) אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד
תִּהְיֶה לְךָ נַפְשִׁי: (ג) בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי

וְשָׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ: (ד) גִּדְּלוּ לַיהוָה

אֶתִּי וְנָרוּמָמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ: (ה) וְרַשְׁתִּי

אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְנוּרוֹתַי הֲצִילֵנִי:

(ו) הַבֵּיטוּ אֱלֹהֵי וְנָהָרוּ וּפְנִיָהֶם אֱלֹהֵי־חַפְרוּ:

(ז) זֶה עֲנֵי קְרָא וַיְהִי שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתַי

הוֹשִׁיעוּ: (ח) חָנָה מִלֵּאד־יְהוָה | סָבִיב

לִירְאוֹ וַיַּחֲלֹצֵם: (ט) טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי־טוֹב

יְהוָה אֲשֶׁר־יִגְבֹּר וַיַּחֲסֶה־בוֹ: (י) יִרְאוּ אֶת־

יְהוָה קְדָשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ:

(יא) כַּפִּירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא־

יַחֲסְרוּ כָּל־טוֹב: (יב) לְכוּ־בָנִים שְׁמְעוּ־לִי

יִרְאַת יְהוָה אֲלַמְדְּכֶם: (יג) מִי־הָאִישׁ

הַחֲפִיץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:

(22) Legyen, örökkévaló, kegyed mi rajtunk, amint bened reménykedünk.

XXXIV.

34. zsoltár.

Istenbe vessük bizalmunkat, ki az igaz embert a veszélyből megmenti. (A versszakaszok alfabetikus rendben vannak szerkesztve.)

(1) Dávidtól, midőn eszét Abimelech előtt megtagadta, s ez őt elűzte, hogy elmenekült.

(2) Áldom az örökkévalót minden időben, dicsérete mindig számban van. (3) Az örökkévalóval dicsékedik lelkem; az elnyomottak hallják s örülnek. (4) Dicsérséjétek az örökkévalót velem, s magasztaljuk együtt az ő nevét (5) Kerestem az örökkévalót, s ő meghallgatott engem, s minden félelmemtől megmentett engem. (6) Akik reá tekintenek ragyognak, s arczaik el nem pirulnak. (7) Eme szegény kiáltott, s az örökkévaló meghallgatta, megszabadította minden bajától. (8) Az örökkévaló angyala táborozik tisztelői körül s megmenti őket. (9) Értsétek meg s lássátok, hogy jóságos az örökkévaló; boldog azon férfiú, ki benne bizik. (10) Tiszteljétek az örökkévalót szentjei; mert nem szenvednek hiányt az ő tisztelői. (11) Oroszlánfiak epednek s éheznek, de a kik keresik az örökkévalót, nem szükölködnek semmi jóban. (12) Jertek fiúk, hallgassatok reám! az örökkévaló félelmére tanítlak titeket. (13) Ki azon férfiú, ki kedveli az életet? szeret az aggkorban jót

(יד) נָצַר לְשׁוֹנֵן מִרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְבַר
 מִרְמָה: (טו) סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ
 שְׁלוֹם וּרְדִפְהוּ: (טז) עֵינֵי יְהוָה אֶל צְדִיקִים
 וְאֲזִנוֹ אֶל שׁוֹעֲתִים: (יז) פָּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי
 רַע דְּהִכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם: (יח) צַעֲקוּ
 וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתֵם הִצִּילֵם: (יט)
 קְרוֹב יְהוָה לְנֹשְׁבֵי־לֵב וְאֶת־דְּכֵאֵי־רוּחַ
 יוֹשִׁיעַ: (כ) רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּל־ם
 יִצִּילֵנוּ יְהוָה: (כא) שָׁמַר כָּל־עֲצָמוֹתָיו אַחַת
 מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: (כב) תִּמּוֹתַת רָשָׁע
 רַעָה וּשְׁנָאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ: (כג) פּוֹדֵה יְהוָה
 נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּד הַחֹסִים בּוֹ:

לה

תפלה להנקם מאווביו אנשי בליעל, הנומלים אותו רעה תחת טובה.

(א) לְדוֹד |

רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לֶחֶם אֶת־
 לִחְמֵי: (ב) הִחֲזֹק מִגֵּן וּצְנָה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי:
 (ג) וְהִרְק חֲנִית וּסֶנֶר לְקִרְאֵת רֹדְפֵי אָמַר
 לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתָךְ אֲנִי: (ד) יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ
 מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּחַפְּרוּ הַשְּׂבִי
 רַעְתִּי: (ה) יִהְיוּ כַּמֵּץ לְפָנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאךְ

látni? (14) Őrizd meg nyelvedet a rossztól, s ajkaidat álnok beszédétől. (15) Térj el a rossztól s tégy jót; keresd a békét és siess utána. (16) Az örökkévaló szemei igazaira néznek; fülei hallgatnak fohászkodásukra. (17) Az örökkévaló haragja a gonosztevőket éri, hogy emléköket kiirtsa a földről. (18) Amazok kiáltanak, s az örökkévaló meghallgatja; s minden bajukból megmenti őket. (19) Közel van az örökkévaló a türelmes szívűekhez, s a nyomott kedélyűeket megsegíti. (20) Sok szenvedés éri az igazat de mindazokból megmenti az örökkévaló. 21) Megőrzi minden csontját, hogy egy sem sérüljön meg közüle. (22) A gonoszság megöli a rosszat, s a kik az igazat gyűlölik, elkárhoztatnak. (23) Az örökkévaló megváltja szolgálóinak lelkét, nem kárhoztatnak el mind a benne bízók.

XXXV.

35. zsoltár.

Dávid Isten büntetését kéri elienségeire, kik jótéteményeit hátlansággal viszonozták.

(1) Dávidtól.

Perelj, örökkévaló, perelőfeleimmal, küzd le a velem küzdőket. (2) Ragadj paizst és pánczelt s kelj segítségemre. (3) Lendíts kópját s vedd üldözőim elé. Mondd lelkemnek: Én vagyok segítséged. (4) Hogy megsegyenüljenek s gyaláztassanak, kik életemet kívánják; meghátráljanak s piruljanak, kik vesztemet tervezik. (5) Legyenek mint a polyva a szél előtt, s az örökké-

יְהוָה דוֹחָהּ: ^(א) יְהִי דְרַכָּם חֶשֶׁךְ וְחִדְקֵי קִלְקֵלָת
 וּמִלֵּאךְ יְהוָה רֹדְפָם: ^(ב) כִּי־חָנַם טָמְנוּ־
 לִי שַׁחַת רַשְׁתָּם חָנַם חֲפָרוּ לְנַפְשִׁי:
^(ג) תְּבוֹאֵהוּ שׂוֹאֵה לֹא יָדַע וּרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־
 טָמַן תִּדְבְּרוּ בְּשׂוֹאֵה יִפְלֹּבֶהּ: ^(ד) וְנַפְשִׁי
 תִּגִּיל בַּיהוָה תִּשְׂשֵׂי בִישׁוּעֵתוֹ: ^(ה) כֹּל־
 עֲצָמוֹתַי אֶתְאַמְרָנָה יְהוָה מִי כִמּוֹךְ מִצִּיל
 עֵנִי מִחֲזֹק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן מִגְּזֹלוֹ: ^(ו)
 יְקוּמוּן עֵינָי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי
 יִשְׁאַלוּנִי: ^(ז) יִשְׁלַמוּנִי רַעַה תַּחַת טוֹבָה
 שָׂכֹל לְנַפְשִׁי: ^(ח) וְאֵנִי אֶבְחַלּוֹתֶם לְבוֹשֵׁי
 שָׂק עֲנִיתִי בְּצוּם נַפְשִׁי וְתִפְלֵתִי עַל־חִיקִי
 תִּשׁוּב: ^(ט) כָּרַע כְּאֵחַ לִי הִתְהַלַּכְתִּי
 כְּאֶבֶל־אֵם קִדְר שַׁחֲוֵתִי: ^(י) וּבְצַלְעֵי
 שִׁמְחוּ וְנֹאסְפוּ נֹאסְפוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא
 יָדַעְתִּי קִרְעוּ וְלֹא־דָמוּ: ^(יא) בַּחֲנָפֵי דַעְנִי
 מִעוֹג חָרַק עָלַי שְׁנִימוּ: ^(יב) אֲדֹנָי כַּמֶּה
 תִּרְאֶה הַשׁוֹבָה נַפְשִׁי מִשְׂאִיֵּהֶם מִכְּפִירִים
 יַחֲדֹתִי: ^(יג) אֲוֹדֶךָ בְּקֹהֶל רֵב בְּעַם עֲצוּם
 אֶהְלֵלְךָ: ^(יד) אֲדֹנָי־שִׁמְחוּ־לִי אֲבִי שָׂקֵךְ
 שְׂנְאֵי חָנַם יִקְרְצוּ־עֵינַי: ^(טו) כִּי לֹא שָׁלוֹם

való angyala lökje tova. (6) Legyen útjok sötétség és sikamlás, s az örökkévaló angyala üldözze őket. (7) Mert ok nélkül rejtették ellenem törük veszedelmét; ok nélkül áskálódnak életem ellen. (8) Jöjjön reá veszedelem észrevétlenül, s töre, melyet rejtett, fogja el őt, hogy a veszedelembé beleessék. (9) Lelkem pedig örvendjen az örökkévalóban, vigadjon segítségén. (10) Tagjaim mind azt mondják: Örökkévaló, ki hasonló hozzád? ki megmented az elnyomottat a nálánál erősebbtől, az elnyomottat és szegényt rablójától. (11) Az erőszak tanúi támadnak fel, amiről nem is tudok, azt kérdik tőlem. (12) Megfizetnek nekem rosszat jó helyett; megrablása lelkemnek. (13) Holott én — keservöknél zsák volt öltözetem, megkínóztam bőjttel személyemet, s imám ölemre tért. (14) Mintha barát, testvérem volna, jártam, mint az anya gyászánál elkomorodva legörnyedtem. (15) S bukásomnál örülnek, összecsesződülnek; összecsesződülnek ellenem a nyomorultak, kiket nem is ismerek: tépnek szünet nélkül. (16) A gúnyosan félrerántott száj mosolygásai közt csikorgatják ellenem fogukat. (17) Uram! meddig fogod nézni? Mentsd meg lelkemet dühöngésöktől, a fiatal oroszlánoktól egyetlenemet! (18) Akkor hálát adok neked nagy gyülekezetben, néptömegben foglak dicsőíteni. (19) Ne örüljenek rajtam, kik érdemetlenül ellenségeim; kik ok nélkül gyűlölnék, ne intsenek szemmel. (20) Mert

יִדְבְּרוּ וְעַל־רִגְעֵי־אָרֶץ דְּבָרֵי מְרֻמֹּת
 יִחְשְׁבוּן׃ (כא) וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ
 הֲאֵחָ | הָאֵחָ רֵאתָ עֵינָנו׃ (כב) רֵאתָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי־תַחֲרֹשׁ אֲדָנִי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
 (כג) הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפְּטֵי אֱלֹהֵי וְאֲדָנִי
 לְרִיבֵי׃ (כד) שִׁפְטֵנִי כְצִדְקָה יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי־שִׁמְחוּ־לִי׃ (כה) אֲדֹאמְרוּ בְלִבָּם
 הֲאֵחָ נִפְשָׁנוּ אֱלֹהֵי־אֲמְרוּ בְלַעֲנוּהוּ׃ (כו)
 יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ | יַחֲלוּ שִׁמְחֵי רַעֲתֵי יִלְבְּשׁוּ־
 בִשֵּׁת וּכְלִמָּה הַמְגִדִּים עָלָי׃ (כז) יִרְנֹו
 וַיִּשְׁמְחוּ חֲפִצֵי צִדְקֵי וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
 יְהוָה הַחֲפִיץ שָׁלוֹם עֲבָדָיו׃ (כח) וְדִשּׁוּנֵי
 תִהְיֶה צִדְקָה כָּל־הַיּוֹם תִּהְלֹתֶךָ׃

לו

נגד הרשע מחליק אמרו ובתוכו און ומרמה.

(א) למנצח לעבד־יהוה לדוד׃

(ב) נאם־פֶּשַׁע לְרָשָׁע בִּקְרֹב לְבִי אֵין־
 פֶּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ (ג) כִּי־הַחֲלִיק
 אֲדָוִי בְעֵינָיו לְמִצָּא עֹנֹו לְשָׁנָא׃ (ד) דְּבָרֵי־
 פִּיו אֹון וּמְרֻמָּה חֲדָל לְהִשְׁכִּיל לְהִיטִיב׃
 (ה) אֹון | יַחֲשֹב עַל־מִשְׁכָּבוּ יִתְיַצֵּב עַל־

békétlenséget szólnak, s az ország csendesei ellen álnok dolgokat kigondolnak. (21) Feltájták ellenem szájukat, mondván: Űgy! úgy! szereti szemünk látni. (22) Te látod, örökkévaló! ne hallgass! Uram, ne távozzál tőlem! (23) Serkenj s ébredj fel jogom mellett! Istenem és Uram az én ügyem mellett! (24) Itélj meg engem igazságod szerint, örökkévaló Istenem! hogy ne örüljenek rajtam. (25) Ne mondják szivökben: Űgy kívántuk! ne mondják: Elnyeltük őtet! (26) Szégyenüljenek meg s piruljanak egyetemben, kik veszedelmemen örülnek; öltsenek szégyent és gyalázatot, kik diadalmaszkodnak fölöttem. (27) Ellenben ujjongjanak s örüljenek, kik igazságomat szeretik, s mondják mindenkoron: Magasztaltassék az örökkévaló, ki szolgájának boldogságát szereti. (28) Nyelvem pedig magasztalja igazságodat, egész napon át dicsőségedet.

XXXVI.

36. zsoltár.

A képmutatók ellen, kiknek szive álnoksággal van tele. A jámborság jutalma.

(1) Az énekmestertől, Dávid az örökkévaló szolgájától.

(2) A bűn szól a gonoszhoz, — így vélem szivemben. — Ne legyen Isten félelme szemei előtt. (3) Azonban hizeleg neki szemeivel, hogy bűnös czélját gyűlölködésre megtalálja. (4) Szájának beszédei hamisság és álnokság, elmulasztja bölcsen, jól cselekedni. (5) Hamisságot tervez fekvőhelyén, nem jó útra

דָּרָךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמָּאֵס׃ (א) יְהוָה
 בַּהֲשָׁמִים חֲסִדָּךְ אֲמוֹנַתְךָ עַד־שַׁחֲקִים׃
 (ב) צַדִּיקְתָּךְ | כַּהֲרִי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תִּהְיֶה
 רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ (ג) מִה־
 יִקַּר חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצִל
 כְּנָפֶיךָ יִחְסִיִּן׃ (ד) יְרוּיִן מִדְּשַׁן בֵּיתְךָ וּנְחַל
 עֲדִינָה תִשְׁקֵם׃ (ה) כִּי עֲמָךְ מִקּוֹר חַיִּים
 בְּאֹרֶךְ נִרְאֶה־אֹר׃ (ו) מִשָּׁךְ חֲסִדָּךְ
 לַיְדָעִיד וְצַדִּיקְתָּךְ לְיִשְׂרָאֵל׃ (ז) אֵל־
 תְּבוֹאֲנֵי רַגְלֵי נְאֻוָּה וַיֵּד רַשְׁעִים אֶל־תִּנְדְּנֵי׃
 (ח) שֵׁם נִפְלו פְּעֵלֵי אֲוֵן דָּחוּ וְלֹא־יִכְלוּ קוֹם׃

לו

נמוד הצדיקים והרשעים.

(א) לְדוֹד |

אֶל־תִּתְחַר בְּמִרְעִים אֶל־תִּקְנֵא בְּעִשֵׂי
 עוֹלָה׃ (א) כִּי כַחֲצִיר מְהֵרָה יִמְלוּ וּכְבִירֵק
 דָּשָׂא יִבְלוּ׃ (ב) כְּבֹטָח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב
 שְׂכֵן־אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה׃ (ג) וְהִתְעַנֵּג עַל־
 יְהוָה וַיִּתְנַלֵּךְ מִשְׁאֵלוֹת לְבָב׃ (ד) נִזְל
 עַד־יְהוָה דְּרַכְּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
 (ה) וְהוֹצִיא כְּאֹר צַדִּיק וּמִשְׁפָּטֶיךָ כְּצַהֲרִים׃

áll; nem vet meg semmi rosszat. (6) Örökkévaló! az egekig ér jóságod, hűséged a felhőkig. (7) Igazságod, mint az Isten hegyei; ítéleteid mélységes ár: embert és barmot megsegítség, örökkévaló! (8) Mily becses jóságod, Isten! Az ember fiai szárnyaid árnyékában találnak ótalmat. (9) Jóllaknak házad kövéréből, s gyönyöreid patakjából itatod őket. (10) Mert nálad van az élet forrása; világosságodban látunk világosságot. (11) Tanusítsd húzamosan kegyedet kedvelőidnek s jótekonyságodat az egyenesszívűeknek. (12) Ne engedd jönnöm a kevélység lába alá, s a gonoszok keze meg ne ejtsen engem. (13) Ott hullanak el a gonosztevők, leroskadnak s nem bírnak felkelni.

XXXVII.

37. zsoltár.

Buzdítás, hogy Istenbe vessük bizalmunkat. Az igazak megjutalmaztatnak, az istentelenek pedig megbüntettetnek.

(1) Dávidtól.

Ne légy féltékeny a rosszakra, ne irigyeld a gonosztevőket. (2) Mert mint a fű, hirtelen levágnak, s mint a zöld növény elhervadnak. (3) Bizzál az örökkévalóban s tégy jót, lakjál az országban s tartsd fenn magad becsülettel. (4) Akkor gyönyört találsz az örökkévalóban, s megadja neked szived kívánságait (5) Ajánld útadat az örökkévalónak s bizzál benne, akkor teljesíti. (6) Kihozza mint a világosságot igazadat, s jogodat

(א) דָּוָם | לַיהוָה וְהִתְחַלֵּל לוֹ אֶל־תִּתְחַר
 בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מִזְמוֹת׃
 (ב) הִרְרָה מֵאֶרֶץ וַעֲזָב חֲמָה אֶל־תִּתְחַר
 אֶן־דְּהִרְע׃ (ג) כִּי מֵרַעִים יִכְרֹתוּן וְקוּי
 יְהוָה חֲמָה יִרְשׁוּ־אֶרֶץ (ד) וְעוֹד מַעַט וְאִין
 רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנַת עַל־מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ׃ (ה)
 וְעַנְוִים יִרְשׁוּ־אֶרֶץ וְהִתְעַנְנוּ עַל־רֵב
 שְׁלוֹם׃ (ו) זִמַּם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו
 שָׁנוּ׃ (ז) אֲדַנִּי יִשְׁחַקְלוּ כִּי־רָאָה כִּי־יָבֵא
 יוֹמוֹ׃ (ח) חָרַב | פִּתְחוּ רִשְׁעִים וְדַרְכוֹ
 קִשְׁתֵּם דְּהַפִּיל עָנִי וְאֲבִיוֹן לְטִבּוּחַ יִשְׂרָאֵל־
 דָּרָךְ׃ (ט) חָרַבְתֶּם תָּבֵא בְּלִבְכֶם וְקִשְׁתוֹתֶם
 תִּשְׁבְּרֶנָּה׃ (י) טוֹב מַעַט לְצַדִּיק מִהֶמוֹן
 רִשְׁעִים רַבִּים׃ (יא) כִּי | זְרוּעוֹת רִשְׁעִים
 תִּשְׁבְּרֶנָּה וְסוּמְךָ צַדִּיקִים יְהוָה׃ (יב) יוֹדַע
 יְהוָה יִמֵּי תַמִּימִים וְנִחַלְתֶּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
 (יג) לֹא יִבְשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רַעְבוֹן
 יִשְׁבְּעוּ׃ (יד) כִּי רִשְׁעִים וַיֵּאבְדוּ וְאִיבֵי יְהוָה
 כִּי־קָרַר כְּרִים כָּלוּ בְּעֵשֶׂן כָּלוּ׃ (טו) לֹדָה
 רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֶם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ (טז)
 כִּי מְבָרְכוּ יִרְשׁוּ אֶרֶץ וּמְקַלְלוּ יִכְרֹתוּ׃

mint a délifényt. (7) Csendesedjél az örökkévalóban s várjad őt; ne légy féltékeny arra, ki szerencsés útjában; a férfiúra, ki álnok tetteket elkövet. (8) Hagyd a haragot, bocsásd a felháborodást, ne légy féltékeny a gonoszra. (9) Mert a gonoszok kiirtatnak, s akik az örökkévalóba vetik reményöket, azok birják majd a földet. (10) Kevés ideig még s nem lesz gonosz; helyét vizsgálod s nincs többé. (11) De az alázatosak öröklík a földet, s gyönyörködnek nagy boldogsággal. (12) A gonosz álnokságot tervez az igaz ellen s csikorgatja rá fogait. (13) Az Úr azonban neveti őt, mert látja, hogy eljő napja. (14) Kardot rántanak a gonoszok s megfeszítik ijjúkat, hogy az elnyomottat és szegényt elejtsék, hogy levágják az egyenesútu embereket. (15) Kardjuk saját szivökbe hat, s ijjaik eltörnek. (16) Többet ér a kevés az igaznak, mint sok gonosznak nagybirtoka. (17) Mert a gonoszok karjai eltöretnek, de az igazakat az örökkévaló támogatja. (18) Az örökkévaló kedveli a jámborak napjait, s örökségök megmarad örökké. (19) Meg nem szégyenülnek a veszedelem idején, s az éhség napjaiban jóllaknak. (20) A gonoszok elvesznek, s az örökkévaló ellenségei az ürük kövééréhez hasonlitanak: elenyésznek a füstben, elenyésznek. (21) A gonosz kölcsön vesz, s nem fizet; az igaz azonban könyörül és ad. (22) Az ő áldottjai fogják birni a földet, s a

(בג) מִיְהוָה מִצְעָדֵי-נֶגֶב כּוֹנְנֵנוּ וְדַרְכּוֹ
 יִחַפְּזֵנוּ: (כד) כִּי-יִפֹּל לֹא יוֹטֵל כִּי-יִהְיֶה
 סוּמָךְ יָדוֹ: (כה) נֶעַר הָיִיתִי נִם-זִקְנָתִי וְלֹא
 רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ-לֶחֶם:
 (כו) כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה וְזָרְעוֹ לְבִרְכָה:
 (כז) סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה-טוֹב וּשְׁכֵן לְעוֹלָם:
 (כח) כִּי יִהְיֶה אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא-יֵעֵזֵב
 אֶת-חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רְשָׁעִים
 נִכְרֶת: (כט) צַדִּיקִים יִרְשׁוּ-אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ
 לְעַד עַלְיָהּ: (ל) פִּי-צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה
 וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵר מִשְׁפָּט: (לא) תּוֹרַת אֱלֹהִיו
 בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרֵיוֹ: (לב) צוֹפֵה רָשָׁע
 לְצַדִּיק וּמִבֶּקֶשׁ לְהַמִּיתוֹ: (לג) יִהְיֶה לֹא-
 יֵעֵזֵבֵנוּ בִּידּוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: (לד)
 קִנְיָה אֱדִי-יְהוָה וּשְׁמֵר דַּרְכּוֹ וִירוֹמְמֶךָ
 לְרֶשֶׁת אֶרֶץ בְּהַכְרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
 (לה) רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעַרֵּה כְּאִזְרַח
 רַעֲנָן: (לו) וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינְנוּ וְאִבְקָשָׁהּ
 וְלֹא נִמְצָא: (לז) שְׁמֵר-תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי-
 אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁדוּם: (לח) וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ
 יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרְתָהּ: (לט) וְתִשׁוּעַת

kiket megátkozott, kiirtatnak. (23) Az örökkévalótól szilárdítatnak meg a férfiú léptei, s gyönyörködik az ő útján. (24) Ha meghajol is, nem roskad; mert az örökkévaló kezét támogatja. (25) Ifju voltam, meg is vénültem; de nem láttam igazat elhagyatva, s magzata kenyeret kér. (26) Minden időn könyörteljes s kölcsön ad, s magzata áldásra van. (27) Távozzál a rossztól s tégy jót, akkor megnyugszol örökké. (28) Mert az örökkévaló szereti az igazságot, s nem hagyja jámborait; megőriztetnek örökké, míg a gonoszok magzata kiirtatik. (29) Az igazak fogják birni a földet, s örökké laknak rajta. (30) Az igaznak szája böleseséget beszél, s nyelve igazságot szól. (31) Istenének tana van szívében, nem inognak meg léptei. (32) A gonosz leselkedik ugyan az igazra, s meg akarja ölni. (33) Az örökkévaló azonban nem engedi át kezének, s el nem ítéli, midőn bírálja. (34) Vesd reményedet az örökkévalóba, s őrizd az ő útját, akkor felmagasztal téged, hogy a földet bírjad, midőn a gonoszok kiirtását látod. (35) Láttam egy hatalmas gonoszt, ez gyökeret vert, mint a meghonosodott zöld növény. (36) S elhaladtak — s ime nem volt többé; kerestem őt, de nem találhattam. (37) Őrizd meg az ártatlanságot s láss becsületességre, mert ily férfiú jövője: boldogság. (38) De a bűnösök egyetemben elpusztítatnak; a gonoszok jövője: kiirtás. (39) Az igazak segítsége az örökkévalótól van,

צְדִיקִים מִיהוָה מְעֹזִים בְּעַת צָרָה: (מ)
וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
וַיִּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ:

לה

יתאונן על עניו הגדול ועל רשעת אהבי שקר וכפווי טובה.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד לְחִזְקִיר:

(ב) יְהוָה אֱלֹהֵי בְקִצְפָה תֹכִיחַנִי וּבְחֶמְתְּךָ
תִּיַסְרֵנִי: (ג) כִּי־הֲצִיף נַחְתּוֹ בִּי וַתִּנְחֶת
עָלַי יָדְךָ: (ד) אֵינ־מַתֵּם בְּבִשְׂרֵי מִפְּנֵי זַעֲמָךָ
אֵינ־שָׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חַטָּאתֵי: (ה) כִּי
עֹנֵתִי עָבְרוּ רֵאשֵׁי כַּמֶּשֶׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ
מִמֶּנִּי: (ו) הִבְאִישׁוּ נִמְקוֹ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי
אִוְלָתֵי: (ז) נִעְוִיתִי שְׁחֹתֵי עַד־מָאד כֹּל־
הַיּוֹם קִדְרַת הִקְכֵּתִי: (ח) כִּי־כִסְלֵי מְלֹאוֹ
נִקְלָה וְאֵין מַתֵּם בְּבִשְׂרֵי: (ט) נִפְוֵנְתִי
וְנִדְכִיתִי עַד־מָאד שְׂאֵנְתִי מִנְהַמַּת לִבִּי:
(י) אֲדַנִּי נִגְדָה כֹּל־תְּאוּתִי וְאִנְחֶתִי מִמֶּךָ
לֹא־נִסְתָּרָה: (יא) לִבִּי סָחַרְחַר עֲזָבֵנִי כְחֵי
וְאֹר־עֵינֵי גַם־הֵם אֵין אֶתִּי: (יב) אֶהְבִּי |
וְרַעִי מִנְּגִד נִגְעֵי יַעֲמְדוּ וְקִרְבֵי מִרְחָק
עֲמְדוּ: (יג) וַיִּנְקְשׂוּ | מִבְּקֵשֵׁי נַפְשִׁי וְדַרְשֵׁי

menedékek a szükség idején. (40) Az örökkévaló kisé-
gíti s megmenti őket; megmenti a gonoszoktól, s ki-
segíti őket, mert benne bíztak.

XXXVIII.

38. zsoltár.

Panasz nyomortelt élete s ellenségeinek átalkodottsága miatt.

(1) Dávidnak egy zsoltára az áldozati illatnál.

(2) Örökkévaló! ne büntess engem haragodban,
s felháborodásodban ne fenyíts engem. (3) Mert nyi-
laid belém hatnak s reám nehezedik kezed. (4) Teste-
men nincs épség fenyegetésed miatt, nincs egészség
tagjaimban bűnöm miatt. (5) Mert bűneim fejem fölé
szállnak, mint súlyos teher nehezednek reám. (6) Fe-
kélyeim hüzőlnek, gennyednek esztelenségem miatt.
(7) Legörnyedtem, meghajoltam felette nagyon, komo-
ran járok egész nap. (8) Mert ágyékaim tele vannak
égő sebekkel, s nincs épség testemen. (9) Epedek s
felette le vagyok sújtva, nyögök szívem háborgása
miatt. (10) Uram! előtted van minden óhajvásom, s
sóhajvásom nem marad rejtve előled. (11) Szívem meg-
fordul, erőm elhagy engem, s szemeim világa az sin-
csen velem. (12) Szeretтім és társaim nyügömtől távol
állnak, s rokonaim messziről megállnak (13) S tört-
vetnek, kik éltemet kívánják, s rosszakaróim veszedel-

רָעֵתִי דִבְרוּ הַיּוֹת וְאִמְרוּת כָּל־הַיּוֹם
 יִהְיוּ׃ (ד) וְאֲנִי כִחֲרַשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וְכֹאֲלֵם
 לֹא יִפְתַּח־פִּי׃ (ה) וְאֱהִי כְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־
 שָׁמַע וְאִין בְּפִי תוֹכְחוֹת׃ (ו) כִּי־לֵךְ יִהְיֶה
 הוֹחֵלְתִי אֵתְּהָ תִעַנֶּה אֲדַנִּי אֱלֹהִי׃ (ז) כִּי־
 אָמַרְתִּי פִּי־יִשְׁמַח־לִי בְמוֹט רַגְלִי עָלַי
 הִגְדִּילוּ׃ (ח) כִּי־אֲנִי לְצַדֵּעַ נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי
 נִגְדִי תָמִיד׃ (ט) כִּי־עֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג
 מִחֲפָאֵתִי׃ (י) וְאֵיבֵי חַיִּים עֲצַמוּ וְרָבוּ שְׁנֵאֵי
 שָׁקַר׃ (יא) וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַחַת מוֹבָה
 יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת רְדוּפֵי־טוֹב׃ (כב) אֵל־
 תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
 (כג) חוֹשֶׁה לְעִזְרָתִי אֲדַנִּי תִשְׁוַעֲתִי׃

למ

בו ודבר מכאבו הנעבר והבוער בקרבו, ומחבל חיי האדם.

(א) למנצח לידיתון מזמור לדוד׃

(ב) אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי מַחֲסוּאֵי
 בְלִשְׁוֵנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחֲסוּם בְּעוֹד רָשָׁע
 לִנְגִדִי׃ (ג) נִאֲדַמְתִּי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב
 וּכְאֲבֵי נַעֲכָר׃ (ד) חֵם־לְבִי בְקִרְבִּי בְהִגִּינִי
 תִבְעַר־אֵשׁ דִּבְרָתִי בְלִשְׁוֵנִי׃ (ה) הוֹדִיעֵנִי׃

*דדפי ק' *לידותון ק'

meket szólnak, s álnokságokat beszélnek egész nap. (14) S én, mint a siket, nem hallom; mint a néma vagyok, ki száját meg nem nyitja. (15) Vagyok mint a férfiú, ki mitsem ért; kinek szájában nincs ellenvetés. (16) Mert hozzád örökkévaló, könyörgök, hallgass meg Uram, Istenem! (17) Mert amint szólok, örülnek rajtam; ha lábam meginog, fölém emelkednek. (18) Mert én szenvedésre vagyok teremtve, s fájdalom szüntelen előttem lebeg. (19) Megvallom én bűnömet, szomorodom vétkem miatt. (20) De ellenségeim élnek, hatalmasak, s nagyok lesznek, kik érdemetlenül gyűlölnek. (21) S a kik rosszat fizetnek jó helyett, gyűlölnek engem jó igyekezetemért. (22) Ne hagyj el engem örökkévaló Istenem! ne távozzál tőlem. (23) Siess segítségemre, Uram! segítségem!

XXXIX.

39. zsoltár.

Dávid keserves életéről s az emberi élet hiábavalóságáról panaszkodik.

(1) Az énekimestertől Jedúthonon, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Elhatároztam, hogy útjaimat óvom, nehogy nyelvemmel vétkezzem; megóvom számat zárral, amig gonosz szemben áll velem. (3) Némán lemondok csendről, hallgatok boldogságról; de fájdalom fel van izgatva. (4) Szivem forr keblemben, beszédemben tűz ég, szóltam nyelvemmel: (5) Tudasd velem, örökké-

יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מִה־הָיָא אֲדַעָה מִה־
 חֲדָל אָנִי: ^(א) הִנֵּה טַפְחוֹתַי | נִתְּתָה יָמַי
 וְחֲלָדַי כְּאִיִּן נִגְדָּה אֶךְ כָּל־הַבַּל כָּל־אָדָם
 נִצָּב סָלָה: ^(ב) אֶךְ־בְּצֶלֶם | יִתְהַלֵּךְ־אִישׁ
 אֶךְ־הַבַּל יִהְיֶינָה יִצְבֹּר וְלֹא־יֵדַע מִי־
 אִסְפָּם: ^(ג) וְעַתָּה מִה־קִּוִּיתִי אֲדָנִי תִּוְחַלְתִּי
 קָדְ הוּא: ^(ד) מִכָּל־פִּשְׁעֵי הַצִּידֵנִי חָרַפְתָּ
 נָכַל אֶל־תְּשִׁימֵנִי: ^(ה) נִפְּלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־
 פִּי כִי אַתָּה עָשִׂיתָ: ^(ו) הַסֵּר מֵעַלִּי נִגְעָךְ
 מִתְּנַגֶּרֶת יָדְךָ אָנִי כָלִיתִי: ^(ז) בְּתֹאכְחוֹת
 עַל־עוֹן | יִסְרֹת אִישׁ וּתְמָס כַּעַשׁ חַמּוּדוֹ
 אֶךְ הַבַּל כָּל־אָדָם סָלָה: ^(ח) שִׁמְעָה־
 תִּפְלְתִי | יְהוָה וּשְׁוַעְתִּי | הִאֲזִינָה אֶל־
 דְּמַעְתִּי אֶל־תִּחְרַשׁ כִּי גַר אָנֹכִי עַמֶּךָ
 תֹּשֵׁב כְּכָל־אֲבוֹתַי: ^(ט) הַשֶּׁעַ מִמֶּנִּי
 וְאֲבִלִיגָה בְּטָרָם אֶקְדֶּה וְאִינְנִי:

מ

שיר תודה על ההצלה מנגעיו ומחטאיו העצומים, ותפלה לאל להכלים
 שונאיו השמחים על רעתו.

^(א) לְמַנְצָה לְדָוִד מְזִמֹּר:

^(ב) קָנָה קִוִּיתִי יְהוָה וַיִּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע
^(ג) שְׁוַעְתִּי: וַיַּעַלֵּנִי מִבּוֹר שְׂאוֹן מַטִּיט

való végemet, s éltem mértéke mi lesz? hadd tudjam: mily mulandó vagyok! (6) Ime araszokkal mérted ki éltemet, s földi pályám mintegy semmi előtted. Ah, csupa hiábavalóság minden ember! Ez áll, Szeláh. (7) Ah! sötétben jár a férfiú, hiábavalóságért zajong; gyűjt s nem tudja, ki takarítja be azokat. (8) S most mire várjak, Uram? reményem nálad van. (9) Ments meg engem mind a bűneimtől, ne tégy alávalónak esűfjává. (10) Elnémulok, nem nyitom ki számat, hiszen te cselekedted. (11) Távolítsd el tőlem nyugódet, kezéd csapásától elmúlok én. (12) Ha a bűn megtorlásául fenýíted az embert, eltűnik mint a moly szépsége. Beh hiábavaló minden ember! Szeláh. (13) Hallgasd meg mámat, örökkévaló, s fohászkozásomra figyelj; ne légy hallgatag könnyeimnél, mert bujdosó vagyok én nálad, ideiglenes lakó, mint őseim mind. (14) Bocsáss engem, hogy felüdüljek, mielőtt megyek s nem vagyok többé!

XI.

40. zsoltár.

Hálaének Isten kegyelméért, mellyel a fenyegető veszélyekből kimentette. Buzgó ima, hogy Isten átalkodott ellenségeit, kik vesztét akarják, megszegyenítse.

(1) Az énekmestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Istenbe vetettem reményemet, felém hajlott s meghallgatta fohászomat. (3) S felhozott engem a

הַיּוֹן וַיִּקַּם עַל-סֹלַע רַגְלֵי כּוֹנֵן אֲשֶׁר־יִ;
 (ה) וַיִּתֵּן כְּפִי אֶשְׂרֵי חֲדָשׁ תְּהַלֵּה לְאֱלֹהֵינוּ
 וַיֵּרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה: (ה)
 אֲשֶׁר־י הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר-שָׁם יְהוָה מִבְּטְחוּ
 וְלֹא-פָנָה אֶל-רֹחַבִּים וְשָׁמַי כּוֹזֵב: (ו) רַבּוֹת
 עָשִׂיתָ אֱתָהּ | יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וּמִהֲשַׁבְּתֶיךָ אֵלַינוּ אֵינְךָ אֱלֹהֵי אֲנִידָה
 וְאֶדְבָּרָה עֲצָמוֹ מִסִּפְרֵךָ: (ז) זָבַח וּמִנְחָה |
 לֹא-חִפְצָתָ אֲזַנִּים כָּרִיתָ לִי עֹזָה וְחַטָּאת
 לֹא-שָׁאֲלָתָ: (ח) אֵיזוֹ אָמַרְתִּי הִנֵּה-בָאתִי
 בְּמַגֵּל־סִפְרֵךָ כְּתוֹב עָלַי: (ט) לַעֲשׂוֹת-
 רִצּוֹנֶךָ אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרַתֶךָ בְּתוֹךְ
 מַעֲיִ: (י) בִשְׂרָתִי צִדְקָה | בְּקִהְלֵךָ רַב הִנֵּה
 שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אֶתָּה יִדְעֶתָ: (יא)
 צִדְקַתֶּךָ לֹא-כִסִּיתִי | בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנַתֶּךָ
 וְתִשׁוּעָתֶךָ אָמַרְתִּי לֹא-כִחַדְתִּי חֶסֶדֶךָ
 וְאֲמַתֶּךָ לְקַהֵל רַב: (יב) אֶתָּה יְהוָה לֹא-
 תִכְבֵּל רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדֶךָ וְאֲמַתֶּךָ תִּמְיֵד
 יִצְרוּנִי: (יג) כִּי אֶפְפוּ-עָלַי | רַעוֹת עַד-אֵינְן
 מִסִּפְרֵךָ הַשִּׁינּוּנִי עֹנֵתִי וְדֹא-יִכְלָתִי לְרַאוֹת
 עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי וְדָבִי עֲזָבֵנִי: (יד)

vészes gödörből, az iszapos sárból, sziklára helyezé
 lábamat, megszilárdítá lépteimet. (4) Új éneket adott
 számba, Istenünknek dicsőítő énekét. Sokan látják s
 tisztelik, biznak az örökkévalóban. (5) Boldog azon
 férfiú, ki az örökkévalóba helyezi bizalmát, s nem for-
 dúl kérkedő pompához, s csábító hazugsághoz. (6) Szá-
 mosak, a miket tettél, örökkévaló Istenem! csodáid és
 gondolataid miköztünk; senki sem hasonló hozzád;
 hirdetni, elmondani akarom: számosabbak sem-
 mint megszámlálhatnák. (7) Áldozatot s ajándékot nem
 kedvelsz, — füleket fúrtál nekem, — égő- és bűnál-
 dozatot nem kívánsz. (8) Akkor elhatároztam: Ime
 bemegyek a könyvtekerescsel, mely nekem iratott.
 (9) Akaratodat teljesíteni, Istenem, szeretem; s tanod
 szivemben van. (10) Jótékonyságodat hirdetem nagy
 gyűlésben; ime nem zárom be ajkaimat, örökkévaló!
 te tudod azt. (11) Jótékonyságodat nem rejtem el szí-
 vemben; elmondom hűségedet és segítségedet nagy
 gyülekezet előtt. (12) Te, örökkévaló, ne vondd meg
 irgalmadat éntőlem! Kegyed és hűséged mindig őriz-
 zenek meg engem. (13) Mert szenvedések vesznek en-
 gem körül szám nélkül, bűneim utolérnek, s nem bi-
 rom nézni; számosabbak fejem hajszálinál, s bátorsá-

רָצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעִזְרָתִי חִוְּשָׁה׃
 (מז) וַיִּבְשׂוּ וַיַּחְפְּרוּ | יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי
 לְסַפּוֹתֶיהָ יִסְגּוּ אַחֹר וַיִּכְלְמוּ חִפְצֵי רַעְתִּי׃
 (מז) יִשְׁמוּ עַל-עֵקֶב בְּשֵׁתֶם הָאֲמָרִים לֵי
 הָאֵל | הָאֵל׃ (יז) וַיִּשְׁשׂוּ וַיִּשְׁמְחוּ | בְּךָ
 כָּל-מִבְּקָשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה
 אֱהִי תִשׁוּעָתְךָ׃ (יח) וְאֲנִי | עָנִי וְאֲבִיוֹן
 אֲדַנִּי יַחֲשַׁב־לִי עִזְרָתִי וּמִפְּלִטֵי אֶתֶּה
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתֶּה׃

מא

שיר תודה על ההצלה מחליו הקשה ונגד שונאיו המלשינים החושבים
 שימות מהרה.

(א) לְמַנְצֶחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃

(ב) אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל בְּיוֹם רָעָה
 יִמְלִטְהוּ יְהוָה׃ (ג) יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ
 יֵאשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶדְ-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲיָבָיו׃
 (ד) יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עַרְשׂ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ
 הַפְּכֵת בַּחֲלוֹ׃ (ה) אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֹנִי
 רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ׃ (ו) אֲוִיבִי
 יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֲבַד שְׁמוֹ׃
 (ז) וְאִם-בָּא לִרְאוֹת | שׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

gom elhagy. (14) Legyen a te akaratod, örökkévaló, engem megmenteni; örökkévaló! siess segítségemre. (15) Hogy megszégyenüljenek s elpiruljanak egyetemben, kik életemet keresik, hogy azt megsemmisítsék; hát-ráljanak s szégyenítettessenek meg az én rosszakaróim. (16) Rémüljenek meg szégyenök miatt, kik nekem azt mondták: Úgy! úgy! (17) Vigadjanak s örvendjenek benned mind, kik téged keresnek, hogy mindig mondják: Magasztaltassék az örökkévaló! kik óhajtják segítségedet. (18) Én pedig elnyomott és szegény vagyok; de Isten gondot visel reám. Segítségem s megmentőm vagy te, Istenem, ne késsél!

XLI.

41. zsoltár.

Hálaének egy súlyos betegségéből történt felépülése alkalmával, a fölötti öröme, hogy ellenségeinek reménye, kik közeli kimúltát várták, be nem teljesedett.

(1) Az énekmestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Boldog, ki a szegényről gondoskodik, a veszedelem napján megmenti őt az örökkévaló. (3) Az örökkévaló ótalmazza s életben tartja, boldog lesz a földön, s nem adja őt ellenségeinek kényére. (4) Az örökkévaló támogatja a betegágyon, fekhelyét megfordítod betegségében. (5) Én mondom: Örökkévaló, légy kegyelmes irántam! Gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened. (6) Ellenségeim rosszat beszélnek felőlem: Mikor hal meg s vész el az ő neve? (7) S ha látogatni jő, hamisságot szól szive; álnokságot gyűjt

יִקְבֹּץ אֲנִי לֹא יֵצֵא לְחַיִּי יְדָבָר : (ה) יַחַד
 עָלַי יִתְקַח שׁוֹ כִּדְשָׁנָי עָלַי | יִחַשְׁבוּ רַעַה
 לִי : (ט) דָּבָר בְּלִיעַד יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב
 לֹא יוֹסִיף לָקוּם : (י) נִם־אִישׁ שְׁדוּמִי אֲשֶׁר־
 בְּשַׁחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לֶחֶם הַגְּדִיל עָדִי עֵקֶב :
 (יא) וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁקֵּמָה
 לֶחֶם : (יב) בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִי־חָפְצָת בִּי כִי
 לֹא־יִרְעוּ אֲבִי עָדִי : (יג) וְאֲנִי בַת־מִי תַמְכֵת
 בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם : (יד) בָּרוּךְ
 יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אָמֵן | וְאָמֵן :

Hálsának egy súlyos betegségei történt felépülése alkalmával a
 föltétt öröm, hogy ellenségeinek reménye, kik közel kimultak vár-
 lásk, be nem teljesedett.

(1) Az énekben...
 (2) Boldog, ki a szenvedést gondoskodik a vesze-
 delem napján megvárni és az örökérvényű...
 (3) Az örök-
 (4) Az örökérvényű...
 (5) Az örökérvényű...
 (6) Az örökérvényű...
 (7) Az örökérvényű...
 (8) Az örökérvényű...
 (9) Az örökérvényű...
 (10) Az örökérvényű...

magában ; kimegy, odakinn elbeszéli. (8) Összesugdosnak ellenem mind a gyűlölőim ; ellenem, rólam rosszat terveznek. (9) Fertőző nyavalya szálljon reá, s ahol lefekszik, ne keljen fel többé. (10) Még meghitt emberem, kiben bíztam, ki kenyerelem eszi : sarkot emel ellenem. (11) Te pedig, örökkévaló ! légy kegyelmes hozzám s támaszsz fel, hogy megfizessek nekik. (12) Arról ismerem meg, hogy kedvelsz engem : ha ellenségem nem diadalmaskodik rajtam. (13) Engem pedig te támogatsz ártatlanságomban, s odaállítsz színed elé örökre. (14) Dicsértessék az örökkévaló, Izráel Istené, öröktől örökre. Ámen ! Ámen.

ספר שני

מב

במזמור הזה יספר שהיה מדוכה בצרות רבות ובטוה כח' תמיד, והפצו
לבוא אל בית אלהים.

(א) למִנְצַחַת מִשְׁכְּבִי לְבִנְיָקְרָה:

(ב) כִּאֵיל תִּיעָרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּין
נַפְשֵׁי תִיעָרַג אֲדִיק אֱלֹהִים: (ג) צִמְאָה
נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל הוּא מְתִי אָבֹא
וְאֲרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: (ד) הֲיִתְהַלְּקִי דְמַעְתִּי
לֶחֶם יוֹמָם וְלֵילִידָה בְּאֹמֵר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהִיךָ: (ה) אֵיךְ אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה
עָלַי נַפְשֵׁי כִי אֶעֱבֹר בַּסֶּף אֲוִדָם עַד־
בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חֹנֵג: (ו) מִה־תִּשְׁתַּוְּחָהוּי נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוִדְנוּ
יִשׁוּעוֹת פְּנִי: (ז) אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשֵׁי
תִּשְׁתַּוְּחָה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: (ח) תַּהוֹם־אֲדֹ
תַהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: (ט) יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה

Második könyv.

XLII.

42. zsoltár.

Fájdalmas panasza veszélyes helyzete miatt, reménye s vágya,
hogy Isten házába jöhessen.

(1) Az énkimesternek, oktatás Kórach fiaitól.

(2) Mint a szarvas eped a vízforrások után, úgy eped az én lelkem utánad, Isten! (3) Lelkem szomjúzik Istenhez, az élő Istenhez: Mikor fogok menni, hogy megjelenjek Isten színe előtt? (4) Könnyem nekem ételem volt nappal és éjjel, ha naponta azt mondták nekem: Hol a te Istened? (5) Ha ezekre gondolok, előmlik az én lelkem; midőn a tömeggel fölmentem, vezetvén őket Isten házáig, öröm- s hálaének közt az ünneplő tömeggel. (6) Mit búsulsz én lelkem? mit keseregsz bennem? Vessd reményedet Istenbe, még hálát fogok neki adni arcának segítségével. (7) Istenem! Lelkem búsul bennem, ha reád gondolok a Jordán tájáról s Chermónimról, a kicsinyke hegyről. (8) Egyik vizár kiált a másikhoz csatornáid zúgásánál: Habjaid és hullámaid mind reám özönlenek! (9) Nappal kirendeli az

חֲסִדוֹ וּבְיָלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל
 חַיִּי: (א) אֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי
 לְמָה קָדַר אֵלֶךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: (א) בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְוִנִי צוּרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי
 כְּדֵ-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: (ב) מִהֲתִשְׁתַּחֲוֶהוּ
 נַפְשִׁי וּמִהֲתַהַמִּי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים
 כִּי-עוֹד אֹדְנֵנו יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

מג

תפלה להנצל מאויביו הרעים ולבוא אל בית אלהים.

(א) שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבֵי מְגוּי
 לְאֶ-חֲסִיד מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תִפְדֵּמֵנִי:
 (ב) כִּי-אַתָּה | אֱלֹהֵי מַעֲזֵי לְמָה זָנַחְתָּנִי
 לְמָה קָדַר אֶת־הַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: (ג) שָׁדַח-
 אֹרֶךְ | וְאַמְתֵּךְ הֵמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאֵנִי אֶל-
 הַר-קֹדֶשְׁךָ וְאֶל-מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: (ד) וְאֶבֹּאֶה
 אֶל-מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל-אֵל שְׂמַחַת גִּילִי
 וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: (ה) מִהֲ-
 תִשְׁתַּחֲוֶהוּ נַפְשִׁי וּמִהֲתַהַמִּי עָלַי הוֹחִילִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֹדְנֵנו יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

מד

בו ישכיל המשורר את לב שומעיו כי לא בכח יגבר איש, ואין מושיע
 בלתי אלהים לבדו.

(א) לְמַנְצָה לְבְנֵי-קָרַח מִשְׁקִיל:

örökkévaló kegyét, s éjjel éneke van velem: ima életem Istenéhez. (10) Mondom Istennek: Sziklám! miért felejtkezel meg rólam? Miért járjak komoran az ellenség zaklatása közt? (11) Szinte csontjaimat zúzza, ha elleneim gúnyolnak, mondván hozzám minden nap: Hol van a te Istened? (12) Mit búsulsz én lelkem? Mit keseregsz bennem? Vesd reményedet Istenbe, még hálát fogok neki adni, arczom segítéseért, Istenemnek.

XLIII.

43. zsoltár.

Könyörgés az ellenségeitől való megszabadításért; sovárgása, hogy Isten házába mehessen.

Itélj meg engem, Isten! s vidd ügyemet az igaztalan nemzet ellen; az álnok és hamis embertől ments meg engemet. (2) Mert te vagy bizalmam Istene, miért hagysz el engemet? Miért járjak komoran, ellenségtől zaklatva? (3) Küldd világosságodat s igazságodat! Azok vezessenek, vigyenek el engem szent hegyedre és a té hajlékodbá. (4) Hogy Isten oltárához lépjek, örömujjongásom Istenéhez, s hárfán adjak neked hálát, Isten! én Istenem! (5) Mit búsulsz én lelkem? s mit keseregsz bennem? Vesd Istenbe reményedet, mert még hálát fogok neki adni, arczomnak segítéseért az én Istenemnek.

XLIV.

44. zsoltár.

Intés, hogy nem testi erővel, hanem Isten segítsége által lehet csak győzni.

(1) Az énekmeisternek, oktatás Kórah fiaitól.

(ב) אלהים | באזנינו שמענו אבותינו
 ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי
 קדם: (ג) אתה | ידך גוים הורשת ותטעם
 תרע לאמים ותשלחם: (ד) כי לא בחרכם
 ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי
 ימינה וזרועה ואור פניה כי רציתם:
 (ה) אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
 יעקב: (ו) בך צרינו ננחה בשמך נבוס
 קמינו: (ז) כי לא בקשתי אבטח וחרבי
 לא תושיעני: (ח) כי הושתנו מצרינו
 ומשנאינו הבישות: (ט) באלהים הקלנו
 כל־היום ושמך | לעולם נודה סלה:
 (י) אף־זנחת ותכלימנו וק־את־צא
 בצבאותינו: (יא) תשיבנו אחר מני־צר
 ומשנאינו שסו למו: (יב) תתנונו כצאן
 מאכל ובגוים זריתנו: (יג) תמכר־עמך
 בלא־הון ולא־ר־בית במהיריהם: (יד)
 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלם
 לסביבותינו: (טו) תשימנו משל בגוים
 מנוד־ראש בלאמים: (טז) כל־היום כלמתי
 נגדי ובשת פני כסתני: (יז) מקול מחרה

(2) Isten! Füleinkkel hallottuk, őseink beszélték el nekünk a tettet, melyet napjaikban cselekedtél, előttevaló időkben. (3) Tennen kezeddél nemzeteket elültél s másokat beültettél, népeket megrontottál, s másokat kiterjesztettél. (4) Mert nem kardjukkal szereztek hazát, s karjuk nem segítette őket; hanem jobbod, karod és arcod világossága, mivel tetszést találtál bennök. (5) Te vagy királyom, Isten! Rendelj segítséget Jákob számára. (6) Veled ökleljük elleneinket, nevedben tapossuk le az ellenünk támadókat. (7) Mert nem bizom íjjamban, s kardom meg nem segít engem. (8) Csak te segísz elleneink ellen s gyölölőinket te szégyeníted meg. (9) Istennel dicsekszünk minden nap, s nevednek adunk hálát örökké, Szeláh, (10) Bár elhagytál most s megszégyenítettél minket, s nem indulsz hadainkkal. (11) Hátra fordítsz minket az ellenségtől, hogy gyölölőink prédát ejtenek. (12) Odaadsz minket, mint az eledelre szánt juhok, s a pogányok közé szórtál minket. (13) Eladod népedet nem vagyonért, s nem sokat nyertél értékökért. (14) Gyalázatává teszesz minket szomszédainknak, gúny és megvetéssé környezetünknel. (15) Példává teszesz minket a pogányok közt, fejszaválássá a népek közt. (16) Gyalázatomban minden nap előttem van, s szégyen borítja arcomat. (17) A szidalmazó és gúnyoló szava miatt, a boszút lihegő ellen-

וּמַגִּדָה מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתַּנְקָם: (יח) כָּל־זֹאת
 בָּאֲתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא־שָׁקַרְנוּ
 בְּבְרִיתְךָ: (יט) לֹא־נִסּוּג אָחֹזר לִבֵּנוּ וְתַט
 אֲשִׁרְנוּ מִנֵּי אֲרָחֶךָ: (כ) כִּי דָבִיתָנוּ בַּמָּקוֹם
 תַּנִּים וְתַכֶּם עָלֵינוּ בְּצַלְמוֹת: (כא) אִם־
 שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וּנְפָרֵשׁ כַּפֵּינוּ לֵאלֹ
 זֵר: (כב) הֲלֹא אֱלֹהִים יַחַקֲר־זֹאת כִּי־הוּא
 יֵדַע תַּעֲלֹמוֹת לֵב: (כג) כִּי־עָלִיד הוֹרַגְנוּ
 כָּל־הַיּוֹם נָחַשׁבְנוּ כְּצֹאן מִבַּחַה: (כד) עוֹרָה |
 קָמָה תִישֵׁן | אֲדַנִּי הַקִּיצָה אֲדִי־תִזְנַח
 קָנְצָח: (כה) קָמָה־פָּנֶיךָ תִסְתִּיר תִשְׁכַּח
 עֵינָיו וְלַחֲצֵנוּ: (כו) כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ
 דָּבַקָה לָאָרֶץ בְּטַנְנוּ: (כז) קוֹמָה עֲזַרְתָּה
 לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסֶדְךָ:

מה

השיר הזה שיר המשורר למלכו ביום חתונתו שהתחתן עם בת מלך ארץ אחרת.

(א) קָמָצָה עַל־שְׁשָׁנִים לִבְנֵי־קָרַח מְשֻׁבֵּל שִׁיר יְדִידֹת:
 (ב) רָחַשׁ לִבִּי | דִּבֶּר טוֹב אָמַר אָנֹכִי
 מַעֲשֵׂי לְמַלְךָ לְשׁוֹנֵי עֵט | סוֹפֵר מְהִיר:
 (ג) יִפְּיֹפֵית מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ
 עַד־כֵּן בִּרְכֶךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: (ד) חָגוּר־

ség miatt. (18) Mindez ére minket s el nem felejtetünk tégedet, s nem pártoltunk el szövetségedtől. (19) S szivünk meg nem tántorodott, se nem tértek el lépteink ösvényedtől. (20) Mert sárkányok helyére taszitottál s elborítottál minket a halál árnyékával. (21) Ha elfelejtettük valaha Isten nevét, s kiterjesztettük kezeinket idegen Isten előtt: (22) Valjon Isten ki nem keresi-e? hiszen ő a sziv sejtelmeit ismeri. (23) Mert miattad öletünk minden nap, tekintetünk mint a mézszárlásra szánt juh. (24) Ébredj! miért alszol, Uram? Serkenj fel! ne hagyj el örökké! (25) Miért rejtetted el arcodat? felejtetted nyomorunkat s elnyomatásunkat? (26) Mert lelkünk a porig görnyed, testünk a földhöz tapad. (27) Oh kelj fel! segítségünkre! s válts meg minket a te kegyelmedért!

XLV.

45. zsoltár.

Hódolat a királynak s üdvözlése a külföldi fejedelmi menyasszonynak menyegzőjük alkalmával.

(1) Az énekmeisternek sósanimon, oktatás Kórach fiaitól, hódolati dal.

(2) Szivem szép éneket indít, műveimet a királynak ajánlom, az én nyelvem remekirónak tolla. (3) Te legszebbike az ember fiai közt! báj ömlik el ajkaidon, Isten örökre megáldott tégedet. (4) Övezd kardodat

חֲרַבְתָּ עַד־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדַךְ וַהֲדַרְתָּ : (ה)
 וַהֲדַרְתָּ | צִלַּח רֶכֶב עַד־בְּרֵאֵמֶת וְעִנּוּה־
 צַדִּיק וְתוֹרַךְ נִזְרָאוֹת יִמִּינֶךָ : (ו) חֲצִיךָ
 שְׂנוּנִים עַמִּים תַּחֲתֶיךָ יִפְּלוּ כָּל־כַּב אֹיְבֵי
 הַמֶּלֶךְ : (ז) כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שֶׁבֶט
 מִיִּשְׂרָשֶׁבֶט מַלְכוּתֶךָ : (ח) אֶהְבֵּת צַדִּיק
 וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל־כֵּן | מִשְׁחֵךְ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיךָ : (ט) מֵר־
 וְאַהֲלֹת קִצְיוֹת כָּל־בְּנֵי־תֶיךָ מִן־הַיּוֹכֵלִי
 שֵׁן מִנִּי שִׁמְחֹךָ : (י) בָּנוֹת מַדְבִּים
 בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָה שָׁגַל לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם
 אֹפִיר : (יא) שָׁמְעִי־בֵת וְרֵאֵי וְהִטִּי אָזְנֶךָ
 וְשִׁכְחִי־עֵמֶךָ וּבֵית אָבִיךָ : (יב) וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ
 יִפְּיֶךָ כִּי־הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ : (יג)
 וּבֵת־צַר | בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם :
 כָּל־כְּבוֹדָה בְּתִי־מֶלֶךְ פְּנִימָה
 מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה : (יד) לְרַקְמוֹת
 תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהֶ רַעוּתֶיהָ
 מוֹבְאוֹת לָךְ : (טו) תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחַת וְגִיד
 תְּבֹאִינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ : (טז) תַּחַת אֲבֹתֶיךָ
 יַחֲיוּ בְּנֵיךָ תִּשְׁיֵתֵמוּ לְשָׂרִים כָּל־הָאָרֶץ :

* שווא באתנה * הק' דגושה אחר תיג * דא"ש * ב' טעמים

oldalodra, vitéz! Ez fenséged és dicsőséged! (5) És dicsőséged — Szerencse kísérjen téged! Indulj az igazság és elnyomott ártatlanságért, s jobbod rettentő tettekre tanítson téged. (6) Nyílaid élesek, népek hullnak el alattad, a király ellenségeinek szívébe találnak. (7) Trónod Istentől van örök időkre; az igazság pálczája a te birodalmi pálczád. (8) Szeretsz erényt, s gyűlölsz gonosztságot; azért kent fel téged Isten, a te Istened, az öröm olajával társaid közül. (9) Myrha és áloétöl illatosak minden ruhád redői elefántcsont csarnokokból gyönyörködtetésedre. (10) Királyok leányai jönnek tiszteletedre; a szerelem jobodon áll Ófir aranykében. (11) Hallgass meg, fejedelmi leány! érts meg s hajtsd meg füledet: Felejtsd el népedet és atyád házáat. (12) Akkor gyönyörködni fog a király szépségeden; ő a te urad, hajolj meg előtte. (13) Tyrus leánya ajándékkal közeleg, kegyeidért esedeznek a nép gazdagai. (14) A királyleány minden ékessége belértéke; ruhája arannyal szegélyezve. (15) Hímzett ruhákban vitetik a király elé, szüzek követik, társnői neked hozattak. (16) Vitetnek öröm s vigság közt, mennek a király csarnokába. (17) Vajha őseid helyett fiaid lennének, uralkodókká tennéd az egész ország fölé. (18) Emléket

(יח) אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל־יָדָד וְדָר עַל־כֵּן
עַמִּים יִהְיוּדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

מז

שיר תודה על הצלת העיר הקדושה מאכדון הרעש הנורא.

(א) לְמַנְצֶה לְבְנֵי־קִרְיָה עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר:

(ב) אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעִזֵּי עֲזָרָה
בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד: (ג) עַל־כֵּן לֹא־נִירָא
בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים:
(ד) יְהִמוּ יַחְמְרוּ מִיָּמָיו יִרְעִשׁוּ־הָרִים
בְּנֵאוֹתָו סֵלָה: (ה) נִדְּרַ פִּלְגָיו יִשְׁמְחוּ
עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי־עֲלִיוֹן: (ו) אֱלֹהִים
בְּקִרְבָּה בַל־תִּמּוֹט יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים לַפְּנוֹת
בְּקִרְ: (ז) הָמוּ גֹוִים מִטּוֹ מַמְלָכוֹת נָתַן
בְּקוֹלוֹ תִמּוֹג אֶרֶץ: (ח) יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשָּׁב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: (ט) לְכוּ
חֲזוּ מַפְעָלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹת
בְּאֶרֶץ: (י) מִשְׁבִּית מִדְּחָמוֹת עַד־קֶצֶה
הָאֶרֶץ קָשֶׁת יִשְׁבֵר וּקְצֵץ חֲנִית עֲגָלוֹת
יִשְׂרָף בְּאֵשׁ: (יא) הֲרַפּוּ וְדַעוּ כִּי־אֲנִי
אֱלֹהִים אָרוֹם בְּגוֹיִם אָרוֹם בְּאֶרֶץ: (יב)
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה:

állítok nevednek nemzedékről nemzedékre, neked hódoljanak népek örökről örökre.

XLVI.

46 zsoltár.

Hála a szent város megmentéseért egy rettentő földrengéstől.

(1) Az énekmesternek Kórach fiaitól, ének alámóton.

(2) Isten a mi bizalmunk és erősségünk, segítségünk a szükségben, fölötte található. (3) Azért nem félünk, ha a föld megindul, s hegyek inognak a tenger közepén. (4) Zúgnak, forrnak vizei, hegyek megrendülnek hevességétől, Szeláh. (5) A folyó patakjai üditik fel Isten városát, a legfelsőbb hajlékának szentélyét. (6) Isten kebelében van, azért nem inog; Isten megsegíti a reggel fordultával. (7) Nemzetek megrendülnek, birodalmak inognak; szavát hallatja, olvad a föld. (8) A seregek Ura van velünk, Jákob Istene a mi várunk, Szeláh. (9) Menjetek, nézzétek az örökkévaló tetteit, ki a földön ily pusztításokat tett. (10) Megszüntet háborukat a föld széléig; újjat széttör, kópját zúz, szekereket tűzzel megéget. (11) Szünjetek meg s tudjátok, hogy én vagyok Isten, felmagasztaltatom népek fölött, felmagasztaltatom a föld fölött. (12) A seregek Ura van velünk; Jákob Istene a mi várunk, Szeláh.

מז

חבורו בעת שכבש המלך דוד את ירושלים מידי היבוסים, והיה בזה למלך על כד הארץ.

(א) לַמְנַצֵּחַ לְבְנֵי כִנֹּחַ מִזְמוֹר :

(ב) כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כַף הַרְיֵעוּ לֵאלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה: (א) כִּי־יְהוָה עֲלִיּוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ
 גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ: (ד) יִדְבַר עַמִּים
 תַּחֲתֵינוּ וְלֹא־אִמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: (ה) יִבְחַר־
 לָנוּ אֶת־נַחֲלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־
 אָהַב סִדָּה: (ו) עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה
 יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: (ז) זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמְּרוּ
 זַמְּרוּ לְמַלְכֵנוּ זַמְּרוּ: (ח) כִּי מֶלֶךְ כָּל־
 הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מִשְׁכִּיד: (ט) מֶלֶךְ
 אֱלֹהִים עֲדֵנוּבִים אֱלֹהִים יֹשֵׁב | עַל־כֶּסֶף
 קִדְשׁוֹ: (י) נְדִיבֵי עַמִּים | נֶאֱסַפוּ עִם אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם כִּי לֹאֱלֹהִים מִגֵּי־אָרֶץ מֵאֵד
 גַּעֲלָה:

מו

חבורו בעת שנועדו מלכים רבים וכרתו ברית להלחם על ירושלים והי הפיר עצתם.

(א) שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי־כִנֹּחַ:

(ב) גָּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵר־קִדְשׁוֹ: (א) יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ
 *סגויל בלי מקף

XLVII.

47 zsoltár.

Diadalének, midőn Dávid Jeruzsálem városát a jebusitáktól elfogalta, mely fegyvertényvel az egész ország birtokába jutott.

(1) Az énekmasternek, zsoltár Kórach fiaitól.

(2) Ti népek mind, tapsoljatok kézzel, rivalgjatok Istennek örömkialtással. (3) Mert az örökkévaló felséges, rettentő; nagy király az egész földön. (4) Népeket vet mi alá, s nemzeteket lábaink alá. (5) Kiválasztja nekünk örökségünket, Jákob dicsőségét, melyet szeret, Szeláh. (6) Isten harsonával felszáll, az örökkévaló púzona szavával. (7) Zengjete Istennek! zengjete! Zengjete királyunknak! zengjete! (8) Mert az egész föld királya Isten; zengjete elmélkedve! (9) Isten uralkodik nemzetek fölött, Isten ül szent trónján. (10) Népek fejedelmei egybegyültek, Ábrahám Istenének népe. Mert Istenéi a föld paizsai, felette magasztaltatott!

XLVIII.

48 zsoltár.

Több király szövetkezett egymással, hogy Jeruzsálem ellen harcoljanak; de Isten meghiusította tervöket.

(1) Zsoltári ének Kórach fiaitól.

(2) Nagy az örökkévaló, s fennen magasztalt Istenünk városában az ő szent hegye. (3) Szép táj! az

כִּלְהָאָרֶץ הַרְצִיּוֹן וּרְכַתִּי צַפּוֹן קְרוֹת
 מִקֵּד רֹב: (ד) אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
 לְמִשְׁנָב: (ה) כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ
 עִבְרוּ יַחְדוּ: (ו) הִמָּה רָאוּ בֵּן תִּמְהוּ נִבְהִלוּ
 נִחְפְּזוּ: (ז) רַעְדָה אַחֲזַתֶם שֵׁם ה' כִּי־וַלְדָה:
 (ח) בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ:
 (ט) כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | בֵּן רֵאִינוּ בְּעִיר־יְהוּה
 צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה
 עַד־עוֹלָם סֶלָה: (י) הִמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסֵדָךְ
 בְּקָרֵב הֵיכַלְךָ (יא) כִּשְׁמַךְ אֱלֹהִים בֵּן
 תִּהְלֶתְךָ עַד־קְצוֹי־אָרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה
 יִמִּינֶךָ: (יב) יִשְׁמַח | הַרְצִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת
 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפְּטֶיךָ: (יג) סִבּוּ צִיּוֹן
 וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדְּלֶיהָ: (יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם |
 לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ
 לְדוֹר אַחֲרוֹן: (טו) כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וָעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַד־מוֹת:

מט

[תוכחה לכמה אנשים חכומים ברב חילם, ולא יבינו לאחריתם.]

(א) לְמַנְצָה לְבְנֵי־קָרָה מְזִמֹּר: !

(ב) שְׁמַעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים | הָאֲזִינוּ

*ח"פ באתנה *סגול באתנה *בק"ם הדי"א במפיק

egész föld gyönyöre! Zion hegye az északi oldalon egy nagy király székvárosa. (4) Palotáiban Isten ismertetik el ótalmul. (5) Mert ime a királyok összejöttek, egyetemben elmentek. (6) Ők láttak, álmélkodtak, megrettentek, elsiettek. (7) Rettegés fogta el őket legott, fájdalom, mint a szülő asszonyt. (8) Kelet szelével összehűrsz Tarsis hajókat. (9) Amint hallottuk, úgy láttuk a seregek Úrának városában, Istenünk városában; Isten megszilárdította örökre, Szeláh. (10) Várjuk, Isten, kegyelmedet templomod közepén. (11) Amilyen neved, olyan dicsőséged a föld széléig. Jobbod tele van igazsággal. (12) Örül Zion hegye, örvendenek Judah leányai itéleteid fölött. (13) Környékezzétek Ziönt, s kerüljétek meg azt! számláljátok meg tornyait! (14) Fordítsátok sziveteket a körfalra! hágjátok meg palotáit! hogy elbeszéljétek az utókornak! (15) Mert ez az Isten a mi Istenünk örök időkre; ő túlvezet minket a halálon.

XLIX.

49. zsoltár.

Intés azoknak, kik gazdagságukban túlságosan biznak. Az ember mulandó s gazdagsága nem követl a sirba.

(1) Az énekmesternek, Kórach fiainak egy zsoltára.

(2) Hallgassátok ezt, ti népek mind! figyeljétek a

כְּלִישְׁבֵי חֶדְדִּי׃ (ב) גַּם־פָּנֵי אָדָם גַּם־פָּנֵי
 אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן׃ (ג) פִּי יִדְבַר
 חֲכָמוֹת וְהַגִּוֹת לִפְנֵי תְבוּנוֹת (ד) אִמְרָה
 לְמַשָּׁל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוּר חִידוֹתֵי׃ (ה) לִמָּה
 אִירָא בְיָמַי רַע עֵזֶן עַקְבֵי יוֹסֵבֵנִי׃ (ו)
 הַבְּטָחִים עַל־חֵילָם וּבִרְבַּעַשְׂרֵם יִתְהַלְלוּ׃
 (ז) אֵחָ לֹא־פָדָה יִפְדָּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן
 לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ׃ (ח) וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם
 וַחֲדַל לְעוֹלָם׃ (ט) וַיִּחִי־עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה
 הַשְּׁחָת׃ (י) כִּי יִרְאֶה | חֲכָמִים יָמוּתוּ
 יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֹאבְדוּ וְעֹזְבוֹ לְאַחֲרֵים
 חֵיקָם׃ (יא) קָרַבָם בְּתִימוֹ | לְעוֹלָם
 מִשְׁכַּנְתָם לְדוֹר וָדוֹר קִרְאוּ בַשְּׁמֹתַם עָלַי
 אֲדָמוֹת׃ (יב) וְאָדָם בִּיקַר בְּדִילִין נִמְשָׁל
 כְּבַהֲמוֹת נִדְמוֹ׃ (יג) זֶה דֶרֶכָם כֶּסֶל לְמוֹ
 וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה׃ (יד) כִּצְאֹן |
 לְשֹׂאֵד שֶׁתּוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל |
 לְבַקֵּר וְצִירָם לְבִלּוֹת שְׂאוֹל מִזְבֵּד לוֹ׃
 (טו) אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוֹל
 כִּי־יִקְחֵנִי סֵלָה׃ (טז) אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׂיר
 אִישׁ כִּי־יִרְכָּה כְבוֹד בֵּיתוֹ׃ (יז) כִּי לֹא

földnek összes lakói! (3) Mind a közönséges ember fiai, mind az előkelő fiai, gazdag és szegény egyaránt. (4) Szám bölcseséget szól, s szívem értelemről elmélkedik. (5) Fülemet példabeszédre hajtom, rányitok hárfán éleselmű beszédemre. (6) Miért félnék a vész napjain? Eltaposóim bűne engem ér-e? (7) Kik vagyonukban biznak, s gazdagságuk nagyságával dicsekednek. (8) A fivért nem váltja meg senki, nem adja meg a hatóságnak váltságdíját. (9) Drágálják saját lelkök megváltását, elmulasztják örökké! (10) Hiszen ő örökké fog élni, ő nem fogja látni a sirgödröt. (11) Bár látja, hogy bölcsek meghalnak, egyetemben dőre és oktalán elvesznek, s másokra hagyják vagyonukat. (12) Belsejökben azt hiszik, házuk örökké tart, lakóhelyök időtől időig, említik majd nevökről a földön. (13) De az ember méltóságban egy éjjelig sem tart; az állathoz hasonlóan múlik ki. (14) Ez a módjuk: oktalanság önnönmaguknak, csak utánuk dicsérik őket, szájjal Szeláh. (15) Juh módra szállnak a sirba; a halál legelteti őket. Az igazak uralkodnak rajtuk ama reggelen, lényök túltart a siron, mintsem lakásuk lehetne. (16) Isten azonban megváltja lelkemet az alvilágtól, ha elvesz engem, Szeláh. (17) Ne aggódjál, ha valaki gazdagodik ha szaporítja háza dicsőségét. (18) Mert halálában

בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לְאִירֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
 (יט) כִּי־נִפְשׁוּ בְּחַיֵּיו יִבְרַךְ וַיּוֹדֶה כִּי־תִיטִיב
 לָךְ׃ (כ) תָּבוֹא עַד־דְּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־לְנֶצַח
 לֹא יִרְאוּ־אֹר׃ (כא) אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין
 נִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ׃

נ

מעבודת אלהים האמיתית ונגד רבוי הקרבנות והמתקרשים והמטהרים-

(א) מְזִמּוֹר לְאַסָּף

אֵל | אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ
 מִמְזִרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ׃ (ב) מִצִּיּוֹן
 מִכְּלִיפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ (ג) יְבֹא אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵל־יִחְרַשׁ אֵשׁ־לִפְנֵינוּ תֹאכַל וְסָבִיבוּ
 נִשְׁעָרָה מְאֹד׃ (ד) יִקְרָא אֱלֹה־שָׁמַיִם מֵעַל
 וְאֵדֶה־אֶרֶץ לְדִין עַמּוֹ׃ (ה) אִסְפוּ־לִי חֲסִידֵי
 כְּרַתִּי בְרִיתִי עַד־זָבַח׃ (ו) וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם
 צְדָקוֹ כִּי־אֱלֹהִים שֶׁפֶט הוּא סֵלָה׃ (ז)
 שִׁמְעָה עַמִּי | וְאֵדְבָרָה יִשְׂרָאֵל וְאֵעִידָה
 בְּךָ אֱלֹהִים אֲדַחֵךְ אֲנֹכִי׃ (ח) לֹא עַד־
 זְבַחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלְתֶיךָ לְנַגְדֵי תְמִיד׃
 (ט) לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלֵאתֶיךָ
 עֲתוּדִים׃ (י) כִּי־לִי כָל־חַיִּיתוֹיֶעַר בְּהֵמוֹת

nem visz el semmit, nem száll alá utána az ő dicsősége. (19) Lelke életében meg volt áldva, s dicsérni ognak téged, hogy magaddal jót tettél. (20) Megy elődei nemzetségéhez, örökké nem lát világosságot. (21) Egy ember méltóságban, de értelem nélkül, az állathoz hasonlóan múlik ki.

L.

50. zsoltár.

A valódi Isteni tiszleletről, Isten nem szereti a sok áldozatot, szenteskedést és szemfogatást.

(1) Zsoltár Ászáftól.

Az istenek Istene, az örökkévaló szól; hívja a földet a nap felkeltétől annak nyugtáig. (2) Ziónból, a szépség összfogalmából, sugárzik Isten. (3) Istennünk jön s nem hallgat; tűz emészt előtte s körülötte viharzik nagyon. (4) Hívja az eget felülről, s a földet, hogy népét bírálja: (5) Gyűjtsétek egybe jámboraimat, kik szövetségemet kötik áldozat mellett. (6) Az egek hirdetik igazságát, mert Isten, ő a bíró, Szeláh. (7) Hallgass meg, népem! én szólok; Izrael! én tanuskodom ellened: Isten vagyok, a te Istened. (8) Nem áldozataidért fedlek, hiszen égőáldozataid folyton előttem vannak. (9) Nem fogadok el tulkot házadból, bakokat sem cserényeidből. (10) Mert enyém

בְּהַרְרֵי־אֱלֹהִים: ^(א) יִדְעֵתִי כָּל־עֹזֶךָ הַרִים
 וַיְזוּ שָׁדָי עֲמָדָי: ^(ב) אִם־אָרַעֵב לֹא־אֹמַר
 דָּךְ כִּי־לִי תִבֵּל וּמִלֹּאֵה: ^(ג) הָאוֹכֵל בֶּשָׂר
 אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתֶּה: ^(ד) זִבַּח
 לְאֱלֹהִים תּוֹדָה וְשִׁבְחָם לְעֵדְיוֹן נְדָרֶיךָ:
^(ה) וְקִרְאַנִי בַיּוֹם צָרָה אֲחַלֶּצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי:
^(ו) וְדַרְשֵׁעַ | אֹמַר אֱלֹהִים מִה־לָּךְ לְסִפּוּר
 חֲקֵי וְתִשָּׂא בְרִיתִי עָלַי־פִּיךָ: ^(ז) וְאַתָּה
 שִׁנְאַת מוֹסַר וְתִשְׁלַךְ דְּבָרֵי אֲחִירֶיךָ:
^(ח) אִם־רֵאִיתָ גִּבּוֹר וְתִרְצֵן עִמּוֹ וְעַם מִנְּאֻפִים
 חִדְקָךְ: ^(ט) פִּיךָ שִׁלַּחַת בְּרַעְיָה וּלְשׁוֹנְךָ
 תִּצְמִיד מִרְמָה: ^(י) תֵּשֵׁב בְּאֲחִיךָ תִּדְבֹר
 בְּבֶן־אִמְךָ תִּתְנַדְּפִי: ^(יא) אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ |
 וְהִחַרְשֵׁתִי דַמִּית הַיּוֹת־אֱהִיָּה כַּמוֹךָ
 אוֹכִיחֶךָ וְאֶעְרַכֶּה לְעֵינֶיךָ: ^(יב) בֵּינוֹ
 נָא זֹאת שִׁכְחֵי אֱלֹהֵי פִן־אֲמַרְךָ וְאִין מִצִּיד:
^(יג) זִבַּח תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרָךְ אֲרַאֲנוּ
 בַּיִשֵּׁעַ אֱלֹהִים:

נא

בו יתוודה על חטאו בכת שבע, ויתפלל אל אלהים לכפר עונו.

^(א) לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: ^(ב) בְּבוֹא־אֱלֹוֹי גִּתָּן הַנְּבִיא
 כְּאֲשֶׁר־בָּא אֶל־בַּת־שֶׁבַע:

הַנְּבִיא הַבְּיָיִת דְּנוֹשָׁה

az erdő minden állata, a fenevadak a hegyiségeken
 ezerszámra. (11) Ismerek minden madarat a hegyeken,
 s a mi a mezőn mozog, tudva van nálam. (12) Ha
 éhezném, nem mondom neked; hiszen ényém a föld-
 kerektség s a mi betölti. (13) Eszem-e a bikák húsát?
 avagy iszom-e a bakok véréét? (14) Áldozz hálát Isten-
 nek! s teljesítsd a legfelsőbbnek fogadalmidat! (15) S
 kiáltás hozzám a szükség napján, én megmenflek a mint
 engem tisztelsz. (16) De a gonosznak mondja Isten:
 Mit beszélsz törvényeimről? s hordod szövetségemet
 szájadon? (17) Holott gyűlölöd az erkölcsöt, s szavai-
 mat hátad mögé veted. (18) Ha tolvajt látsz, nyájas-
 kodol vele, s házasságtörökkel van részed. (19) Szája-
 dat megereszted rosszra, s nyelvedet álnoksággal kap-
 csolod össze. (20) Itt ülsz, megszólod testvéredet
 anyád fiára szégyenfoltot raksz. (21) Ezeket teszed, s
 ha hallgatnék, vélnéd, hogy olyan vagyok mint te.
 Megfeddlek s szemeid elé rakom. (22) Ugyan figyeljé-
 tek meg ezt, kik Istent felejtitek! különben elragadok
 s nem lesz mentő. (23) Ki hálát áldoz, az tisztel en-
 gem; s a ki útjára ügyel, annak látni engedem Isten
 üdvét.

LI.

51. zsoltár.

Dávid bűnvallemása s imája, hogy Isten bocsássa meg bűnét.

- (1) Az ének mestertől. Dávidnak egy zsoltára. (2) Midőn Nátán
 prófeta, eljött hozzá, mivel bement Bét-Schához.

(ג) חַנּוּנֵי אֱלֹהִים פָּחַסְדָּךְ כָּרַב לְחַמֶּיךָ
 מִחַה פִּשְׁעֵי: (ד) הָרַבָּה בְּכַסְנֵי מַעֲוֵנֵי
 וּמַחְטָאתַי טָהַרְנִי: (ה) כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע
 וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תָמִיד: (ו) לֵךְ לְבָרְךָ אֱלֹהֵי
 חַטָּאתַי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק
 בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: (ז) הֵן־בְּעֵוֹן
 חוֹלַלְתִּי וּבַחֲטָא יַחֲמַתְנִי אֱמִי: (ח) הֵן־
 אֲמַת חֲפִצֹת בְּטָחוֹת וּבְסֹתָם חֲכָמָה
 תּוֹדִיעֵנִי: (ט) תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר
 תִּכְבַּסְנִי וּמִשְׁלֹג אֶלְבִּין: (י) תִּשְׁמִיעֵנִי
 שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְדְּנָה עֲצָמוֹת דָּבִית:
 (יא) הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וּכְלִעֹנֹתַי מָחָה:
 (יב) לֵב טָהוֹר בְּרֵאֵלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן
 חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: (יג) אֲדַת־שְׁלִיכְנִי מִקְּפֹנֶיךָ
 וְרוּחַ קְדֻשָּׁךְ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: (יד) הַשִּׁיבָה
 לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמַכְנִי:
 (טו) אֲדַמְדָּה פִּשְׁעִים דִּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים
 אֲדִיק וְיָשׁוּבוּ: (טז) הֲצִילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְתָּךְ:
 (יז) אֲדַנֵּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּךְ:
 (יח) כִּי אֶל־תַּחֲפִץ זָבָה וְאַתְנָה עוֹלָה

(3) Légy kegyelmes irántam jóságod szerint! Irgalmad nagyságához képest törüld el vétkeimet!

(4) Többszörte moss meg engem bünömtől, s vétkeimtől tisztíts meg engem. (5) Mert vétkeimet beismerem, s bünöm folyton magam előtt van. (6) Ellened, egyetlen! vétkeztem, s ami rossz szemeid előtt, cselekedtem: vajha igazolnál, midőn szólsz! tisztának találnál, midőn ítélsz!

(7) Ime, bünben nemzettem, s vétkekben fogant engem anyám. (8) Ime igazságot követelsz titokban, s rejtekben oktatsz engem bölcseségre.

(9) Fertőtleníts engem izsóppal, hogy megtisztuljak; moss meg engem, s fehérebb leszek a hónál. (10) Hallass velem gyönyört és örömet! hogy viduljanak esontok, melyeket összezüztál.

(11) Rejtsd el arezodat bűneim elöl, s törüld el bűneimet mind. (12) Tiszta szívet teremts bennem! s szilárd akaratot ujjts meg keblemben. (13) Ne vess el szined elöl, s szent szellemedet ne vedd el tőlem!

(14) Add vissza nekem üdvöd gyönyörét; a nagylelkűség szelleme támogasson engem!

(15) Megtanítok vétkeket újaidra, hogy a bünösök megtérjenek hozzád. (16) Ments meg engem vérbüntől, Isten! üdvöm Istene! hogy nyelvem magasztalja igazságodat. (17) Uram! nyisd meg ajkaimat! hogy szám hirdesse dicsőségedet. (18) Mert áldozatot nem akarsz,

לא תרצה: (ט) זכחי אלהים רוח נשברה
 לב־נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: (ז)
 היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות
 ירושלים: (כא) אז תהפץ זכחי־צדק עולה
 וכליל אז יעלו על־מזבחת פרים:

נב

בו ידבר מרשעת הרשע המלשין ומתהלל ברעתו ויבשר אחריתו המרה.

(א) למנצח משכיר לדוד: (ב) בבוא | הואג האדומי
 ניגד לשאול נ־אמר לו בא דוד אל־בית אחימלך:

(ג) מה־תתהלל ברעה הגבור חסד

אל כל־היום: (ד) הוות תחשב לשונך

כתער מלשש עשה רמיה: (ה) אהבת

רע משוב שקר | מדבר צדק סלה:

(ו) אהבת כד־דברי־בלע לשון מרמה:

(ז) גם־אל יתצק לנצח יחתך ויסחך

מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: (ח)

ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: (ט)

הנה הגבור לא־ישים אלהים מעויו ויבטח

ברב עשרו יעז בהותו: (י) ואני | בזית

רענן בבית אלהים בטחתי בחסדי־

אלהים עוזם ועד: (יא) אודך לעוזם פי

א * במ"ס הבי"ת בקמ"ך * דנש אחר שורק גדול ע"ד הארמית

én megadnám; égőáldozat nem tetszik neked. (19) Isten áldozatai: a töredelmes lélek, a töredelmes, zűzött szívet, Isten! nem veted meg. (20) Tégy jót Ziónnal jóvöltod szerint, építsd fel Jeruzsálem falait! (21) Akkoron tetszést találsz ártatlanság áldozataiban, égő és egész áldozatban; akkoron túlkokat áldoznak oltárodon.

LII.

52. zsoltár.

Benne panaszkodik a rágalmazók ellen, kik gonosz tetteikkel még dicsekednek, s megjósolja szomorú végüket.

(1) Az énekmestertől, Dávidnak egy oktatása. (2) Midőn az edomita Dóég eljött s jelentette Saulnak, mondván neki: Dávid eljött Achimelech házába.

(3) Mit dicsekedel gonoszsággal, oh vitéz? Isten jósága minden nap mutatkozik. (4) Veszedelemet gondolsz; nyelved mint egy élesztett beretva, álnokságot mivel. (5) Jobban szereted a rosszat a jónál, a hazugságot, az igazszólásnál, Szeláh. (6) Szeretsz minden vészhozó beszédet, álnok nyelvet. (7) Isten téged is leránt örökre; kikapar s elsöpör tégedet a sátorból, s gyökerestől kitép az élet országából, Szeláh. (8) Hogy az igazak lássák és megfélemedjenek, s gúnyolódjanak felőle: (9) Ime a férfiú, ki nem Istenbe helyezé bizalmát! hanem bizott gazdagságának sokaságában, hatalmaskodott veszedelmességével. (10) Én pedig hasonlítok a zöld olajfához Isten házában; hiszom Isten kegyében örökkön örökké! (11) Hálát adok neked

עֲשִׂיתָ וְאֶקְוֶה שְׁמֶךָ כִּי־טוֹב נְגִד
חֲסִידֶיךָ :

נג

השקפת אלהים על בני אדם ומעלליהם הרעים.

(א) לְמִנְצָה עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיל לְדָוִד :

(ב) אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ
וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב : (ג) אֱלֹהִים
מִשְׁמַיִם הַשְׁקִיף עַד־בְּנֵי־אָדָם לְרֵאוֹת
הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרַשׁ אֶת־אֱלֹהִים : (ד) כָּלוּ
סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין נִם־
אֶחָד : (ה) הֲלֹא־יִדְעוּ פְּעָלֵי אֵין אֲכָלֵי עֲמִי
אֲכָלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קִרְאוּ : (ו) שֵׁם
פָּחַד־פָּחַד לֹא־יִהְיֶה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
פִּזַּר עֲצָמוֹת חֲנֹךְ הִבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים
מֵאִסָּם : (ז) מִי־יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל :

נד

תפלה לאל שיושיעו ממבקשי נפשו ולהשיב להם רעתם.

(א) לְמִנְצָה בְּנִגְיֹנוֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד : (ב) בָּבוֹא הַיּוֹפִים
וַיֹּאמְרוּ לְשֹׂאֵד הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ :

(ג) אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ

örökké, hiszen te tevéd! Nevedbe vetem reményemet, mert jóságos az jámboraid iránt.

LIII.

53 zsoltár.

Isten megfigyeli az emberek jó és rossz cselekedetét.

(1) Az ének mestertől machalath-on, Dávidnak egy oktatása.

(2) Az alávaló szol szívében: Nincs Isten! Romlottak és utálatos álnokságot követnek el; nincs, aki jót cselekednék! (3) Isten az égből letekint az ember fiaira, hogy meglássa: van-e értelmes, ki Istent keresi? (4) Mindnyája meghátrál, egyetértének a romlásra; nincs, aki jót cselekednék, nincs egyetlenegy sem. (5) Ime tapasztalni fogják a gonosztevők, — kik népeket emésztek, mint a kenyéret eszik — Istent, kit nem imádnak. (6) Legott rettegés fogja el őket, hol rettegés nem volt; mert Isten szétszórja gyakorolt harcosaid csontjait. Szégyenítsd meg! mert Isten megvetette őket! (7) Ki Ziónból Izrael üdvét adja —, ha Isten visszahozza népének foglyait, örvendeni fog Jákob, örülni Izrael.

LIV.

54 zsoltár.

Ima, hogy Isten szabadítsa meg azoktól, kik élete után teselkednek s hogy gonoszságuk fejökre visszaszáljon.

(1) Az ének mestertől neginóthon, Dávidnak egy oktatása. (2) Mídon a zifiek eljöttek s mondták Saulnak: Ime Dávid rejtőzködik nálunk.

(3) Isten! Neveddel segíts rajtam, s hatalmaddal szerezz nekem ítéletet. (4) Isten! hall-

תְּדַיְנֵנִי : (ד) אֱלֹהִים שָׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֲזִינָה
 לְאִמְרֵי־פִי : (ה) כִּי זָרוֹם אֶקְמוּ־עָלַי וְעָרִיצִים
 בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנַגְדָם
 סָלָה : (ו) הִנֵּה אֱלֹהִים עֵזֶר לִי אֲדַנִּי
 בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי : (ז) יָשׁוּב הָרַע לְשַׁרְרֵי
 בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתָם : (ח) בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה־
 לְךָ אֹדָה שְׂמֶךָ יְהוָה כִּי־טוֹב : (ט) כִּי
 מִכְּל־צָרָה הֲצִילֵנִי וּבְאֵיבֵי רָאִתָה עֵינָי :

נה

תפלה להצילון מאויביו אנשי דמים ומתאוי שקר דוברי שלום בפיהם
 ורעה בלבבם.

(א) לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת מִשָּׁכִיל לְדָוִד :

הָאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־
 תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתִּי : (א) הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי
 אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאֶהְיֶמָה : (ב) מִקּוֹל אוֹיֵב
 מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע כִּי־יִמְטוּ עָדַי אֶזֶן וּבִאֶף
 יִשְׁטְמוּנִי : (ג) לִבִּי יִחִיל בְּקִרְבִּי וְאִימּוֹת
 מוֹת נִפְלוּ עָלַי : (ד) יִרְאֶה וְרָעַד יָבֹא בִּי
 וְתִכְסְּנִי פִלְצוֹת : (ה) וְאָמַר מִי־יִתֵּן־לִי
 אֲבָר כִּי־זָנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכְּנָה : (ו) הִנֵּה
 אֲרַחֵק נִדָד אֶלֶיךָ בְּמִדְבַר סָלָה : (ז)
 אֲחִישָׁה מִפְּלֹט לֵי מְרוּחַ סָעָה מִסַּעַר :

gasd meg imámat, figyelj szájam szavaira. (5) Mert zsarnokok támadtak ellenem, s garázdák akarják életemet, nem tartják Istent szemök előtt, Szeláh! (6) De ime, Isten az én segitőm, az Úr támogatója lelkemnek. (7) Visszatériti a veszedelmet ellenségeim ellen; igazságodért! semmisítsd meg őket. (8) Szabad akarattal akarok neked áldozni, hálát adván nevednek, örökkévaló! hogy jószágos. (9) Minden veszedelemből kiment engem, hogy ellenségeimen megtorlást lát szemem.

LV.

55 zsoltár.

Ima, hogy Isten mentse meg ellenségei kezéből, kik békességesen szólnak, de szívökben álnokság honol.

(1) Az ének mestertől neginóthon, Dávidnak egy oktatása.

(2) Hallgasd meg, Isten! imámat, s ne rejtőzzél el könnyörgésem elől. (3) Figyelj reám s hallgass meg engem! panaszkodom keservemben s nyögök. (4) Az ellenség kiáltása, a gonosz nyomorgatása miatt; mert álnokságot gördítenek reám, gyűlölnék engem haraggal. (5) Szívem reszket keblemben, s a halál borzadalmái esnek reám. (6) Félelem és rettegés szállnak belém, s elborít engem a borzongás. (7) S mondám: Ki adna nekem galambszárnyat, hogy elröpüljek s megpihenjek. (8) Messze bolyongnék, a pusztában megszállnék, Szeláh. (9) Beh sietnék menhelyemre! viharos szélből,

(א) בלע אדני פקג לשונם כי ראיתי חמם
 וריב בעיר: (א) יזמם ולילה יסובה
 על-חומתיה ואון ועמל בקרבה: (ב)
 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תד
 ומרמה: (ג) כי לא אויב יחרפני ואשא
 לא משנאי עלי הגדיד ואססר ממנו:
 (ד) ואתה אנוש בערפי אלופי ומידעי:
 (ה) אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים
 נהקד ברנש: (ו) ושימות עלימו ירדו
 שאול חיים כירעות במגורם בקרבם:
 (ז) אני אל-אלהים אקרא ויהוה יושיעני:
 (ח) ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
 וישמע קולי: (ט) פדה בשלום נפשי
 מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי: (כ) ישמע
 אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין
 חליפות למו ולא יראו אלהים: (כא) שדח
 ידיו בשדמיו חלל בריתו: (כב) חלקו
 מחמאת פיו וקרבלבו רכו דבריו
 משמן והמה פתחות: (כג) השלך על-
 יהוה ויהבך והוא יכלכלך לא יתן
 לעולם מוט לצדיק: (כד) ואתה אלהים

orkánból. (10) Rontsd meg, Uram! oszd meg nyelvöket, mert erőszakot és viszálykodást látok a városban. (11) Nappal s éjjel járjanak körül falaikon, s veszedelem és nyomor legyen belsejében. (12) Romlás az ő keblébe! s ne távozzék teréből ármány és álnokság. (13) Mert nem ellenség gyaláz engem: ezt elviselném; nem gyűlölöm emelkedik fölém: elrejtőzném előle. (14) De te, egy férfiú! becsülve, mint önnönmagam! kebelbarátom s kegyeltem! (15) Kik együtt édes titkot szőttünk, Isten házába mentünk a tömeg közt. (16) Ingereld a halált ellenök! hogy élve sirba szálljanak mert veszedelmeket rejtenek lakásaikon, keblökben! (17) Én Istenhez kiáltok, s az örökkévaló megsegít engem. (18) Este, reggel, délben panaszkodom s kesereggek; s ő meghallgatja szavamat. (19) Megváltja üdvvel lelkemet az ellenem folytatott háborúból; mert sokan vannak ellenem. (20) Meghallja Isten s megalázza őket, — ősidőktől fogva ül ítélőszékén, Szeláh—, kik vélik, hogy nem változnak, s nem félik Istent. (21) Kezeit meghitt barátjaira veti, megszegi szövetségét. (22) Simábbak a tejfelnél szájának beszédei, s háború van szívében; gyöngédebbek szavai az olajnál, s azok meztelen kardok. (23) Vesd az örökkévalóra sorsodat, s ő gondodat viseli; nem engedi soha inogni az igazat. (24) Te Isten! mélységes gödörbe veted őket; vérszomjas s

תֹּוֹרֵדֶם לְבֶאֱר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמְרָמָה
לֹא־יִחַצְוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ׃

נ

נגד אויביו האכזריים שאחזוהו ובטחונו באלהים.

(א) לְמִנְצָחַ | עַל־יֹונֹת אֵלֶם רַחֲקִים לְדָוֶד מִכַּתָּם בְּאַחַז
אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃

(ב) תַּנְנִי אֱלֹהִים כִּי־שָׁאַפְנִי אֲנוֹשׁ כָּל־
הַיּוֹם לֶחֶם יִדְחַצְנִי׃ (ג) שָׁאַפוּ שׁוֹרְרֵי כָל־
הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לַחֲמִים לִי מְרוֹם׃ (ד) יוֹם
אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטַח׃ (ה) בְּאֱלֹהִים
אֶהְלֵל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים בְּטַחַחְתִּי לֹא אִירָא
מִה־יַעֲשֶׂה בְּשָׂר לִי׃ (ו) כָּל־הַיּוֹם דְּבַרִּי
יַעֲצִבוּ עָלַי כָּל־מַחֲשַׁבְתָּם לָרַע׃ (ז) יַגִּידוּ
וַיַּצְפִּינוּ הֵמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ
נַפְשֵׁי׃ (ח) עַד־אֲזַן פִּדְט־לְמוֹ בְּאֶרֶץ עַמִּים |
הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ (ט) נָדִי סִפְרַתָּה אֲתָה
שִׁימָה דְמַעְתִּי בְּנֶאֱרָךְ הֲלֹא בְּסִפְרַתְךָ׃
(י) אֲזַ | יָשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲזֵר בַּיּוֹם אֶקְרָא
זֶה־יִדְעָתִי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃ (יא) בְּאֱלֹהִים
אֶהְלֵל דְּבַר בְּיְהוָה אֶהְלֵל דְּבַר׃ (יב)
בְּאֱלֹהִים בְּטַחַחְתִּי לֹא אִירָא מִה־יַעֲשֶׂה

álnok emberek napjaik felét sem érik el; én pedig bizom benned.

LVI.

56. zsoltár.

Kesergése ádáz ellenségei miatt, kik őt elfogták, s bizalma Isten segítségében.

(1) Az ének mestertől jónath élem rechókimon, Dávidnak egy ékszere, midőn őt a filiszteusok Gathban elfogták.

(2) Légy kegyelmes irántam, Isten! mert az ember elnyel, naponta küzdő nyomorgat engem. (3) Ellenem naponta agyarkodnak, mert sokan küzdenek ellenem, magasztos! (4) Amely napon félek, én benned bizom. (5) Magasztalom Istennek szavát, Istenben bizom, nem félek: mit tehet nekem egy húsból való teremtés? (6) Naponta az én ügyeimmel bajlódnak, minden gondolatuk ellenem van veszedelemre. (7) Összegyűlnek, elrejtőznek, nyomomra vigyáznak, valamint életemre lesnek. (8) Hiába legyen menekvésök! Haragodban, Isten! rontsd le a népeket. (9) Szenvedésemet te jegyezted ki. Tedd könnyemet a tőled eredő szenvedéshez, avagy nincsen az jegyzékedben? (10) Akkor meghátrálnak ellenségeim, a mely napon kiáltok: én tudtam ezt, hogy Isten velem van! (11) Isten szavával dicsekszem! az örökkévaló szavával dicsekszem! (12) Istenben bizom, nem félek? mit tehet nekem ember?

אדם לוי: ^(יג) עלי אלהים נדרוך אשדם
 תודות לך: ^(יד) כי הצלת נפשי ממות
 הלא רגלי מרחי להתהקך לפני אלהים
 באור החיים:

נז

התעוררת לאדם שאל ימנע עצמו מן הרחמים, ואף כי צרות עברו ראשו
 צדיק הוא ה' ויושיענו ברוב חסדו.

(א) למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בברחו מפני-
 שאול במערה:

(ב) חנני אלהים | חנני כי בך חסיה
 נפשי ובצל-כנפיה אחסה עד-יעבר
 הוות: ^(ג) אקרא לאלהים עדיון לאל
 נמר עלי: ^(ד) ישלח משמים ויושיעני
 חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו
 ואמתו: ^(ה) נפשי בתוך לבאים אשכבה
 להטים בני-אדם שניהם חנית וחצים
 ולשונם חרב חדה: ^(ו) רומה על-השמים
 אלהים עד כד-הארץ כבודך: ^(ז) רשת |
 הכינו לפעמי כסף נפשי פרו לפני
 שיחה נפלו בתוכה סדה: ^(ח) נכון לבי
 אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: ^(ט)
 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה

(13) Nálam vannak, Isten! a neked tett fogadalmim, hálával adózom neked. (14) Mert megmented lelkemet a haláltól, lábamat is a sikamlástól, hogy Isten előtt járjak az élők világosságában.

LVII.

57. zsoltár.

Intés, hogy az emberek reményöket soha sem veszszék el, bármennyire üldöztetnek a sors csapásaitól. Isten jó és könyörületes, ő megszabadít minden veszélytől.

(1) Az ének mestertől: Ne ronts! Dávidnak egy ékszere, midőn Saul elől a barlangba menekült.

(2) Légy kegyelmes irántam, Isten! légy kegyelmes! Benned bízok az én lelkem, szárnyaid árnyékába menekszem, míg a veszedelem el nem vonul. (3) Kiáltok a felséges Istenhez, azon Istenhez, ki felettem intézkedik. (4) Égből nyújtja kezét s megsegít engem, megszégyeníti az ellenem agyarkodókat, Szeláh; Isten küldi kegyét és hűségét. (5) Életem oroszlánok közt van, fekszem villogó pengéken, emberfiai közt, kiknek fogai kópja s nyilak, nyelvök pedig éles kard. (6) Magasztaltassál, Isten! az egek fölé, dicsőséged az egész föld fölé. (7) Tört készítenek lépteimnek, ez lesujtja lelkemet; gödröt ásnak előttem, bele bukunk, Szeláh. (8) Rendületlen az én szívem, Isten! rendületlen szívem! énekelni, zengni akarok. (9) Serkenj, becsületed! serkenj hárfá és czipora! felköltöm a hajnalt.

שָׁחַר: (א) אֹדֶךָ בְּעַמִּים | אֲדַנִּי אֲזַמְרֶךָ
 בְּדַאמִים: (א) כִּי־גִדַל עַד־שָׁמַיִם חֶסְדְּךָ
 וְעַד־שָׁחַקִים אֲמַתְךָ: (ב) רוּמָה עַל־שָׁמַיִם
 אֱלֹהִים עַל כָּד־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ:

נח

בעת שברח מפני אבשלום בנו נגד שופטי און מלאים עול ומרמה.

(א) לְמַנְצָה אֶרֶץ־תְּשַׁחַת לְדָוִד מִכָּתָם:

(ב) הָאֱמֹנִם אֵלֶם צָדֵק תִּדְבָרוּן מִיִּשְׂרָאֵל
 תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם: (א) אֶף־בְּלֵב עוֹלֹת
 תִּפְעֲלוּן בָּאָרֶץ חֶמֶס יְדֵיכֶם תִּפְלֹסוּן:
 (ב) זָרוּ רַשְׁעִים מֵרַחֵם תָּעוּ מִבְּטֶן דְּבָרִי
 כָּזָב: (ג) חֶמֶת־לָמוּ כְּדָמוֹת חֶמֶת־נָחַשׁ
 כְּמו־פֶתֶן חָרַשׁ יְאִטֵּם אֲזִנּוּ (ד) אֲשֶׁר לֹא
 יִשְׁמַע דְּקוֹד מְלַחְשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים
 מַחֲכֵם: (ה) אֱלֹהִים הָרַס־שִׁנְיָמוּ בְּפִימוּ
 מְלַתְעוֹת כְּפִירִים נְתוּץ | יְהוּדָה: (ו) יִמְאַסּוּ
 כְּמו־מַיִם יִתְהַלְכוּ־לָמוּ יִדְרֹךְ חֲצוּ כְּמוֹ
 יִתְמַלְדוּ: (ז) כְּמוֹ שֶׁבֶלֶל תִּמָּס יִהְיֶה
 נִפְלֵ אִשֶׁת בַּל־חֲזוּ שָׁמֶשׁ: (ח) בְּטָרָם יִבְיִנוּ
 סִירֵיכֶם אֲטַד כְּמו־חֵי כְּמו־חֲרוּן
 יִשְׁעֵרְנוּ: (ט) יִשְׁמַח צְדִיק כִּי־חֲזָה נֶקֶם

(10) Hálát adok neked a népek közt Uram! zengek neked a nemzetek közt. (11) Mert kegyed nagy az egekig, s a felhőkig a te hűséged. (12) Magasztaltassál, Isten! az egek fölé! dicsőséged az egész föld fölé!

LVIII.

58. zsoltár.

Az emberek gyakran igazságtalanul ítélik meg mások tetteit. De él az örök Isten, s az igaz megtalálja jutalmát, a gonosz megérdemelt büntetését.

(1) Az ének mestertől: Ne ronts! Dávidnak egy ékszere.

(2) Valóban, bírák! igazat szóltok? helyesen ítéltetek az ember fiai fölött? (3) Szívben álnokságot műveltek, az országban erőszakot mérlegelnek kezeitek. (4) A gonoszok elvetemedettek az anyaméhtől kezdve, tévelyegnek az anyai öltől fogva, kik hazugságot beszélnek. (5) Dühöngésök, mint a kígyó dühöngése, mint a siket vipera fülét bedugja. (6) Hogy meg ne hallja a büvölök szavát, a bölcs kígyómester igézéseit. (7) Isten! zúzd össze fogaikat szájukban! a fiatal oroszlánok zápfogait törd össze, örökkévaló! (8) Széjjel menjenek mint a víz, mely elfoly; irányozzák nyilaikat, szinte szétmálljanak. (9) Mint a csiga, mely olvadva jár, mint asszonynek idétlen szülöttje, mely a napot nem látja. (10) Mielőtt megérezné fazékokot a tövistüzet, még nyers, alig meleg, elviszi a vihar. (11) Örüljön az igaz, mert bosszút lát; fűrészsze lépteit a gonosz vérében.

פַּעַמַי יִרְחֵץ בְּדָם הַרְשָׁעִי: (ב) וַיֹּאמֶר
 אֱדָם אֶדְ-פָּרִי לְצַדִּיק אֵךְ יִשְׂאֵל-הוֹיִם
 שְׁפָטִים בְּאָרֶץ:

נט

תפלה לאל להצילו מאויביו האורבים לנפשו ולקחת נקמתו מהם.

(א) לְמַנְצָה אֶל-תְּשַׁחֵת לְדָוִד מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ:

(ב) הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמֵּת-קוֹמָמִי
 תִּשׁוּבֵנִי: (ג) הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי
 דָּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי
 יַגִּירוּ עָלַי עֵינִים לֹא-פִשְׁעִי וְלֹא-חַטָּאתִי
 יְהוּה (ה) בְּלִי-עֵז וּבִי-עֵז יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנו עֲוֹנֵה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: (ו) וְאַתָּה יְהוּה-אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפַקֵּד
 כָּל-הַגּוֹיִם אֶל-תְּחֹן כָּל-בְּנֵי אֹן סֵלָה:
 (ז) יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ בְּכֶלֶב וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: (ח) הִנֵּה | וּבִיעֵזֶן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי-מִי שָׁמַע: (ט) וְאַתָּה
 יְהוּה תִּשְׁחַק-לָמוּ תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: (י)
 עֵזוֹ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי:
 (יא) אֱלֹהֵי חֶסֶדוֹ יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי

(12) S mondja minden ember: Az igaznak csakugyan van jutalma; csakugyan van Isten, ki a földön ítél.

LIX.

59. zsoltár.

Ima, hogy Isten megmentse ellességei kezéből.

(1) Az ének mestertől: Ne ronts! Dávidnak egy ékszere, midőn Saul odaküldött s házáat őrizték, hogy megöljék őt.

(2) Ments meg engem, Istenem! ellenségeimtől, biztosíts azoktól, kik ellenem támadnak. (3) Ments meg engem a gonosztevőktől, segíts meg a vérszomjasok ellen. (4) Mert ime, életem után leselkednek, összesződülnek ellenem a gazok, holott nincsen vétkem, sem bűnöm, örökkévaló! (5) Hibám nélkül szaladgálnak s készülnek: Ébredj elém, s lásd! (6) Te pedig, örökkévaló! seregek Istene! Izrael Istene! serkenj fel, hogy meglátogasd mind a nemzeteket; ne kegyelmezz mind az álnok hűtleneknek, Szeláh! (7) Este idetérnek, s zajongnak eb módjára, s körülfutnak a városban. (8) Csak úgy árasztanak szájukkal, kardok vannak ajkaik közt, mert: ki hallja? (9) Te pedig, örökkévaló! reveted őket, gúnyolod a pogányokat mind. (10) Mindenható! reád vigyázok! mert Isten az én menhelyem. (11) Kegyességem Istene, megelőz engem; Isten bosz-

בְּשׁוֹרְרָיו: (ג) אֶל־תִּהְרָגִם | פִּן־יִשְׁכְּחוּ עִמִּי
הִנִּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי:
(ג) חֲטֵאת־פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ
בְּנַאֲוָנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: (ד) כִּדְהָ
בַחֲמָה כִּדְהָ וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַ
בִּיעֶקֶב לְאֶפְסֵי הָאָרֶץ סָדָה: (טו) וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יְהֵמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: (טז) הִמָּה
יְנוּעִין לְאֶכֶל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּדְיִנוּ:
(יז) וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזֹד וְאֶרְנֵן לְבִקְרֵי הַסֶּדֶד
כִּי־הָיִיתָ מִשְׁנֵב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר־לִי:
(יח) עֲזִי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי
אֱלֹהֵי חַסְדֵי:

ס

יתאונן על צרות עמו הגדולות והרבות, ויתפלל לאל לשלח לו עזרה מצריו סביבו הנלחמים עליו.

(א) לְמַנְצָה עַרְשׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלִמְד:
(ב) בְּהַצּוֹתוֹ | אֶת אֲרָם נִהְרִים וְאֶת־אֲרָם צוּבָה וַיִּשָּׁב
וַיֵּאָב־נֶיֶד אֶת־אֲרָם בְּגִיא־מֶלֶךְ שְׁנַיִם עָשָׂר אֲרָף:

(ג) אֱלֹהִים זִנְחַתְנוּ פְּרַצְתְנוּ אָנַפְתָּ
תִּשׁוּבֵב לָנוּ: (ד) הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה
רָפָה שְׁבָרִיָּה כִּי־מָטָה: (ה) הִרְאִיתָ עַמְּךָ
קִשָּׁה הַשְׁקִיתְנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה: (ו) נָתַתָּה

*הכ"ף בקמ"ץ "יעון ק" *סגול בלי מק"ף

szűt enged látnom ellenségeimen. (12) Ne öld meg őket! népem különben elfelejtené; de mozdítsd el őket hatalmaddal s alázd meg őket, paizsunk! én Úram! (13) Hogy szájuk vétke legyen ajkaik beszédje! s hogyan ejtettek meg dölyfök által, s hamis eskü és csalárdságról beszéljenek! (14) Emészd el, haragodban, emészd el, hogy ne legyenek többé! s tudják, hogy Isten uralkodik Jákob fölött, a föld széléig, Szeláh. (15) Azután térjenek meg este, zajongjanak eb módjára s járják körül a várost. (16) Hogy bujdossanak eledelel után, valjon nem lakhatnának-e jól, s megháljanak? (17) Én pedig megéneklem hatalmadat, s reggel ujjongok kegyességed fölött, mert ótalmam voltál nekem s menhelyem veszedelmem napján. (18) Hatalmam! neked zengek! mert Isten az én ótalmam, kegyességem Istene!

LX.

60. zsoltár.

Keserves panasza Izráel népének szenvedése miatt, s buzgó imája, hogy Isten segítse meg őt számos ellenségei ellen.

(1) Az ének mestertől susan éduthon, Dávidnak egy ékszere, tanításra. (2) Midőn Arám Naharajim s Arám Zóba ellen hadat indított, s Jóáb visszatért s Edómnak tizenkét ezer emberét a sóvölgyben levágta.

(3) Isten! elhagytál, levertél minket; haragudtál: oh, nyugtass meg minket! (4) Megrendítetted a földet, szétrepesztetted: gyógyítsd meg hasadékait, mert rökadoz. (5) Népednek kemény sorsot mutattál, kábitó bort itattál velünk. (6) Atdál tisztelődnek zászlót, hogy lobogtassák

לִירֵאִיךָ נָס לְהִתְנוּסָם מִפְּנֵי קִשְׁט סִלְהָ׃
 (א) לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
 וַעֲנֵנוּ׃ (ה) אֱלֹהִים דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה
 אֶחֱלֶקְהָ שְׂבָבָם וְעַמֶּק סִכּוֹת אֶמְדֹּד׃ (ט)
 דִּי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז
 רֵאשֵׁי יְהוּדָה מְחַקְקֵי׃ (י) מוֹאָב סִיר רַחֲצִי
 עַל־אָדוּם אֲשֶׁלֶּיךָ גַּעֲלֵי עָלַי פְּלִשְׁתִּי
 הִתְרוּעְעֵי׃ (יא) מִי יוֹבִילֵנִי עִיר מְצוֹר מִי
 גָּחַנִי עַד־אָדוּם׃ (יב) הֲלֹא־אֵתָהּ אֱלֹהִים
 זָנְחָתָנוּ וְלֹא־תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ׃
 (יג) הִבָּה־לָנוּ עֲזֵרַת מְצָר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת
 אָדָם׃ (יד) בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיל וְהוּא יְבוֹס
 צָרֵינוּ׃

סא

חבורו בעת גלותו ונפשו נכנסת לבית אלהים ויתפלל אליו להאריך ימיו.

(א) לְמַנְצָה עַד־נְגִינַת לְדוֹד׃

(ב) שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה
 תִּפְלְתִי׃ (ג) מִקְצֵה הָאָרֶץ אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא
 בְּעֶטֶף לִבִּי בְּצוֹר־יְרוּסָם מִמֶּנִּי תִנְחַנְנֵי׃
 (ד) כִּי־הָיִיתָ מַחֲסֵה לִי מִגִּדְרֵעִז מִפְּנֵי
 אוֹיֵב׃ (ה) אֲנִוְרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֵה

*ועני קי

az igazság előtt, Szeláh. (7) Hogy megmentessenek kegyeltjeid, segítsen a te jobbold s hallgass meg engem. (8) Isten szólott szentélyében, ujjongok: Kiosztom Sechemet, s Szukkóth völgyét kimérem. (9) Enyém Gilád s enyém Menasseh! Efrajim fejem erőssége! Jehuda törvényeket szab! (10) Móáb az én mosdó medenczém! Edómra vetem sarumat! Filisztáa diadal-maskodol még fölöttem? (11) Ki visz engem az erősített városba? ki vezet engem Edómig? (12) Nem te vagy-e Isten? Elhagytál minket, s nem iudultál, Isten! seregeinkkel. (13) Szerezz nekünk segítséget a veszélyből, mert hiábavaló emberi segítség. (14) Istennel hős tetteket végzünk, ő letapossa ellenségeinket.

LXI.

*61. zsoltár.***Panasz száműzetése miatt, vágyódása Isten házához.**

(1) Dávid az énekmestertől neginathon.

(2) Hallgasd meg, Isten! kiáltásomat, figyelj imámra. (3) Az ország széléről kiáltok hozzád szívem borultságában, vezess engem nálamnál magasabb bérezre. (4) Mert ótalmam te vagy, erős torony az ellenség elől. (5) Sátorodban fogok örökké tartózkodni, ótalmat

בַּסֶּתֶר כְּנִפְיֶךָ סָלָה: (י) כִּי־אֶתָּה אֱלֹהִים
 שָׁמַעְתָּ לְנַדְרֵי נַתַּת יְרֻשַׁת יִרְאֵי שִׁמְךָ:
 (י) יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תוֹסִיף שְׁנוֹתָיו
 כְּמוֹ־דָר וְדוֹר: (י) יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
 חֶסֶד וְאֱמֶת מִן יִנְצְרֶהוּ: (ט) כֵּן | אֲזַמְּרָה
 שִׁמְךָ לְעַד לְשִׁמֵי נְדָרֵי יוֹם | יוֹם:

סב

תפלת המדוכה ובטחוננו באלהים שישלם לרודפיו כמעשיהם.

(א) לְמַנְצֶנָה עַל־יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד:

(ב) אֵךְ אֶל־אֱלֹהִים הוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמְּנוֹ
 יִשׁוּעָתִי: (ג) אֵךְ־הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעַתִּי מִשֹּׁנְבֵי
 לֹא־אֲמוּט רָבָה: (ד) עַד־אָנָּה | תִּהְיוֹתָתוּ
 עַל־אִישׁ תִּרְצָחוּ כְּלַכֶּם כִּקִּיר נִטְוִי נִדָּר
 הִדְחִינִי: (ה) אֵךְ מִשְׁאַתּוּ | יַעֲצוּ לְהַדִּיחַ
 יִרְצוּ כִּזְב בְּפִי יִבְרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְדְּלוּ־
 סָלָה: (ו) אֵךְ לֵאלֹהִים הוֹמִי נַפְשִׁי כִּי־
 מִמְּנוֹ תִקְוֹתִי: (ז) אֵךְ־הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעַתִּי
 מִשֹּׁנְבֵי לֹא אֲמוּט: (ח) עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי
 וּכְבוֹדִי צוּר־עֵזִי מַחְסִי בֵאלֹהִים: (ט) כְּמַחֲוֹ
 בּוֹ בְכָל־עַת | עִם שִׁפְכוּ־לִפְנֵי לִבְבְּכֶם
 אֱלֹהִים מַחְסֵה־לֵנוֹ סָלָה: (י) אֵךְ | הֶבֶל

találok szárnyaid rejtekében, Szeláh. (6) Isten! te hallottad fogadalmimat, birtokot adsz neved tisztelőinek. (7) Szaporítsd meg számos nappal a király életét, éveit nemzedékről nemzedékre. (8) Lakjék örökké Isten előtt; rendeld, hogy kegyelet és hűség fölötté öröködjenek. (9) Úgy zengnek nevednek örökké, s beváltom fogadalmimat nap nap után.

LXII.

*62. zsoltár.***Egy nyomotó kedély feljajdulása, s Istenbe vetett bizalom.**

(1) Az énekmestertől jedúthunon, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Csak Istenben nyugszik meg lelkem, üdvöm tőle van. (3) Ő szirtem és segítségem, ótalmam: nem tántorodom nagyon. (4) Meddig törtök egy férfiú ellen, támadtok orvul mindnyájan, mint egy meghajlott fal, egy ledöntött kerítés? (5) Méltóságáról határozták ledönteni; szeretik a hazugságot; áldanak szájjukkal, s belsejökben átkoznak, Szeláh. (6) Csak Istenben nyugszik meg lelkem, tőle van reményem. (7) Csak ő szirtem és segítségem, ótalmam: meg nem tántorodom. (8) Istennél van üdvöm s becsületem; erősségem szirtje, ótalmam Istenben van. (9) Bizzatok benne minden időben, népek! öntsétek ki sziveteket előtte! Isten a mi ótalmunk, Szeláh. (10) Hiábavalók a köz-

בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ בְּמֵאזְנֵים לַעֲלוֹת
הִמָּה מִהֶבֶל יָחַד׃ (א) אֶל־תִּבְטְחוּ בְעֵשֶׁק
וּבְגִזְלֹת אֶל־תִּהְבְּלוּ חֵיל׃ כִּי־יָנוּב אֶל־
תְּשִׁיתוּ לֵב׃ (ב) אַחַת׃ דְּבַר אֱלֹהִים
שְׁתִּים־זו שָׁמַעְתִּי כִי עֹז לְאֱלֹהִים (ג) וְדָד־
אֲדַנִּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה׃ תִּשְׁלַם לְאִישׁ
כְּמַעֲשָׂהוּ׃

סג

בו יספר דבוקו באלהיו ואיך נפשו נכספת לכבודו בבית קדשו.

(א) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה׃

(ב) אֱלֹהִים׃ אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ צְמֵאָה
לִךְ׃ נַפְשִׁי כָמָה לָךְ בְּשָׂרֵי בְּאֶרֶץ־צִיָּה
וְעֵינַי בְּלֵי־מַיִם׃ (ג) כֵּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתֶךָ
דָּרְאוֹת עֲזָךְ וּכְבוֹדֶךָ׃ (ד) כִּי־טוֹב חֶסֶדֶךָ
מִחַיִּים שִׁפְתַי יִשְׁבְּחוּנֶךָ׃ (ה) כֵּן אֲבָרְכֶךָ
בְּחַיֵּי בְשִׁמְךָ אִשָּׁא כִפִּי׃ (ו) כִּמוֹ חֶלֶב
וּדְשֵׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וּשְׁפָתַי רִנְנוֹת יְהוָה־לִּי
פִּי׃ (ז) אִם־זָכַרְתִּיךָ עַד־יְצוּעֵי בְּאֲשֻׁמְרוֹת
אֶהְגֶּה־בְךָ׃ (ח) כִּי־דֵהִיַּת עֲזַרְתָּה לִּי וּבְצַד
כִּנְפֶיךָ אֲרִיז׃ (ט) דְּבַקָּה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ
בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ׃ (י) וְהִמָּה לְשׂוֹאֵר

embernek, hiúk a nagynak fiai: a mérlegen fellebbennek
 ők egy lehelettől mindnyájan! (11) Ne bizzatok erő-
 szak s rablásban! Ne legyetek dörék! Ha vagyon nö-
 vekszik, ne kössétek sziveteket hozzá! (12) Egyet szó-
 lott Isten, ezt kétszer is megértettem: A hatalom Is-
 tennél van! (13) De nálad van, Uram! a kegyelem is;
 megfizetsz te minden embernek cselekedete szerint.

LXIII.

63. zsoltár.

Ragaszkodása Istenhez, s vágyódása Isten házához.

(1) Dávidnak egy zsoltára, midőn Jehudáh pusztájában volt.

(2) Isten! Istenem vagy te, hajnalban kereslek
 téged, lelkem szomjúzik hozzád, testem utánad eped
 a kiaszott, bágyadt, viznélküli földön. (3) Amint a szent-
 helyen láttalak, úgy láthatnám hatalmadat és dicsősé-
 gedet! (4) Kegyed jobb az életnél! ajkaim magasztal-
 nak téged. (5) Áldanálak életemben, nevedben felemel-
 ném kezeimet. (6) Mint velő és zsiradéktól lakik jól
 személyem, s ujjongó ajkakkal magasztal az én szám.
 (7) Ha rólad megemlékezem fekvőhelyemen, az örvál-
 tásokkor beszélek még rólad. (8) Mert segítségem vol-
 tál, s szárnyaid árnyékában ujjongok. (9) Lelkem ra-
 gaszkodik hozzád, támogasson engem a te jobbod.
 (10) Azok pedig, kik veszedelemre keresik lelkemet, a

יִבְקְשׁוּ נַפְשׁוֹ יִבְאֵוּ בְּתַחֲתִיזֹת הָאָרֶץ׃
 (א) יִגִּירָהוּ עַל־יַד־יַחֲרַב מִגַּת שְׁעָלִים
 יִהְיוּ׃ (ב) וְהִמְצִיךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל
 כָּל־הַנְּשַׁבֵּעַ בּוֹ כִּי יִסְכַּר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר׃

סד

נגד אויבים ומלשינים הנופלים ברשתם אשר טמנו לו.

(א) לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד׃

(ב) שָׁמַע־אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי מִפְּחַד
 אֹיִב תִּצַּר חַיִּי׃ (ג) תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד
 מְרַעִים מִרְגֵּשֶׁת פִּעְלֵי אֹזֶן׃ (ד) אֲשֶׁר שָׁנְנוּ
 כִּחְרַב לְשׁוֹנֵם דָּרְכוּ חֶצֶם דְּבַר מֶרֶ׃
 (ה) לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם פִּתְאֵם יִרְהוּ
 וְלֹא יִירָאוּ׃ (ו) יִחְזְקוּ לָמוּ א דְּבַר רַע
 יִסְפְּרוּ לְטָמוֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה־
 קָמוּ׃ (ז) יִחַפְּשׁוּ־עוֹלֹת תִּמְנוּ חֶפֶשׁ מִחַפֵּשׁ
 וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עֶמֶק׃ (ח) וַיִּרֶם אֱלֹהִים
 חֵץ פִּתְאֵם הָיוּ מִכּוֹתָם׃ (ט) וַיִּכְשִׁילָהוּ
 עֲלִימוֹ לְשׁוֹנֵם יִתְנוּדְדוּ כָּל־רְאֵה בָם׃
 (י) וַיִּירָאוּ כָּל־אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים
 וּמַעֲשָׂהוּ הִשְׁכִּילוּ׃ (יא) יִשְׁמַח צְדִיק בִּיהוָה
 וַחֲסָה בּוֹ וַיִּתְהַלָּלוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב׃

föld legmélyébe jutnak. (11) Elragadtatnak kard által, rókák martalékává lesznek. (12) A király azonban örvendjen Istennek, dicsekedjék mindenki, ki reá esküszik, mert elzáratik a hazugság beszélőinek szája.

LXIV.

64 zsoltár.

Árulkodó ellenségei ellen, kik a Dávidnak vetett hálóba belekeveredtek.

(1) Az ének mestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Hallgasd meg Isten szavamat panaszomban, az ellenségtől való félelemtől őrizd meg életemet. (3) Rejts el engem az álbarátok tanácsától, a gonosztevők hevétől. (4) Kik nyelvöket kard módjára élesítik, nyilukat irányozzák — a mérges szót. (5) Hogy titokban lelőjjék az ártatlant, hirtelen lelövik, mitől sem felve. (6) Megerősítik maguk közt a gonosz szót, megbeszélnek, hogy töröket rejtenek, mondván: Ki látja azokat? (7) Álnokságokat terveznek, elrejtik a jól megvizsgált tervet, a férfiú keblében, mélységes szívben. (8) De Isten meglövi őket: a hirtelen nyil önnönmagukat sebzi. (9) Megejti őket saját nyelvök, hogy megrázkódnak, a kik őket látják. (10) S mind az emberek látják, s hirdetik Isten cselekedetét, s elmélkednek műve fölött. (11) Örvend az igaz az örökkévalónak, s ótalmat keres nála. vele dicsekednek az egyenesszívűek mind.

סה

שיר תודה לאלהים על ברכות השדות אשר היו שוממות ואבלות בסבות
מלחמות ישראל עם העמים בסביבותם.

(א) לְמַנְצָחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר :

(ב) קָדַדְתָּ דַמְיָה תְהִלָּה | אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן
וּלְךָ יִשְׁלָם-נֶדֶר : (ג) שִׁמְעַתְּ תִפְקֶה עֲלֶיךָ
כָּל-בָּשָׂר יִבְאוּ : (ד) דְּבַרֵי עֲזֹנֹת נִבְרוּ
מִנִּי פִשְׁעֵינוּ אֶתְּהָ תִכְפָּרֵם : (ה) אֲשֶׁרִי |
תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֵּן הַצִּרְיָה נִשְׁבְּעָה
בְּטוֹב בֵּיתְךָ קָדוֹשׁ הַיְכָלְךָ : (ו) נִזְרָאוֹת |
בְּצַדֶּק תַעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטָח כָּל-
קַצְוֵי-אֶרֶץ וַיִּם רַחֲקִים : (ז) מִכֵּין הַרִים
בָּכְחוֹ נֶאֱזַר בְּגִבּוֹרָה : (ח) מִשְׁבִּיחַ | שְׁאוֹן
יָמִים שְׁאוֹן גִּלְיָהֶם וְהַמֶּזֶן לְאֲמִים : (ט)
וַיִּירָאוּ | יִשְׁבִּי קַצּוֹת מֵאוֹתֶיךָ מוֹצְאֵי
בָקָר וְעֶרְבֵי תִרְנִיז : (י) פִקְדֹת הָאָרֶץ |
וּתְשַׁקְּקֶה רַבַּת תַעֲשֶׂרנָה פֶלֶג אֱלֹהִים
מִלֵּא מַיִם תִּכְיֶז דְגָנָם כִּי-יִכֵן תִּכְיֶנָּה :
(יא) תִלְמִיחַ רִוּיָה נַחַת גְּדוּדָה בְּרִבְיָבִים
תִּמְוִנְנָה צִמְחָה | תִבְרָךְ : (יב) עֲטַרֹת
שָׁנֹת טוֹבֶתְךָ וּמַעֲנֶיךָ יִרְעִפוּן דָּשֵׁן :
(יג) יִרְעִפוּ נְאוֹת מַדְבָּר וְגִיל גְּבְעוֹת

LXV.

65. zsoltár.

Hálaének a mezél áldásért. A sok háboru miatt a földmivelés el volt hanyagolva, most pedig Isten kegyelméből tele vannak áldással.

(1) Az ének mestertől, Dávidnak egy zsoltára énekre.

(2) Dicsőség neked, Isten! a nyugalom Ziónban, s neked fogadalmat váltanak be. (3) Imának meghallgatója! hozzád jő minden földi lény! (4) Ha bűnügyeink erőt vesznek rajtunk, vétkeink, te megbocsátod azokat. (5) Boldog, akit megválasztasz s közelebb visesz, hogy lakozzék pitvaraidban, az jóllakik házad boldogságával, csarnokod szentségével. (6) Rettenetesek, a miket igazsággal nekünk felelsz, üdvünk Istene! bizalma a föld minden széléinek s távol tengereknek! (7) Hegyeket megszilárdít erejével, körül van övezve mindenhatósággal. (8) Lecsendesíti a tengerek zúgását, habjaik zúgását és a népek zajongását. (9) S megfélemednek a szelek lakói csodajeleidtól, a reggel és est tájait megörvendezteted. (10) Meglátogatod a földet s megöntözöd, meggazdagítod felette. Isten patakja vízzel teli, gabnájukat szerzed, mert így szerezted azt. (11) Barázdáit itatod, lesülyeszted a felszántottat, záporosövel meglágyítod, megáldod termését. (12) Megkoszorúozod az esztendőt javaddal, nyomaidon bőség csepeg. (13) Csepegnek a pusztá virányai, s halmok

תִּחְנַרְנָה: (ד) לְבָשׁוּ כְלִים | הַצֵּאן וְעַמְקִים
 יַעֲטֹפוּ-בָר יִתְרוּעְעוּ אֶף-יִשְׁירוּ:

סו

שיר תודה על הצלת בני ישראל מידי אויבים הזקים ועזים לוחציהם.
 (א) לְמַנְצֵה שִׁיר מְזֻמָּר

הֲרִיעוּ לְאֱלֹהִים כָּל-הָאָרֶץ: (ב) זַמְרוּ
 כְּבוֹד-שְׁמוֹ שִׁמּוּ כְבוֹד תְּהַלְתּוּ: (ג) אִמְרוּ
 לְאֱלֹהִים מַה-נּוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ בָּרַב עֲזֶיךָ
 יִכְחָשׁוּ קֶדֶךָ אִיכּוֹד: (ד) כָּד-הָאָרֶץ | וּשְׁתַּחֲוּוּ
 קֶדֶךָ וַיִּזְמְרוּ-קֶדֶךָ יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סִלָּה: (ה) לְכוּ
 וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל-
 בְּנֵי אָדָם: (ו) הַפֶּךָ יָם | לִיבֶשֶׁה בְּנֶהָר
 יַעֲבְרוּ בְּרִגְלֵי שָׁם נִשְׁמַחַה בּוֹ: (ז) מִשַּׁל
 בְּגִבּוֹרָתוֹ | עוֹלָם עֵינָיו בְּנוֹיִם תִּצְפִּינָה
 הַסּוֹרְרִים | אֶל-יִרְיָמוֹ לָמוֹ סִלָּה: (ח) בָּרְכוּ
 עַמִּים | אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהַלְתּוּ:
 (ט) הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט
 רִגְלָנוּ: (י) כִּי-בַחֲנָתָנוּ אֱלֹהִים צִרְפָּתָנוּ
 כִּצְרָף-כֶּסֶף: (יא) הִבֵּאתָנוּ בַּמְצוּדָה
 שְׁמַת מוֹעֵקָה בְּמַתְנֵינוּ: (יב) הִרְכַּבְתָּ
 אֲנוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ בָּאֲנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם

vígsággal övedzenek. (14) A legelők juhokat öltenek és a völgyek gabonába burkolóznak: ujjongnak! énekelnek is!

LXVI.

66. zsoltár.

Hálaének Izráel népének megmentéseért számos ellensége kezétől.

(1) Az énekmeisteről egy zsoltárének.

Ujjongjatok Istennek az egész földön! (2) Zengjétek nevének dicsőségét! adjatok dicsőséget magasztalásához! (3) Mondjátok Istennek: Mily félelmetesek cselekedeteid! Nagy hatalmad miatt hozzád simulnak ellenségeid. (4) Az egész földön leborulnak előtted s zengnek neked, zengik a te nevedet, Szeláh. (5) Menjétek s lássátok Isten cselekedeteit! Mily félelmes működés az ember fiai fölött! (6) Átváltoztat tengert szárazzá, a folyamon átkelnek gyalog, ott örvendtünk neki! (7) Mindenhatóságában uralkodik a világon; szemei nézik a pogányokat: az engedetlenek ne emelkedjenek fel, Szeláh! (8) Dicsérjétek, népek, Istenünket! hallassátok dicséretének szavát. (9) Ki minket életben megtart, s lábunkat inogni nem engedi. (10) Mert megvizsgáltál minket, Isten! megtisztítottál, mint az ezüstöt tisztítják. (11) Hálóba vittél minket, szoritót adtál ágyékainkra. (12) Embert járattál fejünkön, tűzbe, vízbe kerültünk, s kivittél minket lako-

וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָהּ: (יג) אָבוֹא בֵּיתְךָ בְּעוֹלוֹת
 אֲשֶׁלֶם לְךָ נְדָרַי: (יד) אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפָתַי
 וּדְבַר־פִּי בִצְר־לִי: (טו) עֲלוֹת מַחִים
 אֶעֱלֶה־ךָ עִם־קַטְרֵת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בְּךָ
 עִם־עֲתוּדִים סֵלָה: (טז) לְכוּ־שִׁמְעוּ וְאִסְפְּרָה
 כָּל־יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: (יז)
 אֱלֹו פִּי־קִרְאתִי וְרוּמָם תַּחַת לְשׁוֹנִי:
 (יח) אֲזֶן אִסְרָאתִי בְלִבִּי לֹא־יִשְׁמַע אֲדָנִי:
 (יט) אֲכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב בְּקוֹל
 תַּפְלְתִּי: (כ) בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסּוּר
 תַּפְלְתִּי וַחֲסָדוֹ מֵאֵתִי:

סז

שיר תהלה לאלהים.

(א) לְמַנְצֶה בְּנִגִּינַת מְזֻמֹּר שִׁיר:

(ב) אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יֵאֵר פָּנָיו
 אֶתָּנוּ סֵלָה: (ג) לַדַּעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּד
 בְּכַרְגָּוִים יִשׁוּעַתְךָ: (ד) יוֹדוּךָ עַמִּים |
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: (ה) יִשְׁמְחוּ
 וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
 וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: (ו) יוֹדוּךָ
 עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: (ז) אֶרֶץ

mára. (13) Áldozatokkal megyek házadba, beváltom neked tett fogadalmimat. (14) Amint ajkaim megnyíltak, s szájam kiejtette szorultságomban. (15) Kővér áldozatokat hozok neked a bakok füstölgő illatával, tulkot mutatok be kosokkal, Szeláh. (16) Jertek, hallgassátok! elbeszélem az istenfélőknek mind, amit lelkemért tett. (17) Hozzá kiáltottam számmal s magasztalás van nyelvemen. (18) Álnokságot, ha látnék szivemben, az én Uram nem hallgatott volna meg. (19) Bizonyára meghallgat Isten, figyel imám szavára. (20) Dicséretesék Isten! ki el nem távolította imámat, sem kegyét. én tőlem.

LXVII.

67 zsoltár.

Dicsőítő ének.

(1) Az ének mestertől neginóthon, énekeszsoltár.

(2) Isten legyen kegyelmes irántunk, s áldjon meg minket, világíttassa arcát mifelénk, Szeláh. (3) Hogy megismerjék utadat a földön, segítségedet mind a nemzetek közt. (4) Népek hódolnak neked Isten! népek hódolnak neked, mindnyájan! (5) Örvendenek és ujjongnak a nemzetek, ha a népeket igazságosan itéled, s nemzeteket — te vezeted őket a földön, Szeláh. (6) Népek hódolnak neked, Isten! népek hódolnak neked, mindnyájan. (7) A föld adja növényét,

נִתְּנָה יְבוּלָהּ וּבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
 (ח) יְבַרְכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפָסֵי־
 אָרֶץ׃

סח

שיר נצחון בהעלות ארון אלהים אל עירו בשמחה ובשירים.

(א) לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מְזֻמָּר שִׁיר׃

(ב) יִקּוּם אֱלֹהִים יְפִוצוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ
 מִשְׁנֵאָיו מִפְּנָיו׃ (ג) בְּהִנְדָּף עֵשֶׂן תִּהְדָּף
 בְּהִמָּס דֹּחַן מִפְּנֵי־אֵשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ (ד) וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ וַיַּעֲזְרוּ
 לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁיִשׂוּ בִשְׂמֵחָה׃ (ה) שִׁירוּ׃
 לְאֱלֹהִים זַמְרוּ שְׁמוֹ סְלוּ לְרֹכֵב בְּעָרְבוֹת
 בֵּיהַ שְׁמוֹ וַעֲזְרוּ לִפְנָיו׃ (ו) אֲבִי יִתְּוִמִים
 וַדִּין אֱלֹמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ׃ (ז)
 אֱלֹהִים׃ מוֹשִׁיב יְחִידִים׃ בֵּיתָה מוֹצִיא
 אֲסִירִים בְּקוֹשֶׁרֶת אֲדִי־סוּרָרִים שְׂכָנוֹ
 צַחִיחָה׃ (ח) אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ
 בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן סָדָה׃ (ט) אָרֶץ רַעֲשָׁה׃
 אֶף־שָׁמַיִם נִטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִנֵּי
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ (י) גִּשְׁם
 נְדָבוֹת תִּתֵּן אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה

megáld minket Isten, a mi Istenünk! (8) Megáld minket Isten, s tisztelik őt a földszélen lakók mind.

LXVIII.

68 zsoltár.

Diadalének, midőn a szövetségládát Jeruzsálembe áthelyezték.

(1) Az énekmeister Dávidtól egy énekes zsoltár.

(2) Keljen fel Isten, hogy ellenségei szétszóródjanak, s gyűlölői megfutamodjanak előle. (3) Mint a füstöt elkergetik, kergesd el őket; mint a viasz olvad a tüztől, úgy vesznek el a gonoszok Isten elől. (4) Az igazak pedig örvendnek, vigadnak Isten előtt, s gyönyörködnek örömmel. (5) Énekeljetez Istennek, zengjetez nevét, egyengessetez az útat annak, ki égi rónákon jár, Jah! az ő neve, vigadjatok színe előtt! (6) Az árvák atyja, s özvegyek bírása Isten! szent hajlékában. (7) Isten lakottá teszi az egyedüllévők házat, megszabadítja a bilincsekkel kötözötteket; csak az engedetlenek laknak sivár földön. (8) Isten! midőn kiindultál néped előtt, a pusztában lépdeltél. Szeláh! (9) Megrendült a föld, az egek permeteztek Isten előtt! Ez a Szinaj Isten előtt, aki Izráel Istene! (10) Bőséges esőt bocsátsz, Isten! örökségedet, a kimerültet, fel-

אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶתָּהּ: (א) חֵיתָךְ יִשְׁבּוּבָהּ תִּכּוֹן
 בְּטוֹבֶתְךָ לְעֵנִי אֱלֹהִים: (ב) אֲדַנִּי יִתֵּן אֲמַר
 הַמְּבֹשְׂרוֹת צָבָא רָב: (ג) מַלְכֵי צְבָאוֹת
 יִדְרוּן יִדְרוּן וְנֹת בֵּית תַּחֲקֵק שְׁלֹךְ:
 (ד) אִם־תִּשְׁכַּחוּן בֵּין שַׁפְּתַיִם כִּנְפֵי יוֹנָה
 נַחֲפָה בַּכֶּסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק הַרוּיִן:
 (ה) בְּפֶרֶשׁ שִׁדֵּי | מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג
 בְּצִלְמוֹן: (ו) הֲר־אֱלֹהִים הֲר־בְּשֵׁן הַר
 גִּבְנָנִים הֲר־בְּשֵׁן: (ז) לְמָה | תִּרְצְדוּן
 הָרִים גִּבְנָנִים הָהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשַׁבְּתוֹ
 אֶף־יְהוּדָה יִשְׁכֵן לְנֶצַח: (ח) רָכַב אֱלֹהִים
 רִבְתִּים אֲדָפִי שִׁנְאֵן אֲדַנִּי בָּם סִנִּי בַּקֶּדֶשׁ:
 (ט) עָלִיתָ לְמָרוֹם | שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת
 מִתְּנוֹת בְּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשַׁכֵּן | יְהוּ
 אֱלֹהִים: (י) בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס־
 לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סָדָה: (יא) הָאֵל | לָנוּ
 אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוּדָה אֲדַנִּי לְמוֹת
 תּוֹצְאוֹת: (יב) אֶךְ־אֱלֹהִים יִמְחֵק רֹאשׁ
 אִיבֵיו קִדְקֵד שַׁעַר מִתְּהִלָּךְ בְּאֲשָׁמוּי:
 (יג) אֲמַר אֲדַנִּי מִבְּשֵׁן אָשִׁיב אָשִׁיב
 מִמְּצֻלוֹת יָם: (יד) לְמַעַן | תִּמְחֵן רִגְלֶךָ

üditetted. (11) Élő lényeid lakják azt, felüdited jószágoddal, Isten! a szegényt. (12) Az Úr ígéretet tesz! a hirhozónök nagy serege! (13) Királyok seregestől indulnak ide, indulnak tova, míg a ház lakónője zsákmányt oszt. (14) Ha feküdtök is a kandalló mellett, a galamb szárnyai ezüsttel boritvák, s evezőtollai sárguló arannyal. (15) Midőn a mindenható királyokat jelölt ki benne, hóként fénylett a sötétben. (16) Isteni hegy a Básán hegye! magasormu hegy a Básán hegye! (17) Miért szökdelték magasormu hegyek? Ama hegyet Isten kivánta meg lakóhelyül, az örökkévaló mindörökké lakik is rajta. (18) Isten szekerei tizezren vannak, az égi lények ezrei! az Úr köztük van, Szinaj pedig a szentségben. (19) Magasba szálltál, foglyot ejtettél, emberekből ajándékokat fogadtál el, sőt engedetleneket is, hogy köztük lakozzál, Jah! Isten! (20) Dicsértessék az Úr! nap, nap után; terhet rak reánk, de Isten a mi segítségünk, Szeláh! (21) Isten nekünk a segítség Istene! az örökkévaló Úrnál van szabadulás a halálból. (22) Isten összezúzza ellenségeink fejét, a bűneiben járónak hajás koponyáját. (23) Az Úr szól: Básánból visszahozok, visszahozok a tenger mélységiből. (24) Hogy lábad vérben gázoljon, ebeid nyelvét

בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאֵיבִים מִנְהוּ: (כה)
רְאוּ הַדְּלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכֹת אֵלַי
מֶלְכִי בְקֹדֶשׁ: (כו) קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נְגִינִים
בְּתוֹךְ עֲדָמוֹת תּוֹפְפוֹת: (כז) בְּמִקְהֵלוֹת
בְּרָכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:
שֵׁם בְּנִימֵן | צַעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
רִנְמַתֶּם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נֶפֶת לֵי: (כט) צִוְהָ
אֱלֹהֶיךָ עֲזֹרָה עֲזֹרָה אֱלֹהִים זֹו פְּעֵלֶת לָנוּ:
מִהֵיכַלְךָ עַד־יְרוּשָׁלַם קֵךְ יוֹבִילוּ
מִדְּכִים שִׁי: (לא) גֵּעַר חַיִּת קָנָה עֲדַת
אֲבִירִים | בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּם בְּרִצֵּי
כֶסֶף בְּזָר עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפְצוּ: (לב) יִאֲתוּ
חֲשָׁמַנִים מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו
לְאֱלֹהִים: (לג) מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ
לְאֱלֹהִים זַמְרוּ אֲדֹנָי סֵלָה: (לד) לָרֶכֶב
בְּשָׁמַי שְׁמֵי־קֶדֶם הִן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז:
תִּגְוֹ עֹז לְאֱלֹהִים עַד־יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ
וְעֹזוֹ בְּשַׁחֲקִים: (לו) נִזְרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ
אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן | עֹז וְתַעֲצָמוֹת לָעַם
בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

az ellenségekből részesítsed. (25) Látják járásodat, Isten! Istenem, királyom járásit a szenthelyben! (26) Megelőzik énekesek, utána zenélők, dobotverő leányzók közt. (27) Karokban dicsérik Istent; az Urat, kik Izráel származásuak. (28) Ott Benjámin, a legifjabbik, vezeti őket; Júda előkelői biborukban, Zebulun előkelői, Naftáli előkelői. (29) Istened megállapította hatalmadat, a hatalmat, oh Isten! melyet nekünk szereztél. (30) Templomodból uralkodjál Jeruzsálem fölött! neked királyok adót hoznak. (31) Ijeszd meg a nádas vadát, a bikák csordáját a népek gulyái közt, mely ezüstgöngyökért tapos! Szórd széjjel a népeket, melyek háborút kedvelnek. (32) Nemesek jönnek Miczrajim felől, Kús kezeit összekulcsolja Istennek. (33) Föld birodalmi! énekeljete Istennek! zengjete az Úrnán, Szeláh! (34) Ki az ősegek egein jár, ime szavát hallatja: hatalmas hang! (35) Adjatok diadalt Istennek! Fensége Izráel fölé terjed, s hatalma a felhőkben van, (36) Félelmetes vagy, Isten, szenthelyedből! Izráel Istene, ő győzelmet és hatalmad ad a népnek: Dicsértessék Isten!

סט

בו יספר גודל עניו ובשתו ושפלותו ע"י אויביו אכזריים ומחרפים.

(א) למנצה על-שושנים לדוד:

(ב) הושיעני אלהים כי באו מים עד-
 נפש: (ג) טבעתי | ביון מצולה ואין מעמד
 באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני:
 (ד) יגעתי בקראי נחר גרוני כדו עיני
 מיהל לאדהו: (ה) רבו | משערות ראשי
 שנאי חנם עצמו מצמית איבי שקר
 אשר לא-גזלתי אז אשיב: (ו) אלהים
 אתה ידעתי לאולתי ואשמותי ממך
 לא-נכחדו: (ז) אד-יבשו בי | קוץ אדני
 יהוה צבאות אלי-פלמו בי מבקשיך
 אלהי ישראל: (ח) כי-עליך נשאתי חרפה
 כסתה כלמה פני: (ט) מוזר הייתי לאחי
 ונכרי לבני אמי: (י) כי-קנאת ביתך
 אבלתני וחרפות חורפך נפלו עלי:
 (יא) ואבכה בצום נפשי ותהי קחרפות
 די: (יב) ואתנה לבושי שק ואחי להם
 למשל: (יג) ישיחו בי ישבי שער ונגינות
 שותי שקר: (יד) ואני תפלת-לך | יהוה

LXIX.

69. zsoltár.

Kesergés az üldöző ellenség s nyomorult állapota miatt.

(1) Az ének mestertől sósannimon, Dávidtól.

(2) Segíts rajtam. Isten! mert a víz az életig hatolt. (3) Elmerültem a mélységes iszapban s nincs megállapodás, a víz mélyére jutottam, s az ár elsodor engem. (4) Kimerültem kiáltásomtól, torkom hörög, szemeim odavannak, az Istenemre való látástól. (5) Számosabbak fejem hajánál oknélküli ellenségeim; hatalmasak az én megrontóim, kik álnokságból ellenségeim: amit nem raboltam, meg kell térítenem. (6) Isten! te ismered oktalanságomat, s bűneim nincsenek rejtve tőled (7) Ne engedd bennem megszegyenülni, kik reményöket benned helyezik, uram! seregek Istene! Ne borítottassanak szégyenpírral énbennem, kik téged keresnek, Izráel Istene! (8) Mert miattad szégyent viselek, borítja szégyenpir arczomat. (9) Idegen lettem testvéreimnek, ismeretlen anyám fiainak. (10) Buzgólkodás házadért emészt engem, s gyalázóid gyalázkodása esik reám. (11) S kisirom bőjtben lelkemet, ez is gyaláztatásomra lett. (12) Zsákot teszek ruházatommá, s lettem példabeszédökké. (13) Rólam szólnak a kapuban ülők, rólam a szeszesital ivóknak éneke. (14) Én pedig imámat hozzád intézem, örökkévaló! a kegyelem ide-

עַתְּ רְצוֹן אֱלֹהִים כָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶךָ׃ (ט) הֲצִילֵנִי מִיַּיִט וְאֶל־אֲמֻבָּעָה
 אֲנַצֵּלָה מִשְׁנֵאֵי וּמִמַּעַמְקֵי־מַיִם׃ (י) אֶל־
 תִּשְׁטַפְּנֵנִי וְשִׁבְתָּ מַיִם וְאֶל־תִּבְדְּעֵנִי
 מִצּוּלָה וְאֶל־תֹּאטַר־עֲלֵי בְּאֵר פִּיהָ׃ (י)׃
 עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ
 פְּנֵה אֵלַי׃ (י)׃ וְאֶל־תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מֵעֲבֹדְךָ
 כִּי־צָר־לִי מֵהָר עֲנֵנִי׃ (י)׃ קָרְבָה אֶל־
 נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אֵיבִי פְדֵנִי׃ (י)׃ אֲתָה
 יָדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְדַמְתִּי נִגְדְךָ
 כָּל־צוּרָרָי׃ (יא)׃ חֲרַפְתָּ וְשִׁבְרָה לְבִי
 וְאֲנוּשָׁה וְאֶקְוֶה לְנוֹד וְאֵינִי וְלִמְנַחֲמַיִם
 וְלֹא מִצֵּאתִי׃ (יב)׃ וַיִּתְּנוּ בְּכַרְוֹתַי רֹאשׁ
 וְלִצְמֵאֵי יִשְׁקוּנִי חֲמִץ׃ (יג)׃ יְהִי־שִׁלְחָנָם
 לְפָנֵיהֶם לֶפֶחַ וְלִשְׁלוּמַיִם לְמוֹקֵשׁ׃ (יד)׃
 תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמִתְנִיחָם
 תַּמִּיד הַמַּעַד׃ (יד)׃ שִׁפְךָ־עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ
 וַחֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיגֵם׃ (טו)׃ תַּהֲיִי־טִירָתָם
 נִשְׁמָה בְּאֵהֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי יֹשֵׁב׃ (טז)׃ כִּי־
 אֲתָה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ רִדְפוֹ וְאֶל־מִכְאוּב
 חֲדָדֶיךָ יִסְפְּרוּ׃ (יז)׃ תִּגְהַעֲוֹן עַל־עוֹנָם

jén ; Isten ! kegyelmed nagyságában hallgass meg engem, üdvöd igazságával. (15) Ments ki engem a sárból, hogy el ne merüljek. hogy megmentessem gyűlölőimtől, s a víz mélységiből. (16) Ne engedd, hogy a vizár engem elsodorjon, ne nyeljen el az örvény! ne záródjék fölöttem a verem szája! (17) Hallgass meg engem, örökkévaló! mert kegyelmed jóságos; irgalmad nagysága szerint fordulj hozzám. (18) Ne rejtse el arcodat szolgádtól; mert szorultságban vagyok: siess! hallgass meg engem! (19) Közeledjél lelkemhez! váltsd meg; ellenségeimért szabadíts meg engem. (20) Te ismered gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat. (21) A gyalázat megtöri szívemet s szenvedek; várok részvétre, de semmi sincs; vigasztalókra, de nem találok. (22) Mérget adnak eledelemül, s szomszámamban ecetet itatnak velem. (23) Legyen asztaluk előttük törre, s megtorlásul hálóvá. (24) Sötétüljenek el szemeik, hogy ne lássanak! s ágyékaikat tedd folyton ingadozókká. (25) Ontsd ki reájuk dühödet, s lobbanó haragod érje utól őket. (26) Legyen palotájuk puszta, sátraikban ne legyen lakó. (27) Mert, akit te versz, azt üldözik, s sebesültjeid megkinoztatásáról beszélnek. (28) Adj bün-

וְאֵלֵיבֹאוּ בְצַדִּיקֶתָּהּ: (כט) וּמָחוּ מִסֵּפֶר
 חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֲלֵיכֶתְבוּ: (ל) וְאֲנִי
 עָנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעַתָּה אֱלֹהִים תִּשְׁנֵבְנֵנִי:
 (לא) אֶהְלֵלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֲגַדְלֵנוּ
 בַּתּוֹדָה: (לב) וְתִיטֵב לַיהוָה מִשׁוֹר פֶּה
 מִקֶּרֶן מִפְּרִים: (לג) רְאוּ עֲנִוִים יִשְׁמְחוּ
 דְרָשׁוּ אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶם: (לד) כִּי־
 שָׁמַע אֱלֹהֵי אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא
 בָּזָה: (לה) יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָמִים וְכָל־
 רִמְשׁ בָּם: (לו) כִּי אֱלֹהִים | יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן
 וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיִּרְשׁוּהָ:
 (לז) וַיִּזְרַע עֲבָדָיו יִנְחַלּוּהָ וְאֶהְבִּי שְׁמוֹ
 יִשְׁכְּנוּ בָּהּ:

ע

תפלה לאד להושיענו מהר משונאוי השמחים על רעתו ולהכלימם.

(א) לְמַנְצָה לְדוֹר לְחֹזֵקִיר:

(ב) אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעִזְרָתִי
 חוֹשָׁה: (ג) יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי
 יִסְנוּ אַחֹר וַיִּכְלְמוּ חַפְצֵי רַעְתִּי: (ד) יִשׁוּבוּ
 עַד־עֶקֶב בְּשֶׁתֶם הָאֲמֵרִים הָאֵח | הָאֵח:
 (ה) יוֹשִׁיעֵנו וַיִּשְׁמְחוּ | בְּךָ כָּל־מְבַקְשֵׁיךָ

tetést bűneikért, s ne jőjjenek kegyelmedbe. (29) Törültsenek ki az élet könyvéből, s az igazakkal ne jegyeztessenek fel. (30) Én pedig szegény és szenvedő vagyok, a te segítséged, Isten! ótalmaz engem. (31) Magasztalom Isten nevét énekkel, s dicsőítem hálával. (32) Ez jobban tetszik az örökkévalónak bikatuloknál, szarvastól, csülköstül. (33) Az elnyomottak látják s örvendenek: akik Istent keresitek, éledjen fel szívetek! (34) Mert az örökkévaló meghallgatja a szükölködöket, s kötözötteit meg nem veti. (35) Magasztalják őt ég és föld! a tenger s mi bennök mozog! (36) Mert Isten segíteni fogja Ziónt, s felépíti Júda városait, hogy benne lakjanak s azt birják. (37) Szolgáinak magzata örökli azt, s nevének hivei fognak benne lakni.

LXX.

70. zsoltár.

Ima, hogy Isten megszabadítsa őt kárörvendő ellenségeitől.

(1) Az énekmeister Dávidtól az áldozati illatnál.

(2) Isten! megmentésemre, örökkévaló! segítségemre siess! (3) Szégyenüljenek meg s piruljanak, kik életemet akarják; hátráljanak s borittassanak szégyenpirral, kik vesztemet óhajtják. (4) Hogy szégyenök nyomán visszatérjenek, kik azt mondják: Úgy! úgy! (5) Hogy vigadjanak s örvendjenek benned mind, kik téged ke-

וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׁוֹעַתְךָ: ^(א) וְאֲנִי וְעַנִּי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חֹשֶׁה-
 לִי עֲזָרִי וּמִפְקֹטֵי אֶתֶּה יְהוָה אֱלֹהֵי תֹאחֶר:

עא

תפלה לאר לפלטו מקף מעול וחומץ, ולא יעזבוהו לעת זקנתו ככלות כוחותיו.

(א) בְּדָ-יְהוָה חֲסִיתִי אֱלֹהֵי אֲבוֹשָׁה
 לְעוֹלָם: ^(ב) בְּצַדִּיקְתְּךָ תִּצִּילֵנִי וּתְפַלֵּטֵנִי
 הַטְּהֵר אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי: ^(ג) הִיְהִי לִי
 לְצֹר מְעוֹן לָבוֹא תָמִיד צוֹיֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי
 כִּי סָדְעִי וּמְצוֹדֹתַי אֶתֶּה: ^(ד) אֱלֹהֵי פִלְטֵנִי
 מִיַּד רָשָׁע מִקֶּף מְעוֹל וְחוּמָץ: ^(ה) כִּי-
 אֶתֶּה תִקְוֹתַי אֲדַנִּי יְהוָה מִבְּטַחִי מִנְעוּרַי:
^(ו) עֲלִיךָ | נִסְמַכְתִּי מִכֶּטֶן מִמַּעַי אָמִי
 אֶתֶּה גּוֹזֵי בְּךָ תִהְלֹתִי תָמִיד: ^(ז) כְּמוֹפֶת
 הָיִיתִי לְרַבִּים וְאֶתֶּה מִחֲסִי-עוֹ: ^(ח) וְיִמְלֵא
 פִּי תִהְלֹתְךָ כֹּד־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ: ^(ט) אֱלֹהֵי-
 תִשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כְּכֹלֹת כְּחֵי אֱלֹהֵי-
 תְעֹזְבֵנִי: ^(י) כִּי-אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשָׁמְרִי
 נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו: ^(יא) לֵאמֹר אֱלֹהִים
 עֲזָבוּ רֹדְפֵנוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי-אֵין מִצִּיל: ^(יב)
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֹזְרֹתַי

resnek; s mondják mindenkor: Magasztaltassék Isten! kik szeretik segítségedet. (6) Én pedig szegény és nyomorult vagyok; Isten! siess mellém! Segítöm és megmentöm vagy! örökkévaló! ne késsél!

LXXI.

71. zsoltár.

Ima, hogy Isten megmentse a gonosztevők kezétől, s hogy aggkorában el ne hagyja.

(1) Benned, örökkévaló! bizom, nem fogok megszégyenülni soha! (2) Igazságodban ments meg s szabadíts meg engem, hajtsd felém füledet és segíts meg. (3) Légy nekem sziklaváram, hová mindig bemehessek, rendeld, hogy segítsenek engem, mert sziklám és váram te vagy. (4) Isten! ments meg engem a gonosz kezétől, az álnok és zsarnok kezétől. (5) Mert te vagy reményem, Úram! Istenem! bizalmam ifjukoromtól fogva. (6) Reád támaszkodtam az őltől fogva, anyám méhéből te szabadítottál ki; veled dicsekszem mindig. (7) Mintegy csodája lettem számosaknak; de te vagy erős ótalmam. (8) Szám elárad magasztalásodtól, egész nap dicsőítéstedtől. (9) Ne vess el engem öregség idején, midőn erőm elfogy, ne hagyj el engem. (10) Mert ellenségeim összebeszélnek felőlem, s akik lesik életemet, tanakodnak együtt. (11) Mondván: Isten elhagyta! üldözzétek! fogjátok meg! mert nincs mentő! (12) Isten! ne távozzál tőlem! Istenem! siess

חִישָׁה׃ (י) יִבְשׁוּ וּכְלוּ שִׁמְנֵי נַפְשֵׁי יַעֲמֹוּ
 חֲרָפָה וּכְלָמָה מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי׃ (יג) וְאֲנִי
 תָּמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהַקְתָּךְ׃
 (טו) פִּי אִיסַּפֵּר צְדָקְתְּךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעַתְּךָ
 כִּי־לֹא־יָדַעְתִּי סִפְרוֹת׃ (טז) אֲבוֹא בַּגְּבוּרוֹת
 אֲדַנִּי יְהוָה אֲזְכִּיר צְדָקְתְּךָ לְבַדְּךָ׃ (יז)
 אֱלֹהִים לְמַדְתֵּנִי מִנְּעוּרַי וְעַד־הַנְּהָ אֲנִיד
 נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ (יח) וְגַם עַד־זְקֵנָה וּשְׁיִבָה
 אֱלֹהִים אֶל־תִּעְזָבֵנִי עַד־אֲנִיד זְרוּעֶיךָ לְדוֹר
 לְכָל־יָבוֹא גְבוּרְתְּךָ׃ (יט) וּצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים
 עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי
 כְמוֹךָ׃ (כ) אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת
 וְרַעוֹת תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ
 תִּשׁוּב תִּעֲלֵנוּ׃ (כא) תִּרְבַּב גְּדַלְתִּי וְתִסַּב
 תִּנְחַמְנִי׃ (כב) גַּם־אֲנִי אֲוַדְּךָ בְּכָל־יָבֹל
 אֲמַתְּךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה לְךָ בְּכִנּוֹר קָדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל׃ (כג) תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִּי אֲזַמְרָה־
 לְךָ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ (כד) גַּם־לְשׁוֹנִי
 כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה צְדָקְתְּךָ כִּי־יִבְשׁוּ כִּי־
 חָפְרוּ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי׃

*חיושה ק' *הראתני ק' תחייני ק' *תעלני ק'

segítségemre! (13) Hogy megszégyenüljenek, elveszszenek életem háborgatói! gyalázatba s szégyenbe burkoljanak, kik vesztemet akarják. (14) Én pedig szüntelenül várok, s öregbitem dicséretedet. (15) Szám hirdeti igazságodat, egész napon segítségedet: azokat elbeszélni nem tudnám. (16) Járok az Úr Isten mindenhatósága alatt, emlitem igazságodat, Egyetlenegy! (17) Isten! te tanítottál ifjukoromtól kezdve, s mind-ezideig hirdetem csodáidat, (18) De még az öregségben s aggkorban, Isten! el nem hagysz engem, miglen hatalmatat hirdetem a jövő nemzedéknek, mind az utódoknak mindenhatóságodat. (19) Igazságod, Isten! a mennyboltozatig ér; ki nagyokat mivelsz, Isten! ki hasonló hozzád? (20) Ki sok szenvedést és viszontagságot érettél velem, te ismét életre támasztasz, s a föld mélységiből ismét felhozasz engem. (21) Megszaporítod dicsőségemet, s megfordulsz, hogy engem megvigasztalj. (22) Én is hálát adok neked lanton igazságodért, Istenem! Neked zengek hárfán, Izráel szentje! (23) Ajkaim ujjongnak! neked zengek! lelkem is, melyet megváltottál. (24) Nyelvem is egész nap hirdeti igazságodat; mert megszégyenültek, mert gyalázatba estek, kik vesztemet akarják.

עב

בו ידבר מהרר מלכות שלמה המצליח, אך בזמנו הן ועושר יהיו לרוב בארץ, ושלוה ומשפט וצדקה יחד תפריחה.

(א) לשלמה |

אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְךְ תֵּן וְצַדִּיקְתֶּךָ
 לְבֵן־מֶלֶךְ: (ב) יָדִין עַמֶּךָ בְּצַדִּיק וְעַנִּיֶיךָ
 בְּמִשְׁפָּט: (ג) יִשְׂאֵל הָרִים | שְׁלוֹם לָעַם
 וְגִבְעוֹת בְּצַדִּיקָה: (ד) יִשְׁפֹּט | עַנְיֵי־עַם
 יוֹשִׁיעַ לְבְנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְכֵּא עוֹשֵׂק: (ה)
 יִירָאוּךָ עַם־שָׁמַשׁ וּלְפָנֶי יֵרַח הַיָּם דּוֹרֵים:
 (ו) יִרְדּוּ כַּמָּטָר עַל־גִּזְרֵי כְרֵבִיבִים וְרוֹזֵף
 אֶרֶץ: (ז) יִפְרַח־בִּימֵי צַדִּיק וְרֹב שְׁלוֹם
 עַד־בְּלֵי יָרַח: (ח) וַיִּרְדּוּ מֵי־עַדְיִים וּמִנְהַר
 עַד־אֶפְסַי־אֶרֶץ: (ט) לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים
 וְאִיִּבּוֹ עֹפֵר יִלְחֲכוּ: (י) מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ
 וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שֶׁבַע וְסֹבָא
 אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ: (יא) וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ כָּל־
 מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: (יב) כִּי־יִצְיֵד
 אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ וְעַנִּי וְאִיֵּן־עֶזֶר לוֹ: (יג) יַחַם
 עַד־דָּל וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ:
 (יד) מִתּוֹךְ וּמִחֲמַם יִגְאֵל נַפְשָׁם וַיִּיקַר

LXXII.

72. zsoltár.

**Salamon királyának dicsőségteljes s holdog korszakáról elmélkedik.
Igazság, béke és jólét virágzik országszerte.**

(1) Salamonnak.

Isten! Add ítéletidet a királynak, s igazságodat a királyfinak. (2) Hogy népedet igazság szerint ítélje, s szegényeidet méltányossággal. (3) A hegyek jólétet hoznak a népnek, s a halmok igazság által. (4) Megítéli a nép szegényeit, segíti a szükölködők fiait, s szétzúzza az elnyomót. (5) Tisztelni fognak tégedet míg a nap tart, s a hold léssen minden időkön. (6) Leszáll mint az eső a kaszált rétre, mint a záporosó a földet öntözi. (7) Virágozni fog napjaiban az igaz, s a jólét sokasága míg a hold nem lesz. (8) S uralkodik tengertől tengerig, a folyamtól az ország határáig. (9) Előtte térdelnek puszták lakói, s ellenségei port nyálnak. (10) Tarsis s a szigetek királyai ajándékot hoznak, Sebáh és Szebáh királyai adományt szolgáltatnak. (11) Meghajolnak előtte mind a királyok, a nemzetek mind szolgálják őt. (12) Mert megmenté az esdeklő szükölködőt és szegényt, kinek nincsen segítője. (13) Ótalmazza az ügyefogyottat és szükölködőt, s a szükölködők életét megszabadítja. (14) Ármány s erőszaktól váltja meg életöket, s drága az ő vérök

דָּמָם בְּעֵינָיו: (טו) וַיְחִי וַיִּתֵּן-לוֹ מִזֶּהֶב
 שָׁבָא וַיִּתְּפֹלֵל בַּעֲדוֹ תָמִיד כָּל-הַיּוֹם
 וַיְבַרְכֵנָהוּ: (טז) יְהִי פֶסֶת-כָּרֶךְ בְּאָרֶץ בְּרֹאשׁ
 הָרִים יִרְעַשׂ כְּלִבְנוֹן פְּרוֹו וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר
 כָּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: (יז) יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי-
 שָׁמַשׁ יִנִּין שְׁמוֹ וַיִּתְבַּרְכוּ בוֹ כָּל-נְזִיזִים
 יִאֲשְׁרֵהוּ: (יח) בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּךָ: (יט) וּבָרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-
 כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

(כ) כָּלוּ תַבְלוֹת דָּוִד בְּיָשׁוּי:

szemei előtt. (15) Aki jólétben él, adózik neki Sebáh aranyából, s imádkozik érte mindig, áldja őt minden nap. (16) Gabonának bősége van az országban, a hegyek ormán; mint a Libánon zúg termése, a városbeliek virulnak mint a föld növénye. (17) Legyen hírneve mindörökké, míg a nap tart magasztalják nevét, s áldják magukat vele: a nemzetek mind boldognak dicsérik. (18) Dicsértessék az örökkévaló Isten, Izráel Istene! ki egyedül csodákat mivel. (19) S dicsértessék fenségének neve örökké; az ő fenségével teljék meg az egész föld. Ámen! Ámen!

Dávid. Isáj fia imáinak vége.

ספר שלישי

עג

בו ידבר מהצלחת הרשעים המדומה אשר טרנע יאבדו ואינם, וברי לבב
אם גם רבו צרותם יצליחו וחיי עד יקנו.

(א) מזמור לאסף

אך טוב לישראל אלהים לברי לבב;
 (ב) ואני במעט נטווי רגלי לאין שפכה
 אשתי: (ג) כי קנאתי בהוללים שדום
 רשעים אראה: (ד) כי אין הרצבות
 למותם ובריא אולם: (ה) בעמד אנוש
 אינימו ועם-אדם לא ינגעו: (ו) לכן
 ענקתמו נאווה יעטף-שית חמם דמו:
 (ז) יצא מחלב עינימו עברו משכיות
 לבב: (ח) ימיקו | וידברו ברע עשק
 ממרום ידברו: (ט) שתו בשמים פיהם
 ולשונם תהלך בארץ: (י) לכן | ישיב
 עמו הלם ומי מלא ימצו למו: (יא) ואמרו
 איכה ידע-אל ויש-העה בעליון: (יב) הנה-
 אלה רשעים ושלוי עולם השגו-היל:
 (יג) אדריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון

*נטווי ק' *שפכו ק' *ישוב ק'

Harmadik könyv.

LXXIII.

73. zsoltár.

**Az istentelenek mulékony szerencséje, s a jámborak gyakori meg-
próbáltatásáról.**

Ászáf egy zsoltára.

(1) Jóságos Izráel iránt Isten, a tiszta szívűek iránt. (2) Nekem pedig majd meginogtak lábaim; egy semmi s lépteim megsiklanak. (3) Mert irigykedtem az istentelenekre, midőn a gonoszok szerencsését látám. (4) Mert görcs nincs rajtuk halálukig, s erejük ép. (5) Emberi viszontagság nem éri őket, s közönséges ember módjára nem sujtatnak. (6) Azért van nyakukon a büszkeség, burkolóznak erőszakba, mint a ruhába. (7) Kidülednek kövérségtől szemeik, szívök gondolatai túláradnak. (8) Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek, erőszakot a magasból szólnak. (9) Szájukat az égbe helyezik, s nyelvök a földön jár. (10) Azért csődül népe itt hozzá, mint teljes vizár nyomatik feléje. (11) Mondják: Hogyan tudja Isten? Van-e tudomás felsőbb tájakon? (12) Ime, ezek gonoszok! s örökké boldogak! vagyont gyarapítanak! (13) Beh hiában tisztítottam meg szive-

כפִּי: (ד) וְאֵהִי נִגְנֹעַ כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי
לְבַקְרִים: (ט) אִם־אִמַּרְתִּי אִסְפָּרָה כְּמוֹ
הֵנָּה דוֹר בְּנֵיךָ בְּנֵדְתֵי: (טז) וְאֶחְשָׁבָה
לַדַּעַת זֹאת עֵמֶל הִיא בְּעֵינַי: (יז) עַד־
אָבוֹא אֶל־מִקְדָּשֵׁי־אֱלֹהֵי אֲבֹתַי לְאַחֲרֵיתָם:
אֵךְ בְּחֻלְקוֹת תְּשִׁית לָמוֹ הַפִּלְתָּם
לְמִשְׁוֹאוֹת: (יח) אֵךְ הָיוּ לִשְׁמָה כְּרָנֵעַ
סָפוּ תָמוּ מִז־בְּלָהוֹת: (יט) כְּחֻלּוֹם מֵהַקִּיץ
אֶדְנִי בְּעִיר אֶצְלָמָם תִּבְזֶה: (כ) כִּי יִתְחַמֵּץ
לִבִּי וּכְלִיֹּתֵי אֶשְׁתַּוְּנֶן: (כא) וְאֲנִי־בְעַר
וְלֹא אֶדַע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עֹמֵךְ: (כב) וְאֲנִי
תָמִיד עֹמֵךְ אֶחֱזֶה בְיַד יְמִינִי: (כג) בְּעֶצְתְּךָ
תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: (כד) מִי־לִי
בַשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לְאַחֲפָצְתִּי בָאָרֶץ: (כה)
כָּדָה שְׁאֵרֵי וּלְבָבִי צוֹר־לִבִּי וְחֻלְקֵי
אֱלֹהִים לְעוֹדָם: (כו) כִּי־הֵנָּה רַחֲקִיךָ
יֵאבְדוּ הַצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָ: (כז) וְאֲנִי
קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי־טוֹב שְׁתִּי | בְּאֶדְנִי
יְהוָה מַחְסֵי לְסֹפֵר כָּל־מְלֶאכֶתֶיךָ:

met, s ártatlanságban mostam kezeimet! (14) És sújtva lettem minden nap, s fenytettem minden reggel. (15) Ha azt mondanám: Én úgy beszélek, mint ők — ime hűtlenkedném fiaid nemzedéke iránt. (16) S elmélkedtem, hogy ezt megtudjam, de kín volt szemeimben. (17) Miglen jutottam Isten szentségeibe, figyeltem végökre. (18) Sikamlós meredélyekre helyezed őket; veszedelmekbe döntöd őket. (19) Mint lettek semmivé egy pillanat alatt! odavesztek, elmultak, mint egy rémlátomány. (20) Mint az álmat ébredéskor, Úram! a városban, árnyékképöket megsűfolod. (21) Ha szívem felbuzdul s veséimben nyilalást érzek: (22) Akkor dőre vagyok s nem értem, oktalan állat vagyok melletted. (23) Én pedig mindig veled vagyok, te megragadod jobb kezeimet. (24) Szándékod szerint vezetsz engem, s azután becsületben felfogadsz. (25) Kim van nekem az égben? Melletted a földön sem kívánok semmit. (26) Testem, szívem epekedik, szívem szirtje és osztályom Isten mindörökké! (27) Ime, kik tőled eltávoznak, elvesznek; megsemmisíted, kik tőled elpártolnak. (28) Nekem pedig az Istenhez való közeledés jó, az Úr Istenbe helyezem bizalmamat, s elbeszélem minden csodatételedet.

עד

יתאונן עד היכל הקדש השמים ועל צרות הגולים.

(א) מִשְׁכִּיל לְאֶסָף

לִמָּה אֱלֹהִים זָנַחַת לְנֶצַח יַעֲשֶׂן אֶפְסָךְ
 בְּצֹאן מִרְעִיתֶךָ: (ב) זָכַר עֲדַתְךָ | קָנִיתָ
 קֶדֶם גְּאֻלַּת שֶׁבֶט נַחֲלַתְךָ הִרְצִינָן זֶה |
 שָׁכַנְתָּ בּוֹ: (ג) הֲרִימָה פַעֲמִידָךְ מִשְׁאוֹת
 נֶצַח כָּל־הָרַע אוֹיֵב בְּקֹדֶשׁ: (ד) שָׁאֲנוּ
 צוֹרְרֶיךָ בִּקְרֹב מוֹעֲדֶךָ שְׁמוֹ אוֹתַתֶּם
 אֹתוֹת: (ה) יוֹדַע כִּמְבִיא לְמַעַלָּה בְּסִבְךָ־
 עֵץ קִרְדָּמוֹת: (ו) וְעַתָּה פְתוּחִיהָ יַחַד
 בְּכִשְׁיֵל וְכִילְפּוֹת יִהְיֶה מוֹן: (ז) שִׁלְחוּ בְּאֵשׁ
 מִקֹּדֶשְׁךָ לְאֶרֶץ חֲלָלוּ מִשְׁכַּן־שִׁמְךָ: (ח)
 אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינֵם יַחַד שִׁרְפוּ כִּד־מוֹעֲדֶי־
 אֵל בְּאֶרֶץ: (ט) אֹתוֹתֵינוּ לֹא־רָאִינוּ אֵין־
 עוֹד נִבְיָא וְלֹא־אֹתָנוּ יוֹדַע עַד־מָה: (י) עַד־
 אֱלֹהִים יַחֲרֹף צַר יִנְאַץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לְנֶצַח:
 (יא) לִמָּה תִשֵּׁב יָדֶךָ וַיִּמְנַךְ מִקְרֹב חוֹקֶךָ
 כְּלָה: (יב) וְאֱלֹהִים מַלְכֵנוּ מִקְדָּם פִּעַל
 יִשׁוּעוֹת בִּקְרֹב הָאֶרֶץ: (יג) אַתָּה פּוֹרֶרֶת
 בְּעֶזְרֶךָ יָם שְׁבַרְתָּ רֵאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמַּיִם:

* יעתה קי * הלמ"ד רפה * חיקך קי

LXXIV.

74. zsoltár.

**Kesergés az elpusztult templom s a száműzöttek nagy szenvedése
miatt.**

(1) Ászáfnak egy oktatása.

Miért, Isten, hagysz el örökre? füstöl haragod nyájad juhafölött? (2) Emlékezzél meg községedről, melyet ősidőkben szereztél! a megváltottad törzs, tennen birtokodról! Zión hegyéről, a melyen laktál! (3) Emeld lépteidet amaz örök romok felé, hol az ellenség mindent, mi szent, elpusztított! (4) Ellenségeid ordítanak templomod belsejében! felállították jelvényeiket jelekül. (5) Elhireszteltetik, mint vittek felsőbb helyre, mint sűrű fa közé, fejszéket. (6) S most összes faragványait fal-törővel és kalapácsokkal összetörték. (7) Szenthelyedet tüzzel felgyújtották, a földig szentségtelenítették neved hajlékát. (8) Szívökben azt mondják: Elpusztítjuk egyetemben, Isten templomait mind elégették az országban. (9) Nem látunk nekünk adott jeleket, nincs többé próféta, s nem tudja senki közülünk, meddig? (10) Meddig, Isten! gyalázzon a zsarnok? gúnyolja ez ellenség nevedet örökké? (11) Miért vonod ki kezedet s jobbodat öledből végképen? (12) Pedig Isten az én királyom ősidőktől fogva, ki üdvöt mível a föld színén. (13) Te szétválasztod hatalmaddal a tengert, összezúzod a ten-

(יד) אֶתְּהָ רִצְצַת רֵאשִׁי לְוִיָּתָן תִּתְּנֵנוּ
מֵאֲכָל לְעַם לְצַיִים: (טו) אֶתְּהָ בִקְעַת
מֵעֵיִן וְנַחַל אֶתְּהָ הוֹבֶשֶׁת נְהַרוֹת אִיתָן:
(טז) קֵדֶ יוֹם אֶתְּהָ לַיְלָה אֶתְּהָ הַכִּינּוֹת
מֵאֹר וְשֶׁמֶשׁ: (יז) אֶתְּהָ הַצְבֹּת כָּל־נְכוּלוֹת
אֶרֶץ קִיץ וְחֶרֶף אֶתְּהָ יִצְרָתָם: (יח) זְכֹר־
זֹאת אוֹיֵב חֶרֶף | יְהוָה וְעַם־נָכַל נֶאֱצוּ
שָׁמָּה: (יט) אֶל־תִּתֵּן דְּחִית נֶפֶשׁ תוֹרֶךְ
חַיִּית עֲנִיִּיךְ אֶל־תִּשְׁכַּח לִנְצַח: (כ) הִבֵּט
לְבַרִּית כִּי־מָלְאוּ מַחֲשַׁבֵי־אֶרֶץ נְאוֹת
חַמָּס: (כא) אֶל־יֵשֶׁב דָּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֲבִיוֹן
יִהְלֹלוּ שָׁמָּה: (כב) קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה
רִיבֶךְ זְכֹר חֶרְפְּתֶךָ מִנִּי־נָכַל כָּל־הַיּוֹם:
(כג) אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמִיד
עוֹלָה תָּמִיד:

עה

תורה לאלהים המכניע הרשעים, ולא יתן להם יד לשחת הנקיים.

(א) לִמְנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת מוֹמֹר דְּאִסְפָּה שִׁיר:

(ב) הוֹדִינוּ לְךָ | אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרֹב
שָׁמָּה סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) כִּי אֶפְקָח מוֹעֵד
אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: (ד) נִמְנִים־אֶרֶץ

geriszörnyek fejeit a vizeken, (14) Te szétrozzantod a Leviátán fejét, adod eledelül a sivatag népének. (15) Te forrást és patakot fakasztasz, kiszárítsz hatalmas folyamokat. (16) Tied a nap, tied az éj is, te világitót és napot alkottál. (17) Te állapítottad meg a föld minden határát, nyarat és telet te szereztél. (18) Gondold meg ezt: Ellenség gyalázza az örökkévalót, s alávaló népség gúnyolja nevedet. (19) Ne add a fenevadnak gerliczéd életét! a megnyomorítottad állatkát ne felejtsd el örökre! (20) Tekints a szövetségre! mert tele vannak a föld sötét tájai az erőszak tanyáival. (21) Ne térjen vissza az elnyomott megszégyenülve! hogy a szegény és szükölködő nevedet magasztalják. (22) Fel, Isten! vidd pereidet! gondold meg gyaláztatásodat az alávalótól naponta! (23) Ne felejtsd el elleneid kiabálását, az ellened támadók zajongása folyton növekedik.

LXXV.

75. zsoltár.

Hálaének, hogy Isten a gonoszokat megalázza, s nem engedi meg nekik, hogy az igazakat megrontsák.

(1) Az énekmestertől: Ne ronts, Ászáf egy zsoltára, énekre.

(2) Hálát adunk neked, Isten! hálát adunk, hogy neved oly közel; hirdetik csodáidat: (3) Majdan időt veszek magamnak, akkor igazság szerint fogok itélni. (4) Ha a föld és minden lakói inognak, én megszilárdítom

וְכִלְי־שְׁבִיָּה אֲנֹכִי תִפְנְתִי עֲמוּדֶיהָ סִלְהָ׃
 (ה) אֲמַרְתִּי לְהוֹלִלִים אֶל־תִּהְיוּ וְלִרְשָׁעִים
 אֶל־תִּרְיֹמוּ קֶרֶן׃ (ו) אֶל־תִּרְיֹמוּ לְמָרוֹם
 קַרְנֵכֶם תִּדְבְּרוּ בְּצִוְיָאֵר עֵתְק׃ (ז) כִּי לֹא
 מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַּר הַרִים׃
 (ח) כִּי־אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃
 (ט) כִּי כּוֹס בִּידֵי־הוָה וַיּוּזַן חֶמְרָא מִלֵּא
 מִסֵּךְ וַיִּגַּר מִזֶּה אֶדְ־שִׁמְרִיהָ יִמְצֹו יִשְׁתּוּ
 כָּל רִשְׁעֵי־אָרֶץ׃ (י) וַאֲנִי אֲגִיד לְעַדָּם
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ (יא) וְכֹל־קַרְנֵי
 רִשְׁעִים אֲגִידֵע תִרְוֹמֵמָנָה קַרְנוֹת צְדִיק׃

עו

שיר תודה על מפלת האויב אשר צר על ירושלים בחיל כבד.

(א) לְמַנְצָה בְּנִינָת מְזֻמֹּר לְאַסָּף שִׁיר׃

(ב) נוֹדַע בְּיַהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
 גְּדוֹל שָׁמוֹ׃ (ג) וַיְהִי בְשָׁלֹם סָכוּ וּמַעֲוַנְתּוֹ
 בְּצִיּוֹן׃ (ד) שָׁמָּה שָׁבַר רִשְׁפֵי־קִשְׁת מִגֶּן
 וַחֲרַב וּמִלְחָמָה סִלְהָ׃ (ה) נֹאֹר אֶתָּה
 אֲדִיר מִהַרְרֵי־טָרֶף׃ (ו) אֲשֶׁתּוֹלְלוּ אֲבִירֵי
 לֵב נָמוּ שְׁנַתֶּם וְדֹא־מָצְאוּ כָּל־אֲנָשֵׁי־חֵיל
 יְדִיהֶם׃ (ז) מִגַּעַרְתְּךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם

osziopait, Szeláh. (5) A dühöngőknek mondom: Ne dühöngjete! a gonoszoknak: Ne emeljete szarvat. (6) Ne emeljete magasra szarvatokat! ne beszéljete makaes nyakkal. (7) Mert nem keletről, sem nyugotról, sem a puszta felől emelkedik. (8) Mert Isten biró! ezt megalázza, s amaszt felmagasztalja. (9) Serleg van az örökkévaló kezében, a bor vörös, tele vegyülékkal. Ebből tölt, azonban seprejét szívják, iszszák a föld minden gonosztevői. (10) Én pedig hirdetem örökké, zen-gem Jákob Istenét. (11) A gonoszok szarvait pedig mind levágom: az igaznak szarvai magasra emelkednek.

LXXVI.

76. zsoltár.

Há'aének az ellenség leveretése alkalmából, ki Jezusálemet meg-szállva tartotta.

(1) Az ének mestertől neginóthon, Ászáf egy zsoltára, énekre.

(2) Ismertetik Isten Júdában. Izráelben nagy az ő neve. (3) Sálemben volt sátra, s lakóhelye Ziónban. (4) Ott tört össze nyilat ijastól, paizsot, kardot s hadiszert, Szeláh. (5) Félelmetesebb vagy te, mindenható! mint ragadozókkal telt hegységek. (6) Eszméletlenségbe esnek a bátorszívűek, álomba merülnek; a hadfiak mind nem találják kezeiket. (7) Fenyegetésedtől Jákob

וּרְכַב וָסוּס׃ (ה) אֶתְּהָ | גּוֹרָא אֶתְּהָ וּמִי־
 יַעֲמֵד לְפָנֶיךָ מֵאִז אֶפְדָּ׃ (ט) מַשְׁמַיִם
 הַשְּׁמַעַת דִּין אֶרֶץ יִרְאֶה וּשְׁקֵמָה׃ (י)
 בְּקוּם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־
 אֶרֶץ סָדָה׃ (יא) כִּי־חֲמַת אֲדָם תּוֹדֶךָ
 שְׂאֵרִית חֲמַת תַּחְגֹּר׃ (יב) נִדְרוּ וּשְׁלָמוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבִּיבֵי יוֹבִילוּ שֵׁי
 לְמוֹרָא׃ (יג) יִבְצַר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא
 לְמַלְכֵי־אֶרֶץ׃

עז

בו יצעק המדוכא על צרותיו הגדולות, ומתנחם עצמו בתשועת אלוהים
 אשר עשה פלאים בימי קדם להציל עמו.

(א) לְמַנְצָה עַל־יְדֵי־תוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר׃

(ב) קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וּאֲצַעֲקָה קוֹלִי
 אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי׃ (ג) בְּיוֹם צָרָתִי
 אֲדַנִּי דָרְשֵׁתִי יָדִי לִיגֵה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג
 מֵאַנְהָה הַנָּחַם נַפְשִׁי׃ (ד) אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַפֶּה רוּחִי סָדָה׃
 (ה) אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר׃ (ו) חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
 עוֹלָמִים׃ (ז) אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם־
 דָּבְבֵי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי׃ (ח) הֲלַעוֹלָמִים

Istene! elkábul hadifogat és paripa. (8) Oh te! félelmetes vagy! Ki állhat meg előtted? haragod előtt? (9) Az égből hallatsz ítéletet: a föld tisztel és hallgat; (10) midőn Isten ítéletre felkel, hogy az ország alázatosait mind megmentse, Szeláh. (11) Mert emberi düh magasztal téged, egy maradék dühöngésivel körülövez. (12) Tegyetek fogadalmat az örökkévaló Isteneteknek s váltsátok be; mindnyájan, kik körülötte vannak, vigyenek adományt, a rettenetesnek. (13) Megfélekezí a nagyok bátorságát; félelmes ő a föld királyainak.

LXXVII.

77. zsoltár.

Az elnyomott kesergése nagy szenvedései miatt.

(1) Az ének mestertől jedúthunon, Ászáfnak egy zsoltára.

(2) Szavamat emelem Istenhez s kiáltok. szavamat Istenhez emelem s ő hallgat reám. (3) Szorultságom napján keresem az Urat, kezem éjjel ki van terjedve s el nem bágyad; vonakodik vigasztalódní az én lelkem. (4) Istenre gondolok s kesergek; gondolkozom s szellemem elborul, Szeláh. (5) Nyitva tartod szemhéjaimat, nyugtalanokodom s nem szólhatok. (6) Meggondolom az ősidőket, mult korszakok éveit. (7) Éjjel gondolok énekekre, gondolkozom szívemben, s szellemem vizsgálgat: (8) Valjon örökidőkre elhagy-e az Úr?

יִזְנֶה אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד׃ (ט)
 הָאֵפֶס לִנְצַח חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר׃
 הַשִּׁכְחָה חֲנוּת אֵל אִם־קִפְּץ בְּאֵף רַחֲמוֹ
 סָלַח׃ (י) וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי
 עֲדִיוֹן׃ (יב) אֲזַכֵּיר מֵעַל־לִי־יָהּ כִּי־אִזְכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ׃ (יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲדֶךָ
 וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה׃ (יד) אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ
 דִּרְכֶךָ מִי־אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים׃ (טו) אַתָּה
 הָיִתְּ עֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָרָךְ׃
 (טז) נִאֲדַת בְּזִרְוֹעַ עֲמֶךָ בְּנִי־יַעֲקֹב וַיֹּסֶף
 סָלַח׃ (יז) רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם
 יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת׃ (יח) זָרְמוּ מַיִם
 עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שִׁחֲקִים אֵף־הִצְצִיךָ
 יַתְהַלְּכוּ׃ (יט) קוֹל רַעֲמֶךָ בַּגִּלְגָּל הָאֵירוֹ
 בְּרִקִּים תִּבֵּל רִגְזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ׃ (כ)
 בָּיִם דִּרְכֶךָ וּשְׁבִילֶיךָ בְּמַיִם רַבִּים
 וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ׃ (כא) נַחֲתָ כַצֵּאֵן
 עֲמֶךָ בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

עח

בו יספר קצת המאורעות אשר קרו לישראל מיזם צאתם ממצרים עד
 מלוך דוד עליהם.

(א) מִשְׁכִּיל לְאֶסֶף

*אזכור קי *יתיר י

(9) Elveszett-e örökre kegye? megszűnt-e az ígélet minden időre? (10) Elfelejtette-e Isten a kiméletet? elzárta-e irgalmát haragjában, Szeláh? (11) Aztán gondolám: Az esedezés nálam van, a változtatás a legfelsőbb jobbában. (12) Gondolok Jah műveire, gondolok csodáidra az ősidőben. (13) Elmélkedem minden tetedről, gondolkodom műveid fölött. (14) Isten! a szentségben van útad, mely hatalmasság oly nagy, mint Isten? (15) Te vagy azon Isten, ki csodát tesz, megismerttetted a népek közt mindenhatóságodat. (16) Megváltottad hatalommal népedet, Jákob és József fiait, Szeláh. (17) Láttak téged a vizek, Isten! láttak téged a vizek, megrendültek, reszkettek is a vizárok. (18) Vizek ömlöttek sötét felhőkből, a fellegek dörögtek, nyilaid is ezikáztak. (19) Mennydörgő szavad a forgószélben — villámok megvilágítják a földkerekséget, reszket s megindul a föld. (20) A tengerben van útad, ösvényed hatalmas vizekben; de lábnyomaid nem ismertetnek meg. (21) Vezetted mint a juhok népedet Mózes és Áron által.

LXXVIII.

78. zsoltár.

Melyben Izráel népének viselt dolgai és sorsa felemlítették, mióta Egyiptomból kimentek Dávid királyig.

(1) Ászáfnak egy oktatása.

הֶאֱזִינָה עִמִּי תוֹרַתִּי הַטּוֹ אֲזַנְכֶם
לֵאמֹר־כִּי: (ב) אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה
חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם: (ג) אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְעוּ
וְאֲבִיתֵנוּ סִפְרוּ־לָנוּ: (ד) לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם
דָּדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְיוּ יְהוּדָה
וְעִזְיוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: (ה) וַיִּקַּם
עֲדוֹת אֶל בֵּיעֶקֶב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם
לְבְנֵיהֶם: (ו) לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן
בָּנִים יוֹלְדוּ וַיִּקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם: (ז)
וַיִּשִׁימוּ בְּאֱלֹהִים כְּסָדָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ
מַעֲלָדִי אֶל וּמִצּוֹתָיו יִנְצְרוּ: (ח) וְלֹא יִהְיוּ
כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמְרֵה דוֹר לֹא־הֵכִין
לְבוֹ וְלֹא־נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ: (ט) בְּנֵי־
אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי־קֶשֶׁת הִפְכוּ בַּיּוֹם
קָרֵב: (י) לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרַתוֹ
מֵאֲנוּ לִלְכֹת: (יא) וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם: (יב) נֶגַד אֲבוֹתָם
עָשָׂה פֶדָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעֵן:
(יג) בָּקַע יַם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצַּב־מִים כְּמוֹ־נֶגַד:
(יד) וַיִּנְחַם בְּעֵנָן יוֹמָם וּבְלִילֵהָ בְּאוֹר

Figyelj népem tanításomra, hajtsátok meg fületeket szám mondásinak. (2) Megnyitom számat egy hasonlattal, éleselmű beszédeket árasztok az ősidőről. (3) Amit hallottunk s megtudtunk, s őseink elbeszéltek nekünk. (4) El nem titkoljuk fiaik, a jövő nemzedék előtt; elbeszéljük az örökkévaló dicsőségét, mindenhatóságát és csodáit, miket tett. (5) Bizonytságot támasztott Jákobban, s tant szerzett Izráelben. melyet megparancsolt őseinek, hogy tudassák fiaikkal. (6) Hogy tudja a jövő nemzedék, a születendő unokák, hogy feltámadjanak s elbeszéljék gyermekeiknek. (7) S Istenbe helyezzék bizalmukat, ne felejtsék el Isten műveit, s parancsait megőrizzék. (8) S ne legyenek mint őseik, egy pártos, engedetlen nemzedék; egy nemzedék, szilárd jellem nélkül, melynek lelke Istent nem hitt. (9) Efrájim fiai, a gyakorolt ijlövők, megfordultak a csata napján. (10) Nem őrizték Isten szövetségét, s tanában vonakodtak járni. (11) Elfelejtették cselekedeteit s csodatételeit, miket nekik mutatott. (12) Őseik előtt tett csodákat, Miczrájim földén, Czóán mezején. (13) Szétválasztotta a tengert s átvezette őket, s megállította a vizet, mint egy falat. (14) S felhővel vezette

אִשׁ׃ (ט) יִבְקַע צָרִים בְּמִדְבָּר וַיִּשְׁקַ
פְּתַחֲמוֹת רֶבֶה׃ (י) וַיִּוצֵא נוֹזְדִים מִסְּלַע
וַיִּזְרַד כְּנִהְרוֹת מַיִם׃ (יא) וַיִּוְסִיפוּ עוֹד
לְחַטְאֵלוֹ לְמִרוֹת עֲלוֹן בְּצִיָּה׃ (יב) וַיִּנְסוּ־
אֵל בְּלִבְבָם לְשֹׂאֵל־אֶכֶל לְנַפְשָׁם׃ (יג)
וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לְעַרְךָ
שֶׁחָזַן בְּמִדְבָּר׃ (יד) הֲיֵן הַכֹּה־צוֹר וַיִּזְוּבוּ
מַיִם וּנְחָלִים וַשִּׁטְפוּ הַגַּם־לֶחֶם יוֹכֵל תַּת
אִם־יִכִּין שֹׂאֵר לְעַמּוֹ׃ (טו) לָכֵן אֲשַׁמַּע
יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר וְאִשׁ נִשְׁקָה בִיעֶקֶב וְגַם־
אָף עָדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ (טז) כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ
בְּאֱלֹהִים וְדָא בִטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ׃ (יז) וַיִּצּוּ
שְׁחָקִים מִמַּעַל וּדְלַתִּי שָׁמַיִם פָּתַח׃ (יח)
וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וְדִגְנֵי־שָׁמַיִם נָתַן
לָמֹ׃ (יט) לֶחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ צִידָה
שָׁלַח לָהֶם דְּשָׁבַע׃ (כ) יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם
וַיִּנְהַג בְּעִזּוֹ תִימָן׃ (כא) וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם
כַּעֲפַר שָׂאֵר וּכְחֹל יָמִים עוֹף כִּנְקָ׃ (כב)
וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מִחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנוֹתָיו׃
וַיֵּאֲכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וּתְאוֹתָם יָבִיא
לָהֶם׃ (כג) לֹא־זָרוּ מִתְאוֹתָם עוֹד אֶכְלָם

őket nappal, egész éjjel tűz világával. (15) Sziklákat hasított a pusztában, s itatja mint nagy vizárból. (16) S folyadékot fakasztott a sziklából, s lebocsátott vizet, mint folyamokat. (17) De még folyton vétkeztek ellene, engedetlenkedvén a legfelsőbb iránt a sivatagban. (18) Megkisértették Istent szívökben, hogy eledelt követljenek kedvök szerint. (19) Megszólták Istent, mondván: Bir-e Isten asztalt teríteni a pusztában? (20) Igen, szirtet repesztett, hogy vizek folytak, s patakok ömlöttek: vajjon bir-e lakomát adni? készithet-e húseledelt népének? (21) Meghallotta az örökkévaló, s felháborodott; s tűz gyuladt ki Jákobban, haragja is kelt Izráel ellen. (22) Mert nem hittek Istenben, nem biztak segítségében. (23) Meghagyá az égboltozatnak felül, s kinyitá az ég kapuit. (24) S hullatott rájuk manná-t eledelül, s égi gabonát adott nekik. (25) Angyalok kenyerét ette az ember, küld nekik eleséget bőven. (26) Megindít keleti szelet az egekben, s hatalmával vezeti a déli szelet. (27) S hullatott rájuk húst, mint a port, s a tenger fővényeként szárnyas madarat. (28) Hullatta tábora közepébe, lakásaik közé. (29) Ettek s túlságosan jóllaktak, s torkosságukat éreztette velök. (30) Fel sem hagytak torkosságukkal, az étel még szá-

בפיהם: (לא) ואך אלהים | עלה בהם
ויחרג במשמניהם ובהורי ישראל
הכריע: (לב) בכל זאת חטאי עוד ולא
האמינו בנפלאותיו: (לג) ויכל בהבל
ימיהם ושנותם בבהלה: (לד) אם ירגם
ודרשוהו ושבו ושחרו אל: (לה) ויזכרו
כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: (לו)
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו:
(לז) ולבם לא יתכוון עמו ולא נאמנו
בבריתו: (לח) והוא רחום | יכפר עון
ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו: (לט) ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב: (מ) במה ימרוהו
במדבר יעציבוהו בשימון: (מא) וישובו
ויגסו אל וקדוש ישראל התוו: (מב) לא
זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר:
(מג) אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו
בשדה צען: (מד) ויהפך לדם יאריהם
ונוזליהם כל ישתיון: (מה) ישלח בהם
ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: (מי)
ויתן לחסיל יבוקם ויניעם לארבה:

jukban volt, (31) S Isten haragja kelt ellenök, megölte
 nemeseiket, s Izráel ifjait térdre veté. (32) Mindamel-
 lett ismét vétkeztek, s nem hitték csodatételeit. (33) S
 hiábavalósággal fogyasztá napjaikat, s éveiket, haszon-
 talansággal. (34) Ha öldöste őket, tisztelték őt, magukba
 tértek s keresték Istent. (35) Megemlékeztvén, hogy Is-
 ten az ő szirtjök, s a fenséges Isten megváltójuk,
 (36) Megkérlelték szájukkal, s nyelvökkel hazudtak neki.
 (37) De szivök nem volt szilárdan vele, s nem marad-
 tak hivek szövetségéhez. (38) S ő a könyörületes, meg-
 bocsátja a bűnt és nem ront; sokszor visszafojtotta
 haragját, s nem engedé egész haragját felébredni.
 (39) Meggondolván, hogy ők húsból valók, egy elmúló
 lehelet, mely többé vissza nem tér. (40) Hányszor sze-
 gültek ellene a pusztában, bosszantották a sivatagban.
 (41) Ismét megkisértették Istent, s Izráel szentjét gán-
 csolták. (42) Nem emlékeztek meg hatalmáról, azon
 napról, melyen megszabadította őket az ellenségtől.
 (43) Ki Miczrajimban jeleit tevő, csodatételeit Czóan
 mezejében. (44) S vérré változtatta folyóikat, s folya-
 dékaikat, hogy nem ihatták. (45) Bocsátott ellenök fér-
 get, hogy emészsze, s békát, hogy pusztítsa őket.
 (46) S adá a hernyónak növényzetöket, s fáradságuk

(מז) יִהְיֶה בְּכָרְךָ נִפְנֵם וְשִׁקְמוֹתֶם בְּחַנְמֵל׃
 (מח) וַיִּסְגֵּר לְבָרְךָ בְּעִירֹם וּמִקְנֵיהֶם
 לְרִשְׁפִּים׃ (מט) יִשְׁלַח־בָּם אֶחָד אֶפְסוֹ
 עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רַעִים׃
 (נ) יִפְלֹס נְתִיב לְאֶפְסוֹ לֹא־חֲשַׁךְ מִמּוֹת
 נַפְשָׁם וְחַיֵּיתָם לְדַבַּר הַסְּגִיר׃ (נא) וַיִּדַּע
 כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים
 בְּאֶהֱלֵיהֶם׃ (נב) וַיִּסַּע כְּצֹאן עֲמוֹ וַיִּנְהָגֵם
 כְּעֶדֶר בַּמִּדְבָּר׃ (נג) וַיִּנְהָם לְבַטָּח וְלֹא
 פָּחַדוּ וְאֵת־אוֹיְבֵיהֶם כִּסְּהֵהֵם׃ (נד) וַיָּבִיאוּם
 אֶל־נָבוֹל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ׃
 (נה) וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפְּלוּם בְּחֶבֶל
 נַחֲלָה וַיִּשְׁכַּן בְּאֶהֱלֵיהֶם שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל׃
 (נו) וַיִּנְסוּ וַיִּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֲדִיוֹן וְעַדוֹתָיו
 לֹא שָׁמְרוּ׃ (נז) וַיִּסְגּוּ וַיִּכְבְּדוּ כְּאֲבוֹתָם
 לְהַפְכוּ כִּקְשֵׁת רַמְיָה׃ (נח) וַיִּכְעִיסוּהוּ
 בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִידֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ׃ (נט) שָׁמַע
 אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃
 (ס) וַיִּטַּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֶהֱל שְׁכֵן בְּאָדָם׃
 (סא) וַיִּתֵּן לְשִׁבְי עֲזוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ בְּיַד־צָר׃
 (סב) וַיִּסְגֵּר לְחָרֵב עֲמוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבֵּר׃

gyümölcsét a sáskának. (47) Leverte jégesővel szőlőtökéjüket, s figefájukat mennykövel. (48) S átadá a jégesőnek barmukat, s nyájaikat a villámesapásoknak. (49) Bocsátotta ellenök lobbanó haragját, mérget, dühöt és aggodalmat, gonosz angyalok küldöttségét. (50) Ösvényt egyenget haragjának, nem tagadja meg a haláltól lelköket, s életöket a dögvésznek engedi át. (51) Megvert minden elsőszülöttet Miczrájimbán, a tehetségek zsengejét Chám sátraiban. (52) Elindítá népét mint a juhót, s vezeti őket a pusztában, mint a nyáját. (53) Vezeti őket biztosan, nem féltek, s ellenségeiket elborította a tenger. (54) S elvitte őket szent határába, e hegyre, melyet jobbjá szerzett. (55) Elűzött előlük nemzeteket, s mérőzsinórral vetett ki nekik birtokot, s lakni engedé sátraikban Izráel törzseit. (56) De megkisértették s ellenszegültek a fenséges Istennek, s bizonyságait nem őrizték. (57) S meghátráltak s hűtlenek lettek mint atyáik, megfordultak mint a laza ij. (58) S boszantották halmaikkal, s faragott képeikkel felgerjesztették. (59) Meghallotta Isten s felháborodott, s igen is megveté Izráelt. (60) S odahagyá Silót, az ő lakóhelyét; a sátrat, a hol emberek közt lakott, (61) S fogságba adá hatalmát, dicsőségét ellenség kezébe. (62) Átszolgáltatta népét a kardnak, s

(סג) בַּחֲוָרָיו אֶכְלֶה־אֵשׁ וּבְתוֹדֹתָיו לֹא
 הוֹלִלּוּ: (סד) כִּהְנִיּוּ בַּחֶרֶב נִפְּלוּ וְאֶל־מְנַתִּיו
 לֹא תִבְכִּינָה: (סה) וַיִּקֶּץ כִּישָׁן אֲדָנִי
 כַּגִּבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיּוֹן: (סו) וַיֵּךְ צָרִיו אַחֲזֹר
 חֶרֶפַת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: (סז) וַיִּמָּאֵס בְּאֶהֱל
 יוֹסֵף וּבִשְׁבַט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר: (סח) וַיִּבְחַר
 אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־יְהִר צִיּוֹן אֲשֶׁר
 אָהֵב: (סט) וַיִּבֶן כְּמוֹרָמִים מִקְדָּשׁוֹ כְּאֶרֶץ
 יִסְדָּה לְעוֹלָם: (ע) וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ
 וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלָאת צָאן: (עא) מֵאַחַר עֲלוֹת
 הַבְּיָאוֹ לְרַעוֹת בִּיעֶקֶב עַמּוֹ וּבִישְׂרָאֵל
 נִחַלְתּוֹ (עב) וַיִּרְעַם כְּתָם לִבָּבוֹ וּבְתַבּוּנֹת
 כִּפְּיוֹ יִנְחָם:

עט

יתאונן על חרבן ירושלים והיכל הקדש ועל צרות עמו.

(א) מִזְמוֹר לְאַסָּף

אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם | בְּנִחַלְתֶּךָ שְׂמָאוֹ
 אֶת־יְהִיכָל קִדְשֶׁךָ שְׁמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם
 לְעַיִים: (ב) נָתַנוּ אֶת־נִבְלַת עַבְדֶּיךָ מֵאֵכֶל
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר הַסִּידִיךָ לְחֵיתוֹ־אֶרֶץ:
 (ג) שָׁפְכוּ דָמָם | כַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם

*הגש אהר שורק גדול ע"ד הארמית

öröksége ellen felháborodott. (63) Ifjait tűz emésztette, s szüzei nem zengnek gyászdalt. (64) Papjai elhullottak kard által, s özvegyei nem siratják. (65) S felébredt, mint egy alvó, az Úr; mint a bortól ujjongó vitéz. (66) S hátraverte ellenségeit, örök gyalázatot adván reájuk. (67) De megvetette József sátrát, s Efrájim törzsében nem gyönyörködik. (68) S megválasztotta Júda törzsét, Zión hegyét, melyet szeret. (69) S felépíté a menny boltozataként szenthelyét; mint a földet alapította örökre. (70) S tetszést talált Dávidban, ő szolgájában, s elvevé a juhcserevények mellől. (71) Az ellök mögül elviszi, hogy legeltesse Jákob népét, s Izraelt, az ő tulajdonát. (72) S ez legelteti őket szive ártatlansága szerint, s értelmes kezeivel vezeti őket

LXXIX.

79. zsoltár.

Kesergő ének Jeruzsálem és a templom elpusztulása, s Izráel szenvedései miatt.

(1) Ászáfnak egy zsoltára.

Isten! Pogányok jöttek birtokodba, megfertőztetik szent templomodat, Jeruzsálemet romokká teszik. (2) Szolgáid holttestét adják az ég madarának eledeleül, jámboraid testét a mezei vadnak. (3) Elontják vé-

ואין קובר: (ד) היינו חרפה לשכנינו
 לעג וקלס לסביבותינו: (ה) עד-מה יהיה
 תאנה לנצה תבער כמו-אש קנאתך:
 (ו) שפך חמתך | אל-הגוים אשר לא-
 ידעוך ועד-ממלכות אשר בשמך לא
 קראו: (ז) כי אכל את-יעקב ואת-נוהו
 השמו: (ח) אך תזכר-לנו עונת ראשנים
 מהר יקדמונו רחמך כי דלנו מאד:
 (ט) עזרנו | אלהי ישענו על-דבר כבוד-
 שמך ודחילנו וכפר על-חטאתינו למען
 שמך: (י) למה | יאמרו הגוים איה
 אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם-
 עבדיך השפוך: (יא) תבוא לפניך אנקת
 אסיר כנגד זרועך הותר בני תמותה:
 (יב) והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם
 חרפתם אשר חרפוך אדני: (יג) ואנהנו
 עמך | וצאן מרעיתך נודה לך לעולם
 קדור וקדור נספר תהלתך:

פ

הפלה לאל להציל ישראל מיד אויביו ולהושיבו אל מבטו הראשון.
 (א) למנצח אל-ששנים עדות לאספה מזמור:

(ב) רעה ישראל | האזינה נהג כצאן

röket, mint a vizet, Jeruzsálem körül, s senki sem teteti. (4) Gyalázattá lettünk szomszédainknál, gúny s megvetéssé környezetünkénél. (5) Meddig oh örökkévaló! örökké haragszol-e? Tüzként ég-e gerjedelmed? (6) Öntsd ki mérgedet a pogányokra, kik nem ismernek téged, s a birodalmakra, hol nevedet nem imádják. (7) Mert emésztik Jákobot, s lakását elpusztítják. (8) Ne tudd be nekünk az előbbi bűnöket! Siess előzz meg minket irgalmaddal, mert igen kimerültünk! (9) Segíts rajtunk üdvünk Istene! neved dicsőségének kedvéért, ments meg minket s bocsásd meg vétkeinket a te nevedért. (10) Miért mondják a pogányok: Hol vannak Isteneik? Ismertessék meg a pogányokon a mi szemeink előtt a boszú szolgáid ontott véreért! (11) Jöjjön eléd a bilincselt nyögése! Hatalmad nagysága szerint tartsd meg a halálra ítélteteket! (12) Add vissza szomszédainknak hetszerte saját keblökbe gyalázkodásukat, melylyel téged illetnek, Uram! (13) Mi pedig, a te néped s legelőd juhái — hálát adunk neked örökké; nemzedékről nemzedékre hirdetjük dicsőségedet.

LXXX.

80. zsoltár.

Ima, hogy Isten mentse meg Izráelt ellenségétől, s hogy helyezze vissza régi méltóságába.

(1) Az ének mestertől sósanim edúthon, Ászáfnak egy zsoltára.

(2) Izráel pásztora hallgass meg! ki Józsefet ve-

יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרָבִים הוֹפִיעָה: (א) לְפָנַי
 אֲפָרִים | וּבְנִימָן וּמִנְשָׁה עוֹרְרָה אֶת־
 גְּבוּרַתְךָ וּלְכֹה לִישַׁעְתָּה קָנוּ: (ב) אֱלֹהִים
 הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשַׁעַה: (ג) יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתִי עֲשֵׂנָת בַּתְּפִלַּת
 עַמֶּךָ: (ד) הֵאֲכִלְתֶּם לֶחֶם דְּמַעַה וְתִשְׁקֶמוּ
 בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: (ה) תִּשְׁיִמְנוּ מְדוֹן
 לְשִׁכְנֵינוּ וְאִיבֵינוּ יִלְעָנוּ־לָמוּ: (ו) אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשַׁעַה:
 (ז) גִּפְן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ תִּגְרַשׁ גּוֹיִם
 וְתַטְּעֵהָ: (ח) פְּנִית לִפְנֵיהּ וְתִשְׂרַשׁ שְׂרָשִׁיהּ
 וְתִמְלֵא־אֶרֶץ: (ט) כָּסוּ הַרִים צִלָּהּ וְעַנְפֵיהּ
 אֲרִזֵי־אֵל: (י) תִּשְׁלַח קְצִירֶיהָ עַד־יָם וְאֵל־
 נְהַר יוֹנְקוֹתֶיהָ: (יא) לִמָּה פִרְצֹת גְּדָרֶיהָ
 וְאֲרוּהָ כָל־עַבְרֵי דָרֶךְ: (יב) יִכְרַס־מִנְהָ
 חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שְׂדֵי יִרְעֶנָּה: (יג) אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת שׁוֹב נֹא הִבַּט מִשָּׁמַיִם וּרְאָה
 וּפְקַד גִּפְן זֹאת: (יד) וְכִנָּה אֲשֶׁר־נִמְעָה
 יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמְצָתָה קָדַךְ: (טו) שָׂרְפָה
 בָּאֵשׁ כְּסוּחָה מִנְעֵרַת פְּנֶיךָ יֵאבְדוּ: (טז)
 תִּהְיֶיךָ עַל־אֵשׁ יְמִינֶךָ עַל־בֵּן־אָדָם

zeted, mint a juhot, ki Kerubokon ülsz; jelenj meg!
(3) Efrájim, s Benjámín és Menasse előtt ébreszd fel hatalmadat s jer segítségre nekünk! (4) Isten! vezess vissza minket, világítsd arcodat s meg leszünk segítve. (5) Örökkévaló! seregek Istene! meddig száll haragod füstje néped imája ellen? (6) Éteted velök a köny kenyérét, itatod őket könyekkel mérték szerint. (7) Adtál minket vizáلكodásra szomszédainknak, hogy ellenségeink magukban gúnyolódnak. (8) Seregek Istene! vezess vissza minket, s világítsd arcodat, akkor megleszünk segítve. (9) Szőlőtökét indítottál Miezrájimból, nemzeteket elűztél s beültetted. (10) Kitakarítottál előtte, hogy gyökereit bocsássa s ellepé a földet. (11) Hegyeket borított árnyéka s venyigéi Isten ezedrusai! (12) Csemetéit a tengerig bocsátotta, s a folyamig hajtásait. (13) Miért rántod le kerítését, hogy leszakítsák mind az uton járók? (14) Feltúrja az erdőbeli disznó, s ami a mezőn mozog, lelegeli. (15) Seregek Istene! oh térj vissza! Tekints le az égből! láss s óvd meg e szőlőtökét! (16) Szilárdítsd meg, amit jobbod ültetett; s növeld fel a csemetét, melyet magadnak megerősítettél. (17) Tüztől elégetve, lenyesve, arcod fenyegetésétől elpusztulnak. (18) Legyen a te kezéd jobbod férfia fölött: növeld fel az embereseme-

אִמְצַת לֵךְ (ט) וְלֹא־נִסּוּג מִמֶּךָ תִּחְיֶינּוּ
 וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא: (ז) יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 הַשׁוֹבֵנוּ הָאָרֶץ פְּנִידָה וְנוֹשְׁעָה:

פא

בו יזכר אל הלויים לתקוע בשופר בראש השנה ויעורר*העם על יציאת מצרים.

(א) קִמְנַצָּה עַד־הַגִּתִּית לְאֶסְפָּה:

(ב) הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזֵנוּ הִרְעִינוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ג) שְׁאִי־זָמְרָה וּתְנוּ־תֶרֶף
 כְּגֹר נְעִים עִס־נָבֵל: (ד) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
 שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: (ה) כִּי חָק
 יִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ו)
 עֲדוֹת | בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ בְּצֵאתוֹ עַד־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם שָׁפַת לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעֵ: (ז)
 הַסִּירוֹתַי מִסְּבֵל שְׁכֵמוֹ כִּפְיוֹ מִדוֹד
 תִּיעַבְרָנָה: (ח) בַּצָּרָה קִרְאתִי וְאֶחְלָצֶךָ
 אֶעֱנֶךָ בְּסֹתֵר רַעַם אֶבְחַנְךָ עַד־מִי מְרִיבָה
 סָדָה: (ט) שָׁמַע עֲמִי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אִם־תִּשְׁמַע־לִי: (י) לֹא־יְהִיָּה בְּךָ אֵל זָר
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נִכְרָ: (יא) אֲנֹכִי |
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

*דגש אחר שורק ע"ד לשון ארמית *פתח באחתה

tét, melyet magadnak megerősítettél. (19) Mi el nem térünk tőled: támassz fel új életre s nevedet imádni fogjuk. (20) Örökkévaló! seregek Istene! vigy vissza minket; világítsd arcodat és segítve leszünk.

LXXXI.

81. zsoltár.

Isten Izráel védője, ő szabadította meg egyiptomi jármából, ő megszabadítja ezentúl is minden veszedelméből.

(1) Az énekmeister Ászáftól gittiszen.

(2) Ujjongjatok Istennek, ami erőnknek! rivalgjatok Jákob Istenének! (3) Zengjetekek éneket! pergesetek dobot! bájos hárfát lanttal! (4) Fújjátok ujholdkor a kürtöt, ünnepnapunk meghatározott idején! (5) Mert törvénye ez Izráelnek, Jákob Istenének rendelete. (6) Bizonyságul tette Józsefben, midőn Miczrajim földére kiment; nyelvet, melyet nem ismertem, megértettem. (7) Kiszabadítom a teher alól vállát, kezei az üsttől mentek legyenek. (8) Hittál a szükségben s megmentettelek, feleltem neked mennydörgés rejtekéből, megvizsgáltalak a versenygés vizénél, Szeláh. (9) Hallgass meg népem! tanúságot teszek ellened; Izráel, vajha reám hallgatnál! (10) Ne legyen neked idegen istened, s ne borulj le ismeretlen isten előtt. (11) Én vagyok az örökkévaló Istened, ki felhozott téged Miczrajim földéről: nyisd ki tágasan szádat s

הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ׃ (יב) וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי
 לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ (יג) וְאִשְׁלַחֲהוּ
 בְּשָׂרֵירוֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
 (יד) לֹו עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִדְכוּ׃
 (טו) כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיַע וְעַל־צָרֵיהֶם
 אֲשִׁיב יָדַי׃ (טז) מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ־לוֹ
 וַיְהִי עֵתָם לְעוֹקְדָם׃ (יז) וַיֵּאכִיזֵהוּ מִחֶלֶב
 חֲטָה וּמִצִּיּוֹר דָּבַשׁ אִשְׁכִּיעֶדָּ׃

פב

נגד שופטי עול.

(א) מִזְמוֹר לְאַסָּה

אֱלֹהִים נִצַּב בְּעֵדֹת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
 יִשְׁפֹּט׃ (ב) עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטוּ־עוֹל וּפְנֵי
 רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה׃ (ג) שִׁפְטוּ־דָל וַיִּתּוֹם
 עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ׃ (ד) פִּלְטוּ־דָל וְאֲבִיוֹן
 מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ׃ (ה) לֹא יִדְעוּ וְלֹא־
 יִבִּינּוּ בְּחִשְׁקָה יִתְהַלְּכוּ וּמוֹטוֹ כָּל־מוֹסְדֵי
 אֶרֶץ׃ (ו) אֲנִי אֹמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
 עַלְיוֹן כְּלַכְּם׃ (ז) אֲכֵן כְּאַדָּם תִּמּוֹתוֹן
 וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ׃ (ח) קוֹמָה אֱלֹהִים

betöltöm. (12) De népem nem hallgatott szavamra, s Izráel nem engedett nekem. (13) S bocsátottam őket szívök tetszésére, hadd menjenek szándékaik szerint. (14) Vajha népem reám hallgatna! Izráel útaimon járna! (15) Majdan megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezemet. (16) Az örökkévaló gyűlölői simulnának hozzá, s jó sorsuk örökké tartana. (17) Étetné őt a buza kövérevel, jóltartanálak a szirt mézével.

LXXXII.

82. zsoltár.

A részrehajló bírák ellen.

(1) Ászáfnak egy zsoltára.

Isten áll az isteni községben, ítél a hatóságok között. (2) Meddig fogtok álnokul itélni? tekintitek a gonoszok személyét. Szeláh? (3) Szerezzetek jogot szegénynek és árvának, igazoljátok az elnyomottat s ügyefogyottat. (4) Mentsétek meg a szegényt s szükölködőt, szabadítsátok a gonoszok kezétől. (5) Se nem ügyelnek, se nem értik, járnak a sötétségben: hadd inogjanak a föld támaszai! (6) Azt gondoltam: Istenek vagytok! s a legfelsőbb fiai mindnyájatok! (7) Azért közönséges ember módjára haltok meg, s mint a zsarnokok bármelyike hulltok el. (8) Fel, örökké-

שַׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־
הַגּוֹיִם:

פג

תפכה לאל להכרית האויבים הרבים אשר נלחמו על ישראל.

(א) שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף:

(ב) אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִי־לָךְ אֶל־תִּתְּחַרֵּשׁ
וְאֶל־תִּשְׁקַט אֵד: (ג) כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יִהְיֶימוּן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל־
עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיַעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ: (ה)
אִמְרוּ לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי וּלְאִי־זִכֵּר שֵׁם־
יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי נִוְעַצְוָ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ
בְּרִית יִכְרְתוּ: (ז) אֱהִי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים
מוֹאֵב וְהַגְּרִים: (ח) גָּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְּדָק
פְּלִשְׁתִּים עַם־יֹשְׁבֵי צוּר: (ט) גַּם־אֲשׁוּר נִלְוָה
עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבְנֵי־לוֹט סָדָה: (י) עֲשֵׂה־
דָּהֵם כְּמַדִּיִן כְּסִיסְרָא כִּי־בִין בְּנֵי־חַל קִישׁוֹן:
(יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵינ־דָּאר הָיוּ דָמָן לְאֲדָמָה:
(יב) שִׁיתְמוּ נְדִיבֵמוּ כְּעַרְב וְכַזָּאב וְכַזְּבַח
וְכַצְּלָמָנַע כָּל־נְסִיכָמוּ: (יג) אֲשֶׁר אִמְרוּ
נִירְשָׁה־לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: (יד) אֱלֹהֵי
שִׁיתְמוּ כַּנְּדָגָל פְּקֵשׁ לְפָנֵי־רוּחַ: (טו) כִּי־אֲשֶׁר

való! ítélj meg a földet. mert te bírod mind a nemzeteket.

LXXXIII.

83 zsoltár.

Ima, hogy Isten pusztítsa el Izráel népének ellenségeit, kik azt folyton megtámadják.

(1) Zsoltárének Ászáftól.

(2) Isten! ne tőrtesd magadat! ne hallgass! s ne vesztegelj, Isten! (3) Mert íme ellenségeid dühöngnek, s gyűlölőid fejet emelnek. (4) Néped ellen ármányos titkot szőnek, s tanácskoznak védenceid ellen. (5) Mondják: Jertek! tagadjuk ki őket a nemzetből! ne említették többé Izráel neve! (6) Mert egyértelmű szívvvel határoztak, ellened szövetséget kötöttek. (7) Edóm és az izmáeliták sátrai, Moáb és a hágáriak. (8) Gebál, Ammón és Amálék, Philisztáa Tyrus lakóival. (9) Assur is csatoltatott hozzájuk, lettek Lót fiainak karjává, Szeláh. (10) Tégy velök, mint Midjással, mint Sziszrával, Jábinna Kisón patakja mellett. (11) Megsemmisítették Én-Dórnál, lettek a föld trágyájává. (12) Tégy velök, fejedelmeikkel mint Óréb és Zeébbel; Zebach és Zalmónaként minden felkentjeikkel. (13) Akik mondják: Foglaljuk el magunknak Isten hajlékát. (14) Isten! tedd őket hasonlóvá a forgószélhez, mint a tarlót a szél előtt. (15) Mint a tűz az erdőt elégeti, s a láng

תִּבְעַר יַעַר וּכְדָהְבָה תִּלְהַט הָרִים׃ (טז)
 בֶּן תְּרֹדֶפֶם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפֹתֶיךָ תִּבְהַלֵּם׃
 מִיָּא פָּנִיהֶם קָלוּז וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
 יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־יֵעַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֵּאבְדוּ׃ (יז)
 וַיֹּדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ
 עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

פד

תאות נפשו אר בית אלהים.

(א) קִמְנַצַּח עַל־הַנְּתִיב לְבַנְיִן־קָרָה מִזְמוֹר׃

(ב) מִה־יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה
 צְבָאוֹת׃ (ג) נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי
 לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל
 אֱלֹהֵי׃ (ד) גַּם־צִפּוֹר מִצְּאֵה בַּיִת וְדְרוֹר׃
 קִן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת־
 מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלְכִי וְאֱלֹהֵי׃
 (ה) אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ סִלָּה׃
 (ו) אֲשֶׁר־אָדָם עֲזוּזֵי־כַף בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם׃
 (ז) עֲבָרִי בְּעֵמֶק הַבְּכָא מַעֲיִן יִשִׁיתוּהוּ
 גַם־בְּרָכוֹת יַעֲשֶׂה מוֹרָה׃ (ח) יִלְכוּ מִחֵיל
 אֱלֹהֵיךָ יִרְאֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ (ט) יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תִּפְלְתִי הַאֲזִינָה

a hegyeket felgyújtja. (16) Úgy üldözd őket viharoddal, s szélvészeddel félemlítsd meg őket. (17) Borítsd arcukat szégyennel, hogy keressék nevedet, örökkévaló! (18) Hogy megszégyenüljenek s megfélemedjenek örökidőkre; hogy piruljanak s odaveszszenek. (19) S megismerjék, hogy a te neved, örökkévaló! egyedül a legfelsőbb az egész földön.

LXXIV.

84. zsoltár.

Vágyódása Isten templomához.

(1) Az énekmestertől gittlithen, Kórach fiainak egy zsoltára.

(2) Mily kedvesek lakóhelyeid, seregek Ura!
 (3) Lelkem vágyódik s eped is az örökkévaló udvaraihoz; szívem s testem ujjong az élő Istennek. (4) A madár is megtalálja házat, a fecske fészket, hová fiókáit teszi! én a te oltáraidat seregek Ura! királyom és Istenem! (5) Boldogak házad lakói, folyton magasztalnak téged, Szeláh. (6) Boldog azon ember, ki állhatatos benned, szívökben vannak ösvényeid. (7) Kik Báchá völgyében járnak, azt forrássá teszik, az őszieső is áldásokat takar. (8) Erőről erőre haladnak, megjelennek Isten előtt Ziónban. (9) Örökkévaló, seregek Istene! hallgasd meg imámat! figyelj Jákob Istene!

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְּהָ: ^(א) מִגִּנְנוּ רֵאָה אֱלֹהִים
 וְהִבֵּט פָּנָיו מִשִּׁיחָד: ^(א) כִּי טוֹב יְיָ
 בְּהַצְרִיד מֵאֶלֶף בְּחֵרְתִי הַסְּתוּפָה בְּבֵית
 אֱלֹהֵי מְלֹוד בְּאֵהֲלֵי רָשָׁע: ^(ב) כִּי שָׁמַשׁ
 וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה
 לֹא יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים: ^(ג) יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

פה

בו יתפלל לאל להשיב חרונו מעל עמו ולהושיעו בנימי קדם.

(א) קִמְנַצָּה לְבַנְי־קְרָח מִזְמוֹר:

^(ב) רְצִיתַּת יְהוָה אֲרַצֶּךָ שִׁבְתַּת שְׁבוֹת
 יַעֲקֹב: ^(ג) נָשְׂאתָ עֵינַי עֲמֹד כְּסִיתַת כָּל־
 הַטָּאתָם סִלְּהָ: ^(ד) אֶסְפַּת כָּל־עֲבָרְתֶךָ
 הַשִּׁיבוֹת מִחֵרוֹן אֶפְדָּךָ: ^(ה) שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנו וְהִפֵּר כְּעֶסֶךָ עֲמָנוּ: ^(ו) הַלְעוּלָם
 תִּיאַנְרֵי־בָנוּ תִמְשֵׁךְ אֶפְדָּךְ לְדָר וְדוֹר: ^(ז)
 הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תִּחְיֵינוּ וְעֲמֹד יִשְׁמַחוּ־
 בְּךָ: ^(ח) הֲרֵאֵנוּ יְהוָה חֲסִדֶךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן
 לָנוּ: ^(ט) אֲשַׁמְעָה מִה־יְדֹבֵר הָאֵל יְהוָה
 כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו
 וְאֶל־יִשׁוּבוֹ לְכִסְלָה: ^(י) אֲךָ קָרוֹב לִירְאָיו

*פתי"ח באתנח *שבית ה'

Szeláh! (10) Mi paizsunk! Isten láss! s tekintsd felkentednek arczat. (11) Mert jobb egy nap pitvaraidban más ezernél; inkább állok Istenem házának küszöbén, mintsem lakjam a bűn sátraiban. (12) Mert nap és paizs az örökkévaló Isten; kedveltséget és dicsőséget ad az örökkévaló, nem tagad meg semmi jót a becsületben járóktól. (13) Seregek Ura! boldog azon ember, ki benned bizik,

LXXXV.

85. zsoltár.

Ima, hogy Isten fordítsa el haragját népétől, s legyen iránta kegyelmes, mint az őskorban.

(1) Az énekmesternek, Kórach fiainak egy zsoltára,

(2) Hajdan szeretted, örökkévaló! országodat, visszahoztad Jákob foglyait. (3) Megbocsátottad népednek bűneit, eltakartad minden vétköket, Szeláh. (4) Visszavontad minden felháborosodat, visszatértél lobbanó haragodtól. (5) Vigy vissza minket üdvünk Istene! s hagyj fel ingerültséggeddel ellenünk. (6) Vajjon örökké haragszol reánk? elhúzódik-e haragod időről időre? (7) Vajjon nem fogsz-e minket új életre hozni? hogy néped benned örüljön? (8) Mutasd meg nekünk, örökkévaló. kegyedet, s üdvödet add nekünk. (9) Hallgatom, mit szól az örökkévaló Isten? vajjon boldogságot ígér-e népének s jámborainak? csak oktalansághoz ne térjenek többé vissza. (10) Valóban közel van üdve tiszt-

יִשְׁעוּ לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: (א) חֶסֶד
 וְאֵמֶת נִפְנְשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ: (ב)
 אֵמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָה:
 נִם־יִהְיֶה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן
 יְבוּקָה: (ג) צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשָּׁם לְדָרֶךְ
 פְּעֻמּוֹ:

פו

תפלה והודיה ובטחון בברחו מפני שאול

(א) תפלה לדוד

הַטְּהִי־יְהוָה אֲזִנִּי עֲנֵי כִי־עֲנִי וְאֲבִיזֵן
 אָנִי: (ב) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִי־חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע
 עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֵלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֱלֹהֶיךָ: (ג)
 חַנּוּנֵי אֲדֹנָי כִּי־אֱלֹהֶיךָ: אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
 שִׁמְחָה נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי
 אֲשֵׁא: (ד) כִּי אֶתְּהָ אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב־
 חֶסֶד לְכָל־קְרָאֶיךָ: (ה) הַאֲזִינָה יְהוָה
 תִּפְלְתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי: (ו)
 בַּיּוֹם צָרְתִי אֶקְרָאֶךָ כִּי תֵעַנְנִי: (ז) אִיזֵן
 כְּמוֹךָ בְּאֵלֹהִים אֲדֹנָי וְאִיזֵן כְּמַעֲשֶׂיךָ:
 כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: (ח) כִּי־נִדּוּל

lőihez, hogy dicsőség lakjék országuokban. (11) Kegy és hűség találkoznak, igazság és boldogság csókolják egymást. (12) Hűség sarjad a földből, s igazság tekint le az égből. (13) Az örökkévaló jót is ad, s földünk adja termését. (14) Igazság halad saját nyomdokán, s jártúton irányozza lépteit.

LXXXVI.

86. zsoltár.

Dávid imája s bizalma Istenben, midőn Saul elől menekült.

(1) Dávid imája :

Hajtsd meg, örökkévaló, füledet, hallgass meg engem, mert elnyomott és szegény vagyok én. (2) Őrizd meg lelkemet, mert jámbor vagyok; segítsd szolgálodat, te Istenem, aki benned bizom. (3) Légy kegyelmes irántam, Uram; mert hozzád kiáltok naponta. (4) Örvendeztesd meg szolgálódnak lelkét, mert hozzád, Uram, emelem lelkemet. 5. Mert te, Uram, jóságos s megbocsátó vagy, s nagykegyelmű mindazokhoz, kik hozzád kiáltanak. (6) Figyelj, örökkévaló, imámra, s hallgas könnyörgésem szavára. (7) Szorultságom napján hivlak, vajha meghallgatnál engem! (8) Nincs hasonló hozzád istenek közt, Uram! s nincs hasonló cselekedeteidhez. (9) Mind a nemzetek, melyeket alkottál, el fognak jönni, hogy leboruljanak előtted, Uram! s dicsőítsék nevedet. (10) Mert nagy vagy te, s csodákat mívelő,

אֶתְּהָ וְעִשָּׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּהָ אֱלֹהִים
 קְבֹדְךָ: (א) הוֹרַנִי יְהוָה | רִכְּפָךְ אֶהְיֶה
 בְּאַמְתֶּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ: (ב)
 אֲוֹדְךָ | אֲדַנִּי אֱלֹהֵי כָּל לְבָבִי וְאֶכְבְּדָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: (ג) כִּי־חִסְדְּךָ גָּדוֹל עָלַי
 וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיךָ: (ד)
 אֱלֹהִים | יָדִים קָמוּ עָלַי וְעַד־תָּ עֲרִיצִים
 בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ דִּנְגָדָם: (ה) וְאַתָּה
 אֲדַנִּי אֶל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־
 חֶסֶד וְאַמֶּת: (ו) פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵי תִּנְהַ-
 עֲזֶךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אַמְתֶּךָ: (ז)
 עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שְׁנֵאֵי
 וַיִּבְשׂוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי:

פז

בו ידובר מגדולת ציון ומיתר שאת אשר לה על שאר הערים הגדולות.
 (א) לְבַי־קִרְחָ מְזִמּוֹר שִׁיר

יְסוּדָתוֹ בְּהַר־רֵי־קֹדֶשׁ: (ב) אֶהֱבֵי יְהוָה
 שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב: (ג)
 נִכְבְּדוֹת מְדַבְּרֵי־בֶךָ עִיר הָאֱלֹהִים סִלְהָ:
 אֲזַכִּיר אֲרָהֵב וּבְכָל לִידְעֵי הַנְּהַ פְּלֶשֶׁת
 וְצוֹר עִם־כּוֹשֵׁה־יְקַדְּשָׁם: (ד) וְלְצִיּוֹן יֵאמֹר

te Isten egymagad. (11) Taníts meg, örökkévaló, útdra, hogy igazságodban járjak; egyeztesd szívemet, hogy nevedet tisztelje. (12) Hálát adok neked, Uram Istenem, egész szívemből, s dicsőítem nevedet örökké. (13) Mert kegyed nagy énrajtam, s megmented lelke-
met a mélységes sirtól. (14) Isten! kevélyek támadtak ellenem, s garázdák csoportja kívánja éltemet, s nem tartanak téged szemök előtt. (15) Te pedig Uram! irgalmas könyörületes Isten, hosszantűrő, nagykegyelmű és igaz vagy! (16) Fordulj felém, s légy kegyelmes irántam; add hatalmadat szolgálád mellé, s segítsd szolgálód fiát. (17) Tégy velem csodajelt jóra, hogy gyűlölőim lássák s megszégyenüljenek, mivel te, örökkévaló, segítsz s megvigasztalsz engemet.

LXXXVII.

87 zsoltár.

Ziónnak méltósága s elsőbbsége más nagy városok fölött.

(1) Énekes zsoltár Kórach fiaitól.

Alapja szent hegységen van. (2) Az örökkévaló szereti Zion kapuit Jákob minden hajlékai fölött. (3) Dicsőket beszélnek felőled isteni város! Szeláh. (4) Felemlitem Rahabot és Bábelt ismerőseim előtt; itt van Philisztäa, Tyrus Kússal: Ez ott született! (5) S Zionról mondatik: Nem egy férfiú született

אִישׁ וְאִישׁ יִלְד־בָּהּ וְהוּא יִכּוֹנְנָהּ עַלְיוֹן׃
 (א) יְהוָה יִסְפֹּר בְּכַתּוּב עַמִּים זֶה יִלְד־שָׁם
 סֵלָה׃ (ב) וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּד־מַעֲנֵי בָךְ׃

פח

בו יתאונן המדוכא בהלאים וביסורים, ואוהביו ומיודעיו ירחקו ממנו.
 (א) שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי־קָרַח לְמַנְצֵה עַל־מַהֲלַת לְעִנּוֹת
 מִשְׁכִּיל דְהִימָן הָאֲזוּרְחִי׃

(ב) יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁוַעְתִּי יוֹם־צַעֲקוֹתַי
 בְּלִילָה נִגְדָד׃ (ג) תָּבוֹא לְפָנַיִךְ תִּפְלְתִי
 הַטָּה אֲזַנְךָ לְרִנָּתִי׃ (ד) כִּי־שָׁבַעַה בְּרַעוֹת
 נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֹׂאֵל הַגִּיעוּ׃ (ה) נַחֲשֵׁבְתִי
 עִם־יֹרְדֵי בֹר הָיִית כְּגֹבֵר אֵין־אֵיל׃ (ו)
 בַּמַּתִּים חָפְשִׁי כְּמוֹ חַלְלִים | שִׁכְבִּי קִבֵּר
 אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהִמָּה מִיַּדְךָ נִגְזַרְנִי׃
 (ז) שִׁתְּנִי בְבוֹר תַּחֲתֵיּוֹת בְּמַחֲשָׁבִים
 בְּמַצְלוֹת׃ (ח) עָלַי סָמְכָה חַמַּתְךָ וְכָל־
 מִשְׁבָּרֶיךָ עֲנִית סֵלָה׃ (ט) הִרְחַקְתָּ מִיָּדַי
 מִמֶּנִּי שִׁתְּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כֹּלֹא וְלֹא אֲצֵא׃
 (י) עֵינַי דָּאֲבָה מִנִּי־עֵנִי קָרָאתֶיךָ יְהוָה
 בְּכָד־יוֹם שִׁמְחַתִּי אֶלְיֶיךָ כִּפִּי׃ (יא) הִלַּמְתִּים
 תַּעֲשֶׂה־פֶלֶא אִסֵּר־פְּאִים יְקוּמוּ | יוֹדוּךָ

benne; ő, a legfelsőbb, alapította. (6) Az örökkévaló feljegyzi, midőn a népeket beírja: Ez ott született! Szeláh. (7) Furulyaként zengnek mind a gondolataim te rólad.

LXXXVIII.

88. zsoltár.

Egy betegségtől és fájdalmaktól elcsigázott panasza, kit barátjai s ismerősei elhagytak.

(1) Kórach fiainak egy zsoltáréneke, az énekmestertől Machalaton versenyéneklésre. Oktatás az ezáchi Hémantól.

(2) Örökkévaló, segítségem Istene! nappal kiáltok, éjjel tehozzád. (3) Jőjjön eléd imám, hajtsd füledet panaszomra. (4) Mert lelkem megtelült szenvedésektől, s életem a sir felé hajlik. (5) Azokhoz számitatom, kik a verembe szállnak, lettem mint egy erőnélküli férfiú. (6) Halottak közt szabadon bocsájtva, mint a sirban fekvő hullák, kikről többé meg nem emlékezel, holott ők kezedtől szakítottak el. (7) A legalsó verembe tettél engem, sötétségbe, mélységbe. (8) Reám nehezedik haragod, s minden hullámidat reám zuhantod, Szeláh. (9) Eltávolítottad szerettimet tőlem, utálattá tettél nekik: fogva vagyok, nem bírok kimenni. (10) Alakom eleped a nyomortól; hivlak, örökkévaló, minden nap, kiterjesztem kezeimet előtted. (11) Vajjon a halottaknak teszesz-e csodát? vagy az elhunytak feltámadnak-e, hogy neked hálát adja-

סִלָּה: (יב) הַיִּסְפָּר בְּקִבְרֵי חֶסֶדְךָ אֱמוּנַתְךָ
 בְּאַבְדֹּון: (יג) הַיּוֹדֵעַ בְּחֶשֶׁךְ פְּלֹאֵךְ וְצַדִּיקְתְּךָ
 בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה: (יד) וְאֲנִי | אֵלֶיךָ יְהוָה
 שִׁוְעֵתִי וּבִבְקֹר תִּפְדֶּתִי תִקְדֶּמְךָ: (טו) לָמָּה
 יְהוָה תִּזְנֶה נַפְשִׁי תִסְתִּיר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי:
 עֲנֵי אֲנִי וְגֹועַ מִנְעַר נִשְׁאֲתִי אֲמוּךָ
 אֶפְוֶנָה: (יז) עָלַי עֲבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בְּעוֹתֶיךָ
 צִמְתוּנִי: (יח) סְבוּנֵי כַּמִּים כָּל־הַיּוֹם
 הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד: (יט) הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֱהָב
 וְרַע מִיַּדְעֵי מַחֲשָׁךְ:

פט

בו יתפלל שרא חכלה מלכות בית דוד.

(א) מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזָרְחֵי:

חֶסְדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדָר
 וְדָר | אֲוִדִיעַ אֱמוּנַתְךָ בְּפִי: (ב) כִּי־אֲמַרְתִּי
 עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם | תִּכְיֶן אֱמוּנַתְךָ
 בָּהֶם: (ג) כִּרְתִי בְרִית לְבַחֲרֵי נִשְׁבַּעְתִּי
 לְדָוִד עַבְדִּי: (ד) עַד־עוֹלָם אֲכִיז וְרַעַד
 וּבְנִיתִי לְדָר־וְדָר כִּסֵּאֲךָ סִלָּה: (ה) וַיּוֹדֶוּ
 שָׁמַיִם פְּלֹאֲךָ יְהוָה אֶל־אֱמוּנַתְךָ בְּקִהַל
 קְדָשִׁים: (ו) כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרַךְ לַיהוָה

nak? Szeláh. (12) Vajjon elbeszélük-e a sirban kegyedet? hűségedet az enyészetben? (13) Megismerük-e a sötétben csodáidat, s igazságodat a feledés országában? (14) Én pedig hozzád fohászokodom, örökkévaló, s reggel imám eléd jő: (15) Miért, örökkévaló, hagyod el lelkemet? rejtet el arcodat előlem? (16) Nyomorodott vagyok én s mulófélben ifjúságomtól fogva; viselem ijedelmidet, kétségbeesem. (17) Dühöd elvonul fölöttem, rettegésed megdermeszt engem. (18) Körülvesznek engem naponta, mint a víz, környékeznak egyetemben. (19) Eltávolítottál tőlem barátot és társat, elvonva kegyeltjeimet.

LXXXIX.

89. zsoltár.

Ima, hogy Dávid királyi háza meg ne szűnjék.

(1) Az ezraeli Éthánnak egy oktatása.

(2) Az örökkévaló kegyeit éneklek örökké, időről időre hirdetem hűségedet szájjammal. (3) Mert azt mondom: A világ kegyesség által építették fel, az egekben megszilárdítod hűségedet. (4) Szövetséget kötöttem választottommal, megesküdtem Dávid szolgámnak: (5) Örökre megerősítem magzatodat, s királyi székedet felépítem az idők tartamára, Szeláh. (6) Az egek dicsérik csodádat, örökkévaló; hűségedet is a szentek gyülekezetében. (7) Mert ki a felleghen hasonlít az örökkévalóhoz? ki fogható az örökkévalóhoz az isteni hatalmak közt? (8) Isten fölötte magasztos a

יִדְמָה לַיהוָה בְּבִנְי אֱלִים: (ח) אֵל גַּעְרָן
 בְּסוּד־קִדְשִׁים רַבָּה זְנוּרָא עַל־כָּל־
 סְבִיבָיו: (ט) יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־
 כְּמוֹד חֲסִין אִיהָ וְאַמוֹנֶתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:
 (י) אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גְלוֹי
 אַתָּה תִּשְׁבַּחֵם: (יא) אַתָּה דִּכְּאֵת כְּחִלְל
 רַהֲב בְּזִרוּעַ עֵזְךָ פִּזְרֵת אֵיבֶיךָ: (יב) לָךְ
 שָׁמַיִם אֶף־דָּךְ אֶרֶץ תִּבְלֵ וּמְלָאָה אַתָּה
 יִסְדֵּתָם: (יג) צַפּוֹן וַיִּמֵּן אַתָּה בְּרֵאתָם
 תִּכְבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנְנוּ: (יד) לָךְ זִרוּעַ
 עַם־גְּבוּרָה תִּעֲזֵ יָדְךָ תִּרְוֹם יִמִּינֶךָ: (טו)
 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסֵּאֲךָ חֶסֶד וְאַמֶּת
 יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ: (טז) אֲשֶׁר־יֵהֱעֵי תְרוּעָה
 יְהוָה בְּאֹר־פָּנֶיךָ יִהְיֶכּוֹן: (יז) בְּשִׁמְךָ
 יִגִּילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוִמוּ: (יח) כִּי־
 תִּפְאַרֶת עֲזָמוּ אַתָּה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרְוִים
 קִרְנֵנוּ: (יט) כִּי לַיהוָה מִגְּנֵנוּ וּלְקִדּוּשׁ
 יִשְׂרָאֵל מְלַכְנוּ: (כ) אִזּוּ דְבַר־תְּבַחְזוֹן
 קַח־סִידְךָ וּתְאֹמֶר שׁוֹיֵתִי עֵזֶר עַל־גְּבוּר
 הַרִימוֹתֵי בַחֹר מַעַם: (כא) מִצְּאֵתִי הָיִד
 עֲבָדֵי בְּשֵׁם קִדְשֵׁי מִשְׁחָתָיו: (כב) אֲשֶׁר־יִדִּי

szentek tanácsában, s félelmetes mind a körülötte le-
 wőknek. (9) Örökkévaló! seregek Istene! ki hasonló
 hozzád, mindenható Jah? s hűséged körülötted van.
 (10) Te uralkodol a tenger dagályosságán; ha hullámai
 zúgnak, te lecsendesited azokat. (11) Te hullaképen
 lesujtod a kevélységet, hatalmas karoddal szét-
 szórod ellenségeidet. (12) Tied az ég, tied a föld is; a
 földkeregséget s a mi betölti, te alapítottad. (13) Észa-
 kot és delet te teremtettél; Tábor és Chermón ujjong-
 nak nevednek. (14) Tied a kar a hatalommal, győzel-
 mes kezed, magasztos jobbod. (15) Igazság és ítélet
 trónod támasza, kegyelem és hűség arczod előtt áll-
 nak. (16) Boldog az a nép, mely a puzona szót meg-
 érti: örökkévaló! arczod világosságában jár az. (17) Ne-
 vedben örvendnek minden nap, s igazságodban fel-
 emelkednek. (18) Mert te vagy győzelmük dicsősége,
 s jövoltodban emelkedik hatalmunk. (19) Mert az örök-
 kévalóé a mi paizsunk, s Izráel szentjéé a mi kirá-
 lyunk. (20) Egykor szóltál egy látományban jámborod-
 hoz, mondván: A segítséget átruházom egy hősre, fel-
 magasztalok egy ifjut a nép közül. (21) Találtam Dá-
 vidot, én szolgálmat, szent olajommal felkentem őt.
 (22) Kezem fogja őt erősíteni, s karom bátoritja őt.
 (23) Ellenség le nem bírja, álnok el ne nyomja őt.

תִּכּוֹן עִמּוֹ אֶף־זְרוּעֵי תֹאמְצֵנוּ׃ (כג) לֹא־יִשְׂא
 אוֹיֵב כּוֹ וּבֶן־עוֹלָה לֹא יַעֲנֵנוּ׃ (כד) וְכַתּוֹתַי
 מִפְּנֵי צָרָיו וּמִשְׁנֵאָיו אֲנֹרָ׃ (כה) וְאִמּוֹנְתִי
 וְחֶסְדֵי עִמּוֹ וּבִשְׁמֵי תְרוֹם קִרְנֹ׃ (כו) וְשִׁמְתִי
 בַּיָּם יָדוֹ וּבִנְהַרּוֹת יְמִינוֹ׃ (כז) הוּא יִקְרָאֵנִי
 אָבִי אֶתְהָ אֵלַי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי׃ (כח) אֶף־
 אָנִי בְּכוֹר אֶתְנָהוּ עֲלוּיֹן לְמַלְכֵי־אֶרֶץ׃
 (כט) לְעוֹלָם אֲשַׁמֹּר־לוֹ חֶסְדֵי וּבְרִיתִי
 נֶאֱמַנְתָּ לוֹ׃ (ל) וְשִׁמְתִי לְעַד זִרְעוֹ וְכִסְאוֹ
 כִּימֵי שָׁמַיִם׃ (לא) אִם־יַעֲזֹבוּ בָנָיו תּוֹרַתִי
 וּבִמְשַׁפְּטֵי לֹא יִלְכוּן׃ (לב) אִם־חִקְתִּי יַחֲלִדוּ
 וּמִצּוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ׃ (לג) וּפְקַדְתִּי בְּשֶׁבֶט
 פְּשָׁעִים וּבִנְגָעִים עֹנֵם׃ (לד) וְחֶסְדֵי לֹא־
 אֶפִּיר מִעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנְתִי׃ (לה)
 לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתֵי לֹא־
 אֲשַׁנֶּה׃ (לו) אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדְשֵׁי אִם־
 דָּוִד אֲכַזֵּב׃ (לז) זִרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ
 כְּשֶׁשֶׁשׁ נְגָדֵי׃ (לח) כִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד
 כְּשֶׁחַק נֶאֱמַן סִלָּה׃ (לט) וְאַתָּה זִנְחַת
 וְתִמְאַסְהָתְעַבְרַתְעִם־מְשִׁיחָהּ׃ (מ) נֶאֱרַתָּה
 בְּרִית עֲבָדֶיךָ חֲלָדָת לְאֶרֶץ נִזְרוּ׃ (מא)

(24) Összezúzom elleneid előle, s gyűlölőit leverem.
 (25) Hűségem és kegyem legyen vele, nevem által
 emelkedjék hatalma. (26) A tengerre teszem kezét, fo-
 lyamokra jobbját. (27) Ő nevezzen engem! Atyám te!
 Istenem s üdvöm szerzője! (28) Én is elsősülötté te-
 szem, a legfelsőbbé a föld királyai közt. (29) Örökre
 megóvom neki kegyemet, s szövetségem hűséges hozzá.
 (30) S fentartom örökké magzatát, trónját mint az ég
 napjait. (31) Ha fiai elhagyják tanomat, s rendeleteim
 szerint nem járnak; (32) Ha törvényeimet megszegik,
 s parancsaimat nem tartják: (33) Akkor vesszővel
 torlom meg vétköket, s ütésekkel bűnöket. (34) De
 kegyemet meg nem vonom tőle, s nem hazudtolom
 meg hűségemet. (35) Nem szegem meg szövetségemet,
 s az ajkaimból kijöttet meg nem változtatom. (36) Egy-
 szer megesküdtem szentségemre: vajjon Dávidot ámi-
 tanám? (37) Magzata örökké lesz, s trónja a naphoz
 hasonló előttem. (38) Mint a hold örökké megmarad,
 a megbízható tanu az égboltozaton, Szeláh. (39) Azon-
 ban te elhagytad, megvetetted, versengtél felkenteddel.
 (40) Megszüntetted a szövetséget szolgáloddal, megaláz-
 tad a földig koronáját. (41) Letöröd mind a falait, vá-

פָּרַצַת כָּל־גְּדֵרֹתַיִו שִׁמַּת מִבְּצֻרֵי מַחֲתָה׃
 (מב) שָׁסְהוּ כָּל־עֵבְרֵי דָרְךָ הִיָּה חֶרְפָּה
 לְשַׁכְּנָיו׃ (מג) הָרִימוֹת יָמִין צֻרֵי הַשְּׂמַחַת
 כָּל־אֹיְבָיו׃ (מד) אֵף תָּשׁוּב צוּר חֶרְבּוֹ
 וְלֹא הִקְמַתוּ בַּמִּדְחָמָה׃ (מה) הַשְּׁבַת
 מִטְּהָרוּ וְכִסְאוֹ לְאָרֶץ מִנְרֹתָה׃ (מו)
 הַקְּצֹרֶת יָמֵי עֲלוֹמָיו הַעֲטִית עָלָיו בּוֹשָׁה
 סֵלָה׃ (מז) עַד־מָה יְהוָה תִּסְתַּר לְנֹצֵחַ
 תִּבְעַר כַּמּוֹ־אֵשׁ חֲמַתְךָ׃ (מח) זְכַר־אֲנִי מַה־
 חֵלֶד עַל־מָה שָׂוֵא בְּרֹאֵת כָּל־בְּנֵי־אָדָם׃
 (מט) מִי נָבַר יִחִיה וְלֹא יִרְאֶה־מוֹת יִמְלֹט
 נַפְשׁוֹ מִיַּד־שָׂאוֹל סֵלָה׃ (נ) אֵיךְ | חֲסִדֶיךָ
 הָרִאשִׁיִּים | אֲדַנִּי נִשְׁבַּעְתָּ לְדוֹד
 בְּאֲמוֹנֶתְךָ׃ (נא) זְכַר אֲדַנִּי חֶרְפַּת עַבְדֶיךָ
 שִׂאתִי בְּחֻקֵי כְּלִירֵבִים עַמִּים׃ (נב) אֲשֶׁר
 חֶרְפוּ אֹיְבֶיךָ | יְהוָה אֲשֶׁר חֶרְפוּ עַקְבוֹת
 מְשִׁיחֶךָ׃ (נג) בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן |
 וְאָמֵן׃

פתי"ה בס"פ

raid borzadályyá teszed. (42) Hogy megrabolja minden utonjáró, gyalázattá lett szomszédjai előtt. (43) Felemeled elleneinek jobbját, megörvendezteted ellenségeit mind. (44) Visszahajtód kardjának élét, nem engedted megállni a csatában. (45) Megszüntetted az ő fényét, s trónját a földre döntötted. (46) Megröviditetted ifjusága idejét, szégyenbe burkoltad őt, Szeláh. (47) Meddig, óh örökkévaló! elrejtőzöl örökké? égjen mint a tűz haragod? (48) Gondold meg, mi vagyok? mi földi pályám? mi hiábavalóságra teremtetted mind az ember fiait? (49) Mely ember él, s nem látja a halált? menti meg életét a sirtól, Szeláh? (50) Hol vannak előbbi kegyeid, Úram? melyeket Dávidnak esküdtél hűségedre? (51) Gondold meg, Úram! szolgálid gyalázatát, melyet keblemben hordok számos néptől? (52) Melylyel gyaláznak ellenségeid, örökkévaló! melylyel gyalázzák felkentéd lábnyomaid! (53) Dicsértessék az örökkévaló mindörökké. Ámen! Ámen!

ספר רביעי

צ

כז ידבר מנצחת אלהים ומקוצר ימי האדם.

(א) תפלה למשה איש-האלהים

אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדַר וּדְרָ:
 (ב) בְּטָרֵם הָרִים יִלְדוּ וּתְחַוֵּל אֶרֶץ
 וּתְבַל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל: (ג)
 תָּשָׁב אָנוּשׁ עַד-דָּבָא וּתְאָמַר שׁוּבוּ בְנֵי-
 אָדָם: (ד) כִּי אָקֶף שָׁנִים בְּעֵינַיִךְ כְּיוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה בְּדִילָהּ: (ה)
 זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחֶצִיר יַחֲלֶף:
 (ו) בְּבִקְרָה יִצְיִן וְהִקְרָה לְעָרֵב יִמּוּלֵל וּיִבֹשׁ:
 (ז) כִּי-כִלְיֵנוּ בְּאַפֶּךָ וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ:
 (ח) שֶׁתְּ עוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מְנוּ דְמֵאוּר
 פְּנִיךָ: (ט) כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתֶךָ
 כְּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶקֶה: (י) יְמֵי-שְׁנוֹתֵינוּ
 כָּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עֵמֶל וְאוֹן כִּי-גִזַּ
 חִישׁ וּנְעַפְרָה: (יא) מִי־יִדְעַ עוֹ אֶפְדֶּךָ

Negyedik könyv.

LXL.

90 zsoltár.

Isten örökkévalósága, s az ember mulandóságáról.

(1) Mózes. az isteni férfúnak. imája.

Uram! menhelyünk voltál minden időben. (2) Mielőtt a hegyek születtek, s nemzetett föld és világ, öröktől fogva örökre te voltál Isten! (3) Viszed az embert a megtörésig, s azután mondd: Térjetek vissza ember fiai! (4) Mert ezer esztendő szemeid előtt olyan, mint a tegnapi nap, mely elmúlt, s egy éjjeli őridő. (5) Árként elragadod őket: álomban lesznek, reggel mint fű úgy változik. (6) Reggel virágzik s változik, este fonyad és szárad. (7) Mert elmúlunk haragodban, s dühödben hirtelen elsodortatunk. (8) Bűneinket teszed magad elé, rejtelveinket arcod világossága elé. (9) Mert napjaink mind eltűnnek haragodban, töltjük éveinket mint egy sóhajtást. (10) Éveinknek napjai magukban hetven esztendő, s legfeljebb nyolczvan esztendő, s büszkeségök nyomor és bú; mert hirtelen lekaszálván, ellebbenünk! (11) Ki ismeri haragod

וּכְיִרְאֵתְךָ עֲבַרְתִּי: (ב) לַמְנוֹת יְמִינוּ בֶן
 הַדָּע וְנָבִיא לִבִּב חֲכָמָה: (ג) שׁוֹבָה
 יְהוָה עַד־מֵתֵי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: (ד)
 שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסֵדְךָ וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה
 בְּכַד־יְמִינוּ: (ה) שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ
 שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה: (ו) יִרְאֵה אֶל־עַבְדֶּיךָ
 פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: (ז) וַיְהִי אֲנִי
 אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה:

צא

בו ידובר מהצלחת הנוטח באלהים.

(א) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיזָן בְּצֵל שִׁדִּי
 יִתְלוֹנֵן: (ב) אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי
 אֱלֹהֵי אֲבֹתַי־כֹּון: (ג) כִּי הוּא יִצִּילֶךָ מִפֶּתַח
 יִקְוֶה מִדְּבַר הַחוֹת: (ד) בְּאֲבָרְתוֹ אִיסֵּךְ
 לֶךְ וְתַחַת־כַּנְפָיו תִּחְסֶה צִנְה וְסִתְרָה
 אֲמַתּוֹ: (ה) לֹא תִירָא מִפֶּתַח לַיְלָה מִחַץ
 יַעֲוֶף יוֹמָם: (ו) מִדְּבַר בְּאִפְדֵי יְהִלֶךְ מִקְטָב
 יִשׁוּד צַהָרִים: (ז) יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבִבָה
 מִימִינֶךָ אֶלְךָ לֹא יִגֶּשׁ: (ח) רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיֹשׁ וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: (ט) כִּי־

hatalmát, hogy tiszteljen téged rettentőségedhez képest? (12) Napjainkat számlálni úgy taníts meg, hogy böles szívet hordozzunk magunkkal. (13) Térj vissza, örökkévaló! meddig? s változtasd szándéodat szolgálid iránt. (14) Tarts jól minket reggel kegyeddel, s ujjongni, örülni fogunk minden napjainkon (15) Örvendeztess minket, a meddig kinoztál, az évek szerint, melyeken szerencsétlenséget láttunk. (16) Hadd lássék meg szolgálidon a te műved, s fenséged gyermekeiken. (17) Legyen az örökkévaló Istenünk nyájassága mivélünk, s kezeink munkája sikerül nekünk: kezeink munkája általa sikerül.

LXLI.

91 zsoltár.

Ki Istenben bizik, nem csalatkozik.

(1) Aki a legfelsőbb rejtekében ül, a mindenható árnyában nyugszik. (2) Mondom az örökkévalónak: ótalmam és váram! Istenem, kiben bizom! (3) Ő megment téged a kifeszített törből, vészes döghaláltól. (4) Szárnyával betakar téged, s szárnya alatt ótalmat találsz, vért és körpaizs hűsége. (5) Ne félj éjjeli ijedségtől, a nappal repülő nyiltól; (6) A dögvésztől, mely homályban lappang, a járványtól, mely fényes nappal pusztit. (7) Ezren hullanak oldalad mellől, s tizezren jobbod felől; hozzád nem közeleg. (8) Csak nézni fogod szemeiddel, s a gonoszok lakoltatását látod. (9) Mert te, örökkévaló! ótalmam vagy, a legfelsőbbbe

אֶתְּהָ יְהוָה מַחְסֵי עֲלוֹזָה שְׁמֵת מְעוֹנָה׃
 (א) לְאִתְּאֵנָה אֲדִיק רָעָה וְנִגַע לֹא־יִקְרַב
 בְּאִהְרָה׃ (א) כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לִּי
 לְשֹׁמְרִי בְּכָל־דְּרָכָי׃ (ב) עַד־כַּפּוּס
 יִשְׁאַנְךָ פִּזְתְּנוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ׃ (ג) עַל־
 שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנְיִן׃
 (ד) כִּי בִי חָשַׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי־
 יֵדַע שְׁמִי׃ (ה) יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי
 בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ׃ (ו) אֲרַךְ יָמִים
 אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי׃

צב

התבוננות בדרשו אל הוספתם. הלאה הרשעים ומושיע מכבודו.

(א) מזמור שיר ליום השבת׃

(ב) טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלוֹזָה׃ (ג) דְּהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ
 בַלִּילוֹת׃ (ד) עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־נָבֶל עַל־י
 הַגִּיזִן בְּכִנּוֹר׃ (ה) כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה
 בַּפַּעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ (ו) מִה־נִּדְלוּ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עִמָּקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ׃
 (ז) אִישׁ־בְּעַד לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא־יִבִין
 אֶת־זֹאת׃ (ח) בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים אֲכָמוֹ עֹשֵׁב

helyezted bizalmadat. (10) Nem érhet téged veszedelem, sem nyüg nem közeledhetik sátorodhoz. (11) Mert angyalait rendeli melléd, hogy megőrizzenek téged minden útadon. (12) Kezeken hordanak téged, hogy ne ütközzék köbe lábad. (13) Párduczra, viperára fogsz lépni, fiatal oroszlánra és sárkányra taposni. (14) Mivel engemet kedvel, megmentem őt, felmagasztalom, mert nevémet ismeri. (15) Híjon engem s én meghallgatom: vele leszek a szorultságban, megmentem s becsületben részesítem. (16) Hosszú élettel megajándékozom, s megmutatom neki üdvömet.

LXVI.

92. zsoltár.

Elmélkedés Isten rejtelmes útjairól, ki a gonoszokat elvesztí, s a jókat megjutalmazza.

(1) Énekes zsoltár szombatnapra.

(2) Szép az örökkévalónak hálát adni, s zengni nevednek, Fenséges! (3) Reggel hirdetni kegyedet, s éjjel hűségedet. (4) Tízűru zeneszeren és lanton, elmélkedésre hárfa mellett. (5) Mert megvidítottál engem, örökkévaló, cselekedetteddel, kezeid művén ujjongok. (6) Mily nagyok műveid, örökkévaló! mily igen mélységesek gondolataid! (7) Bárgyu ember nem érti, s az oktalan azt meg nem figyeli. (8) Ha a gonoszok

וַיִּצְיָאוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲנֹן לְהַשְׁמַדֵם עַד־עַד׃
 (ט) וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלַם יְהוָה׃ (י) כִּי הִנֵּה
 אֵיבִיבִי | יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבִיבִי יֵאבְדוּ
 וְתִפְרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲנֹן׃ (יא) וְתָרַם פְּרָאִים
 קִרְנֵי בָלְתֵי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ (יב) וְתִבֶט עֵינַי
 בְּשׂוּרֵי בִקְמִים עָלַי מֵרָעִים תִּשְׁמַעֲנָה
 אֲזִנִּי׃ (יג) צְדִיק כַּתְּמָר יִפְרַח כְּאֲרוֹן
 בְּקִבְנוֹן יִשְׁגָּה׃ (יד) שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
 בְּהַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ׃ (טו) עוֹד יִנוּכּוֹן
 בְּשׂוֹבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ׃ (טז) לְהַגִּיד
 כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עֲלְתָה בּוֹ׃

צג

Einzelne lateinische Übersetzungen der Psalmen.

(א) יְהוָה מֶלֶךְ נֹאֲוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה
 עַז הַתְּאֵזֵר אֶרֶץ־תְּכוּן תִּבְלַל בְּדֹת־מָוֶט׃
 (ב) נִכּוֹן כַּסְאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה׃ (ג)
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם׃ (ד) מִקְלוֹת מַיִם
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בַּמָּרוֹם
 יְהוָה׃ (ה) עַד־תִּיךְ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ
 נֹאֲוֶה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יְמִים׃

פת"ה בס"פ *עולתה ק' *כלו קמ"ז *בק"ם נאמנו *הקוף הנשח

virágoznak mint a fű, s virulnak mind a gonosztevők: hogy elpusztítsad őket örökidőre. (9) Mert ime a te ellenségeid, örökkévaló! (10) Mert ime ellenségeid odavesznek, szétbomlanak mind a gonosztevők. (11) Felemeled rémként szarvamat, vénségem az olajtól fénylik. (12) S szemem elégtételt lát ellenségeimen, az ellenem tamadó gonosztevőkről füleim örömhirt hallanak. (13) A jámbor virul, mint a pálma, mint a Libanon czedrusa, úgy nő meg. (14) A mik az örökkévaló házában ültettek, virulnak Istenünk pítvaraiban. (15) Még aggkorukban virulnak, nedvdúsak és zöldek maradnak. (16) Mi azt jelenti: hogy igazságos az örökkévaló, teremtem ő, s nincs gáncs benne.

LXLIII.

93. zsoltár.

Isten dicsősége és hatalma.

(1) Isten uralkodik, fenséget ölt; az örökkévaló mindenhatóságot ölt, magára övedzi; a földkerekség is szilárdan áll, nem inog. (2) Szilárdan áll a te trónod ősidőktől fogva, te magad öröktől fogva. (3) Folyamok emelik, örökkévaló! folyamok emelik szavukat; folyamok emelik habjaikat. (4) Hatalmas vizek zúgásinál hatalmasabbak a tenger hullámai: hatalmasabb az örökkévaló a magasságban! (5) Bizonyosságaid felette hűségesek, házatad szentség disziti, örökkévaló! örök időkre.

צד

תפלה לאל לקחת משפט מן החומסים והעושקים.

(א) אֵל־נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת
הוֹפִיעַ: (ב) הַנֶּשֶׁא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשָּׁב
נִמּוּל עַל־נַאִים: (ג) עַד־מְתֵי רָשָׁעִים
יְחוּהַ עַד־מְתֵי רָשָׁעִים יַעֲלוּ: (ד) יִבְעוּ
יִדְבְּרוּ עֵתְךָ וְתֹאמְרוּ כֹל־פַּעְלֵי אֲזָן: (ה)
עִמָּךְ יְהוָה יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּ יַעֲנוּ: (ו) אֶל־מִנְהַ
וְגַר יִהְרְגוּ וְיִתּוּמִים יִרְצְחוּ: (ז) וַיֹּאמְרוּ
לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ח)
בֵּינוּ בְּעָרִים בְּעַם וְכַסִּילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ:
(ט) הַנֶּשֶׁע אֲזָן הֵלֵא יִשְׁמַע אִם־יִצַר עֵינָי
הֵלֵא יִבִּיט: (י) הַיִּסָּר גִּוִּים הֵלֵא יִזְכִּיחַ
הַמִּלְמַד אֶדָם הָעֵרַת: (יא) יְהוָה יִדַע
מִחֲשָׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּה הַבֵּל: (יב) אֲשֶׁר־י
הַזָּכָר אֲשֶׁר־תִּיַסְרֵנוּ יְיָ וּמִתּוֹרַתְךָ
תִּלְמַדְנוּ: (יג) לְהִשְׁקִיט לֹו מִיַּמִּי רַע עַד
יִכְרֶה לְרָשָׁע שַׁחַת: (יד) כִּי לֹא־יִשַׁשׁ
יְהוָה עֲמוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: (טו) כִּי־עַד־
צִדֵּק יִשׁוּב מִשֹּׁפֵט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:
(טז) מִיִּיקוּם לִי עִם־מְרַעִים מִיִּיתִי־צָב לִי

LXLIV.

94. zsoltár.

Ima az elnyomók és zsarnokok ellen.

(1) Boszú Istene! örökkévaló! boszú Istene, jelenj meg! (2) Emelkedjél, föld bírása! fizess meg érdem szerint a kevélyeknek. (3) Meddig fognak a gonoszok, örökkévaló! meddig fognak a gonoszok diadalmaskodni? (4) Bugyogtatnak, szólnak erőszakot, kérkednek a gonosztevők mind. (5) Népedet, örökkévaló, összetörik s birtokodat elnyomják. (6) Özvegyet s idegent megolnak, s árvákat gyilkolnak. (7) Mondván: Nem látja Jah! nem figyel reá Jákob Istene. (8) Figyeljete ti bárgyuk a nép közt, s ti oktalanok, mikor értitek meg? (9) Aki a fület beültette, nem hall-e? vajjon a szem szerzője nem lát-e? (10) Ki nemzeteket megfenyít, nem fedd-e? ki az embert ismeretre megtanítja? (11) Az örökkévaló ismeri az ember gondolatait, hogy azok hiabavalók. (12) Boldog azon férfiú, kit Jah fenyít s törvényeiből tanítod, (13) Hogy nyugodt legyen a vész napjain, míg a gonosznak megásatik a verem. (14) Mert az örökkévaló nem hagyja el népét, s birtokát nem bocsátja. (15) Mert az igazsághoz visszatér a jog, azt követik mind az egyenesszívűek. (16) Ki támad értem a gonoszok ellen? ki áll mellém a go-

עִם־פְּעָלִי אָנֹכִי: (י) לֹלֵא יְהוָה עֲזָרְתָה
 לִי כִמְעַט | שְׁכַנָּה דוֹמָה נִפְשִׁי: (י"א) אִם־
 אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִדֶךָ יְהוָה יִסְעֶדְנִי:
 (י"ב) כָּרַב שָׂרְעָפִי בְּקִרְבֵי תַנְחוּמֶיךָ יִשְׁעִשְׂעוּ
 נִפְשִׁי: (י"ג) הִיחַבְרֶךָ כִּסֵּא הַיּוֹת יִצָּר עֲמַל
 עֲלֵי־חֶק: (י"ד) יִגְדֹהוּ עַל־נֶפֶשׁ צְדִיק וְדָם
 נָקִי יִרְשִׁיעוּ: (י"ה) וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב
 וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: (י"ו) וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם |
 אֶת־אֹנֶם וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

צה

בו יעורר לב העם לתת תודה לאל ולשמוע אליו.

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוּר
 יִשְׁעֵנוּ: (א) נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת
 נְרִיעָה לּוֹ: (ב) כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמִלְךָ
 גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: (ג) אֲשֶׁר בִּידוֹ
 מִחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֵפוֹת הַרִים לּוֹ: (ד)
 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיַּבְשֵׁת יָדָיו
 יִצְרוּ: (ה) בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וּנְכַרְעָה נִבְרָכָה
 לְפָנֵי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ: (ו) כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
 וְאַנְחֵנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־

nosztevők ellen? (17) Ha az örökkévaló nem lett volna segítségemre, majd a csendesség honában nyugodnék lelkem. (18) Ha olykor gondoltam: meginog lábom, akkor kegyelmed, örökkévaló, támogat engem. (19) Ha búskomorság szaporodik bennem, vigasztalásaid gyönyörködtetik lelkemet. (20) Vajjon hozzád esatlakozik-e a vész trónja, mely nyomort szerez törvény fölé helyezkedve? (21) Összecsődülnek az igaz élete ellen, s ártatlan vért elmarasztalnak. (22) De az örökkévaló volt az én menhelyem, s Istenem ótalmazó szirtem. (23) S ellenök fordította álnokságukat, s gonoszságuk által irtja ki őket: kiirtja őket az örökkévaló Istenünk!

LXLV.

95. zsoltár.

Buzdítás Isten magasztalására s iránta való engedelmességre.

(1) Jertek, ujjongjunk az örökkévalónak! rivalgjunk üdvünk szerzője előtt. (2) Járuljunk eleje hálaival, zengő énekekkel rivalgjunk előtte. (2) Mert nagy Isten az örökkévaló, s nagy király mind az Istenek fölött. (4) Kinek kezében vannak a föld mélységei, s a hegyek csúcsai önála. (5) Kié a tenger, mert ő alkotta; a szárazföldet szinte kezei szerezték. (6) Jöjjetek! boruljunk le s hajtsunk térdet! térdepeljünk az örökkévaló, a mi alkotónk előtt! (7) Mert ő Istenünk, s mi legelőjének népe és kezének juhái e napon, ha

בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ: (ח) אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם
 כַּמְרִיבָה כַּיּוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר: (ט) אֲשֶׁר
 נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנוּנֵי גַם־רָאוּ פַעְלֵי:
 (י) אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶה בְּדוֹר וְאָמַר עִם
 תַעֲיֵ לִבְבֵּהֶם וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דְרָכֵי: (יא)
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאֹז אֶל־
 מְנוּחָתִי:

צו

בו יעורר העם לתהלות אלהים.

(א) שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה
 כָּל־הָאָרֶץ: (ב) שִׁירוּ לַיהוָה בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ
 בַּשָּׁרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: (ג) סִפְרוּ בְּגוֹיִם
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: (ד) כִּי־
 גָּדוֹל יְהוָה וּמִהַקֵּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל־
 כָּל־אֱלֹהִים: (ה) כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִידִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: (ו) הוֹדִי־וְהִדְר
 לְפָנָיו עֵז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: (ז) הָבוּ
 לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 וְעֵז: (ח) הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־
 מִנְחָה וּבְאוּ לְחֻצְרוֹתָיו: (ט) הַשְׁתַּחֲוּוּ
 לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־

szavára hallgattok. (8) Ne keményítsétek meg szíveteket, mint Meribáhnál, mint Masszáh napján a pusztában. (9) Mídon őseitek megkisértettek engem, próbára tettek, holott cselekedetemet látták. (10) Negyven évig megvetettem e nemzedéket s mondám: Tévelygő szívű nép az! nem ismerik ök útjaimat. (11) Holott megfogadtam haragomkan: Nem mennek ök be nyugvóhelyemre.

LXLVI.

96. zsoltár.

Buzdítás Isten dicsőítésére.

Énekeljétek az örökkévalónak új éneket! Énekeljen az örökkévalónak az egész föld! (2) Énekeljétek az örökkévalónak! dicsérjétek nevét! hirdessétek napról napra segítségét. (3) Beszéljétek el a pogányok közt dicsőségét, mind a népek közt csodatételeit. (4) Mert nagy az örökkévaló s felette magasztalt, rettetes ő mind az istenek fölött. (5) Mert a népek minden istenei bálványok, míg az örökkévaló az eget alkotta. (6) Hódolat és fenség vannak színe előtt, diadal és méltóság szenthelyében. (7) Adjatok az örökkévalónak, népek családjai; adjatok az örökkévalónak dicsőséget és diadalt. (8) Adjatok az örökkévalónak neve dicsőségét; vigyetek ajándékot s lépjétek pitvaraiba. (9) Boruljatok le az örökkévaló előtt szent dics-

הָאָרֶץ: (א) אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֶרֶץ
 תִּכּוֹן תִּבְלַל בְּרִי-תְמוֹט יָדוֹן עַמִּים
 בְּמִישְׁרִים: (ב) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ: (ג) יַעֲלוּ שְׂדֵי
 וּכְלֵי-אֲשֶׁר-בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כָּל-עֲצֵי-עַר: (ד)
 לִפְנֵי יְהוָה | כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹט
 הָאָרֶץ יִשְׁפֹט-תִּבְלַל בְּצַדֵּק וְעַמִּים
 בְּאִמּוֹנָתוֹ:

צו

גדולת אלהים ורוממותו וכשר בושת עובדו אליהם.

(א) יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ וְיִשְׁמְחוּ
 אַיִם רַבִּים: (ב) עֲנֵן וְעַד־פֶּלַס סְבִיבֵי צַדֵּק
 וּמִשְׁפַּט מִכּוֹן כִּסְאוֹ: (ג) אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךְ
 וְתִלְהַט סְבִיב צִרְיֹו: (ד) הָאֵירוּ בְּרִקְוֹ
 תִּבְלַל רֵאתָה וְתִחַל הָאָרֶץ: (ה) הָרִים
 כְּדוֹנְג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 כָּל-הָאָרֶץ: (ו) הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדֵּקוֹ וְרֵאוּ
 כָּל-הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: (ז) יִבְשׁוּ כָּל-עַבְדֵי
 פֶּסֶל הַמֵּתֵהֱלָלִים בְּאֵדִיקִים הַשִּׁתְּחוּ
 לוֹ כָּל-אֱלֹהִים: (ח) שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן
 וְתִגְלָנָה בְּנֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ

ben, reszkessen tőle az egész föld. (10) Mondjátok a népek közt: Az örökkévaló uralkodik; szilárdan áll a földkerekség, nem inog meg: megítéli a népeket igazsággal. (11) Örüljön az ég s örvendjen a föld! zúgjon a tenger s ami betölti. (12) Vigadjon a virány s minden, mi rajta van ekkoron ujjongnak az erdő minden fái (13) az örökkévaló előtt, mert eljő! mert eljő, hogy a földet megítélje. Igazsággal itéli meg a földkerekséget s a népeket hűsége szerint.

CVII.

97. zsoltár.

Isten nagysága s a bálványimádók megszégyenülése.

(1) Az örökkévaló uralkodik, örvend a föld, örülnek a nagy szigetek. (2) Felhő s homály van körülötte; igazság és jog trónjának támasza. (3) Tűz jár előtte s felgyújtja körülötte ellenségeit. (4) Villámai megvilágítják a földkerekséget; látja s megrendül a föld. (5) Hegyek viaszként olvadnak az örökkévaló színe előtt, az egész föld urának színe előtt. (6) Az egek hirdetik igazságát, s látják mind a népek dicsőségét. (7) Megszégyenülnek a faragott kép szolgálói, kik dicsekednek bálványaikkal: előtte leborulnak mind az istenek. (8) Zión hallja s megörül, örvendenek Júda leányai ítéleteiden, örökkévaló. (9) Mert te, örökkévaló, fenséges vagy az egész föld fölött, fellette felmagasztal-

יְהוָה׃ (ט) כִּי־אֲתָהּ | יְהוָה עֲדִיּוֹן עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ מֵאֵד נֶעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
 (י) אֲהַבִּי יְהוָה שְׁנֹאֲרַע שְׁמֵר נַפְשׁוֹת
 חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצְיָלֵם׃ (יא) אֹרֶז זֶרַע
 לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי־לֵב שְׁמַחָה׃ (יב) שְׁמַחוּ
 צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ׃

צח

שיר תחלה לאלהים.

(א) מִזְמוֹר

שִׁירוֹ לַיהוָה | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לָּנוּ יְמֵינוּ וְזִרְעֵךָ קִדְשׁוֹ׃ (ב)
 הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גְּדָה
 צַדִּיקְתּוֹ׃ (ג) זָכַר חֲסִדוֹ | וְאַמּוֹנָתוֹ לְבַיִת
 יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּדְ־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יִשׁוּעָת
 אֱלֹהֵינוּ׃ (ד) הֲרִיעוּ לַיהוָה כִּדְ־הָאָרֶץ
 פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ׃ (ה) זַמְרוּ לַיהוָה
 בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וּקוֹל זְמֶרָה׃ (ו) בְּחֲצֻצְרוֹת
 וּקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃
 (ז) יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּא תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ׃
 (ח) נְהַרְוֹת יִמְחֹאֲכֶךָ יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ׃

tattal mind az istenek fölött. (10) Isten kedvelői! gyűlöljétek a rosszat; megóvja igazainak lelkét, megmenti őket a gonoszok kezéből. (11) Világosság derül fel a jámbornak, s az egyenesszívűeknek öröm. (12) Örüljétek, jámborok! az örökkévalónak, s adjatok hálát szent emlékének!

XCVIII.

98. zsoltár.

Dicsőítő ének Istennek.

(1) Zsoltár.

Énekeljétek az örökkévalónak új éneket, mert esodákat tett: Győzelmet vivott ki neki jobbjá s szent karja. (2) Tudatta az örökkévaló segítségét, a nemzettek szeme előtt nyilvánította igazságát. (3) Megemlékezett kegyéről és hűségéről Izráel háza iránt, látták a föld minden szélei Istenünk segítségét. (4) Rivalgjon az örökkévalónak az egész föld: örvendjétek! ujjongjatok! és zengjétek! (5) Zengjétek az örökkévalónak hárfával, hárfával s zengő szóval. (6) Trombitákkal s kürt szavával rivalgjatok a király, az örökkévaló előtt. (7) Zúgjon a tenger s ami betölti, a földkerekség s annak lakói. (8) Folyamok zúgnak tapsot, a he-

(ט) לַפְּנֵי־יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט־תִּבְלַב בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

צט

בו יעורר להכיר רוממות ה' שופט צדק, הנזקם על עלילות הנביאים
 חביביו.

(א) יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשְׁבֵי
 כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: (ב) יְהוָה בְּצִיּוֹן
 גָּדוֹל וָרֵם הוּא עַד־כָּל־הָעַמִּים: (ג) יוֹדוּ
 שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: (ד) וְעַז
 מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתְּהָ כּוֹנֵנַת מִישָׁרִים
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתִי:
 (ה) רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי קְהָלָם
 רִגְזוּ קָדוֹשׁ הוּא: (ו) מִשְׁרָה וְאַהֲרֹן
 בְּכִהְנִיּוֹ וְשְׁמוּאֵל בְּקָרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים
 אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: (ז) בְּעַמּוּד עֲנַן יִדְבַר
 אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נִתְּנָה לָמוֹ:
 (ח) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל גִּשְׁא
 הַיִּיתָ לָהֶם וְנִקְּם עַד־עֲלִידוֹתָם: (ט) רוּמְמוֹ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי קְהָל קָדְשׁוֹ כִּי־
 קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

gyek egyetemben ujjongnak (9) az örökkévaló előtt; mert eljő a földet megítélni. Megítéli a földkerekséget igazsággal és a népeket méltányosság szerint.

XCIX.

99. zsoltár.

Buzdítás Isten fenségének elismerésére. Isten igazságos bíró, ki még kegyeltjeinek hibáit is szigorúan megbünteti.

(1) Az örökkévaló uralkodik: népek reszketnek; Kerúbokon ül: a föld inog. (2) Az örökkévaló nagy Ziónban, s magasztalt ő mind a népek fölött. (3) Hódolnak nevednek: nagy, félelmes és szent az. (4) A jogot szerető király hatalmát te szilárdítottad meg méltányossággal; jogot és igazságot te szereztél Jákobban. (5) Magasztaljátok az örökkévaló Istenünket, s boruljatok lábai zsámolyához: szent ő! (6) Mózes és Áron papjai közt, és Sámuel neve imádói közt: imádkoztak az örökkévalóhoz s ő meghallgatta őket. (7) Felhőoszlopból szólott hozzájuk; megőrizték bizonyosságait s törvényt adott nekik. (8) Örökkévaló, mi Istenünk! te meghallgattad őket; megbocsátó Istenök voltál nekik, s bűneiknek megtorlója. (9) Magasztaljátok az örökkévaló Istenünket! s boruljatok le szent hegyénél: mert szent az örökkévaló Istenünk!

ק

(א) מִזְמוֹר לְתוֹדָה

הֲרִיעוּ לַיהוָה כְּדֵּהֲאָרִץ: (ב)
 אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה:
 דַּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ
 וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ: (ג)
 שְׁעָרָיו | בְּתוֹדָה חֲצִרְתָּיו בְּתִהְלֶה הוֹדוּ
 לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: (ד)
 חֲסִדוֹ וְעֲדִידוֹ וְדָר אֱמוּנָתוֹ:

קא

בו ידבר המלך ממדותיו הטובות והישרות.

(א) קְדוֹד מְזֹמֹר

חֲסִדֵּי־וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לְךָ יְהוָה
 אֲזַמְּרָה: (ב)
 תִּבּוֹא אֵלַי אֶת־הֶלֶךְ בְּתָם־לִבִּי בְּקֶרֶב
 בֵּיתִי: (ג)
 בְּלִיעַל עֲשָׂה־סָטִים שִׁנְאַתִּי לֹא יִדְבַק
 בִּי: (ד)
 אֲדַע: (ה)
 אֲצַמִּית גְּבוּה־עֵינַיִם וְרָחַב לִבִּי אֶתוֹ לֹא

* ולו קרי * פתח באתנה ובקצת ספרים בקמ"ן * יתיר ו'

C.

*100. zsoltár.***Énekeltetett a hálaáldozat bemutatásakor.**

(1) Zsoltár a hálaáldozatnál.

Rivalgjon az örökkévaló előtt az egész föld!

(2) Szolgáljátok az örökkévalót örömmel, járuljatok színe elé ujjongással. (3) Ismerjétek el, hogy az örökkévaló ő az Isten; ő teremtett minket s övéi vagyunk, népe s legelőjének juhai. (4) Lépjétek kapuiba hálával, pitvaraiba dicsőítéssel: hódoljatok neki, dicsérjétek nevét. (5) Mert jóságos az örökkévaló, örököntartó kegyelme s az idők végéig az ő hűsége.

CI.

*101. zsoltár.***A király jeles tulajdonságai és szándékairól.**

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Kegyed és jogod énekelek, neked, örökkévaló! zengek. (2) Elmélkedem a tökéletesség útjáról: mikor jössz hozzám? Járok szívem ártatlanságában házam belsejében. (3) Nem tűrök szemeim előtt alávaló dolgot, hűtlenséget elkövetni gyűlölök, nem ragad rám. (4) Álnok szív távozzék tőlem, rosszat nem kedvelek. (5) Ki felebarátját titokban megszólja, azt megsemmisitem; a kevélyszeműt és büszkeszívűt el nem vise-

אוֹכֵל׃ (ו) עֵינַי | בְּנֹאֲמֵי־אָרֶץ לְשֶׁבֶת
 עַמִּי הַלֵּךְ בְּדַרְךְ תָּמִים הוּא יִשְׂרָתֵנִי׃
 (ז) לֹא־יֵשֵׁב | בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רַמְיָה
 דְּבַר שְׁקָרִים לֹא־יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי׃ (ח)
 לְבָקָרִים אֲצַמִּית כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ
 דְּהִכְרִית מַעִיר־יְהוָה כִּדְפַעְלֵי אוֹן׃

קב

תפלה דאל לחלצו מעני ולרחם ציון ולבנותה.

(א) תַּפְלָה לְעַנִּי כִי־עֲמַף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ׃
 (ב) יְהוָה שָׁמְעָה תַּפְלָתִי וְשׁוֹעַתִּי
 אֵלֶיךָ תָּבוֹא׃ (ג) אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִמֶּנִּי
 בַּיּוֹם צָר לִי הִטָּה־אֵלַי אֲזַנְךָ בַּיּוֹם אֶקְרָא
 מִהַר עֲנֵנִי׃ (ד) כִּי־כָלוּ בְעֵשֶׂן יַמִּי וְעֲצָמוֹתַי
 כַּמּוֹקֵד נִחְרוּ׃ (ה) הוֹכֵה כְּעֵשֶׂב וַיִּבֶשׁ
 לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמֶי׃ (ו) מִקּוֹד
 אֲנַחְתִּי דְבַקָּה עֲצָמֵי לְבָשָׂרִי׃ (ז) דַּמִּיתִי
 לְקֶאֱת מִדְּבַר הָיִיתִי כְכּוֹס חֲרָבוֹת׃
 (ח) שָׁקַדְתִּי וְאֵהִיָּה כְּצַפּוֹר בּוֹרֵד עַל־נֶגַע׃
 (ט) כְּדֵ־הַיּוֹם חָרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹדְלוּ בִּי
 נִשְׁבְּעוּ׃ (י) כִּי־אֶפֶר כֶּלֶחֶם אֲכַלְתִּי וְשָׁקוֹי
 בְּבִכֵּי מְסַכְתִּי׃ (יא) מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפְּךָ

*דגש אחר שורק גדול ע"ד הארמית

lem. (6) Szemeim az ország becsületeseire szegezvék, hogy mellettem lakjanak; ki a tökéletesség útján jár, az szolgáljon engem. (7) Házamban ne lakjék, ki csalárdságot űz; ki hazugságokat beszél, nem áll meg szemeim előtt. (8) Reggelenként pusztítom az ország mindennemű gonoszait, hogy kiirtsam az örökkévaló városából a gonosztevéket mind.

CII.

102 zsoltár.

Ima Istenhez, hogy mentse meg nyomorúságából, hogy könyörüljön meg Ziónon s építse fel ismét.

(1) Egy szenvedőnek imája, ki tépelődik s az örökkévaló előtt önti ki panaszát.

(2) Örökkévaló! hallgasd meg imámat, s fohászom jöjjön te eléd. (3) Ne rejtse el arcodat tőlem, szorultságom napján hajtsd felém füledet; a mely napon kiáltok, hallgass meg engem hamar. (4) Mert füstben kallódnak el napjaim, s csontjaim égetnek mint az üszök. (5) Fűként leverve elszárad szívem, hogy megfelejtkezem eledelem élvezetéről. (6) Nyögésem szavától tapad csontom húsomhoz. (7) Hasonlítom a pusztá gödényéhez, lettem mint a romokban lakó suholy. (8) Virrasztok s lettem mint a madár, mely a tetőn magányosan ül. (9) Naponta gyaláznak engem ellenségeim, gunyolóim reám esküdnek. (10) Mert hamut eszem kenyér gyanánt, s italomat könnyemmel vegyitem. (11) Felindulásod és haragod miatt, mert felemeltél s

כִּי נִשְׂאתָנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: (יב) יְמֵי כֶצֶל
 נִמְוִי וְאֲנִי כַעֲשָׂב אִיבֶשׁ: (יג) וְאַתָּה יְהוָה
 לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזָכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: (יד) אַתָּה
 תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי־בָא
 מוֹעֵד: (טו) כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ
 וְאֶת־עֲפָרָהּ יִחְנְנוּ: (טז) וַיִּירָאוּ גֵוִים אֶת־
 שֵׁם־יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־
 כְּבוֹדֶךָ: (יז) כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה
 בְּכְבוֹדוֹ: (יח) פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר
 וְלֹא בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם: (יט) תִּכְתֹּב זֹאת
 לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלַל־יְיָ:
 (כ) כִּי־הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה
 מִשָּׁמַיִם | אֶל־אֶרֶץ הַבַּיִט: (כא) לִשְׁמַע
 אֲנִי־קַת אֲסִיר לְפִתְחָהּ בְּנֵי תַמּוּתָהּ: (כב)
 לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְתִהְלָלְתוּ
 בִירוּשָׁלַיִם: (כג) בְּהַקְבִּיץ עַמִּים יַחְדוֹ
 וּמִמְדָּכּוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה: (כד) עֲנֵה
 בְּדַרְךָ כַחוֹ קֶצֶר יָמָי: (כה) אֹמֵר אֵלַי אֲדֹ־
 תִעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמָי בְּדֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ:
 (כו) לְפָנַיִם הָאָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
 שָׁמַיִם: (כז) הִמָּה | יֵאבְדוּ וְאַתָּה תִעֲמַד

elvetetttel engemet. (12) Napjaim árnyékként hanyatlalnak, s elszáradok, mint a fű. (13) Te pedig örökkévaló, örökké megmaradsz, s emléked minden időközön. (14) Te fel fogsz kelni, megkönyörülsz Ziónon, mert lesz idő, hogy kegyet tanusítsz iránta, ha eljött a kitüzött idő. (15) Mert szolgálid szeretik köveit, s pora iránt kegyelettel viseltetnek. (16) Akkor tisztelni fogják a pogányok az örökkévaló nevét, s a föld minden királya dicsőségedet. (17) Mert felépíti az örökkévaló Ziónt, megjelenik dicsőségében. (18) Fordul az elhagyatott imájához, s nem veti meg imájukat. (19) Feljegyeztetik ez az utókornak, s leendő nép magasztalja Jaht. (20) Mert szent magasságából tekint le, az örökkévaló az égből a földre néz. (21) Hogy meghallgassa a kötözöttek nyögését, hogy megoldozza a halálra ítélteteket. (22) Elbeszéli Ziónban Isten nevét, s dicsőségét Jeruzsálemben. (23) Népek gyűlnek egybe, s birodalmak, hogy az örökkévalót szolgálják. (24) Megkinozta az úton erőmet, megrövidítette napjaimat. (25) Mondom: Istenem, ne vigy el napjaim felében: örök időközön tartanak a te éveid. (26) Hajdan alapítottad a földet, s kezeid műve az egek. (27) Azok elvesznek, de te megmaradsz, s mindnyájan avulnak

וְכֹלֶם כִּכְנֹד יִבְלוּ בְּדָבוּשׁ תַּהְלִיפִם
 וַיִּחַלְפוּ: (כח) וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
 יִתְמוּ: (כט) בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכְּנוּ וְזָרְעֵם
 לְפָנֶיךָ יִכּוֹז:

קכ

בו יתן שבה ותודה לאביו בשמים שופט צדק ורב חסד.

(א) לְדָוִד

בָּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכֹל־קִרְבֵי
 אֶת־שֵׁם קְדֹשׁוֹ: (ב) בָּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
 וְאֵדוֹת שִׁבְחֵי כָל־גְּמוּלָיו: (ג) הַסֵּלַח דְּכַד־
 עוֹנְכֵי הָרַפָּא לְכֹל־תַּחֲלוּאֵיכִי (ד) הַגּוֹאֵל
 מִשַּׁחַת חַיֵּיכִי הַמַּעֲטִירֵכִי חֶסֶד וּרְחָמִים:
 (ה) הַמִּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ תַתְּחִלֵּשׁ כְּנֶשֶׁר
 נְעוּרֵיכִי: (ו) עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים
 דְּכַד־עֲשׂוּקִים: (ז) יוֹדִיעַ דְּרָכֵי לְמֹשֶׁה
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: (ח) רַחוּם וְחַנּוּן
 יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד: (ט) לֹא־לִנְצַח
 יָרִיב וְלֹא דַעוּלָם יִשׁוּר: (י) לֹא כַחֲטָאֵינוּ
 עָשָׂה לָנוּ וְדֹא כְעוֹנֵתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ:
 (יא) כִּי כִגְבַהַ שָׁמַיִם עַד־הָאָרֶץ גָּבַר חֶסְדּוֹ
 עַד־יִרְאֵיו (יב) כִּרְחַק מִזְרַח מִמַּעַרֵב

mint a ruha; öltözetképen változtatod őket, s ők változnak. (28) Te pedig s éveid el nem múlnak. (29) Szolgáid fiai nyugodtan laknak, s magzatuk gyarapodik szined előtt.

CIII.

*103. zsoltár.***Hála- s dicsőítőének Isten igazsága s kegyéért.**

(1) Eávidtól.

Lelkem! dicsőítsd az örökkévalót s egész belsőm szent nevét. (2) Lelkem! dicsőítsd az örökkévalót, s ne felejtsd el minden jótéteményét. (3) Megbocsátja minden bűnedet, meggyógyítja minden betegségedet. (4) Megváltja az enyészettől életedet, megkoszorúz tégedet kegygyel és irgalommal. (5) Jóval halmozza el büszkeségedet; sasként újítod meg ifjúságodat. (6) Igazságot szerez az örökkévaló, s ítéletet mind az elnyomottaknak. (7) Tudatta útjait Mózesrel, Izráellel cselekedeteit. (8) Irgalmas és kegyes az örökkévaló, hosszantűrő s végtelen jóságú. (9) Nem örökké fog ő pörölni, s nem folyvást haragot táplálni. (10) Nem bánik velünk vétkeink szerint, s nem bűneinkhez képest jutalmaz nekünk. (11) Mert amily magas az ég a föld fölött, annyira erős kegyelme tisztelői iránt. (12) Amily távol esik kelet a nyugottól, távolítja el

הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ: ^(י) בָּרַחַם
 אָב עַל־בָּנִים רַחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: ^(יג)
 כִּי־הוּא יַדַּע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ:
 אָנוּשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו כִּצְיֹן הַשָּׂדֶה בֶּן
 יָצִיץ: ^(יז) כִּי רוּחַ עֲבָרָה־בּוֹ וַאֲיֹנָנוּ וְלֹא־
 יִכִּירָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: ^(יח) וְחֶסֶד יְהוָה
 מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצַדִּיקְתּוֹ
 לְבָנֵי בָנִים: ^(יח) לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי
 פְּקוּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: ^(יט) יְהוָה בִּשְׁמַיִם הִכִּין
 כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה: ^(כ) בָּרְכוּ
 יְהוָה מִלְּאָכְיוֹ גְּבִרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל דְּבָרוֹ: ^(כא) בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צַבָּאוֹ
 מְשָׁרְתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: ^(כב) בָּרְכוּ יְהוָה
 כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מִמְּשָׁלָתוֹ
 בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה:

קד

בו יספר מעשה בראשית הנפלא, והכלל הכורא על השנחתו ורוב חסדו
 על ברואיו.

א) בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי
 גְּדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת: ^(ב) עֲטָה
 אֹזַר כִּשְׁלֵמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה: ^(ג)
 הַמְקַרְרָה בַּמַּיִם עֲלֵיוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים

tőlünk gonosztetteinket. (13) Mint az atya gyermekein könyörül, úgy könyörül az örökkévaló tisztelőin, (14) Mert ő ismeri alkotásunkat, megemlékezvén, hogy por vagyunk. (15) Az ember napjai a fűhöz hasonlók, a mező virágaként, úgy virul. (16) Mert szellő vonulván át rajta, nincs többé s meg nem ismerik többé helyét. (17) De az örökkévaló kegye tisztelői iránt öröktől örökre tart, s jótékonysága az unokák iránt. (18) Azoknak, kik szövetségét megőrzik, s megemlékeznek rendeleteiről, hogy azokat gyakorolják. (19) Az örökkévaló megszilárdította trónját az égben, s birodalma minden fölé terjed. (20) Dicsérjétek az örökkévalót, ti angyalai! erő hősei! kik parancsát teljesítik, hallgatván parancs-zavára. (21) Dicsérjétek az örökkévalót, seregei mind! szolgálai, kik akaratát teljesítik. (22) Dicsérjétek az örökkévalót összes művei! birodalma minden helyén. Lelkem! dicsérd az örökkévalót!

CIV.

104. zsoltár.

Dicsőítőének a teremtésre.

(1) Lelkem! dicsőítsd az örökkévalót. Örökkévaló Istenem! felette nagy vagy, fenséget és diszt öltöttél. (2) Világosságba burkolódzik mint egy ruhába, kinyújtja az eget mint a szőnyeget. (3) Vizekből boltozza emeleteit, fellegeket tesz járművévé, száll szelek szárnyain.

רְכוּבוֹ הַמְהִילָךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: (ד) עֲשֵׂה
 מִדְּאֲכִיּוֹ רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ דֹּהַט: (ה)
 יִסַּד־אֶרֶץ עַל־מְכוּנֵיהָ בַל־תִּמוּט עוֹלָם
 וְעַד: (ו) תִּהְיוּם כְּלָבוּשׁ כַּסִּיתוֹ עַל־הָרִים
 יַעֲמְדוּ־מַיִם: (ז) מִן־גִּיעַרְתָּךְ יִנוּסוּן מִן־קוֹל
 רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: (ח) יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת
 אֶד־מְקוֹם זֶה יִסַּדְתָּ לָהֶם: (ט) גְּבוּל־
 שְׁמֵת בַּל־יַעֲבְרוּן בַּל־יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת
 הָאֶרֶץ: (י) הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בַּנְּחָלִים בֵּין
 הָרִים יִהְלֶכְוּן: (יא) יִשְׁקוּ כָל־חַיְתוֹ שָׂדֵי
 יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צִמָּאִם: (יב) עֲלִיהֶם עוֹף־
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים וַתִּנוּ־קוֹל:
 (יג) מִשְׁקַה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ
 תִשְׁבַּע הָאֶרֶץ: (יד) מִצְמִיחַ חֲצִיר |
 לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדַּת הָאָדָם לְהוֹצִיא
 לֶחֶם מִן־הָאֶרֶץ: (טו) וַיִּיזן | יִשְׂמַח לִבְב־
 אָנוּשׁ דֹּהַצְהִיל פָּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לִבְב־
 אָנוּשׁ יִסְעַד: (טז) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי
 לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: (יז) אֲשֶׁר־שָׂם צִפְרִים
 יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָהּ: (יח) הָרִים
 הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סֹלְעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים:

(4) Követeivé tesz szeleket, szolgálivá villogó tüzét.
(5) Megalapította a földet oszlopaira, hogy az örökidőkig ne inogjon. (6) Vizárral borítottad mint egy ruhával; a hegyeken vizek állnak. (7) Fenyegetésedtől elsöknek, mennydörgésed szavától hirtelen tovaszállnak. (8) Felemelkednek hegyekre, leszállnak völgyekbe azon helyre, melyet számukra kijelöltél. (9) A jelölted határt át nem hágják, hogy vissza ne térjenek a földet elborítani. (10) Forrásokat bocsát patakokba, a hegyek közt folynak. (11) Megitatnak mindenféle mezei vadat, vadszamarak oltják szomjukat. (12) Fölöttük az ég madara nyugszik, a lombok közül hallatják szavukat. (13) Megöntözi a hegyeket emeleteiből, műveid gzümölcéséből jóllakik a föld. (14) Fűvet sarjaszt a baromnak, s növényt az ember munkája után, hogy eledelt teremjen ki a földből. (15) Bort is, mely az ember szivét felvidíti, hogy derüljön az arcz olajtól, kenyeret is, mely az ember szivét üditi. (16) Jóllaknak az örökkévaló fái, Libánon ezedrusai, miket ültetett. (17) A hol madarak fészkelnek, a gólya fenyőkön házát építi. (18) A magas hegyek a zergéknek, sziklák a házinyulaknak menhe-

(יט) עֲשֵׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃
 (כ) תִּשְׁתַּחֲשָׁד וַיְהִי לִיגָה בּוֹתְרַמֶּשׁ כָּל־
 חִיתוֹי־עַר׃ (כא) הַכְּפִירִים שְׁאֲנִים לְטָרַף
 וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם׃ (כב) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 יֵאֱסֹפוּן וְאֵל־מְעֹנֹתָם יִרְבְּצוּן׃ (כג) יֵצֵא
 אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עַד־יִעָרֵב׃ (כד)
 מִהֲרִבּוֹ מִעֲשִׂיָּהּ יְהוָה כָּל־כְּחֻמָּה
 עֲשִׂיתָ מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנִּינִיָּה׃ (כה) זֶה הִיא
 הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שְׁסֻרְמֶשׁ וְאִין
 מִסְפַּר חַיּוֹת קִטְנֹת עִם־גְּדֵלוֹת׃ (כו) שֵׁם
 אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְכוֹן לְוִיתָן זֶה־יִצְרָתָ לְשַׁחֲק־
 בּוֹ׃ (כז) כָּדָם אֲדִיף יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלִם
 בְּעֵתוֹ׃ (כח) תִּתֵּן לָהֶם יִקְטִין תִּפְתַּח
 יִדְּךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב׃ (כט) תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ
 יִבְהַלּוּן תִּסַּף רוּחָם יִנּוּעוּן וְאֵל־עַפְרָם
 יִשׁוּבוּן׃ (ל) תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ
 פְּנֵי אֲדָמָה׃ (לא) יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹדָם
 יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ (לב) הַמְּבִיט לְאָרֶץ
 וְתִרְעַד יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ׃ (לג) אֲשִׁירָה
 לַיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי׃ (לד)
 יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה׃

lye. (19) Holdat alkotott az idők jelzésére, a nap ismeri pályáját. (20) Sötétség ereszkedik s éjjel lesz; ekkor megmozdul mind az erdei vad. (21) Az orosz-lánkölykök prédáért ordítanak, s kéri Istenőtől eledelőket. (22) A nap felsugárzik, visszahuzódnak s oduikba heverednek. (23) Kimegy az ember foglalkozására, s munkája után estig. (24) Mily nagyok műveid, örökkévaló! mindnyájukat bölcsességgel alkottad! a föld tele van szerzeményiddel. (25) Ez a tenger, nagy és terjedelmes: ott van mozgás szám nélkül: kicsiny és nagy állatokból. (26) Ott hajók járnak, a Leviáthán, melyet alkottál, hogy benne mulasson. (27) Mindnyájan reád várnak, hogy eledelőket adjad idejében. (28) Adsz nekik, ők felszedik; megnyitod kezedet, lakoznak jóval. (29) Elrejtéd arcodat, megfélemednek; elveszed lehetőket, elmulnak s porukba visszatérnek. (30) Kiküldöd leheletedet, megteremtetnek s megújítod a föld színét. (31) Legyen az örökkévaló dicsősége mindörökké! az örökkévaló örül teremtményeinek. (32) A földre tekint, ez megriad; érinti a hegyeket, s ezek füstbeszállnak. (33) Énekelek az örökkévalónak, míg élek; zengek Istenemnek amíg vagyok. (34) Vajha tetszenék neki költeményem! Én örvendek az örökkévalóban.

(לד) יתמו חטאים | מזה־ארץ ורשעים |
 עוד אינם ברכו־נפשי את־יהוה הַלְלוּ־יָהּ:

קה

בו יספר קורות עמו מימי חיי אברהם עד בוא ישראל לארץ כנען.

(א) הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
 בעמים על־לתיו: (ב) שירו־לו זמרו־לו
 שִׁיחוּ בְכִל־נְפְלֹתָיו: (ג) הַתְּהַלְלוּ בְשֵׁם
 קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: (ד)
 דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֹד: (ה)
 זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי־כִיּוֹ: (ו) זַרַע אֲבָרָה־ם עֲבָדוּ בְּנֵי
 יַעֲקֹב בְּחִירָיו: (ז) הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: (ח) זָכַר לְעוֹדֵם בְּרִיתוֹ
 דָּבַר צִוָּה לְאַלְף דּוֹר: (ט) אֲשֶׁר בְּרַת
 אֶת־אֲבָרָה־ם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: (י)
 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם: (יא) לֵאמֹר קִדְ אֶתֶּן אֶת־אָרֶץ כְּנָעַן
 חָבַל גַּחֲלֹתְכֶם: (יב) בְּהִיּוֹתֶם מֵתֵי מִסְפַּר
 כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: (יג) וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־
 גּוֹי מִמַּמְלַכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: (יד) לֹא־הָיָה
 אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:

*בקים עלילותיו עם וי"ו מלא

(35) Hogy mulnának el a bűnösök a földről, s a gonoszok nem volnának többé! Lelkem! dicsérd az örökkévalót, Hallelujah!

CV.

105. zsoltár.

Isten ótalmazza az ő népét, ezt bizonyítja Izráel népének története Ábrahámtól egész azon időpontig, melyben Palásztinát elfoglalták.

(1) Adjátok hálát az örökkévalónak! imádjátok nevét, tudassátok a népekkel cselekedeteid. (2) Énekeljete, zengjete neki! beszéljéte el minden csodáttét! (3) Dicsekedjete szent nevével! örvendjen az örökkévaló tisztelőinek szive! (4) Keresséte az örökkévalót s ótalmát, könyörögjete szüntelen szine előtt. (5) Emlékezzete meg csodáiról, miket tett; jeleiről s szája ítéleteiről. (6) Ábrahám ivadéka az ő szolgája, Jákob fiai, az ő választottjai! (7) Ő az örökkévaló Istenünk, az egész földre kihatnak ítéletei. (8) Megemlékezik örökké szövetségéről, az ígéről, melyet az ezredik nemzedéknek meghagyott. (9) Melyet Ábrahámmal kötött, s a Jiszcháknak tett esküjéről. (10) Törvényül állította Jákóbnak, Izráelnek örök szövetségül. (11) Mondván: neked adom Kanáán országát örökségtek kimért osztályrészét. (12) Midőn csekélyszámú férfiak voltak, kevesen s bujdosók benne. (13) Vándorolták nemzet-től nemzethez, egyik birodalomból más néphez. (14) Nem engedé embernek őket elnyomni, megfenyített miattok

אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחִי וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-
 תַרְעוּ: (מז) וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל־
 מִטְהַל־לֶחֶם שָׁבַר: (מח) שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ
 לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: (מט) עֵנּוּ בַכֶּבֶד רִגְלֹי
 בְּרִזָּל בָּאָה נַפְשׁוֹ: (נ) עַד־עַתָּה כֹּאֲדַבְּרוּ
 אִמְרַת יְהוָה צָרְפַתְהוּ: (ז) שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירְהוּ מִשַּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: (כא) שָׁמוּ
 אֲדוּז לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל־קִנְיָנוּ: (כב) לֵאמֹר
 שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנוֹ יַחֲכֵם: (כג) וַיָּבֹא
 יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ־חָם:
 (כד) וַיִּפַּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם:
 (כה) הִפְךָ לֵבָם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהַתְנַכֵּל
 בְּעַבְדָּיו: (כו) שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן
 אֲשֶׁר־בָּחַר בּוֹ: (כז) שָׁמוּ־בְכֶם דְּבַר
 אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: (כח) שָׁלַח
 חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרָיו (כט)
 הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת־דַּנְתָּם:
 (ל) שָׂרֵץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם בְּחֹדְרֵי
 מִלְכֵיהֶם: (לא) אָמַר וַיָּבֹא עֲרַב כְּנִים
 בְּכָל־גְּבוּלָם: (לב) נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד
 אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ־חָם: (לג) וַיִּךְ גִּפְסָם

királyokat: (15) Ne illessétek felkentjeimet! s prófétaimmal ne bánjatok rosszul! (16) Éhséget hívott az országba, eltörte a kenyérnek minden támaszát. (17) Küldött előttök egy férfiút, József szolgálul adatott el. (18) Béklóba kinozták lábát, pórázba jutott személye. (19) Az ideig, hogy igéje beteljesedett, az örökkévaló mondása őt megtisztította. (20) Küldött királyt s kiszabadította, népek uralkodóját, s feloldatta. (21) Teszi házának urává, s uralkodóvá minden jószága fölött. (22) Hogy féken tartsa előkelőit szellemessége által, s véneit okosságra tanítsa. (23) Így jött Izráel Miczrájimba, s Jákob tartózkodott Chám földjén. (24) S megszaportotta felette, hatalmasabbá tette elleneinél. (25) Megváltoztatta szívöket, hogy népét gyűlöljék, hogy ármanykodjanak szolgálai ellen. (26) Küldte Mózeset, az ő szolgáját, Áront, kiben tetszést talált. (27) Ezek tették közöttük jeleit, s csodákat Chám földjén. (28) Sötétséget küldött s besötétedett, s nem ellenkeztek szavának. (29) Átváltoztatta vizeiket vérré, s megölte halait. (30) Földjük békákat tenyésztett, királyaik szobáiban. (31) Szólt s jött rovar, élösdiek egész határukban. (32) Esőül adott nekik jeget, tűznek lobbanását országukban. (33) S elverte szőlőtökéjüket és figefájukat, s eltöré

וּתְאַנְתֶּם וַיִּשְׁכַּר עֵינַי גְּבוּלָם׃ (לד)
 וַיָּבֹא אֶרְבֶּה וַיִּלְקַח וַאֲנִי מִסֶּפֶר׃ (לה)
 כִּלְעֵשֶׁב בְּאֶרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
 וַיִּנְדַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־
 אֹנָם׃ (לו)
 וַיּוֹצִיָאם בְּכַסְף וַזָּהָב וַאֲנִי
 בְּשִׁבְטֵי כּוֹשֵׁד׃ (לז)
 שָׁמַח מִצָּרִים בְּצֵאתָם
 כִּי־נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם׃ (לח)
 פָּרַשׁ עֵינָי
 לְמִסַּד וְאֵשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה׃ (מ)
 שָׁאֵל וַיָּבֹא
 שָׁלוֹ וְקָחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ (מא)
 פָּתַח
 צִוַּר וַיַּזְבּוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר׃ (מב)
 כִּי
 זָכַר אֶת־דְּבַר קֹדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עַבְדָּו׃
 וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃ (מג)
 וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וְעַמֵּד דְּאֻמִּים
 יִירָשׁוּ׃ (מד)
 בְּעֵבֹר וַיִּשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ
 יִנְצְרוּ הַלְלוּ־יָהּ׃

כו

בו זכור חטאות אבותם מיום צאתם מארץ מצרים.

(א) הַלְלוּ־יָהּ |

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ׃
 מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל־
 תְּהִלָּתוֹ׃ (ב)
 אֲשֶׁר־יִשְׁמְרֵי מִשְׁפַּט עֲשֵׂה
 *שְׁלוֹ קַי

határuk fáját. (34) Szólott s jött sáska és bogár szám nélkül. (35) Ez megemésztett minden növényt országukban, megemésztvén földjük gyümölcsét. (36) Megölt minden elsőszülöttet országukban, összes tehetőségük zsengejét. (37) S kihozta őket ezüsttel és arannyal, s törzsei közt nincs gyengélkedő. (38) Örült Miczrájim kimenetelökön, mert félelmök esett rájuk. (39) Felhőt terjesztett takaróul, s tüzet, hogy éjjel világítson. (40) Kért, s hozott fűret, s égi eledellel jóltartja. (41) Megnyitja a szirtet, s vizek folynak, sivárföldön folyam ömlött (42) Mert megemlékezett szent szaváról, szolgája Ábrahámról. (43) S gyönyörrel hozza ki népét, vigsággal választottjait. (44) S adá nekik a pogányok országait, a nemzetek szerzeményét ők öröklik. (45) Hogy tartsák törvényeit, s tanításait megőrizték. Hallelúja!

CVI.

106. zsoltár.

Megemlékezés Izráel népének bűneiről, mióta Egyiptomból kiköltöztek.

(1) Hallelújah!

Adjatok hálát az örökkévalónak, mert jóságos; örökké tart az ő kegyelme. (2) Ki mondhatja el az örökkévaló mindenhatóságát? hirdetheti minden dicsőséget? (3) Boldogak, kik a törvényt tartják; ki igaz-

צדקה בכל־עת: (ד) זכרני יהוה ברצון
עמך פקדני בישועתך: (ה) לראות
בטובת בחיריך לשמה בשמחת גויך
להתהלל עם־נחלתך: (ו) הטאנו עם־
אבותינו העוינו הרשענו: (ז) אבותינו
במצרים לא־השכירו נפלאותיך לא
זכרו את־רב חסדיך וימרו על־ים בים־
סוף: (ח) ויושיעם למען שמו להודיע
את־גבורתו: (ט) ויגער בים־סוף ויחרב
ויוליכם בתהמות כמדבר: (י) ויושיעם
מיד שונא וינאלם מיד אויב: (יא) ויכסו־
מים צריהם אחד מהם לא נותר: (יב)
ויצמינו בדבריו ישירו תהלתו: (יג)
מחרו שכחו מעשיו לא־חפו לעצתו:
(יד) ויתאוו תאוה במדבר וינסו־אל
בישימון: (טו) ויתן להם שאדתם וישלח
רזון בגפשים: (טז) ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה: (יז) תפתח־ארץ ותבלע
דתן ותכס על־עדת אבירם: (יח) ותבער־
אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
(יט) יעשו־עגל בחרב וישתחוו למסכה:

ságot űz minden időben. (4) Emlékezzél meg rólam, örökkévaló! midőn jóakaratot tanusitsz népednek! látogass meg engem üdvöddel! (5) Hogy lássam választottaidnak jólétét, örüljek néped örömeivel, dicsekedhessem birtokoddal. (6) Vétkeztünk őseinkkel együtt, bűnt, gonoszságot követtünk el. (7) Őseink Miczrájimbán nem értették meg esodáidat! nem gondoltak kegyed nagyságára, s fellázadtak a tenger mellett, a nádastengernél. (8) De megsegítette őket nevéért, hogy megismertesse mindenhatóságát. (9) Megfenyegette a nádastengert, s ez kiszáradt; vezette őket árákon keresztül, mint a pusztán. (10) Megsegíti gyűlölő kezéből, megváltja ellenség hatalmából. (11) Viz borította elle-neiket, egy sem maradt meg közülök. (12) Akkor hittek szavaiban, megénekelték dicsőségét. (13) Csakhamar felejtették el tetteit, nem várván be határozatát. (14) Inyenczvágyat támasztottak a pusztában, megkísértik Istent a sivatagban. (15) Megadja nekik kérelmüket, s undort bocsát lelkökbe. (16) Majd irigykedtek Mózesre e táborban, Áronra, az örökkévaló szentjére. (17) Megnyilik a föld, s elnyeli Dátánt; elborítja Abirám pártját. (18) Tűz égett pártjukban, lobgyújtja fel a gonoszokat. (19) Készítenek borjut Chóréb mellett, s leborulnak az öntvény előtt. (20) S fel-

(ב) וַיִּמְרוּ אֶת־כְּבוֹדֶם בַּתְּבִנִית שׁוּר אֶבֶל
 עֵשֶׁב׃ (ג) שָׁכְחוּ אֶל־מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה
 נִדְלוֹת בְּמִצְרַיִם׃ (ד) נִפְדָּאוֹת בְּאֶרֶץ
 חָם נִרְאוֹת עַל־יַם־סוּף׃ (ה) וַיֹּאמֶר
 לְהַשְׁמִידֶם לִילֵי מֹשֶׁה בַּחִירוֹ עִמָּד בְּפָרֶץ
 לִפְנֵי דְהַשִּׁיב חַמְתּוּ מִהַשְׁחִית׃ (ו)
 וַיִּמְאַסּוּ בְּאֶרֶץ חַמְדָּה לֹא־הֶאֱמִינוּ
 דַּבְּרוּ׃ (ז) וַיִּרְגְּזוּ בְּאֱהָדִיָּהם לֹא שָׁמְעוּ
 בְּקוֹל יְהוָה (ח) וַיִּשְׁאַ יְדוֹ דָּהֶם לְהַפִּיל
 אוֹתָם בְּמַדְבָּר׃ (ט) וּלְהַפִּיל זֶרַעם בְּנוֹיִם
 וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת׃ (י) וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל
 פִּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ (יא) וַיִּכְעִסוּ
 בְּמַעַל לֵיהֶם וּתְפָרִץ־בָּם מִגַּפָּה׃ (יב) וַיַּעֲמֵד
 פִּינָחָם וַיִּפְדֵּל וַתַּעֲצֵר הַמִּגַּפָּה׃ (יג)
 וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה דָּרַר וְדָר עַד־עוֹלָם׃
 (יד) וַיִּקְצִיפוּ עַל־מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לְמֹשֶׁה
 בְּעִבּוֹרָם׃ (טו) כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיִּבְשֹׂא
 בְּשַׁפְתָּיו׃ (טז) לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה דָּהֶם׃ (יז) וַיִּתְעַרְבוּ
 בְּנוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ (יח) וַיַּעֲבְדוּ אֶת־
 עֲצָבֵיהֶם וַיְהִי דָּהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ (יט) וַיִּזְכְּחוּ

eserélik dicsőségöket ökörmintával, fűevőével. (21) El-
 felejtették szabadító Istenöket, ki nagyokat tett Miez-
 rájimbán, (22) csodákat Chám földjén, félelmeseket a
 nádistenger mellett. (23) S elhatározá, hogy kiirtja
 őket; ha Mózes, az ő választottja, nem áll eléje a
 résbe, hogy dühét elfordítsa, hogy ne rontson. (24) Majd
 megvetették a gyönyörű földet, nem hittek szavának.
 (25) Felláztak sátraikban, nem hallgattak az örökké-
 való szavára. (26) Ekkor felemelé kezét ellenök, hogy
 elejtse őket a pusztában. (27) Hogy magzatukat a né-
 pek közé ejtse, elszórván őket idegen országokba.
 (28) Majd csatlakoztak Baal Peórhoz, s ettek halottak
 toraiból. (29) S boszantották cselekedeteikkel, s dögvész
 pusztított köztök. (30) Ekkor Pinechasz felállt s
 elintézte, s a dögvész megszüntetett. (31) Ez erényül
 tudatott be neki nemzedékről nemzedékre, örökké.
 (32) Majd megharagitották a perlekedés vizénél, s rossz-
 szul bánt Mózesrel miattok. (33) Mert elkészerítették
 kedélyét, s ajkaival fecsegett. (34) Nem irtották ki a
 népeket, mint az örökkévaló nekik mondta. (35) S
 keveredtek a nemzetek közé, s megtanulták cseleke-
 deteiket. (36) Szolgálták bálványait, s ezek botlá-
 sukra lettek. (37) Feláldozták fiaikat és leányaikat

אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְשָׂדִים׃ (לח)
 וַיִּשְׁפְּכוּ דַם נַקִּי דַם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
 אֲשֶׁר זָבְחוּ לְעַצְבֵי כִנְעָן וַתַּחֲנֹף הָאָרֶץ
 בַּדָּמִים׃ (לט) וַיִּמָּאֵן בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ
 בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ (מ) וַיַּחַר־אָף יְהוָה בְּעַמּוֹ
 וַיִּתְּעַב אֶת־נַחֲלָתוֹ׃ (מא) וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם
 וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם׃ (מב) וַיִּקְחָצוּם
 אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ (מג) פְּעָמִים
 רַבּוֹת יִצְיָלִם וְהִמָּה יִמְרוּ בַּעֲצַתָם וַיִּמְכּוּ
 בַּעֲוֹנָם׃ (מד) וַיִּרְא בָצָר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת־
 רִנָּתָם׃ (מה) וַיִּזְכַּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחָם
 כְּרַב חֲסָדָיו׃ (מו) וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
 לְפָנָיו כִּדְ־שׁוֹבֵיהֶם׃ (מז) הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וּקְבֹצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ׃ (מח) כְּרוֹד
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ׃

*חסדיו ק'

manóknak. (38) Ontottak ártatlan vért, fiaik és leányaik vérét, kiket Kanaán bálványainak feláldoztak, s a föld vérbűnnel kenetett meg. (39) S megfertőztettek cselekedeteik által, s elfajultak tetteikkel. (40) Ekkor felgerjedt az örökkévaló haragja népe ellen, s megutálta birtokát. (41) Átszolgáltatta pogányok kezébe, s gyűlölők uralkodtak rajtuk. (42) S ellenségeik elnyomták őket, s megaláztattak kezök alatt. (43) Számtalanszor megszabadította őket, de ők fellázdak saját háttározatukból, s elbuktak bűnökben. (44) Azután látta szorultságukban, hallván kesergésöket. (45) Megemlékezik szövetségéről ő velök, s megváltoztatja szándékát nagy kegyelme szerint. (46) S adja őket irgalmába mind azoknak, kik őket fogva tartják. (47) Segíts rajtunk, örökkévaló Istenünk! s gyűjts egybe minket a pogányok közül! Akkor hálát adunk szent nevednek, dicsékszünk magasztalásoddal. (48) Dicsértessék az örökkévaló, Izráel Istene öröktől fogva örökre, s mondja az egész nép: Ámen! Hallelujah!

ספר חמישי

קז

תודת הארבעה שיצאו מצרה לרוחה, והם הולכי מדברות והחבושים
בבית האסורים, והחולים ויורדי הים.

(א) הָיוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסָדוֹ: (ב) יֹאמְרוּ גְּאוּלַי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֵלָם
מִיַּד־צָר: (ג) וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרַח
וּמִמְעַרְב מִצְפוֹן וּמִיָּם: (ד) תַּעֲוּ בַמִּדְבָּר
בְּיִשִּׁימוֹן הָרָד עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מֵצְאוּ:
(ה) רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים נַפְשָׁם בָּהֶם
תִּתְעַטֶּף: (ו) וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם
מִמְצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: (ז) וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל־עֵיר מוֹשֵׁב: (ח) יוֹדוּ
לַיהוָה חֲסָדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: (ט)
כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שָׁקֵקָה וּנְפֶשׁ רַעֲבָה
מִלֹּא־טוֹב: (י) יֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסוּרֵי
עֲנִי וּבְרִזָּה: (יא) כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וְעֵצַת
עֲלִיזִין נֶאֱצוּ: (יב) וַיִּכְנַע בְּעֵמֶל לִבָּם כְּשֶׁלוֹ
וְאִין עֲזָר: (יג) וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם
מִמְצוּקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם: (יד) יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ

Ötödik könyv.

CVII.

107. zsoltár.

Kiknek illik hálát adni az Úrnak.

(1) Adjatok hálát az örökkévalónak, mert jóságos! örökké tart kegyelme! (2) Mondják, kiket az örökkévaló megváltott; kiket ellenség kezéből megváltott. (3) S kiket távol országokból egybegyűjtött: keletről és nyugotról, északról és a tenger felől. (4) Kik a pusztában, a sivatagban eltévedtek; útát lakóvároshoz nem találnak. (5) Éhesek, szomjasak is; lelkök bennök eleped. (6) Kiáltanak az örökkévalóhoz szorultságukban, szükségökből megmenti őket. (7) Vezeti őket helyes úton, hogy lakóvároshoz menjenek. (8) Azután hálát adnak az örökkévaló kegyéért, s magasztalják csodáit az ember fiai előtt. (9) Hogy felüditette a szomjuzót, s a kiéhezettet jóval elhalmozta. (10) Kik sötétben, a halál árnyékában ülnek, fogva nyomor s bilincs közt. (11) Mert ellenszegültek Isten szavának, megvetették a legfelsőbb határozatát. (12) Megalázta szívüket nyomor által, megbotlottak s nincs segítő. (13) Ekkor felkiáltanak az örökkévalóhoz szorultságukban, ki szükségükből megsegíti. (14) Kihozza őket ső-

וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֶּק׃ (טו) יוֹדוּ
 לַיהוָה חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבַנֵּי אָדָם׃
 (טז) כִּי־שָׁבַר דְּלֹתוֹת נַחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוּז
 נִדְּע׃ (יז) אֲוִדִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעֵם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם
 יִתְעַנּוּ׃ (יח) כָּל־אֶכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּנְעוּ
 עַד־שַׁעֲרֵי־מוֹת׃ (יט) וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר
 קָדָם מִמְּצוֹקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם (כ) יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחֵיתוֹתָם׃ (כא)
 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבַנֵּי אָדָם׃
 (כב) וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו
 בְּרִנָּה׃ (כג) יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עָשׂוּ
 מְלֶאכֶה בַּמַּיִם רַבִּים׃ (כד) הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצְוֵהָ׃ (כה)
 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה וַתְּרוֹמֵם גִּלְיוֹ׃
 (כו) יַעֲלֶה שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם
 בְּרָעָה תִתְמוּנָה׃ (כז) יִחוּגוּ וַיִּנְעוּ כַּשְׂכּוֹר
 וְכָל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ׃ (כח) וַיִּזְעְקוּ אֶל־
 יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמְּצוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃
 (כט) יָקָם סַעְרָה לְדָמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם׃
 (ל) וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחוּז
 חִפְצָם׃ (לא) יוֹדוּ לַיהוָה חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו

tétségéből s halál árnyékából, szétszakítja kötelekeiket (15) Akkor hálát adnak az örökkévaló kegyéért, s csodáit magasztalják az ember fiai előtt. (16) Hogy szét-törte az érczajtókat, s vas závarokat levágott. (17) Ha oktalanok vétkes életökért s bűneikért megkinoztatnak. (18) Minden eledelt megutálnak, s illetik a halál kapuit. (19) Felkiáltanak az örökkévalóhoz szorultságukban, ki szükségökből megsegíti őket. (20) Elküldi szavát s meggyógyítja őket, s megmenti veszedelmökből. (21) Akkor hálát adnak az örökkévalónak kegyéért, s csodáit magasztalják az ember fiai előtt. (22) Hálaáldozatokat bemutatnak, s elbeszélik tetteit ujjongás közt. (23) Kik hajókon tengeren járnak, munkájukat üzve hatalmas vizeken. (24) Ők látják az örökkévaló tetteit, s csodáit a mélységben. (25) Szól, s támaszt szélvihart, s habjai emelkednek. (26) Szállnak ég felé, sülyednek mélységbe, lelkök a vészben csüggedez. (27) Tántorodnak, inognak, mint a részeg; s minden bölcseségük balul üt ki. (28) Felkiáltanak az örökkévalóhoz szorultságukban, ki szükségükből kiszabadítja. (29) A szélvészt nyugalommá változtatja, s habjaik lecsendesednek. (30) Örülnek, hogy elhallgattak, ő pedig vezeti kívánságuk céljához. (31) Ekkor hálát adnak az örökkévalónak kegyéért s

לְבַנֵּי אָדָם׃ (לב) וַיְרוּמְמוּהוּ בְקִהְלֵךְ עִם
 וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יְהַלְלוּהוּ׃ (לג) יֵשֶׁם נְהַרְוֹת
 לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצַמְאֹן׃ (לד) אֶרֶץ
 פְּרִי לְמַלְחָה מֵרַעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ (לה) יֵשֶׁם
 מַדְבָּר לְאַנְס־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי
 מַיִם׃ (לו) וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיְכַוְּנוּ עֵיר
 מוֹשֵׁב׃ (לז) וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּשְׁעוּ כְרָמִים
 וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה׃ (לח) וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ
 מְאֹד וּבָהֱמַתֶּם לֹא יִמְעִיט׃ (לט) וַיִּמְעֲטוּ
 וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגְזֹן׃ (מ) שִׁפְךָ בְּיַד
 עַד־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא־דָרְךְ׃ (מא)
 וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעֹנִי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת׃
 (מב) יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכֹל־עוֹלָה קִפְצָה
 פִּיהֶם׃ (מג) מִיֶּחֱכֶם וַיִּשְׁמַר־אֲדָה וַיִּתְכַוְּנוּ
 חֲסֵדֵי יְהוָה׃

קח

תורה לאל על נצחונו על אויביו הנלחמים עליו.

(א) שיר מזמור לדוד׃

נִכּוֹן לְבִי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וַאֲזַמְרָה
 אֶת־כְּבוֹדֵי׃ (ב) עוֹרָה הַנָּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה
 שָׁחַר׃ (ג) אֹדֶךְ בְּעַמִּים יְהוָה וַאֲזַמְרֶךְ

csodáit magasztalják az ember fiai előtt. (32) S magasztalják népgyűlésen, s öregek ülésén dicsérik. (33) Folyamokat tesz pusztává, s vízfakadásokat szomjas földdé. (34) Termékeny földet sóstelekké, lakóinak rosszasága miatt. (35) Pusztát tesz víztóvá, s sivár földet vízfakadásokká. (36) S éheseket telepít oda, hogy lakóvárost alapítsanak. (37) Mezőket bevetnek, szőlőket ültetnek, s aratásra gyümölcsöt termesztenek. (38) Megáldja őket, s igen megsaporodnak, barmukat sem kevesbiti. (39) Ha megkevesbednek s elnyomatnak rossz kormány s gond által, (40) akkor szégyent önt fejedelmekre, eltévesztvén őket útnélküli kietlenségben. (41) S megszabadítja a szükölködőt az elnyomatásból, s juh módra szaporítja a családokat. (42) Látják a becsületesek s örülnek, s minden álnokság visszatartja száját. (43) A ki böles, vigyáz ezekre, s megfigyeli az örökkévaló kegyeit.

CVIII.

108. zsoltár.

David diadaléneke legyőzött ellenségei fölött.

(1) Dávidnak egy zsoltáréneke.

(2) Rendületlen, Isten! az én szívem; 'énekelek, zengek, úgyszinte becsületem! (3) Ébredj lant és hárfa! felébresztem a hajnalt! (4) Hálát adok neked a népek

בְּלֵאמִים: (ה) כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חֲסִדְךָ
 וְעַד־שָׁחֲקִים אֲמַתְךָ: (ו) רֹמֵה עַל־שָׁמַיִם
 אֱלֹהִים וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: (ז) לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנוּ:
 (ח) אֱלֹהִים אֲדַבֵּר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֶחְלַקְהָ
 שָׁכֶם וְעֵמֶק סִבּוֹת אֲמַדֵּד: (ט) לִי גִלְעָד
 לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֵאשִׁי וְהַיְוֵדָה
 מִחֲקִי: (י) מִזֶּאֱבֵב סִיר רַחֲצִי עַד־אֲדוֹם
 אֲשַׁלֵּךְ גַּעְלֵי עַלְי פְּלִשְׁתִּי אֶתְרוּעְעֵ:
 (יא) מִי וּבִידְנִי עִיר מִבְּצָר מִי נִתְּנִי עַד־
 אֲדוֹם: (יב) הֲלֹא־אֱלֹהִים זָנְחָתָנוּ וְלֹא־
 תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבְאֹתֵינוּ: (יג) הֲבָה־לָנוּ
 עִזְרַת מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: (יד)
 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיל וְהוּא יָבוֹס צָרֵינוּ:

קט

בו יקלל אויביו המלשונים אותו ויתפלל לאל שישמידם וירחם עליו.

(א) לְמַנְצָה לְדוֹד מִזְמוֹר

אֱלֹהֵי תְהַלֵּתִי אֶל־תַּהַרְשׁ: (ב) כִּי פִי
 רָשָׁע וּפִי־מְרֵמָה עָלַי פִּתְחוּ דַבְּרוּ אֵתִי
 לְשׁוֹן שֹׁקֵר: (ג) וּדְבַרִי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי
 וַיִּלְחַמוּנִי חַנָּם: (ד) תַּחַת־אֶהְבֵּתִי וְשִׁטְנוּנִי

*וענני קרי *פת"ח בנ"פ

közt, örökkévaló! zengek neked a nemzetek közt!
 (5) Mert nagyobb az egeknél kegyelmed, s a fellegekig ér hűséged. (6) Magasztaltassál az egek fölé, Isten! s az egész földön a te dicsőséged! (7) Hogy megmentessenek kegyeltjeid; segítsen jobbod s hallgass meg engem! (8) Isten szólott szenthelyén, vigadok! Sichemet elosztom, s Szukkót völgyét kimérem! (9) Gileád enyém! Menasse enyém! s Efrajim fejem erőssége! Júda törvényt szab! (10) Móáb az én mosdótálam! Edómra vetem sarumat! Diadalmaskodom Filisztáa fölött. (11) Ki visz engem az erősített várba? ki vezet Edómgig? (12) Nem-e Isten? Elhagytál minket, s nem indultál, Isten! seregeinkkel. (13) Szerezz nekünk szabadulást a szükségből! mert hiábavaló emberi segítség! (14) Istennel hőstettet végzünk, s ő letiporja eleneinket!

CIX.

109. zsoltár.

Dávid elátkozza ellenségeit, kik őt folyton rágalmazzák, s magát Isten ótalmába ajánlja.

(1) Dávid az énekmesternek zsoltára.

Dicsőségem Istene! ne hallgass! (2) Mert gonosz száját és álnok száját nyitottak ellenem, szólnak rólam hazug nyelvvvel. (3) A gyűlölet szavaival körülvesznek, megtámadnak engem ok nélkül. (4) Szeretetémet gyű-

וַאֲנִי תַפְלָה׃ (ה) וַיִּשְׁיִמוּ עָלַי רָעָה תַחַת
טוֹבָה וּשְׂנֵאָה תַחַת אֲהַבְתִּי׃ (ו) הַפְּקֹד
עֲדוֹי רָשָׁע וּשְׁטָן יַעֲמֵד עַל־יְמִינִי׃ (ז)
בְּהַשְׁפֵּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפַלְתּוּ תַהֲיֶיהָ
לַחֲטָאָה׃ (ח) יִהְיוּ־יָמָיו מַעֲטִים פְּקֻדָּתוֹ
יִקַּח אַחֵר׃ (ט) יִהְיוּ־בָנָיו יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ
אַלְמָנָה׃ (י) וְנוֹעַ יְנוּעוּ בָנָיו וּשְׂאֵלוֹ וְדַרְשׁוּ
מִחֲרָבוֹתֵיהֶם׃ (יא) יִגְקַשׁ נוֹשֵׂה לְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּבְזוּ זָרִים יִגְעוּ׃ (יב) אֱלֹהֵי־
לִו מִשְׁךְ חֶסֶד וְאֵלֵי־הֵי חוֹנֵן לִיתוּמָיו׃
(יג) יִהְיֶה־אַחֲרֵיתוֹ דְּהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמָּה
שָׁמַם׃ (יד) יִזְכֹּר אֶעֱוֹן אֱלֹהֵיהָ
וְחֲטָאת אִמּוֹ אֶל־תִּמָּח׃ (טו) יִהְיוּ נִגְד־
יְהוָה תָּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרִם׃ (טז) יַעַן
אֲשֶׁר אֵלֵךְ אֶל־זָכָר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־
עֵנִי וְאֲבִיוֹן וְנִכְאָה לֵבָב דְּמוֹתַת׃ (יז)
וַיֵּאֱתָב קִלְקָה וּתְבוֹאֵהוּ וְלֹא־חִפֵּץ בְּבִרְכָה
וּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ׃ (יח) וַיִּדְבֹשׁ קִלְקָה כְּמֵדוּ
וּתְבֹא כַמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֵן בַּעֲצְמוֹתָיו׃
(יט) תַהֲיֶיהָ כְּבִגְדוֹ יַעֲטָה וּלְמִזַּח תָּמִיד
יִחַנְרָה׃ (כ) זֹאת אֲפַעֲדָת שְׁטָנִי מֵאֵת

lölködnek reám, én pedig imádkozom. (5) Rosszat tesznek velem jóért, gyűlöletet szeretetemért. (6) Rendelj föléje egy zsarnokot, s árulkodó álljon jobbján. (7) Minden ítéltetik, jöjjön ki: bűnös! s imádkozása váljék bűnné. (8) Napjai kevesek legyenek! hagyatékát idegen vegye el. (9) Legyenek gyermekei árvákká, felesége pedig özvegygyé. (10) S inogva bujdossanak gyermekei, esedezzenek s kéregessenek romjaikból. (11) Hitelező zsarolja ki mindenét, s szálljon idegenekre fáradozása. (12) Ne legyen, ki nyájassággal vonzódik hozzá, ne legyen, ki árváin könyörül. (13) Utódja ki legyen irtva, a következő nemzedékben törültessék el nevök! (14) Emlittessék fel őseinek bűne az örökkévaló előtt, s anyjának vétke ne törültessék el. (15) Legyenek folyton az örökkévaló előtt, hogy irtsa ki emléköket a földről. (16) Amiért nem gondolt kegyesség üzésére, s üldözött egy elnyomott és szegény embert, a szomorodott szivüt, halálig. (17) Mivel az átkot szereti, hadd érje őt! mivel nem szereti az áldást, távozzék el tőle! (18) Öltson átkot ruhájaként, jöjjön vízmódra belsejébe, s mint az olaj csontjaiba. (19) Legyen neki ruha gyanánt, melybe burkolózik, s mint az öv, melylyel folyton övedzik. (20) Ez legyen rágalmozóim jutalma az örökkévalótól, s a kik rosszat

יהוה והדברים רע עד נפשי : (כא) ואתה |
 יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי
 טוב חסדך הצילני : (כב) כי עני ואביון
 אנכי ולבי חלר בקרבי : (כג) כצל
 בנשותו נהלכתי ננערתי פארה : (כד)
 ברפי בשלח מצום ובשרי כחש משמן :
 ואני | הייתי חרפה להם יראוני
 וניעון ראשם : (כה) עזרני יהוה אלהי
 הושיעני כחסדך : (כו) וידעו כי ידך זאת
 אתה יהוה עשיתה : (כז) וקללו המור
 ואתה תברך קמו | ויבשו ועבדך ישמח :
 ילבשו שושני כדמה ויעטו כמעיל
 בשתם : (כח) אודה יהוה מאד כפי ובתוך
 רבים אהללנו : (כט) כי יעמד לימין
 אביון להושיע משפטי נפשו :

קי

המזמור הזה חובר על מלחמת רבת בני עמון והמלך ישב בכיתה ושרי
 צבאו ועלו התנדבו להלחם בעבורו.

(*) קדוד מזמור

נאם יהוה | לאדני שב לימיני עד-
 אשית איביך הדם לרגליך : (א) משה

beszélnek lelkem ellen. (21) Te pedig Isten! Uram! tégy velem neved kedvéért! mert jóságos kegyelmed: ments meg engem! (22) Mert elnyomott és szegény vagyok én! s szívem halálra sebesítve bennem. (23) Mint az árnyék hanyatlásakor, tüntetem el, lerángattatom mint a sáska. (24) Térdeim megsuklanak a bőjttől s testem megaszik nedvesség híján. (25) Gyalázattá lettem előttök, akik engem látnak, rázzák fejüket. (26) Ments meg engem, örökkévaló Istenem! segíts rajtam, kegyelmed szerint! (27) Hadd ismerjék meg, hogy kezed az, hogy te, örökkévaló, cselekedted! (28) Átkozzanak ők! csak te áldj meg! ők feltámadnak s megszégyenülnek, míg a te szolgád örvend. (29) Rágalmazóim öltsenek szégyent, s burkolózzanak, köpönyegként, gyalázatukba. (30) Hálát adok felette az örökkévalónak számmal, és a sokaság előtt magasztalom őt. (31) Mert a szegény jobbjánál állt, hogy megsegítse élete bírától.

CX.

110. zsoltár.

Ima egy hatalmas ellenséggel vívott csata alkalmából.

(1) Zsoltár Dávidnak ajánlva.

Mondja az örökkévaló uramnak: Űlj jobbom felel, miglen ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem. (2) Birodalmad pálczáját nyujtja az örökkévaló Zión-

עֵזְרָךְ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן בְּקֶרֶב
 אֵיכָבֶד׃ (ג) עֲמֹךְ נִדְבַת בְּיוֹם חֵילֶךָ
 בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחַר לֶךְ מִל
 יִלְדֹתֶךָ׃ (ד) נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנְחֹם
 אֶת־הַכֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבַרְתִּי מִדְּבַר־
 צְדָק׃ (ה) אֲדַנֵּי עַל־יְמִינֶךָ מֶחֶץ בְּיוֹם־
 אַפּוֹ מְלָכִים׃ (ו) יָדִין בְּגוֹיִם מָלֵא גְבוּיֹת
 מֶחֶץ רֹאשׁ עַל־אָרֶץ רַבָּה׃ (ז) מִנְחֹל
 בַּדָּרֶךְ יִשְׁתַּה עַד־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

קיא

תחלת אלהים.

(א) הַלְלִיָּהּ |

אֲוֹדָה יְהוָה בְּכָל־לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל
 וְעֵדָה׃ (ב) גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים
 לְכָל־חַפְצֵיהֶם׃ (ג) הוֹדֵי־וְהַדְרֵה פַעֲלוֹ
 וְצַדִּיקְתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד׃ (ד) זִכֹּר עֲשֵׂה
 לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה׃ (ה) מִרְרָה
 נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ (ו) כֶּחֶם
 מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ דָּתָת לָהֶם נִחַלְתָּ
 גְּבוּיִם׃ (ז) מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפַּט נְאֻמָּנִים
 כָּל־פְּקוּדָיו׃ (ח) סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם

ből: Uralkodjál ellenségeid között. (3) Néped önként özönlik csatád napján szent diszben; mint a hajnal öléből a harmat, siet hozzád ifjuságod. (4) Megesküdött az örökkévaló, s nem változtatja meg: Te pap leszesz örökké! igazságos királyom! — énekes szavamra! (5) Az Úr jobbod felől levert haragja napján királyokat! (6) Itél pogányok fölött hullák halmazán, összezúzza a fejet Rabbáh földjén. (7) Az útszéli patakából iszik, mert fejét magasra emelte.

CXI.

*111. zsoltár.***Isten dicsérete.**

(Alfabetikus verssorok).

(1) Hallelujah!

Hálát adok az örökkévalónak egész szivből az igazak s a község tanácsában. (2) Nagyok az örökkévaló alkotásai, megfelelők minden céljuknak. (3) Fenség és méltóság cselekedete, s igazsága fennáll örökké. (4) Emléket készített csodáinak, könyörületes s irgalmas az örökkévaló. (5) Táplálékot ad ő tisztelőinek, megemlékezik örökké frigyéről. (6) Tetteinek erejét hirdette népének, midőn nekik pogányok birtokát adta. (7) Kezeinek művei igazság és törvény; megbízhatók rendeletei mind. (8) Megtámogatvák örök időre,

עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשָּׂר׃ (ט) פְּדוּת | שְׁלַח
 לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹדֶם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא
 שְׁמוֹ׃ (י) רֵאשִׁית חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה
 שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוּ עֲמֶדֶת
 לְעַד׃

קיב

בנו יספר תהלת הצדיק ואשרו וגמול מעשיו הטובים.

(א) הללויה |

אֲשֶׁר־אִישׁ יִרְאֵ אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו
 חֲפִיץ מְאֹד׃ (ב) גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה זָרְעוּ
 דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ׃ (ג) הוֹזִיעֶשְׂר בְּבֵיתוֹ
 וְצַדִּיקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד׃ (ד) זָרַח בַּחֲשָׁךְ
 אֹזֶר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחֻם וְצַדִּיק׃ (ה) טוֹב־
 אִישׁ חוֹנֵן וּמְדוּה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט׃
 (ו) כִּי־לְעוֹדֶם לֹא־יִמּוֹט לְזִכֵּר עוֹלָם יְהוָה
 צַדִּיק׃ (ז) מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן
 לָבוֹ בְּטַח בִּיהוָה׃ (ח) סִמּוֹךְ לָבוֹ לֹא
 יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרּוֹ׃ (ט) פִּזְרָא
 נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ
 תְרוּם בְּכָבוֹד׃ (י) רָשָׁע יִרְאֶה | וְכַעַם
 שָׁנְיוֹ יִחַרְקוּ וְנָמַס תְּאוֹת רָשָׁעִים תִּאֲבָד׃

készítették igazsággal és helyességgel. (9) Megváltást küldött népének, szövetségét meghagyván örökre: Szent és félelmes! az ő neve. (10) A bölcseség kezdete az örökkévaló félelme; jó esze van mindazoknak, kik azt gyakorolják: dicsősége fennál örökké!

CXII.

*112. zsoltár.***A jámbor embernek dicsérete s jutalma.**

(Alfabetikus verssorok).

(1) Hallelujah!

Boldog azon férfiú, ki az örökkévalót tiszteli, felette gyönyörködik parancsaiban. (2) Hatalmas lesz magzata a földön: az igazak nemzedéke megáldatik. (3) Vagyon és gazdagság van házában, s jótékonyága megmarad örökké. (4) A sötétben világosság sugárzik az igazaknak: könyörületes, irgalmas és igazságos ő. (5) Boldog azon férfiú, ki könyörül és kölcsönad, s ügyeit igazság szerint intézi. (6) Mert soha meg nem tántorodik, örök emlékül léssen az igaz. (7) Rossz hirtől meg nem félemedik; szive szilárd, bizalmas az örökkévalóban. (8) Bátorított szive nem fél, mig ellenin elégtételt nem lát. (9) Pazarul ad a szegényeknek, jótékonyága fennál örökké, fénye emelkedik dicsőséggel. (10) A gonosz látja s boszankodik, fogait esikoritja s elolvad: a gonoszok vágya odavész.

קיג

שיר תהלות לשיר בהגים ומועדים במקהלות.

(א) הַלְלוּ יְהוָה |

הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יְהוָה: (ב) יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם: (ג) מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ
 מִהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: (ד) רֵם עַד־כְּדָנוּיִם
 יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: (ה) מִי כִיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ הַמִּנְבִּיֵהוּ לַשַּׁבָּת: (ו) הַמְשִׁפִּיכֵי
 דְרָאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: (ז) מִקִּימֵי מַעַפְרַיִם
 דֹּל מְאֹד שֶׁפֶת יָרִים אֲבוֹנִין: (ח) דְּהוֹשִׁיבֵי
 עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: (ט) מוֹשִׁיבֵי |
 עֲקָרֹת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה
 הַלְלוּ יְהוָה:

קיד

יצאת מצרים.

(א) בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם
 יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹז: (ב) הַיּוֹתֵה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁדוֹתָיו: (ג) הַיּוֹם רָאָה וַיִּגַּם
 הַיָּרְדֵן יִסַּב לְאַחֲזֹר: (ד) הַהָרִים רָקְדוּ
 כְּאִידִים וּבָעוֹת כְּבָנֵי־צֹאן: (ה) מִהַר־קָדֵךְ

CXIII.

*113. zsoltár.***Isten dicsérete ünnepek alkalmával.**

(1) Hallelujah!

Magasztaljátok, örökkévaló szolgálói! magasztaljátok az örökkévaló nevét! (2) Legyen az örökkévaló neve áldott mostantól fogva örökre! (3) Napkeltétől nyugtáig magasztaltassék az örökkévaló neve! (4) Magasztos mind a népek fölött az örökkévaló, az egek fölött az ő dicsősége. (5) Ki hasonlít az örökkévaló Istenünkhöz? Oly magasan székel! (6) Oly mélyre tekint az égen és a földön! (7) A porból felemeli a szegényt a sárból felmagasztalja az ügyefogyottat; (8) hogy fejedelmek mellé ültesse, népének fejedelmei mellé. (9) Megtelepíti a meddő nőnek házát, az anya gyermekeinek örül. Hallelujah!

CXIV.

*114 zsoltár.***A kivonulás Egyiptomból.**

(1) Midőn Izrael kiment Miczrájimból, Jákob háza a zsarnok nép közül. (2) Lett Júda leánya szent-ségévé, Izrael birodalmává. (3) A tenger látta s menekült; a Jordán hátra fordult. (4) A hegyek szökdeltek, mint a kosok; a halmok mint a bárányok. (5) Mi lett

הַיָּם כִּי תָנוּס וְהִירָדָן תִּסָּב לְאַחֹר׃
 (ו) הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי־
 צֹאן׃ (ז) מִדְּפְנֵי אֲרוֹן חֹלֵי אֲרֶץ מִדְּפְנֵי
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ (ח) תִּהְפְּכֵי הַצֹּר אֲנִים־מִים
 חֲדָמִישׁ לְמַעֲיֵנו־מִים׃

קמו

ה' הוא אל אמת.

(א) לֹא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לִשְׁמֹךְ
 תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסֹדֶךָ עַל־אַמְתֶּךָ׃ (ב) לְמַה
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הוּא אֱלֹהֵיהֶם׃ (ג)
 וְאֵלֵהֵינוּ בִּשְׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃
 (ד) עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
 (ה) פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
 יִרְאוּ׃ (ו) אֲזִנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־
 לָהֶם וְלֹא יִרְיָחוּן׃ (ז) יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן
 רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְיוּ כְּאֵי־הֵנוּ בְּגִרוֹנָם׃
 (ח) כַּמּוֹדֵם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח
 בָּהֶם׃ (ט) יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם
 וּמִגֹּנָם הוּא׃ (י) בַּיִת אֲהַרֹן בָּטְחוּ בִיהוָה
 עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא׃ (יא) יִרְאֵי יְהוָה בָּטְחוּ
 בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא׃ (יב) יְהוָה זָכַרְנוּ

téged, tenger! hogy menekülsz? Jordán! hogy hátra fordulsz? (6) Hegyek! hogy szökdeltetek mint a kosok? halmok! mint a bárányok? (7) Az Úr előtt reszkess, föld! Jákob Istene előtt! (8) Ki a szirtet tóvá változtatja, a kavicsot vizforrásává.

CXV.

115. zsoltár.

Az örökkévaló az igaz Isten, a bálványok sorra megdöntetnek.

(1) Ne nekünk, örökkévaló! ne nekünk: hanem nevednek adj dicsőséged, a te kegyed a te igazságodért! (2) Miért mondják a pogányok: Hol van hát Istenök? (3) Holott Istenünk az égben van, ki mindent tesz, amit akar. (4) Amazok bálványai ezüst és arany, emberi kezek munkája. (5) Van szájuk, de nem beszélnek; szemeik vannak, de nem látnak. (6) Vannak füleik, s nem hallanak; orruk, s nem szagolnak. (7) Kezeik, s nem tapintanak; lábaik, s nem járnak; nem beszélnek torkukkal. (8) Mint ök, lesznek alkotóik; mindenki, ki bennök bizik. (9) Izráel! bizzál az örökkévalóban! segítségök s paizsuk ő. (10) Áron háza! bizzál az örökkévalóban! segítségök s paizsuk ő. (11) Örökkévaló tisztelői! bizzatok az örökkévalóban! segítségök s paizsuk ő. (12) Az örökkévaló megemléke-

יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת־
 בֵּית אֱהֲרֹן: (יג) יִבְרַךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים
 עִם־הַגְּדֹלִים: (יד) יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם
 וְעַל־בְּנֵיכֶם: (טו) בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה
 עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: (טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: (יז) לֹא
 הִמְתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוֹמָה:
 (יח) וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ:

קמו

תודה על הצלה מפנעים רעים.

אֶהְבֹּתִי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי (א)
 תִּחַנּוּנֵי: (ב) כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי
 אֶקְרָא: (ג) אֶפְפוּנִי | חֲבִלֵי־מָוֶת וּמִצָּרִי
 שָׂאוּל מִצָּאוּנִי צָרָה וַיִּגְוֶן אֶמְצָא: (ד) וּבְשֵׁם־
 יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי:
 (ה) חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: (ו)
 שָׁמַר פְּתָאִים יְהוָה דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
 (ז) שׁוּבִי נַפְשִׁי דְמְנוּחִיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל
 עָלַיכִי: (ח) כִּי חֲקַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־
 עֵינִי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: (ט)

kezik mirőlünk: megáldja, megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát. (13) Megáldja az örökkévaló tisztelőit, a kicsinyeket a nagyokkal. (14) Az örökkévaló szaporitson meg titeket, titeket és gyermekeiteket. (15) Áldottak vagytok ti az örökkévalótól, ki az eget és földet alkotja. (16) Az ég az örökkévaló ege! de a földet az ember fiainak adta. (17) A holtak nem magasztalják Jaht! se nem azok, kik a csendesség honába leszállnak. (18) Mi pedig áldjuk Jaht! mostantól fogva örökkéig. Hallelujah!

CXVI.

116 zsoltár.

Hálaének Isten kegyéért, melylyel számos veszedelemből kimentette.

(1) Szeretem, hogy az örökkévaló meghallgatja szavamat, könyörgésemet. (2) Hogy meghajtja fülét én-hozzám, éltem napjain imádom. (3) Ha körülöveznek a halál kötelékei, s a sir veszedelmei utolérnek engem; ha szorultságot és bűt érek: (4) akkor az örökkévaló nevében felkiáltok: Ah, örökkévaló! mentsd meg lelkemet! (5) Könyörületes az örökkévaló és igazságos; Istenünk irgalmaz. (6) Az őszintéket megóvja az örökkévaló; elnyomorodtam és segített rejtam. (7) Térj vissza, lelkem! nyugalmadra, mert az örökkévaló jót tesz veled. (8) Mert megmented lelkemet a haláltól, szememet a könyttől, lábamat a sikamlástól. (9) Járok

אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
 (א) הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד׃
 (א) אֲנִי אָמַרְתִּי בַחֲפוּזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב׃
 (ב) מִה־אָשׁוּב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוּלוֹהִי עָלָי׃
 (ג) כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
 (ד) נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־
 עַמּוֹ׃ (טו) יִקַּר בְּעֵינָי יְהוָה הַמּוֹתֵה
 לַחֲסִידָיו׃ (טז) אֲנִהּ יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ
 אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי׃
 (יז) קֶדֶךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה
 אֶקְרָא׃ (יח) נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־
 נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ (יט) בַּחֲצֵרוֹת אֶבִּית יְהוָה
 בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ׃

ק"ז

בו יעזר להלל אלהים.

(א) הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ
 כָּד־הָאֲמִים׃ (ב) כִּי־גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ
 וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ׃

ק"ח

שיר נצחון לשיר במקלות.

(א) הוֹדּוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם

az örökkévaló színe előtt az élők országaiban. (10) Hiszek, azért beszélek! én felette hangoztatom. (11) Azt mondtam hevességemben: Minden ember ámit! (12) Mikép viszonzozzam az örökkévalónak minden jótéteményét irántam? (13) Az üdvök kelyhét felemelem, s az örökkévaló nevében kiáltok fel: (14) Fogadalmimat megfizetem az örökkévalónak, egész népe jelenlétében! (15) Drága az örökkévalónak szemei előtt igazainak halála. (16) Ah, örökkévaló! én a te szolgád! én a te szolgád! szolgálódnak fia vagyok, te megoldod béklóimat! (17) Hálaáldozatot mutatok be neked, s az örökkévaló nevében kiáltok fel: (18) Fogadalmimat megfizetem az örökkévalónak, egész népe jelenlétében. (19) Az örökkévaló házában pitvaraiban, közepetted Jeruzsálem! Hallelujah!

CXVII.

*117. zsoltár.***Buzdítás Isten magasztalására.**

(1) Magasztaljátok az örökkévalót, nemzetek mind! dicsérjétek őt, népek valamennyien! (2) Mert erősnek bizonyodott fölöttünk kegye, s az örökkévaló hűsége, mindörökké. Hallelujah!

CXVIII.

*118. zsoltár.***Diadalének kar számára.**

(1) Adjátok hálát az örökkévalónak! mert jósá-

חֲסִדּוֹ: (ב) וַאֲמַרְנָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדּוֹ: (ג) וַאֲמַרְנָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדּוֹ: (ד) וַאֲמַרְנָא יְרֵאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדּוֹ: (ה) מִן־הַמֶּצַר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי
 בַּמַּרְחֵב יְהוָה: (ו) יְהוָה לִי לֹא אֵרָא מִה־
 יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: (ז) יְהוָה לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי
 אֵרָאָה בְּשֵׁנָאֵי: (ח) טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
 מִבִּטָּח בָּאָדָם: (ט) טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
 מִבִּטָּח בַּגִּדִּיבִים: (י) כָּדִגְוִים סִבְבוּנִי
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: (יא) סִבְבוּנִי גַם־
 סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: (יב) סִבְבוּנִי
 כַּדְבָרִים דַּעְכוּ פֹאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה
 כִּי אֲמִילָם: (יג) דָּחָה דָחִיתַנִּי לִנְפֹל וַיהוָה
 עֲזָרְנִי: (יד) עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה־לִּי לְיִשׁוּעָה:
 (טו) קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בָּאֱהֱלִי צְדִיקִים
 יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיד: (טז) יִמִּין יְהוָה רֹמְמָה
 יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיד: (יז) לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיָּה
 וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי־יְהוָה: (יח) יִסַּר יִסְרְנִי יְהוָה לְמוֹת
 לֹא־נִתַּנְנִי: (יט) פֶּתַח־חַיִּלִּי שַׁעַר־צְדָק אֲבֹא־
 בָּם אֲוֹרָה יְהוָה: (כ) זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה
 צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: (כא) אֲוֹרָה כִּי עֲנִיתַנִּי

*היורד בדגש בנ"א היא רפויה *בנ"א היורד דגושה

gos; örökké tart kegyelme! (2) Mondja azért Izráel: Örökké tart kegyelme! (3) Mondja azért Áron háza: Örökké tart kegyelme! (4) Mondják azért az örökkévaló tisztelői: Örökké tart kegyelme! (5) A veszedelemből hittam Jah: szabadulással felelt nekem Jah! (6) Az örökkévaló velem van, nem félek: mit tehet velem az ember? (7) Az örökkévaló velem, segítségemre van; elégtételt látok ellenségeimen. (8) Jobb az örökkévalónál ótalmat keresni, mintsem az emberekben bizni. (9) Jobb az örökkévalónál ótalmat keresni, mintsem fejedelmekben bizni. (10) A pogányok mind körülvesznek; az örökkévaló nevében: levágom őket! (11) Körülfognak meg körülvesznek, az örökkévaló nevében: levágom őket! (12) Körülfognak mint a méhek, fellobbannak mint tövisek tüze; az örökkévaló nevében: levágom őket! (13) Reám rohannak, hogy elejtsenek; de az örökkévaló megsegít engem. (14) Győzelmem s zengésem Jah! ő volt nekem segítségem. (15) Öröm- s győzelmi kiáltás hangzik az igazak sátraiban: Az örökkévaló jobbja diadalt szerez! (16) Az örökkévaló jobbja magasztos! az örökkévaló jobbja diadalt szerez! (17) Nem halok meg! de élek, s hirdetem Jah tetteit! (18) Megfenyitni akar engem Jah, de a halálnak át nem enged. (19) Nyissátok ki nekem az erény kapuit! hadd menjek be azokon! hálát adok Jahnak. (20) Ez a kapu az örökkévalóhoz: igazak mennek be azon. (21) Hálát adok neked, hogy megaláztál,

וְתִהְיֶה לִי לְיִשׁוּעָה: (כב) אֲבֵן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים
 הַיְתֵה לְרֹאשׁ פְּנֵה: (כג) מֵאֵת יְהוָה הִיְתֵה
 זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ: (כד) זֶה הַיּוֹם
 עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמַחַה בּוֹ: (כה) אֲנִי
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחַה
 נָא: (כו) בְּרוּךְ הַבֹּא בִשְׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם
 מִבֵּית יְהוָה: (כז) אֵל יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ
 אֲסוּרֵיחַג בְּעֵבְתִים עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ:
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

קיט

מאמרי מוסר בסדר אלפ"א בית"א.

א) אֲשֶׁרֵי תִמְיַמֵּי־דָרְךָ הַהֲלָכִים
 בְּתוֹרַת יְהוָה: (ב) אֲשֶׁרֵי נִצְרֵי עֵדוּתִי
 בְּכַד־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: (ג) אַף לֹא־פָעַלְוּ
 עוֹלָה בְּדַרְכָיו הֲלָכוּ: (ד) אַתָּה צוֹיְתָה
 פִּקְדוֹיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד: (ה) אֲחֲלֵי וּכְנוּ
 דַּרְכֵי לְשֹׁמֵר חֲקִידָה: (ו) אִזּוֹ לֹא־אֲבוֹשׁ
 בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצּוֹתֶיךָ: (ז) אוֹדֶךָ בְּיִשָּׁר
 לֵב בְּדַמְדִי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: (ח) אַתָּה־
 חֲקִידָה אֲשֶׁמֶר אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־מְאֹד:

*קמ"ז בלי אכ"ף

s segítségemül lettél. (22) A kő, melyet az építők megvetettek, a szöglet fejevé lett. (23) Az örökkévalótól lett ez, csodálatos az szemünk előtt. (24) Ezt a napot az örökkévaló szerezte: vigadjunk s örvendjünk azon! (25) Ah, örökkévaló! segíts! Ah, örökkévaló! engedd sikerülni! (26) Áldott, a ki jön az örökkévaló nevében; üdvözöljük titeket az örökkévaló házából. (27) Isten, az örökkévaló világosságot áraszt felénk. Kötözzétek az ünnepi áldozatot mirtusokkal az oltár kiszögelléseihez. (28) Istenem vagy te! hálát adok neked; Istenem! felmagasztallak. (29) Adjatok hálát az örökkévalónak, mert jóságos: örökké tart kegyelme!

CXIX.

119. zsoltár.

Erkölcstanok. (Alfabetikus versszakaszok)

(1) Boldogak a jámbor erkölcsűek, kik az örökkévaló tanítása szerint járnak. (2) Boldogak, kik bizonyosságait megőrzik; őt egész szívből keresik. (3) Úgy-szinte álnokságot nem cselekedvén, útjaiban járnak. (4) Meghagytad rendeléseidet, hogy fölötte őrizzék. (5) Vajha megszilárdulnának útjaim, hogy törvényeidet megőrizzem. (6) Akkor nem válok szégyent, ha minden parancsodra tekintek. (7) Hálát adok neked a szív őszinteségével, midőn igazságos ítéleteidet tanulmányozom. (8) Törvényeidet akarom tartani: ne hagyj el szertelen!

(ט) בַּמָּה יִזְכֶּה נַעַר אֶת־אָרְחוֹ לְשֹׁמֵר
 כְּדַבְרְךָ: (י) בְּכָל־לִבִּי דַרְשֵׁתִיךָ אֱלֹ־
 הִישָׁנִי מִמְצֹותֶיךָ: (יא) בְּלִבִּי צַפְנֹתִי
 אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא־לָךְ: (יב) כְּרוֹךְ
 אֶתְהָ יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶיךָ: (יג) בְּשִׁפְתֵי
 סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי־פִיךָ: (יד) כְּדַרְךָ
 עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל־הוֹן: (טו) בְּפִקּוּדֶיךָ
 אֲשִׁיחָה וְאֶבִיטָה אֲרַחֲתֶיךָ: (טז) בְּחֻקְתֶיךָ
 אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבַרְךָ:
 (יז) גִּמְלָה עַד־עֲבֹדְךָ אֶחֱוֶה וְאֲשִׁמְרָה
 דְּבַרְךָ: (יח) גִּלְעֵינִי וְאֶבִיטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרֹתֶיךָ: (יט) גַּר אֲנִכִּי בָאָרֶץ אֱלֹ־
 הִיסֹתֵר מִפְּנֵי מִצְוֹתֶיךָ: (כ) גִּרְסָה נִפְשֵׁי
 דְּתֹאבָה אֶרֶץ־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת: (כא)
 גִּעְרַת זָדִים אֲרוּרִים הַשָּׁגִים מִמְצֹותֶיךָ:
 (כב) גִּל מַעְלֵי חֲרָפָה וּבִזּוֹ כִּי עֲדַתֶיךָ
 נִצַּרְתִּי: (כג) גַּם יֵשְׁבוּ אֲשֵׁרִים כִּי נִדְּבְרוּ
 עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶיךָ: (כד) גַּם־עֲדַתֶיךָ
 שִׁעֲשֵׁעֵי אֲנָשִׁי עֲצַתִּי:
 (כה) דְּבַכָּה לָעֶפֶר נִפְשֵׁי חֵינִי כְּדַבְרְךָ:
 (כו) דַּרְכֵי סִפְרֹתֵי וְתַעֲנִנֵי לְמַדְנִי חֻקֶיךָ:

(9) Miáltal érdeemesíti az ifju pályáját? Ha óvakodik szavad szerint. (10) Egész szivemből kereslek: ne engedj tévednem parancsaidban. (11) Szivembe rejtem mondásodat, hogy ne vétkezzem ellened. (12) Áldott légy te, örökkévaló! taníts meg törvényeidre. (13) Ajkaimmal hirdetem szájad minden szabványait. (14) Bizonyosságaid útmutatásán örvendek, mint sokféle vagyonnak. (15) Rendeleteidről beszélek, s tekintem pályáidat. (16) Törvényeidben gyönyörködöm, nem felejttem igédet.

(17) Gyámolítsd szolgálodat, hogy éljek s megtartsam igédet. (18) Nyisd meg szemeimet, hogy lássam tanításod csodáit. (19) Zarándok vagyok én a földön, ne rejtse el előttem parancsaidat. (20) Lelkem meg van törve az ítéleteidhez való vágytól minden időben. (21) Megfenyegetsz kevélyeket, az elkárhozottakat, kik parancsaid ellen vétenek. (22) Gördíts le rólam gyalázatot s megvetést, mert bizonyosságaidat megőrzöm. (23) Ha fejedelmek tanácsot ülnek is, ellenem összebeszélnek, a te szolgáló törvényeidről beszél. (24) Bizonyosságaid az én gyönyörűségem, azoktól kérek tanácsot.

(25) A porhoz tapad az én lelkem, eleveníts fel szavad szerint (26) Elbeszélem útjaimat, te meghall-

(כז) דָּרַדְרָה פִּקּוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה
 בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ: (כח) הִלַּפְהָ נַפְשִׁי מִתּוֹנָה
 קִוִּינִי כִּדְבָרְךָ: (כט) דָּרַדְרָה שִׁקְרֵי הַסֵּר
 מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִינִי: (ל) דָּרַדְרָה אֲמוֹנָה
 בְּחַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי: (לא) דְּבִקְתִּי
 בְּעֵדוּתֶיךָ יְהוָה אֵל־תִּבְשִׁינִי: (לב) דָּרַדְרָה
 מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי:
 (לג) הוֹרֵנִי יְהוָה דָּרַדְרָה חֲקוּדָה וְאַצְרֵנָה
 עֵקֶב: (לד) הִבִּינֵנִי וְאַצְרֵנָה תוֹרַתְךָ
 וְאַשְׁמֵרנָה בְּכָל־לֵב: (לה) הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב
 מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי: (לו) הִט־לִבִּי אֶל־
 עֵדוּתֶיךָ וְאֵל אֶל־כַּבְּעֵ: (לז) הֵעֵבֵר עֵינֵי
 מִרְאוֹת יְשׁוּאָה בְּדַרְכְּךָ חֲנִינִי: (לח) הָקֵם
 לְעִבְדְּךָ אֲמַרְתָּךְ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ: (לט)
 הֵעֵבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 טוֹבִים: (מ) הִנֵּה תֵּאֱבָתִי לְפִקּוּדֶיךָ
 בְּצַדִּיקְתְּךָ חֲנִינִי:

(מא) וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה תְּשׁוּעַתְךָ
 כְּאֲמַרְתָּךְ: (מב) וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי־
 בְּטַחְתִּי בְּדַבְרְךָ: (מג) וְאֵל־תִּצַּל מִפִּי
 דְּבַר־אֱמֶת עַד־מָאד כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ יַחֲדָתִי:

gatsz engem; taníts meg törvényeidre. (27) Rendeléseid módját értesd meg velem, elmélkedem csodáidról. (28) Lelkem eleped a bűtől, emelj fel engem szavad szerint. (29) Hazug útat tarts távol tőlem, könyörülj rgjtam tanításoddal. (30) A hit útját választom, összehasonlitom ítéleteidet. (31) Ragaszkodzm bizonyosságaidhoz, örökkévaló! ne engedj szégyent vallanom. (32) Parancsolataid útját futom, te kitágítod keblemet.

(33) Taníts meg engem, örökkévaló! törvényeid útjára, s rajta tartom sarkomat. (34) Engedd megértenem, s megőrzöm tanításodat, meg is tartom egész szivből. (35) Igazíts el parancsaid ösvényén, mert azt kedvelem. (36) Hajtsd szivemet bizonyosságaidhoz, s ne az önzéshez. (37) Fordítsd el szemeimet, hogy hamiságot ne lássanak, engedj élnem útjaidon. (38) Tartsd fenn ígéretedet szolgálóknak, mely tisztelőidnek szól. (39) Fordítsd el gyalázatomat, melytől tartok; mert ítéleteid jóságosak. (40) Ime rendeleteidhez vágyódom, engedj élnem igazságodban.

(41) Szálljon reám kegyelmed, örökkévaló! segítségéd ígéreted szerint. (42) Hogy választ adhassak gyalázómnak, mert szavadban bizom. (43) Ne vond meg fölöttéig az igazság szavát szájamtól, mert ítéle-

(מד) וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם
 וְעַד: (מה) וְאֶת־הַלְכָה בִּרְחֹבָהּ כִּי פִקְדוֹןֶיךָ
 דִּרְשֵׁתִי: (מו) וְאֶדְבַּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נְגִד
 מַלְכִים וְלֹא יִבְוֹשׁ: (מז) וְאֶשְׁתַּעֲשַׂע
 בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי: (מח) וְאֵשָׂא כַּפֵּי
 אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֶשִׁיחָה
 בְּחֻקֶיךָ:

(מט) זְכַר־דְּבַר לְעִבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי:
 (נ) זֹאת נַחֲמָתִי בְּעַנְיִי כִּי אִמְרַתְךָ חֵיִתָּנִי:
 (נא) זָדִים הִלְיִצְנִי עַד־מָאֵד מִתּוֹרַתְךָ לֹא
 נִטִּיתִי: (נב) זְכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם |
 יְהוָה וְאֶתְנַחֵם: (נג) זִלְעַפְרָה אֶחֱזַתִּנִּי
 מִרְשָׁעִים עֲזִבִי תּוֹרַתְךָ: (נד) זְמִירוֹת הַיּוֹד
 לִי חֻקֶיךָ בְּבַיִת מְגוֹרֵי: (נה) זְכַרְתִּי בְּקִידָה
 שִׁמְךָ יְהוָה וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ: (נו) זֹאת
 הֵיִתְהַלְקִי כִּי פִקְדוֹןֶיךָ נִצְרָתִי:

(נז) חֶלְקִי יְהוָה אִמְרָתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:
 (נח) וְחֻקֵּי־תֹרַתֶיךָ בְּכָל־לֵב חֲנִנִי כְּאִמְרַתְךָ:
 (נט) חֲשַׁבְתִּי דַרְכֵי וְאֶשִׁיבָה רַגְלֵי אֶל־
 עֵדוּתֶיךָ: (ס) חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהֲתִי
 לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: (סא) חֶבְלֵי רִשְׁעִים עוֹדוּנִי

teidre várok. (44) Őrizni akarom mindig tanodat, örökön örökké. (45) Járok tágas téren, mivel rendeleteidet keresem. (46) Beszélek bizonyosságaidról királyok előtt, s nem szégyenlem. (47) Gyönyörködöm parancsaidban, melyeket szeretek. (48) Kezeimet emelem parancsaidhoz, melyeket szeretek, s elmélkedem törvényeidről.

(49) Gondolj a szolgálodhoz intézett szóra, melyre engem váratsz. (50) Ez vigasztalásom szenvedésemben, hogy ígéreted életben tart engem. (51) Bármint gúnyolnak engem a kevélyek, tanításodtól el nem hajlok. (52) Gondolok ítéleteidre ősidőktől fogva, örökkévaló! s vigasztalódom. (53) Rettegés fog el ama gonoszok miatt, kik tanodat elhagyják. (54) Zengésim tárgyává lettek nekem törvényeid zarándoklásom házában. (55) Éjjel gondolok nevedre, örökkévaló! s tartom tanításodat. (56) Ez lett nekem részemül, hogy rendeleteidet megőrizzem.

(57) Osztályrészem, örökkévaló! úgy mondom: hogy tartsam ígéidet. (58) Esedezem előtted egész szivből: Könyörülj rajtam ígéreted szerint. (59) Gondolkozom útjaim fölött, s visszatéritek lábaimat bizonyosságaidhoz. (60) Sietek s nem késsem parancsaidat tartani. (61) A gonoszok kötelékei körülfoznak engem, de

תֹּרְתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי׃ (סב) חֲצוֹת לַיְלָה
 אֶקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה׃
 (סג) חֵבֶר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמִרֵי
 פְּקוּדֵיךָ׃ (סד) חֶסֶדְךָ יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ
 חֲקִיךָ לְמִדְנִי׃

(סה) טוֹב עֲשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה
 כִּדְבַרְךָ׃ (סו) טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדְנִי כִי
 בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי׃ (סז) טָרָם אֶעֱנֶה
 אֲנִי שִׁינֵּי וְעַתָּה אִמְרֵתְךָ שָׁמַרְתִּי׃ (סח)
 טוֹב־אֵתָהּ וּמִטּוֹב לְמִדְנִי חֲקִיךָ׃ (סט)
 טָפְלוּ עָלַי שָׁקֵר זֵדִים אֲנִי בְּכַל־לֵב
 אֶצַּר פְּקוּדֵיךָ׃ (ע) טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבִּי אֲנִי
 תֹרְתֶךָ שָׁעֲשַׁעְתִּי׃ (עא) טוֹב־לִי כִי־עֲנִיתִי
 לְמַעַן אֶלְמַד חֲקִיךָ׃ (עב) טוֹב־לִי תֹרַת־
 פִּיךָ מֵאֲדָפִי זָהָב וּכְסָף׃

(עג) יָדִיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוּנְנוּנִי הִבִּינִנִי
 וְאֶלְמַדָּה מִצְוֹתֶיךָ׃ (עד) יִרְאוּךָ יִרְאוּנִי
 וַיִּשְׂמְחוּ כִי לִדְבַרְךָ יִחַדְתִּי׃ (עה) יָדַעְתִּי
 יְהוָה כִּי־צַדִּיק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוֹנָה עֲנִיתָנִי׃
 (עו) יְהִי־נָא חֶסֶדְךָ דְנַחֲמָנִי כְּאִמְרֵתְךָ
 דְעַבְדְּךָ׃ (עז) יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיָּה כִי־

tanításodat nem felejttem. (62) Éjfélkor kelek fel, hogy neked hálát adjak igazságos ítéleteidért. (63) Csatlakozom én mindazokhoz, kik téged tisztelnek s rendeleteidet megtartják. (64) Kegyelmed, örökkévaló! betölti a földet; taníts engem törvényeidre.

(65) Jót tettél szolgáladdal, örökkévaló! szavad szerint. (66) Finom észre s ismeretre taníts engem, mert hiszek parancsolataidban. (67) Mielőtt megaláztattam, tévelygő valék; de most megtartom parancsodat. (68) Jóságos vagy te s jóltevő, taníts engem törvényeidre. (69) Hazugságot gondolnak ki ellenem a kevélyek, én azonban egész szivből őrzöm rendeleteidet. (70) Érzéketlen mint a fagygyu az ő szivök; én tanításodban gyönyörködöm. (71) Javamra volt, hogy megaláztattam, hogy tanuljam törvényeidet. (72) Becsesebb előttem szájad tanítása, mint arany és ezüstnek ezrei.

(73) Kezeid teremtettek s alakítottak engemet; oktass, hogy tanuljam törvényeidet. (74) Tisztelőid látnak engem s megörülnek, mivel szavadban biztam. (75) Tudom, örökkévaló! hogy igazságból folynak ítéleteid, s hűségből kinoztál meg engemet. (76) Legyen kegyelmed vigasztalásomra, szolgáltnak tett ígéreted szerint. (77) Irgalmaid szálljon reám, akkor feléledek;

תֹּרְתָךְ שֶׁעָשִׂי: (עח) יבְשׁוּ זְרוֹם כִּי־שָׁקֵר
 עֹתוֹנֵי אֲנִי אֲשִׁיחַ בַּפְּקֻדֶיךָ: (עט) יִשׁוּבוּ
 לִי יִרְאוּךָ וַיִּדְעוּ עֲדַתֶיךָ: (פ) יְהִי־לִבִּי
 תָּמִים בַּחֲקִיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

(פא) כִּלְתָה לְתִשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ
 יִחַלְתִּי: (פב) כְּדוּ עֵינֵי לְאִמְרָתְךָ לֵאמֹר
 מִתִּי תִנְחַמְנִי: (פג) כִּי־הֵייתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר
 חֲקֹךְ לֹא שָׁכַחְתִּי: (פד) כִּמְהִימֵי־עַבְדֶּךָ
 מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרֹדְפֵי מִשְׁפָּט: (פה) כָּרוֹן
 לִי זְרוֹם שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרְתְךָ:
 (פו) כָּל־מִצּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שָׁקֵר רֹדְפוֹנֵי
 עֲזָרְנִי: (פז) כְּמַעַט כְּלוֹנֵי בָאָרֶץ וְאֲנִי לֹא־
 עֲזַבְתִּי פְקֻדֶיךָ: (פח) כִּחֲסִדֶּךָ חֵינִי וְאֲשַׁמְרָה
 עֲדוֹת פִּיךָ:

(פט) לְעוֹלָם יְהוָה דְּבַרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם:
 (צ) לְדָר וּדָר אֱמוּנָתְךָ כּוֹנֵנַת אֶרֶץ
 וְתַעֲמַד: (צא) לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוּ הַיּוֹם כִּי
 הִכַל עַבְדֶּיךָ: (צב) דּוּלִי תוֹרְתְךָ שֶׁעָשִׂי
 אֲזִ אֲבַדְתִּי בְּעַנְיִי: (צג) לְעוֹדֶם לֹא־אֲשַׁכַּח
 פְּקֻדֶיךָ כִּי־בָּם חֵייתֵנִי: (צד) קֵד־אֲנִי
 הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פְקוּדֶיךָ דָּרְשָׁתִי: (צה) לִי קוֹן

mert tanításod az én gyönyörűségem. (78) A kevélyek megszegyenülnek, mert álnokságból sértettek engem; én pedig elmélkedem rendeleteidről. (79) Térjenek vissza hozzám tisztelőid s bizonyosságaidnak ismerői. (80) Legyen szívem tökéletes törvényeid által, hogy szégyent ne valljak.

(81) Lelkem eped üdvöd után, várom igédet. (82) Szemeim epednek ígéreted után, mondván: mikor vizsgáltasz meg engemet? (83) Olyanná lettem, mint a tömlő a füstben; törvényeidet azért el nem felejttem. (84) Mennyi szolgáltnak napjai? mikor teszesz ítéletet üldözőimön? (85) Az istentelenek gödrökét ásnak nekem, kik nem tanításod szerint élnek. (86) Parancsaid mind igazság; hazugsággal üldöznek: segíts rajtam! (87) Majdnem elemésztenek a földön; én azért nem hagyom el rendeleteidet. (88) Kegyed szerint tarts meg életben, hogy tarthassam szájad bizonyosságát.

(89) Mindörökké áll fenn, örökkévaló! szavad: az égbe állított az. (90) Hűséged nemzedekről nemzedékre terjed; megszilárdítottad a földet és áll. (91) Törvényeid szerint áll mai napig is minden; mert valamennyien a te szolgálid. (92) Ha tanításod nem lett volna gyönyörűségem, akkor elvesztem volna nyomoromban. (93) Soha sem felejttem rendeleteidet, mert általuk életben tartsz engem (94) Tied vagyok! segíts rajtam! mert rendeleteidet keresem. (95) Rólam

רְשָׁעִים לְאֹבְדֵי עֲדוֹתֶיךָ אֶתְבוֹנֵן : (צ)
 לְכֹל תִּכְלֶה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצֹּתֶיךָ
 מְאֹד :

(צו) מִה־אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כָּל־הַיּוֹם
 הִיא שִׂיחָתִי : (צז) מֵאִבֵּי תַחֲכַמְנִי מִצֹּתֶיךָ
 כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי : (צח) מִכָּל־מַלְמְדֵי
 הַשָּׂפְטִים כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִּי : (ק) מִזִּקְנִים
 אֶתְבוֹנֵן כִּי פִקְדוֹךָ נִצַּרְתִּי : (קא) מִכָּל־
 אֲרַח רָע כִּלְאֵתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר
 דְּבָרְךָ : (קב) מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־
 אַתָּה הוֹרַתְנִי : (קג) מִה־נִּמְלְצוּ לְחַכֵּי
 אִמְרֹתֶיךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי : (קד) מִפְּקוּדֶיךָ
 אֶתְבוֹנֵן עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל־אֲרַח שָׂקָר :
 (קה) יִרְדְּרַגְלִי דְבָרֶיךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי :
 (קו) נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי
 צְדָקָךָ : (קז) נִעַנְתִּי עַד־מְאֹד יְהוָה חֲיִנֵּי
 כְּדְבָרְךָ : (קח) נִדְּבֹת פִּי רָצָה־נָא יְהוָה
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי : (קט) נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד
 וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : (קי) נִתְּנוּ רְשָׁעִים
 פֶּה לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי : (קיא) נִחַלְתִּי
 עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשׁוֹן לִבִּי הִמָּה :

remélik a gonoszok, hogy elveszitenek; én bizonyosságaidra figyelek. (96) Minden czélnak végét látom: de felette terjedelmes a te parancsod.

(97) Beh szeretem tanításodat! egész napon az az én elmélkedésem. (98) Ellenségeimnél bölcsebbé tesz parancsod, mert örökké nálam van az. (99) Minden tanítómnál eszesebb lettem, mert bizonyosságaid az én elmélkedésem. (100) Értelmesebb leszek az öregeknél, mert rendeleteidet megőriztem. (101) Minden rossz úttól tartóztatam lábamat, hogy szavadat tartsam. (102) Itéleteidtől el nem térek, mert te tanitsz engem. (103) Mily izletes inyemnek a te szavad! a méznél is édesebb számnak. (104) Rendeleteidtől értelmes leszek, azért gyűlölök minden hazug utat.

(105) Szavad lámpa az én lábamnak, s világosság ösvényemnek. (106) Megesküdtem, meg is tartom: hogy őrzöm igaz itéleteidet, (107) Felette megkinoztatom: örökkévaló! tarts meg életben szavad szerint. (108) Szájam önkéntes áldozásait fogadd kegyesen, örökkévaló! s tanits meg engem jogaidra. (109) Életem kezemen van mindig; de tanításodat el nem felejttem. (110) A gonoszok tört vetnek nekem, de rendeleteidtől el nem tévedek. (111) Bizonyosságaidat örökségül bírom örökre, mert azok szívem vidámsága. (112) Meg-

(קיב) נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם
 עֲקֹב׃

(קיג) סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי׃
 (קיד) סִתְּרִי וּמְגִנִי אֶתָּה לְדַבְרֶךָ יַחֲלֵתִי׃
 (קיז) סוּרוּ מִמֶּנִּי מֵרָעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת
 אֱלֹהֵי׃ (קטז) סִמְכֵנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיּוּהַ וְאֵל-
 תְּבִישְׁנִי מִשְׁבְּרֵי׃ (קיז) סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעַה
 וְאוֹשַׁעַה בְּחֻקֶיךָ תִּמְיֹד׃ (קיח) סִלֹּת כָּל-
 שׁוֹנִים מִחֻקֶיךָ כִּי־שָׁקֵר תִּרְמִיתָם׃ (קיט)
 סִיגִים הַשְּׁבַעַת כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לִכְן
 אֶהְבֵּתִי עֲדַתֶיךָ׃ (קכ) סֹמֵר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי
 וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ יִרְאֵתִי׃

(קכא) עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצַדִּיק בִּלְתִּיחַנִּי
 לַעֲשׂוֹקֵי׃ (קכב) עָרַב עֲבָדְךָ דָּטוֹב אֶד-
 יַעֲשׂוּנִי זָדִים׃ (קכג) עֵינַי כָּלֹו לִישׁוּעַתְךָ
 וּלְאִמְרַת צְדָקָךָ׃ (קכד) עֲשֵׂה עִם־עֲבָדְךָ
 כְּחֶסֶדְךָ וְחֻקֶיךָ לְמַדְנִי׃ (קכה) עֲבָדְךָ־אֲנִי
 הִבִּינֵנִי וְאִדְעָה עֲדַתֶיךָ׃ (קכו) עֵת לַעֲשׂוֹת
 לַיהוָה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ׃ (קכז) עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי
 מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז׃ (קכח) עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי
 פְּקוּדֵי כָל־יִשְׂרָאֵל כָּל־אָרֶץ שָׁקֵר שָׁנֵאתִי׃

hajlitom szívemet, hogy törvényeidet kövesse; a jutalom örök!

(113) Gyűlölöm az álbölcseket; tanításodat azonban szeretem. (114) Rejtekem s paizsom vagy te; én szavadra várok. (115) Térjetek el tőlem. gonosztevők! én őrzöm Istenem parancsait. (116) Támogass engem ígéreted szerint, hogy éljek, s ne szégyeníts meg reményemben. (117) Űdits fel s megsegítettetem! hogy törvényeidben gyönyörködjem mindig. (118) Eltiprod mindazokat, kik törvényeidtől eltévednek, mert álreményök hazug. (119) Mint a salakot takarítod el az ország gonoszait, azért szeretem bizonyságaidat. (120) Tőled való epekedés miatt borzad az én testem, s félek ítéleteidtől.

(121) Jogot és igazságot cselekszem, ne engedj át elnyomóimnak. (122) Kezeskedjél szolgálóért jóra, hogy a kevélyek engem el ne nyomjanak. (123) Szemeim epednek üdvöd és igazságod ígérete után. (124) Tégy szolgálóddal kegyed szerint, s taníts engem törvényeidre. (125) Én szolgáló vagyok; oktass engem, hogy megértsem bizonyságaidat. (126) Ideje, hogy az örökkévaló cselekedjék! megbontják tanításodat. (127) Azért szeretem parancsaidat aragnál, kincsénél is jobban. (128) Azért az egésznek összes rendeleteit helyeslem; a hazugság minden útját pedig gyűlölöm.

פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַד-כִּן נִצַּרְתָּם נַפְשׁוֹי׃ (קכט)

פֶּתַח-דְּבָרֶיךָ יָאִיר מִבֵּין פְּתָיִים׃ (קלא)

פִּי פִּעַרְתִּי וְאִשְׁאֶפֶה כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יֵאָבְתִי׃

פָּנֶה-אֵלַי וְחַנּוּנִי כַּמִּשְׁפָּט לְאַהֲבִי (קלב)

שִׁמְךָ׃ (קלג) פֶּעַמֵי הַכֵּן בְּאִמְרַתְךָ וְאַל-

תִּשְׁלַט-בִּי כְדֹ-אָוֶן׃ (קלד) פִּדְנִי מֵעֶשֶׂק

אָדָם וְאִשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ׃ (קלה) פָּנֶיךָ הָאָר

בְּעִבְדֶּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת-חֻקֶּיךָ׃ (קלו) פִּלְגֵי-

מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא-שִׁמְרוּ תוֹרַתְךָ׃

צַדִּיק אֶתְּהָ יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ (קלז)

צִוִּית צַדִּיק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה מְאֹד׃ (קלח)

צַמְתָּתְנִי קִנְאָתִי כִּי-שָׁכַח דְּבָרֶיךָ (קלט)

צָרִי׃ (קמ) צָרוּפָה אִמְרַתְךָ מְאֹד וְעִבְדֶּךָ

אֶהְבֶּה׃ (קמא) צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה פְּקוּדֶיךָ

לֹא שָׁכַחְתִּי׃ (קמב) צַדִּיקְתָּ צַדִּיק לְעוֹדֶם

וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת׃ (קמג) צָרוּמְצוֹק מִצְאוּנִי

מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי׃ (קמד) צַדִּיק עֲדוֹתֶיךָ

לְעוֹדֶם הִבִּינֵנִי וְאַחִיָּה׃

קָרָאתִי בְּכָל-לֵב עֵנְנֵי יְהוָה (קמה)

חֻקֶיךָ אֶצְרָה׃ (קמו) קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי

וְאִשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ׃ (קמז) קִדְּמָתִי בְּנִשְׁפָּה

(129) Felségesek bizonyságaid, azért megőrzi őket lelkem. (130) Igéid kinyilatkoztatása világosságot terjeszt; értelmet ad együgyűeknek. (131) Sovároghva tátom számat, mert vágyódom parancsaid után. (132) Fordulj felém, s könyörülj rajtam, neved kedvelőinek módja szerint. (133) Szilárdítsd meg lépteimet ígéreted által, hogy semminemű igaztalanság ne uralkodjék rajtam. (134) Válts meg engem emberi erőszaktól, s tartani fogom rendeleteidet. (135) Világítsd szolgád felé arczodat, s taníts meg törvényeidre. (136) Könypatakok folynak szemeimből azokért, kik nem tartják tanodat.

(137) Igazságos vagy te, örökkévaló! s ítéleteid méltányosság. (138) Meghagyta bizonyságaid igazságát, felette hű az! (139) Buzgalmam megemészt engem, mert ellenségeim igéidet felejtik. (140) Felette tiszta a te szavad; szolgád szereti azt. (141) Csekély vagyok én s megvetett; de rendeleteidet nem felejttem. (142) Igazságod igazság örökké, s tanításod valóság. (143) Szorultság és szükség érnek engem; de parancsaid az én gyönyörködésem. (144) Bizonyságaid örök-kétartó igazság; adj nekem értelmet, hogy éljek!

(145) Kiáltok teljes szivből: Hallgass meg engem, örökkévaló! hogy törvényeidet őrizzem. (146) Hozzád kiáltok, segíts meg, s tartani fogom bizonyságaidat. (147) Megelőzve a szürkületet fohászkodom, várok a

וַאֲשׁוּעָה לְדַבְרֹךְ יַחֲלֹתִי׃ (קמח) קִדְמוֹ
 עֵינֵי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ׃ (קמט)
 קוֹלִי שְׁמַעַה כַּחֲסֹדֶךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ
 חֲיִנִּי׃ (קנ) קָרְבוּ רַדְפֵי זְמַח מִתּוֹרַתְךָ
 רַחֲקוּ׃ (קנא) קָרֹב אֶתָּה יְהוָה וְכֹל־
 מִצּוֹתֶיךָ אֲמַת׃ (קנב) קָדָם יָדַעְתִּי מֵעַדְתֶּיךָ
 כִּי דְעוֹלָם יִסְדָּתָם׃

(קנג) רֵאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי מִיַּד־תּוֹרַתְךָ
 לֹא שָׁכַחְתִּי׃ (קנד) רִיבָה רִיבֵי וּגְאֹלֵנִי
 דְּאִמְרַתְךָ חֲיִנִּי׃ (קנה) רַחֹק מִרְשָׁעִים
 יִשׁוּעָה כִּי־חָקֶיךָ לֹא דָרְשׁוּ׃ (קנו) רַחֲמֶיךָ
 רַבִּים אִיהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי׃ (קנז) רַבִּים
 רַדְפֵי וְצָרִי מֵעַדוֹתֶיךָ לֹא נִשִּׁיתִי׃ (קנח)
 רֵאֵיתִי בְּגֵדִים וְאֶת־קוֹמָטָה אֲשֶׁר אִמְרַתְךָ
 לֹא שָׁמְרוּ׃ (קנט) רֵאֵה כִּי־פְקוּדֶיךָ אֶהְבַּתִּי
 יְהוָה כַּחֲסֹדֶךָ חֲיִנִּי׃ (קס) רֵאשׁ דְּבָרְךָ
 אֲמַת וְלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה׃

(קסא) שָׁרִים רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְּבָרֶיךָ
 פָּחַד לִבִּי׃ (קסב) שֶׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אִמְרַתְךָ
 כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב׃ (קסג) שֶׁקָר שָׁנֵאתִי
 וְאֶת־עֵבֶה תּוֹרַתְךָ אֶהְבַּתִּי׃ (קסד) שֶׁבַע

te szavadra. (148) Szemeim megelőzik a hajnali őrváltást, hogy elmélkedjem ígéretedről. (149) Kegyelmed szerint hallgasd meg szavamat; örökkévaló! tarts meg életben ítéleted szerint. (150) Közelednek a cselszövő üldözők, kik tanításodtól távoznak. (151) Közel vagy te, örökkévaló! s minden parancsod igazság. (152) Régen tudom bizonyosságaidról, hogy örökre alapítottad őket.

(153) Nézd nyomoromat s ments meg engem! mert tanításodat nem felejttem. (154) Vidd ügyemet s válts meg engem! ígéreted szerint tarts életben engem. (155) Az üdv távol van a gonoszoktól; mert törvényeidet nem keresik. (156) Nagy a te irgalmad, örökkévaló! tarts meg életben ítéleteid szerint. (157) Számosak üldözőim s elleneim; bizonyosságaidtól azonban el nem hajlok. (158) Láttam hűtleneket s megutáltam, mivel parancsodat nem tartják. (159) Lásd! szeretem rendeleteidet; örökkévaló! tarts meg életben kegyelmed szerint. (160) Szavadnak föelvé igazság, s örökké tart minden igaz ítéleted

(161) Fejedelmek üldöznek ok nélkül; de csak parancsodtól epekedik szívem. (162) Úgy örvendek ígéretednek, mint a ki nagy zsákmányt talál. (163) Gyűlölöm s utálom a hazugságot; de tanításodat szeretem. (164) Hétszer napjában magasztallak igazságod ítéletei-

בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַד מִשְׁפָּטַי צְדִיקָה: (קסח)
 שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ
 מִכְשׁוֹד: (קסו) שְׁבַרְתִּי קִישׁוֹעַתְךָ יְהוָה
 וּמִצֹּתֶיךָ עֲשִׂיתִי: (קסז) שְׁמַרְהוּ נַפְשִׁי
 עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד: (קסח) שְׁמַרְתִּי
 פְּקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ כִּי כָל־דַּרְכֵי נִגְדָה:
 (קסט) תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדַבְּרֶךָ
 הִבִּינֵנִי: (קע) תִּבְוֹא תַחֲנַתִּי לְפָנֶיךָ
 כְּאִמְרַתְךָ הֲצִיגְנִי: (קעא) תִּבְעֶנָה שְׁפָתַי
 תְּהַקֶּה כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: (קעב) תִּעַן
 לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כָל־מִצֹּתֶיךָ צְדָק:
 (קעג) תְּהִי־יִדְּךָ לְעִזְרִנִּי כִּי פְקוּדֶיךָ בַּחֲרַתִּי:
 (קעד) תִּאֲבֹתִי קִישׁוֹעַתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ
 שִׁעֲשָׁעִי: (קעה) תַּחֲיִי־נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ יִעֲזָרֵנִי: (קעו) תִּלְעִיתִי כִּשְׂה אֶבֶד
 בִּבְקֶשׁ עֲבָדֶךָ כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

קב

בו יתאונן על אויבים ומלשנים.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֶל־יְהוָה בַּצָּרְתָּה לִּי לָרְאֵתִי וַיַּעֲנֵנִי:
 (ב) יְהוָה הֲצִיגְהָ נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקַר

ért. (165) Sok üdvöt adsz tanításod kedvelőinek, s baleset nem éri őket. (166) Várok segítségedre, örökkévaló! s gyakorlom parancsaidat. (167) Lelkem megtartja bizonyságaidat; fölötte szeretem azokat. (168) Megtartom rendeleteidet s bizonyságaidat, mert minden útam előtted van.

(169) Közeledjék hangos panaszom feléd, örökkévaló! oktass engem szavad szerint. (170) Jöjjön könnyörgésem szined elé: ments meg engem ígéreted szerint! (171) Ajkaim túláradnak a dicsőítéstől, mert megtanítsz engem törvényeidre. (172) Nyelvem hangoztatja szavadat; mert minden parancsod igazság. (173) Legyen kezed segítségemre, mert rendeleteidet választom. (174) Vágyódom segítséged után. örökkévaló! tanításod az én gyönyörködésem. (175) Hadd éljen lelkem, hogy téged magasztaljon; ítéleteid segítsenek rajtam. (176) Tévelygek, mint az elveszett bárány: keresd fel szolgádat, mert parancsaidat nem felejtettem.

CXX.

120. zsoltár.

Kesergés a hazug rágalmazás és gyűlöletes vádak miatt.

(1) Karének.

Szorultságomban kiáltok az örökkévalóhoz, s ő meghallgat engem. (2) Örökkévaló! mentsd meg lelke-

מִלְשׁוֹן רְמִיָּה : (ג) מֵהַיַּתֵּן קֶדֶד וּמֵהַיִּסּוֹף
 לֶדֶד לְשׁוֹן רְמִיָּה : (ד) חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים
 עִם גִּחְלֵי רִתְּמִים : (ה) אֹיֵה־לִי כִי־גִרְתִּי
 מִשָּׁד שְׁכַנְתִּי עִם־אֹהֲלֵי קֶדֶד : (ו) רַבַּת
 שְׁכֵנֵה־לָּהּ נִפְשֵׁי עִם שׁוֹנֵא שָׁדוּם : (ז) אֲנִי־
 שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה :

קכא

בטחון המצפה לעזרת ה'.

(א) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אִשָּׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאִן יָבוֹא
 עֲזָרִי : (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ : (ג) אֲדַיְתֵן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֲדַיְנוּם
 שְׁמֶרְךָ : (ד) הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל : (ה) יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִדְּךָ עַל־
 יָד יְמִינֶךָ : (ו) יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא־יִכָּפֵחַ
 וַיִּרַח בְּלִילָהּ : (ז) יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּדָרֵעַ
 יִשְׁמֵר אֶת־נַפְשֶׁךָ : (ח) יְהוָה יִשְׁמְרֶצְאֶתְךָ
 וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

קכב

שִׁיר עוֹלֵי רַגְלִים אֶל יְרוּשָׁלַיִם.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

שָׂמַח־תִּי בְּאֲמָרִים לִי בַיִת יְהוָה גִּלְדִּי :

met a hazugság ajkától! az álnok nyelvtől! (3) Mit ad neked? s mit használ neked az álnok nyelv? (4) Mint a vitézek nyilai élesítettek fenyőfák izzószenével. (5) Jaj nekem! hogy Mesechben kell tartózkodnom! laknom Kédár sátraiban! (6) Vajmi soká lakik lelkem a békegyülölökkel! (7) Én békés vagyok, s ha szólok, ők háborura készülnek.

CXXI.

*121. zsoltár.***Istenbe vetett bizalom.**

(1) Ének a kar számára.

Felvetem szemeimet ama hegyekre: Honnan jő az én segítségem? (2) Segítségem az örökkévalótól van, ki eget és földet készített. (3) Nem engedi inogni lábadat; nem szendereg a te őrződ. (4) Ime nem szendereg s **nem** alszik Izráel őrzője. (5) Az örökkévaló a te őrződ; az örökkévaló ótalmad jobb kezed mellett. (6) Nappal nem árt neked a nap, sem éjjel a hold. (7) Az örökkévaló megóv téged minden rossztól, megóvja lelkedet. (8) Az örökkévaló megóvja menetedet s jöttedet, mostantól fogva örökké!

CXXII.

*122. zsoltár.***A zarándokok éneke, midőn Jeruzsálembé felmentek.**

(1) Karének. Dávidtól.

Örvendek, ha mondják nekem: Az örökkévaló

(ב) עֲמֻדוֹת הַיָּי רָגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם׃
 (ג) יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה־קָה
 יַחְדּוֹ׃ (ד) שָׁשֵׁם עָלָיו שְׁבִטִים שְׁבִטֵי־יָהּ
 עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
 (ה) כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט
 כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ (ו) שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם וְשָׁלוֹם אֶת־בְּיָדֶיךָ׃ (ז) יְהִי־שְׁלוֹם
 בְּחֵילֶיךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ׃ (ח) לְמַעַן אֲחִי
 וְרַעֲי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ׃ (ט) לְמַעַן
 בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב קָדֶ׃

קכג

בו יאנח על לחץ האויבים.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם׃
 (ב) הִנֵּה כֵּעֵינַי עֲבָדִים אֶלֶיךָ אֲדוֹנֵיהֶם
 כֵּעֵינַי שִׁפְחָה אֶלֶיךָ גְּבַרְתָּהּ כֵּן עֵינַי
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ׃ (ג) חָנְנוּ
 יְהוָה חָנְנוּ כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז׃ (ד) רַבַּת
 שָׁבַעְהָ־לָהּ נַפְשֵׁנוּ הִדְעַנּוּ הַשָּׂאֲנִים
 הַבּוֹז לְגֵאִיוֹנִים׃

házába megyünk! (2) Lábaink álltak kapuidban, Jeruzsálem! (3) Jeruzsálem, a jólépült! mint egy város, melyhez egyetemben csatlakoznak. (4) Oda mennek fel a törzsek, Jah törzsei! bizonyságul Izráelnek, hogy hálát adjanak az örökkévaló nevének. (5) Mert ott székeket ülnek törvényre, székeket Dávid házában. (6) Kivánjatok üdvöt Jeruzsálemnek! Barátjaid éljenek boldogul! (7) Legyen üdv faladban! boldogság palotáidban! (8) Testvéreim s barátimért, kívánok neked üdvöt. (9) Az örökkévaló Istenünk házáért óhajtom javadat.

CX XIII.

*123. zsoltár.***Panasz méltatlan üldöztetés miatt.**

(1) Karének.

Hozzád emelem fel szemeimet, a ki az égben székelsz. (2) Ime, mint a szolgák szemei uraik kezére, mint a szolgáló szemei asszonya kezére; úgy néznek a mi szemeink is az örökkévaló Istenünkre, mignem könyörül rajtunk. (3) Könyörülj rajtunk, örökkévaló! könyörülj rajtunk! mert nagyon is jóllaktunk megvetéssel. (4) Nagyon is jóllaktott a mi lelkünk a büszkék gúnyjával, a kevélyek megvetésével.

קכד

תודה על הצלה מצרה.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

לִלְוֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאמֹר-נָא
 יִשְׂרָאֵל׃ (ב) לִלְוֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוּם
 עָלֵינוּ אָדָם׃ (ג) אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַחֲרוֹת
 אַפִּים בָּנוּ׃ (ד) אֲזִי הַמַּיִם שָׁטְפוּנוּ נִחְלָה
 עֵבֶר עַל-נַפְשֵׁנוּ׃ (ה) אֲזִי עֵבֶר עַד-נַפְשֵׁנוּ
 הַמַּיִם הַזֵּידוּנִים׃ (ו) בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא-נִתְּנָנוּ
 מִטְּרָף לְשֹׁנֵיהֶם׃ (ז) נַפְשֵׁנוּ כַצֶּפֶר נִמְלְטָה
 מִמִּפְחַיּוֹק שָׁיִם הַפָּחַ נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ׃
 (ח) עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קכה

ה' הוא המציל הצדיקים.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר-צִיּוֹן לֹא-יִמוּט
 לְעוֹדָם יֵשֵׁב׃ (ב) יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב
 לָהּ וַיְהוֶה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹדָם׃
 (ג) כִּי לֹא יִנָּוֹת שִׁבְטֵ הָרָשָׁע עַד גּוֹרֵל
 הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא-יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים
 בְּעוֹלָתָהּ יִדְיָהֶם׃ (ד) הַטִּיבָה יְהוָה

CXXIV.

124. zsoltár.

Hálaének Izráel népének csodás megmentéseért üldözői kezéből.

(1) Karének, Dávidtól.

Ha az örökkévaló nem lett volna velünk, így szóljon Izráel; (2) ha az örökkévaló nem lett volna velünk, midőn az ember ellenünk támadt: (3) akkor eleven elnyeltek volna minket, midőn haragjuk ellenünk gerjedt. (4) A vizek rég elsodortak volna; patak ment volna keresztül rajtunk. (5) Rég átmentek volna rajtunk a zúduló vizek. (6) Áldott legyen az örökkévaló! ki nem adott minket prédául fogaiknak. (7) Életünk, mint a madár, menekült a törvetők hálójából; a hálók elszakadtak s mi megmenekültünk. (8) Segítségünk az örökkévaló nevében van, ki eget és földet alkotott.

CXXV.

125. zsoltár.

Isten óvja az ő népét.

(1) Karének.

Akik az örökkévalóban bíznak, olyanok mint Zión hegye: meg nem inog, örökké megmarad. (2) Jeruzsálem körül hegyek vannak, s az örökkévaló az ő népe körül, mostantól fogva mindörökké. (3) Nem uralkodik nyugodtan a zsarnokság pálczája az igazak birtokán; hogy az igazak álnok vagyona ki ne nyujtsák kezeiket. (4) Az örökkévaló jót tesz a jókkal, s azok-

לְשׁוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: (ה) וְהַמָּטִים |
 עַקְקֵלְקִלוֹתָם יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעָלֶי
 הָאֵזוֹן שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קבו

תפלה בעד הגולים לבבל, שישובו כודם לארצם.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
 כְּחַלְמִים: (ב) אֵזוּ יִמְדָּא שְׁחֹק פִּינוּ
 וְלִשׁוֹנֵנוּ רָנָה אֵזוּ יֹאמְרוּ בְּנוֹיִם הַגִּדִיד
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֲדָה: (ג) הַגִּדִיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: (ד) שׁוֹבָה
 יְהוָה אֶת־שְׁבוֹתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִגְבִּ: (ה)
 הַזָּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: (ו) הַלֹּדֶז
 יִקְדֹּ | וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁדֵּי־הַזֶּרַע בְּאִיבָא
 בְּרָנָה נִשְׂא אֶלְמַתָּיו:

קבו

בו יאמר שהצלחה בכל היא רק ביד ה'.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה

אִם־יְהוָה | לֹא־יִבְנֶה בַּיִת שׂוֹא עִמָּדוֹ
 בּוֹנֵיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׂוֹא |
 שָׁקֵד שׁוֹמֵר: (ב) שׂוֹא לָכֶם | מִשְׁכְּבֵי־מִי

* עִבְרִיתוֹ ט'

kal, kik egyenesek sziveikben. (5) S akik tekervényes útjaikra térnek: elüzi őket az örökkévaló, a gonosztévőket. Üdv Izráelre!

CXXVI.

126. zsoltár.

Ima a száműzöttekért, kik idegen országba fogva vitettek.

(1) Karének.

Ha majdan visszatériti az örökkévaló Zión foglyait, olyanok leszünk, mint az álmodók. (2) Akkor tele lesz kaczagással szájunk, s nyelvünk ujjongással. Akkor a népek azt fogják mondani: Az örökkévaló nagyot tett ezekkel! (3) Az örökkévaló nagyot tett velünk; mi oly vigak vagyunk! (4) Térítsd vissza, örökkévaló, foglyainkat, mint vízforrásokat kiaszott földre. (5) Kik könnyyel vetnek, ujjongással aratnak. (6) Haladva megy és sir a magvető tüzsjével; ujjongva visszajő hordván az ő kéréit.

CXXVII.

127. zsoltár.

Szándékalnk szerencsés kimenetele egyedül Isten kegyétől függ.

(1) Karének, Salamontól.

- Ha az örökkévaló nem építi fel a házat, hiában fáradoznak építői rajta; ha az örökkévaló nem őrzi a várost, hiában igyekszik az őr. (2) Hasztalan korán

קוֹם מֵאַחֲרֵי-שָׁבֶת אֲכַלֵּי לֶחֶם הַעֲצָבִים כִּי
 יִתֵּן לַיְדֵיָדוֹ שֵׁנָא: ^(ג) הִנֵּה נִחַלְתָּ יְהוָה
 בָּנִים שָׁכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן: ^(ד) כְּתָצִים בְּיַד-
 זָבֹר כִּי בְנֵי הַנְּעוּרִים: ^(ה) אֲשֶׁרִי הַזָּבֵר
 אֲשֶׁר מָלֵא אֶת-אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא-יָבִישׁוּ
 כִּי-יִדְבְּרוּ אֶת-אֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

קכח

הצלחת ירא אלהים.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֲשֶׁרִי כָל-יְרֵא יְהוָה הִחֲדָךְ בְּדַרְכָיו:
^(ב) יָנִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְשׁוֹב
 לָךְ: ^(ג) אֲשַׁתְּךָ | כְּנֶפֶס פְּרִיָה בִירְכַתִּי
 בִּיהָךְ בְּנִיךָ כַּשְׁתְּלִי זִיתִים סָבִיב
 דְּשִׁלְחָנְךָ: ^(ד) הִנֵּה כִי-בֵן יִבְרַךְ זָבֵר יְרֵא
 יְהוָה: ^(ה) יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּשׁוֹב
 יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ^(ו) וְרֵאָה-בָּנִים
 לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

קכט

תקות ישראל הנלחץ והזכא.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי יֹאמַר-זֵא יִשְׂרָאֵל:

*אלה במקום ה"א ע"ד לשון הארמית *האל"ה בסגול *קמיו בלי אסח

kelnetek, s későn ülnötök, hogy a fájdalmak kenyerét eszitek! kegyeltjének álomban ad! (3) Ime, gyermekek az örökkévaló ajándéka; jutalom a test gyümölese. (4) Mint nyilak a hős kezében, olyanok az ifjuság fiai. (5) Boldog azon férfiú, ki tegzét megtölti velök! Nem vallanak szégyent; hanem beszélnek az ellenségekkel a kapuban.

CXXVIII.

128. zsoltár.

Az istenfélő ember boldog sorsáról.

(1) Karének.

Boldog az örökkévaló minden tisztelője, ki útjain jár. (2) Ha kezeid szerzeményét költöd el: üdv neked! jó dolgod van! (3) Feleséged hasonló a termő szőlőtőkéhez házad oldalain; gyermekeid mint az olajfa ültetvények asztalod körül. (4) Ime, így áldatik meg a férfiú, ki az örökkévalót tiszteli. (5) Megáld tégedet az örökkévaló Ziónból, s látni fogod Jeruzsálem boldogságát élted minden napján. (6) S látni fogod gyermekeidnek gyermekeit: Üdv Izráelre!

CXXIX.

129. zsoltár.

Az üldözött Izráelnek reménye.

(1) Karének.

Sokat szorongattak ifjúkorom óta, így szóljon

(ב) רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי נַם לֹא־יִכְלוּ
 קִי: (ג) עַל־נְפִי חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ
 לְמַעֲנוֹתֶם: (ד) יְהוָה צַדִּיק קִצַּת עֲבוֹת
 רְשָׁעִים: (ה) יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר כָּל שְׂנְאֵי
 צִיּוֹן: (ו) יִהְיוּ כַחֲצִיר נִגְוֹת שֶׁקִּדְמַת שַׁלַּף
 יִבְשׁ: (ז) שְׁלֹא מְלֵא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצִנּוּ
 מְעַמָּר: (ח) וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַכְתִּי־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

קל

תפלה על סליחת העונות.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה: (ב) אֲדַנִּי
 שָׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת
 לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: (ג) אִם־עֵוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵינִי
 אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: (ד) כִּי־עַמְּךָ הַסְּלִיחָה
 לְמַעַן תִּזְרָא: (ה) קִוִּיתִי יְהוָה קִוְיָה נַפְשִׁי
 וְלֹדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי: (ו) נַפְשִׁי לֹא־אֲדַנִּי
 מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: (ז) יַחַד
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד
 וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: (ח) וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

Izráel. (2) Sokat szorongattak ifjukorom óta, még sem birtak velem. (3) Hátamon szántottak a szántók, húzták hosszú barázdáikat. (4) Az örökkévaló igazságos: szétvágta a gonoszok kötelekeit. (5) Megszégyenülnek s meghátrálnak Zión gyűlölői mind! (6) Lesznek mint a fű a háztetőkön, mely mielőtt kitépik, elszárad. (7) Arató nem tölti vele kezét, sem karját a kévekető. (8) Az átmenők sem mondják: Az örökkévaló áldása reátok! Üdvözöljük titeket az örökkévaló nevében!

CXXX.

*130. zsoltár.***Esedezés a bűnök elengedéseért.**

(1) Karének.

A mélységből hivlak, örökkévaló! (2) Uram hallgass meg szavamat! füleid legyenek figyelmesek könyörgésem szavára. (3) Ha bűnöket rónál fel, Jah! Uram, ki állhatna meg? (4) De nálad van a bocsánat, azért tiszteltetel. (5) Reményemet az örökkévalóba helyezem; lelkem remél, s várok ígéretére. (6) Lelkem az Urat várja; jobban mint a virrasztók a reggelt! (7) Izráel! bizzál az örökkévalóban; mert az örökkévalónál van a kegyelem, s sok a megváltás önála. (8) S ő váltja meg Izráelt minden bűnétől.

קרא

בו ידבר מתומתו וענותו.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

יְהוָה | לֹא־נִבְּהָ לְבַי וְדֹאֲרָמוּ עֵינַי
 וְדֹאֲהִלְכֹתִי | בְּגִדְלוֹת וּבְכַנְפֵי־לְאוֹת מִמֶּנִּי׃
 (ב) אִם־לֹא שׁוֹיֹתִי | וְדוּמַמְתִּי נִפְשִׁי כַּגִּמְל
 עָלַי אִמּוֹ כַּגִּמְל עָלַי נִפְשִׁי׃ (ג) יַחַל יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם׃

קלב

תפלה ביום הנוכח הבית שיקים ה' לבני דוד אשר נשבע לאביהם.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֲנוֹתָיו׃
 (ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב׃
 (ג) אִם־אָבֹא בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַד־
 עָרֶשׁ יְצוּעַי׃ (ד) אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי
 לְעַפְעַפֵּי תְנוּמָה׃ (ה) עַד־אֶמְצֵא מְקוֹם
 לַיהוָה מִשְׁכָּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב׃ (ו) הִנֵּה
 שָׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְּאֲנוּהָ בְּשִׂדֵי־יַעַר׃
 (ז) נְבוֹאָה לְמִשְׁכָּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה קְדָדָם
 רִגְלָיו׃ (ח) קוּמָה יְהוָה לְמְנוּחֹתֶיךָ אֲתָה
 וְאֶרְוֶן עֲזָרְךָ׃ (ט) כְּהִנֵּךְ יִלְבָּשׁוּ־צַדִּיק

CXXXI.

131. zsoltár.

A zsoltárköltő megemlékezik alázatossága s elégedettségéről.

(1) Karének, Dávidtól.

Örökkévaló! szivem nem kevélykedik, szemeim nem emelkednek magasra; s nem hatolok nagyobb, tőlem rejtett dolgokba. (2) Inkább hasonlóvá és csendessé tettem lelkemet, az anyja emlőjén levő szopós-hoz; mint a szopós, olyan az én lelkem. (3) Izráel! bizzál az örökkévalóban mostantól fogva mindörökké!

CXXXII.

132. zsoltár.

Ima Dávid királyi házának üdveért.

(1) Karének.

Emlékezzél meg, örökkévaló! Dávidról, minden törekvéséről. (2) Amit esküdött az örökkévalónak, fogadott Jákob hatalmasának: (3) Nem megyek be házam hajlékába, se nem lépek nyugvóágyamra. (4) Nem engedek álmod szemeimnek, szunnyadást szemhéjaimnak. (5) Miglen helyet találok az örökkévalónak, székhelyet Jákob hatalmasának: (6) Hallottunk felőle Efrathban, megtaláltuk Jáar mezein. (7) Menjünk tehát székhelyébe, boruljunk le lábainak zsámolyához. (8) Kelj, örökkévaló! nyugalmadra, te s mindenhatóságod ládája. (9) Papjaid erényt öltenek, s igazaid ujjongnak.

וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: (א) בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ
 אֶל־תֵּשֶׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ: (א) נִשְׁבַּע־יְהוָה |
 לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנֶךָ
 אִשִּׁית לְכֶסֶף־לָךְ: (ב) אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ |
 בְּרִיתִי וְעַד־תִּי זֹו אֶל־מַדְם־גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יִעַד
 יִשְׁבוּ לְכֶסֶף־לָךְ: (ג) כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן
 אֹהֶל לְמוֹשֵׁב קֹו: (ד) זֹאת־מְנוּחַתִּי עַד־יִעַד
 עַד פֹּה אֲשֵׁב כִּי־אֹתִיָּה: (ה) צִידָה בְּרֶךְ
 אֲבִרְךָ אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּיעַ לָחֶם: (ו) וְכַהֲנִיָּה
 אֲלַבִּישׁ יִשַׁע וַחֲסִידֶיָּה רִנְנוּ יִרְנְנוּ: (ז) שֵׁם |
 אֲצַמִּיחַ קָרְן לְדָוִד עַרְכַּתִּי נֹר לְמִשִּׁיחִי:
 אֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בְּשֵׁת וְעָלְיוּ יִצִּיץ נִזְרוֹ: (ח)

קלג

תהלת האהוה והשלום.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

הִנֵּה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים שָׁבַת אַחִים
 גַּם־יִיחַד: (ב) כְּשֶׁמֶן הַטוֹב | עַל־הָרֹאשׁ
 יִרַד עַל־הַזָּקֵן זִקְן־אֶהְרֵן שִׁירְד עַל־פִּי
 מִדוֹתָיו: (ג) כְּמַל חֶרְמֵן שִׁירְד עַל־הַרְרֵי
 צִיּוֹן כִּי שֵׁם | צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה
 הַיּוֹם עַד־הָעוֹלָם:

"כלי" שיהיה במקום ה' השרשית

(10) Dávidért, a te szolgádért, ne utasítsd vissza felkentéd arczát. (11) Az örökkévaló hűséget fogadott Dávidnak, attól el nem tér: Tested gyümölcse közül teszek trónodra. (12) Ha fiaid megtartják szövetségemet és bizonyágomat, melyre tanítom: akkor fiaik örökidőn fognak trónodon ülni. (13) Mert az örökkévaló tetszést talál Ziónban, megkivánta székhelyéül. (14) Ez nyugvóhelyem örökidőre! itt székelek, mert megkivántam. (15) Megáldom annak eledelét, szegényeit kenyérral jóltartom. (16) Papjaidat üdvbe öltöztetem, s igazai ujjongjanak. (17) Ott növelem Dávid hatalmát, rakok fényt felkentemre. (18) Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, s rajta diszelegjen koronája.

CXXXIII.

133. zsoltár.

A béke és egyetértés magasztalása.

(1) Karének, Dávidtól.

Ime, mily szép s mily bájos, ha testvérek egyetértésben laknak. (2) Mint a jó olaj a fejen, mindön lefoly a szakálra — Áron szakálára — mely leér ruhái szegélyére. (3) Mint Chermón harmata, mely Zión hegységére leszáll. Oda rendelte az örökkévaló az áldást, életet mindörökre.

קלד

שיר הלוי בהיותם על משמרתם.

(א) שיר המעלות

הִנֵּה | בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כֹּל־עַבְדֵי יְהוָה
הַעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בַּלַּיְלוֹת׃ (ב) שְׁאוּ
יְדַכְּם קֹדֶשׁ וּבְרָכוּ אֶת־יְהוָה׃ (ג) יְבַרְכְּךָ
יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קלה

שיר תהלה לאלהים ויספר הנפלאות הגדולות אשר הפליא לעשות עם
עמו הנבחר.

(א) הַלְלוּיָהּ |

הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי
יְהוָה׃ (ב) שְׁעֵמֲדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ (ג) הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָה
זָמְרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ (ד) כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר
לֵךְ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ (ה) כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי
כִּי־גָדוֹד יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ מִכַּד־אֱלֹהִים׃
(ו) כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְלֵת־תְּהוֹמוֹת׃ (ז) מִעֲלֵה
נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים דַּמְטָר
עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ (ח) שֶׁחֶכֶה

*חסר י' הרבים *אלוף נעה והמסרת עליו כל לשון אדרות עם בוכיל
לא מפיק אלה מן שבעה וזה אחד מהם.

CXXXIV.

*134. zsoltár.***A leviták éneke a szenthely karzatain.**

(1) Karének.

Áldjátok az örökkévalót Isten szolgálói, mind! kik az örökkévaló házában éjjelenként álltok. (2) Emeljétek fel kezeiteket a szenthely felé, s áldjátok az örökkévalót! (3) Áldjon meg téged az örökkévaló Ziónból, ki eget és földet készített.

CXXXV.

*135. zsoltár.***Magasztalóének, melyben Istennek minden csodáit elősorolja, miket választott népeért tett.**

(1) Hallelujah!

Magasztaljátok az örökkévaló nevét! magasztaljátok, ti szolgálói az örökkévalónak! (2) Ákik álltok az örökkévaló házában, Istenünk házában pitvaraiban. (3) Magasztaljátok Jah! mert jóságos az örökkévaló, zengjétek nevének, mert kellemes! (4) Mert Jákobot választotta magának Jah, Izráelt tulajdonául. (5) Tudom én: nagyobb az örökkévaló, a mi Urunk minden Istennél. (6) Amit az örökkévaló akar, azt miveli; az égen és a földön, a tengerekben s mind a mélységekben. (7) Felhőket kelt a föld széléről, készít villámokat az esőnek, kihoz szelet tárházaiból. (8) Megverte Miczrá-

בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה: (ט)
שְׁלַח | אֶתְוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם
בְּפִרְעָה וּבְכַל-עֲבָדָיו: (י) שֶׁהָפָה גֹוִים
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: (יא) דְּסִיחוּן |
מִדֶּד הָאֱמֹרִי וְדַעוּג מִלֶּד הַבֶּשֶׁן וְלִכְל
מִמְלָכוֹת כְּנַעַן: (יב) וְנָתַן אֶרְצָם נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: (יג) יְהוָה שִׁמְדָה
לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר-וָדָר: (יד) כִּי-
יִדְוֶן יְהוָה עַמּוֹ וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: (טו)
עֲצָבֵי הַגֹּוִים כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
(טז) פֶּה דָהָם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם דָּהָם וְלֹא
יִרְאוּ: (יז) אֲזַנַּיִם דָּהָם וְלֹא יֵאֲזִינוּ אֶף אֵינֶן-
יִשְׁרֹוּהָ בְּפִיהֶם: (יח) כַּמֹּוהֶם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם
כָּל-אֲשֶׁר-בִּטְחָ בָהֶם: (יט) בַּיֵּת יִשְׂרָאֵל
בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה בַּיֵּת אֲהָרֹן בָּרְכוּ אֶת-
יְהוָה: (כ) בַּיֵּת הַלְלוּ בָרְכוּ אֶת-יְהוָה
יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה: (כא) בְּרוּךְ
יְהוָה | מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ-יָהּ:

קלו

שיר תהלה לאלהים כמו המזמור שלפניו.

(א) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: (ב) הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כָּל-תָּה:

*קמ"ז בלא אסף

jim elsőszülötteit, embertől baromig. (9) Küldött jeleket és csodákat te közéd, Miczrajim! Fáraóra s minden alattvalójára. (10) Megvert sok nemzetet, s megölt hatalmas királyokat. (11) Szychónt, Emóri királyát; Ógot, Básán királyát és Kanaán minden birodalmát. (12) Földjüket adta birtokul, birtokul Izráel népének. (13) Örökkévaló! neved örökké tart; örökkévaló! emléked minden időn át. (14) Mert az örökkévaló megítéli az ő népét, s szolgálain könyörül. (15) A pogányok bálványai ezüst és arany, ember kezeinek műve. (16) Szájuk van, de nem beszélnek; szemeik vannak, de nem látnak. (17) Füleik vannak, de nem hallanak; nincs is lehelet szájukban. (18) Hozzájuk hasonlónak lesznek készítők; mindenki, ki bennök bizik. (19) Izráel háza! áldjátok az örökkévalót! Áron háza! áldjátok az örökkévalót! (20) Lévi háza! áldjátok az örökkévalót! Örökkévaló tisztelői! áldjátok az örökkévalót! (21) Áldott az örökkévaló Ziónból, ki Jeruzsálemben székel. Hallelujah!

CXXXVI.

136. zsoltár.

Hálaének Isten kegyéért, melyet népe iránt tanusított.

(1) Adjátok halát az örökkévalónak, mert jósá-

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי הָאֱלֹהִים כָּל־חַ: (ד) לַעֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי ל־חַ: (ה) לַעֲשֵׂה
 הַשָּׁמַיִם בַּתְּבוּנָה כָּל־חַ: (ו) לְרוֹקַע הָאָרֶץ
 עַד־הַמַּיִם כָּל־חַ: (ז) לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 כָּל־חַ: (ח) אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם
 כָּל־חַ: (ט) אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשַׁלֵּת
 בַּלַּיְלָה כָּל־חַ: (י) לְמַכָּה מְצָרִים
 בַּבְּכוֹרֵיהֶם כָּל־חַ: (יא) וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל
 מִתּוֹכָם כָּל־חַ: (יב) בְּיַד חֲזָקָה וּבְזְרוּעַ
 נְטוּיָה כָּל־חַ: (יג) לְנִזֵּר יַם־סוּף לְנִזְרִים
 כִּי ל־חַ: (יד) וְהָעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹכוֹ
 כָּל־חַ: (טו) וְנָעַר פְּרָעָה וְחִלְדוֹ בַּיַם־סוּף
 כָּל־חַ: (טז) לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמַּדְבָּר כָּל־חַ:
 (יז) לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים כָּל־חַ: (יח)
 וַיַּהַרֵג מְלָכִים אֱדוּמִיִּים כִּי ל־חַ: (יט)
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי ל־חַ: (כ) וְלַעֲזֹנ
 מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי כָּל־חַ: (כא) וְנָתַן אֲרָצָם
 לְנַחֲלָה כָּל־חַ: (כב) נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 כָּל־חַ: (כג) שֶׁבַשְׁפָּדָנוּ זָכַר לָנוּ כָּל־חַ: (כד)
 וַיַּפְרֵקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כָּל־חַ: (כה) נָתַן דָּחַם לְכָדִי
 בְּשָׂר כָּל־חַ: (כו) הוֹדוּ לַאֲלֵהֶם הַשָּׁמַיִם כָּל־חַ:

gos : örökké tart kegyelme. (2) Adjatok hálát az istenek Istenének: ö. t. k. (3) Adjatok hálát az urak Urának: ö. t. k. (4) Ki egyedül nagy csodákat tesz: ö. t. k. (5) Ki az eget értelemmel készíté: ö. t. k. (6) Ki a földet a víz fölé kinyújtja: ö. t. k. (7) Ki nagy világítókat készített: ö. t. k. (8) A napot, hogy uralkodjék nappal: ö. t. k. (9) A holdat és csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel: ö. t. k. (10) Ki Miczrajimot megverte elsőszülötteiben: ö. t. k. (11) S kivezette Izráelt közülök: ö. t. k. (12) Erős kézzel és kinyújtott karral: ö. t. k. (13) Ki a nádistengert részekre osztotta: ö. t. k. (14) S Izráelt azon átvezette: ö. t. k. (15) S Fáraót hadastól a nádistengerbe rántotta: ö. t. k. (16) Ki népét a pusztán átvezette: ö. t. k. (17) Ki nagy királyokat leverte: ö. t. k. (18) Megölt hatalmas királyokat: ö. t. k. (19) Szichónt, Emóri királyát: ö. t. k. (20) És Ógot, Básán királyát: ö. t. k. (21) S adta országukat birtokul: ö. t. k. (22) Birtokul Izrael szolgájának: ö. t. k. (23) Ki megaláztatásunkban reánk gondolt: ö. t. k. (24) Kiszabadított szoritóink közül: ö. t. k. (25) Kenyeret ad minden lénynek: ö. t. k. (26) Adjatok hálát az ég Istenének: ö. t. k.

קרו

בו ידבר מינון הגולים בזכרם ירושלים השוממה.

(א) עֲלֵי־נְהָרוֹת | בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־
 בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: (ב) עַד־עֲרָבִים
 בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנִזְרוֹתֵינוּ: (ג) כִּי שָׁם |
 שָׁאֲרוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבָרֵי־שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ
 שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: (ד) אִיךְ
 נָשִׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶר:
 (ה) אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
 (ו) תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַכֵּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי
 אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
 שְׂמֵחָתִי: (ז) זְכוֹר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת
 יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד
 הַיְסוֹד בָּהּ: (ח) בֵּת־בְּבַל הַשְׁדוּדָה אֲשֶׁר־
 שִׁישְׁקֵם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְדַת לָנוּ:
 (ט) אֲשֶׁר־י | שִׁיאֲחִזוּ | וְנִפְּץ אֶת־עוֹדְלֶיךָ
 אֶל־הַסֵּלַע:

קלח

תורתו על ישועת אלהים.

(א) לְדוֹד |

אוֹדֶךָ בְּכָל־לִבִּי נֶגֶד אֲדָהִים אֶזְמַרְךָ:

*קמץ בלא אסוף *פתח באתנ"ח

CXXXVII.

137. zsoltár.

A Babiloniába vitt foglyoknak fájdalmas visszaemlékezése a távoli hazára és az elpusztult fővárosra.

(1) Babilon folyamai mellett, ott ültünk és sir-tünk, midőn Ziónra gondoltunk. (2) Fűzfákra akasztottuk ugyanott hárfáinkat. (3) Mert ott követeltek tőlünk, kik minket fogságba hurezoltak, énekes szót; s gúnyolóink vigszót: Énekeljetez nekünk Zión énekeiből! (4) Hogyan énekelnök az örökkévaló énekeit bárbar földön? (5) Ha elfelejtletez Jeruzsálem! felejtse el jobbam! (6) Tapadjon nyelvem inyemhez! ha nem emlékezezem rólad; ha fel nem keltem Jeruzsálem emlékéz főörömömben. (7) Ródd fel örökkévaló, Edóm fiainak Jeruzsálem napját midőn azt mondták: Pusztítsatok! pusztítsatok! annak alapjáig. (8) Babilon leánya! a megfosztott! Boldog, ki megfizetez neked tettezet, melyet ellenünk elkövetéte! (9) Boldog ki megragadja s széztúzza kölykeidet a köszálon!

CXXXVIII.

138. zsoltár.

Hála Isten segítségeért.

(1) Dávidtól.

Hálát adok neked egész szivemből; szined előtt,

(ב) אֶשְׁתַּחֲוֶה | אֶל־הַיְכָל קִדְשְׁךָ וְאוֹרֶה
 אֶת־שִׁמְךָ עַד־הַסִּדָּךְ וְעַד־אַמְתָּךְ כִּי־
 הִגְדַּלְתָּ עַד־כָּד שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ: (ג) כַּיּוֹם
 קִרְאתִי וַתַּעֲנֵנִי תִרְהַבְנִי בְנַפְשִׁי עִזִּי:
 (ד) יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ כִּי־שָׁמְעוּ
 אִמְרֵי־פִיךָ: (ה) וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי
 גָּלוּד כְּבוֹד יְהוָה: (ו) כִּי־רַם יְהוָה וְשָׁפַל
 יִרְאֶה וְגִבּוֹה מִמְּרָחֵק יִידַע: (ז) אִם־אֵלֶּךָ |
 בְּקִרְבַּ צָּרָה תִּחְיֵנִי עַד אֶף אֹיְבֵי תִישָׁלַח
 יָדְךָ וַתּוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ: (ח) יְהוָה יִגְמַר
 בְּעַדֵי יְהוָה חֲסִידְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדְךָ
 אֶל־תִּרְף:

הלט

תפלה אל אלהים חיודע כל והחוקר והבוחן לבבות, וכו' ידבר מאהבתו
 הצדיקים ומשנאתו אל הרשעים.

(א) לְמַנְצֵה לְדָוִד מִזְמוֹר

יְהוָה חִקְרַתְנִי וַתִּדְּעַ: (ב) אַתָּה יָדַעְתָּ
 שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בְּנֵתָה לְרַעִי מִרְחוֹק: (ג)
 אֶרְחִי וְרַבְעִי זֵרִית וְכָל־דַּרְכֵי הַסִּבְנֵתָה:
 (ד) כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ
 כִּכְתָּה: (ה) אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי וַתִּשֶׁת עָלַי

Isten! zengek neked. (2) Leborulok szent templomodban, s hálát adok nevednek kegyedért és hűségedért; mert nagyobbá titted minden hurednél a te szavadat. (3) Amely napon kiáltottam, meghallgattál engemet, büszkévé teszesz lelkemben bátorsággal. (4) Előtted hódolnak, örökkévaló, a föld királyai mind, mert hallották szádnak szózatát. (5) S énekelnek az örökkévaló útjairól, hogy nagy az örökkévaló dicsősége. (6) Mert magasztos az örökkévaló, s látja az alacsonyot, s a magast távolról észreveszi. (7) Ha szorultság között járok, te életben megtartsz; ellenségeim haragja fölött nyújtod ki kezedet, s jobbod megsegít engem. (8) Az örökkévaló végez helyettem! Örökkévaló! kegyed örökkétart: ne hagyd abba kezeid műveit.

CXXXIX.

139. zsoltár.

Isten mindentudó; ismeri legtitkosabb gondolatainkat, s bárhová rejtőzzünk is, ő mindenütt lát; hatalmas keze mindenütt utolér.

(1) Az énekmester Dávidnak egy zsoltára.

Örökkévaló! te megvizsgálasz engem s ismersz (2) Te ismered ültemet s keltemet, megfigyeled gondolatomat távolból. (3) Pályámat s fekvőhelyemet kimérted, s minden útamat meghatározta. (4) Hisz nincsen szó nyelvemen, hogy te örökkévaló nem ismernéd egészen. (5) Hátral s elöl szereztél engemet, s reám

כפֹּכֶה: (י) פִּלְאִיָּה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁבַּחַה
 לֹא־אוֹכַל לָהּ: (י) אֲנִי אֶדְדָּ מְרוּחָךְ וְאֲנִי
 מִפְּנֵיךְ אֶבְרַח: (ח) אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם
 אֲתָה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדָּ: (ט) אִשָּׂא
 כְּנַפְי־שָׁחַר אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרֵית יוֹם: (י) נִם־
 שָׁם יִדְדָּ תִנְחַנִּי וְתִאֲחַזֵּנִי יְמִינֶךָ: (יא) וְאָמַר
 אֲדֹ־חֶשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֹרֶךְ בְּעַדְנִי:
 (יב) נִם־חֶשֶׁךְ לֹא־יִחַשֵׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם
 יֵאֵר כְּחִשׁוּכָה כְּאֹרֶחַ: (יג) כִּי־אֲתָה
 קִנִּיתָ קְדוּתִי תִסְכְּנִי בְּבֶשֶׁן אֲמִי: (יד) אֹדְדָּ
 עַד כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְדָּאִים מִעֲשִׂיךְ
 וְנִפְשִׁי יִדְעַת מָאֵד: (טו) לֹא־נִכְחַד עֲצָמִי
 מִמֶּךָ אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בִּסְתֵר רִקְמַתִּי
 בְּתַחֲתִיּוֹת אֲרֶץ: (טז) נִדְמִי אֲרֹא עֵינֶיךָ
 וְעַל־סִפְרֶךָ כִּדְם יִכְתְּבוּ יָמַימִם יִצְרוּ וְלֹא
 אֶחָד בָּהֶם: (יז) וְלִי מִה־יִּקְרוּ רַעִיךְ אֵל
 מִה־עֲצָמוֹ רֵאשִׁיהֶם: (יח) אֶסְפְּרָם מִחֹל
 יִרְבוּן הַקִּיצָתִי וְעוֹדֵי עִמָּד: (יט) אִם־
 תִּקְטַל אֱלֹהֶיךָ רָשָׁע וְאֲנִשִׁי דָמִים סוּרוּ
 מִנִּי: (כ) אֲשֶׁר יִמְרוּךְ לְמִזְמָה נִשְׂוֹא לִשְׂוֹא

*פליאה ק' *מלרע והכלל כל אנה רפ"א קמ"ז ומלעיל ובאר ישנים
 מלרע וזה אחד מהם (בן מלך). *ולו קרי

tetted kezedet. (6) Rejtelmes tudomány ez előtted; magasztos, fel nem érem. (7) Hová menjek szellemed előtt? s háová meneküljek előled? (8) Ha felszállnék égbe, ott vagy te; s ha a sirban vetném ágyamat, ime, ott vagy. (9) Ha szállnék hajnal szárnyain, megpihennék a tenger legvégén: (10) Ott is vezetne engem kezed, s megragadna engem jobbod. (11) S ha mondanám: Sötétség! boríts el engem; akkor világossággá lenne körülöttem. (12) Á sötétség sem homályosít előtted, s az éj napként világít: sötétség és világosság egymáshoz hasonlók. (13) Mert te alkottad veséimet, betakartál anyám ölében. (14) Hálát adok neked, hogy oly félelmes kiválóan teremtettem! Felségesek a te műveid, lelkem azt jól tudja. (15) Csontalkotásom nincs tőled elrejtve, aki titokban teremtettem; szövettem a föld legaljában. (16) Csirámban láttak szemeid, s könyveden mind fel vannak írva a fenntartott napok, midőn még egy sem volt közülök. (17) Mily becsesek énnekem gondolataim, felőled Isten! mily hatalmas az ő számuk! (18) Megszámlálom, több a fönnyénél; felocsúdom, s még nálad vagyok. (19) Vajha megölnéd, Isten! a gonoszt, s a vérszomjas emberek távoznának tőlem! (20) Kik nevedet álnokságra emli-

עֲרִיף׃ (כא) הֲלוֹא־מִשְׁנֵאֵיךָ יְהוָה | אֲשַׁנָּא
 וּבִתְקוּמָמֶיךָ אֶתְקוּשָׁט׃ (כב) תִּכְלִית
 שְׁנֵאָה שְׁנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃ (כג)
 חֲקַרְנִי אֵל יְדַע דְּבַבִּי בְּחֲנִנִי וְדַע שְׂרַעֲפִי׃
 (כד) וְרֵאֵה אִם־דָּרָךְ עֲצַב־בִּי וְנִחַנִּי בְּדַרְדָּר
 עוֹלָם׃

קמ

בו יתפלל נגד אויביו.

(א) בְּמִנְצַח מְזִמּוֹר דְּדוֹד׃

(ב) חֲלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ
 חַמְסִים תִּנְצַרְנִי׃ (ג) אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ רַעוֹת
 בְּלִבָּם כִּלְיוּם יְגוּרוּ מִלְּחַמּוֹת׃ (ד) שָׁנְנִי
 לְשׁוֹנָם כְּמִוְנָהשׁ חֶמֶת עֲכָשׁוּב תַּחַת
 שְׁפָתֵימוֹ סָלָה׃ (ה) שָׁמְרֵנִי יְהוָה | מִיַּד־י
 רָשָׁע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצַרְנִי אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ
 לְדַחּוֹת פְּעַמָּי׃ (ו) טָמְנוּ־גֵאִים | פֶּחַ לִי
 וְחִבְלִים פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לַיַּד־מַעְגָּל מְקַשִּׁים
 שְׁתוּדֵי לִי סָלָה׃ (ז) אִמַּרְתִּי לִיהוָה אֵלֵי
 אַתָּה הָאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחְנוּנָי׃ (ח) יְהוָה
 אֲדַנִּי עֵז יִשׁוּעָתִי סְבוֹתָה לְרֵאשִׁי בַיּוֹם
 נִשְׁק׃ (ט) אֲדַתְתִּנִּי יְהוָה מֵאוֹיְבֵי רָשָׁע זָמְמוֹ

tik hamisságra kiejtve károsítóit által. (21) Ime gyűlölőidet, örökkévaló! gyűlölöm; s utálom, kik ellened támadnak. (22) Végtelen gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek nekem. (23) Vizsgálj meg, Isten! s ismerd meg szívemet; könyörülj rajtam s ismerd meg gondolataimat. (24) Lásd, vajjon a fájdalom útja van-e nálam? s vezess engem az örökléthez vezető úton.

CXL.

*140 zsoltár.***Ima ellenségeinek üldözése miatt.**

(1) Az ének mestertől, Dávidnak egy zsoltára.

(2) Örökkévaló! ments meg engem a rossz embertől, őrizz meg az erőszak férfiától. (3) Kik a szivben gonoszokat kigondolnak, naponta viszálykodásokat támasztanak. (4) Megélesítik nyelvöket, mint a kigyó; viperaméreg van ajkaik alatt, Szeláh. (5) Őrizz meg, örökkévaló! a gonosz kezeitől; az erőszak férfiától ments meg engem, kik lépteimet megejteni gondolják. (6) A kevélyek tört és köteleket rejtenek ellenem, kifeszítnek hálót az ösvény táján, fogókat állítanak nekem, Szeláh. (7) Mondom az örökkévalónak: Istenem vagy te! figyelj, örökkévaló! könyörgésem szavára. (8) Az örökkévaló, én Uram, üdvöm erőssége, te befödöd fejemet a fegyverkezés napján. (9) Ne teljesítsd, örökkévaló; a gonosz vágyait; álnoksága ne sikerül-

אֶל־תִּפֶּק יְרוּמוֹ סֵלָה: (א) רֹאשׁ מִסְבֵּי
 עֲמַל שִׁפְתֵימוֹ יִבְסוּמוֹ: (א) יִמְטוּ עֲלֵיהֶם
 גַּחֲלִים בְּאֵשׁ יִפְלֹם בְּמַהֲמֹרוֹת בְּלִי־קוֹמוֹ:
 (ב) אִישׁ לְשׁוֹן בְּלִי־יִכּוֹן בְּאָרֶץ אִישׁ־חֶמֶם
 רַע יִצְוֹדְנוּ לְמַדְחַפְתָּ: (ג) יִדְעֵתָ כִּי־
 יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עֲנִי מִשִּׁפְטֵי אֲבִינִים:
 (ד) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָיִם
 אֶת־פְּנֵיךָ:

קמא

בו יתפלל לה' שיכין ויחזק לבו לעשות הטוב והישר ולשמרו ממוקשות
 פועלי און.

(א) מְזִמּוֹר לְדָוִד

יְהוָה קָרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִּי הַאֲזִינָה
 קוֹלִי בְּקִרְאֵי־קֶדֶד: (א) תִּפְּוֹן תִּפְּלֵתִי
 קִטְרֵת דְּפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת־עֶרְבִי:
 (א) שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֵרָה לְפִי לְצַרָּה עַל־
 דֶּל שִׁפְתָי: (ב) אֶל־תִּטְֹּלֵבִי | לְדַבֵּר רַע
 לְהַתְּעוֹלֵד עַל־לוֹת | בְּרָשַׁע אֶת־אִישִׁים
 פְּעֻלֵי־אֶזְוֹן וּבִלְ־אֶלְהֵם בְּמַנְעֵמִיהֶם: (ג)
 יִהְדַּמְנִי צְדִיק | חֶסֶד וְיִזְכִּיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ
 אֶל־יְנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וְתִפְּלֵתִי בְרַעוֹתֵיהֶם:

jön: büszkén felemelkednének, Szeláh. (10) Körülfogó elleneim fejét borítsa ajkaik nyomorultsága. (11) Szálljon rájuk izzószen; tüzzel ejtse el őket — mély gödrökbe, hogy fel ne kelhessenek. (12) A rágalmazó ember nem boldogul a földön; az erőszakos férfiút üldözi a bűn, hogy megejtse. (13) Tudom, hogy az örökkévaló az elnyomottnak ítéletet, a szegényeknek jogot szerez. (14) Csak igazak adnak hálát nevednek, az őszinték megmaradnak szined előtt.

CXLI.

141 zsoltár.

Ima, hogy Isten megerősítse szívét erényben és jámborságban, ellenségeinek fondorkodásától pedig óvja meg.

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Örökkévaló! téged hílak, siess hozzám; hallgass szavamra, midőn hozzád kiáltok. (2) Vajha tetszenék imám mint tömjénfüst előtted, kezeim emelése, mint estiáldozat. (3) Örökkévaló! figyelj, vigyázz számra, őrizd meg ajkaim ajtaját. (4) Ne engedd szivemet rosszra hajlania, hogy zsarnokságból álnokságokat elkövessek, gonosztevő előkelők módjára; nem eszem kellemes ételeikből. (5) Fenyítsen meg az igazságos kegyesen s oktasson engem: a fej kenőolaja el nem tántoritja fejemet, mert az én imám is rosszaságuk miatt van.

(א) נִשְׁמָטוּ בִידֵי־סֶלַע שְׁפִטִיהֶם וְשָׁמְעוּ
 אֲמָרֵי כִי נִעְמּוּ: (ב) כָּמוֹ פֶלֶחַ וּבִקְעָה
 בְּאָרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׂאוֹד: (ג) כִּי
 אֶלֶיךָ יְהוָה אֲדַנִּי עֵינַי בְּכָה חֲסִיתִי אֶל־
 תֵּעָר נַפְשִׁי: (ד) שְׁמַרְנִי מִיַּד פֶּחַ יִקְשׁוּ
 לִי וּמִקְשׁוֹת פְּעָדַי אָזֶן: (ה) יִפְלוּ בְּמִכְמָרוֹ
 רַשָּׁעִים יַחַד אֲנֹכִי עַד־אֶעְבֹּר:

קמב

בו יתחנן אל אלהים להושיעו משונאיו העוֹטְרִים אֵלָיו וְאִנְשׁוֹ לַתְּפִשׁוּ.
 (א) מִשְׁכִּיל דָּוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעְרָה תְּפִלָּה:

(ב) קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֲזַעַק קוֹלִי אֶל־
 יְהוָה אֶת־חֲנֹן: (ג) אֲשַׁפֵּד לְפָנָיו שִׁיחֵי
 צָרָתִי לְפָנָיו אֲגִיד: (ד) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי |
 רוּחִי וְאַתָּה יְדַעַת נְתִיבָתִי בְּאַרְחֵזוֹ |
 אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶּחַ דָּי: (ה) הַבַּיִת יָמִין |
 וְרֵאָה וְאִינֹדִי מִכִּיר אֲבָד מָנוֹס מִמֶּנִּי
 אִינֹן דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: (ו) זַעַקְתִּי אֶלֶיךָ יְהוָה
 אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסֵי חֶלְקִי בְּאָרֶץ הַחַיִּים:
 (ז) הִקְשִׁיבָה | אֶל־רִנָּתִי כִּי־דָלוּתִי מְאֹד
 הֲצִילֵנִי מִרַדְפֵי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי:

(6) Akik sziklás tájakra menekültek lesznek biráik; ezek hallgatnak szavaimra, mert nyájasak. (7) A földmivelőhöz hasonlóan, ki a földet vájja, vettetnek szét a mi csontjaink a sir szájánál. (8) Mert reád, Isten Uram! szegezvék az én szemeim; benned bizom, ne taszítsd el lelkemet! (9) Őrizz meg engemet töröktől, melyeket nekem vetnek, és a gonosztevők hálótól. (10) Hadd essenek a gonoszok saját csapdáikba egyetemben, míg én átmegyek!

CXLII.

142. zsoltár.

Ima szabadulásért, midőn azon veszedelemben forgott, hogy az őt és barlangját körülfogó Saul emberei által elfogassék.

(1) Oktatás Dávidtól. Ima, midőn a barlangban volt.

(2) Hangosan kiáltok fel az örökkévalóhoz; hangosan könyörgök az örökkévalóhoz. (3) Kiöntöm előtte panaszomat, szorultságomat elmondom előtte. (4) Ha szellemem elkomorodik bennem, te ismered ösvényemet: amely úton megyek, tört vetettek nekem. (5) Jobbra tekintek, nézek, de nincs ismerősöm; veszve a menekvés előlem; senki sem törődik életemmel. (6) Hozzád kiáltok, örökkévaló! mondom: te vagy ótalmam, osztályom az élet honában. (7) Figyelj hangos panaszomra, mert igen megfogyatkoztam; ments meg üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam. (8) Hozz ki

(ח) הוֹצִיָאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־
שְׁמֶךָ בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עֲלַי׃

קמוג

בו יתפלל אל אל להצילו מהר מרודפיו.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד

יְהוָה | שָׁמַע תִּפְלֹתַי הַיְאֵזִנָּה אֶל־
תַּחֲנוּנַי בְּאַמְנַתְךָ עֲלֵנִי בְצַדִּיקְתֶּךָ׃ (ב)
וְאֵל־תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט אֶת־עַבְדְּךָ כִּי לֹא־
יִצְדַּק קַפְנִיךָ כָּל־חַי׃ (ג) כִּי־רָרָה אוֹיֵב |
נַפְשִׁי דָבָא לְאַרְצָן חֵרְתִי הוֹשִׁיבֵנִי
בְּמַחֲשָׁבִים כַּמְתִּי עוֹדָם׃ (ד) וְתַתְּעַטְּפָה
עַל־י רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמֵם לְבָבִי׃ (ה) זְכַרְתִּי
יָמִים | מִקְדָּם הַגִּיתִי בְּכָל־פִּעְעֶקֶךָ בְּמַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח׃ (ו) פִּרְשַׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ
נַפְשִׁי | כְּאַרְצֵן־עֵינֶפֶה קָךְ סָלָה׃ (ז) מְהֵרָה
עֲנֵנִי | יְהוָה כָּל־תָּה רוּחִי אֶל־תִּסְתַּר
פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יָרְדֵי בּוֹר׃ (ח)
הַשְׁמִיעֵנִי בַבֶּקֶר | חֲסִדְךָ כִּי־בָךְ בְּטַחַתִּי
הוֹדִיעֵנִי דָרְךְ־זוֹ אֶלְךָ כִּי־אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי
נַפְשִׁי׃ (ט) הַצִּיֵּקֵנִי מֵאֵיבֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

engem a rekeszből, hogy hálát adjak nevednek. Ben-
nem megkoszorúzzák magukat az igazak, ha jót teszesz
velem.

CXLIII.

143. zsoltár.

Esedezés gyors segélyért ádáz üldözői ellen.

(1) Dávidnak egy zsoltára.

Örökkévaló! hallgasd meg imámat, figyelj könyör-
gésemre; igazságodért hallgass meg engemet! a te
igaz voltodért! (2) S ne jöjj ítéletbe a te szolgáloddal,
mert nem igazoltatik előtted semmi élő. (3) Mert el-
lenség üldözi lelkemet, földhöz sujtja életerőmet, he-
lyez engem sötétségbe mint az örök halottakat. (4) S
elkomorodik bennem szellemem, szivem megder-
med bennem. (5) Emlékszem az ősidőkre, gondolko-
zom egyes műveid fölött, elmélkedem kezeid cseleke-
detéről. (6) Kezeimet kiterjesztem előtted; lelkem,
mint a bányadt föld, utánad eped, Szeláh. (7) Siess,
hallgass meg, örökkévaló! lelkem eleped; ne rejtse el
arcodat előlem; különben hasonlítok a verembe szál-
lókhoz. (8) Hallasd velem reggel kegyedet, mert ben-
ned bizom; tudasd velem az útat, melyen járjak;
mert hozzád emelem fel lelkemet. (9) Ments meg el-
lenségeimtől, örökkévaló! veled fedezem magamat.

כִּפִּיתִי: (י) לְמַדְנִי | לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי-
 אֶתָּה אֱלֹהֵי רוּחַךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּי בְּאָרֶץ
 מִישׁוֹר: (יא) לְמַעַן-שִׂמְךָ יִהְיֶה תַחֲנִי
 בְּצַדִּיקְתֶּךָ | תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: (יב)
 וּבַחֲסֶדְךָ תִצְמִית אֵיבֵי וְהֶאֱבַדְתָּ כָל-
 צָרָרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ:

קמד

תודתו ובקשתו כאשר הניח לו אלהים מכל אויביו.

(א) קְדוֹד |

בְּרוּךְ יְהוָה | צוּרֵי הַמְּקַמֵּד יְדֵי קִרְבֵּי
 אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: (ב) חֲסִדֵי וּמְצוּדוֹתַי
 מִשָּׁנָבִי וּמִפְלָטֵי-לִי מִגְּנֵי וּבֹו חֲסִיתִי
 הִרְדָּד עַמִּי תַחֲתַי: (ג) יְהוָה מֶה-אָדָם
 וַתִּדְעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשֶׁבְהוּ: (ד) אָדָם
 קִהְבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: (ה) יְהוָה
 הַט־שָׁמַיִךְ וַתִּרְדַּ גַּע בַּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
 (ו) בְּרוּךְ בָּרַק וַתִּפְיֵצֶם שְׁלַח הַצִּיָּק
 וַתַּהַמֵּם: (ז) שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצַנֵּי
 וְהַצִּיֵּנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר: (ח)
 אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שׁוֹא וְיַמִּינָם יַמִּין שֶׁקֶר:
 (ט) אֱלֹהִים שִׁיר הַדָּשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּגִבֹּל

(10) Taníts meg engem, hogy akaratodat teljesítsem, mert te vagy az én Istenem: jóságos szellemed vezéreljen egyenes földön. (11) Nevedért, örökkévaló! tartsd meg életemet; igazságodért szabadítsd ki lelkemet a szorultságból. (12) Kegyelmedben semmisítsd meg ellenségeimet, s veszítsd el mindazokat, kik életem ellen törnek, mert én szolgád vagyok.

CXLIV.

144. zsoltár.

Hálaének, midőn Isten nyugalmat szerzett ellenségeitől.

(1) Dávidtól.

Áldott az örökkévaló, teremtőm, ki kezeimet a háborura tanítja; ujjaimat a csatára. (2) Kegyességem és váram! menhelyem s megmentőm; paizsom, kiben bizom; ki népeket aláam vet. (3) Örökkévaló! mi az ember, hogy pártolod őt? a mulandó fia, hogy vele gondolsz? (4) Az ember a lehelethez hasonlít; napjai mint a mulandó árnyék. (5) Örökkévaló! hajlitsd meg egedet s szállj le! érintsd a hegyeket, s füstbe szállnak. (6) Gyújts villámokat s szórd széjjel; küldd nyilaidat s vesd el azokat. (7) Nyújtsd kezeidet a magasból; szabadíts, ments meg engem a nagy víztől, a barbárok kezétől. (8) Kiknek szája hamisságot szól, jobbjuk az álnokság jobbja. (9) Isten! új éneket énekelek ne-

עשׂוֹר אִמְרֵה־קָדָּךְ : (א) הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה
 לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
 רָעָה : (ב) פָּצְנִי וְהִצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֶכֶר
 אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־שׂוֹא וְיָמִינָם יָמִין שֶׁקֶר :
 (ג) אֲשֶׁר בָּנִינוּ כְּנִטְעִים מִגִּדְּדִים
 בְּנִעְוֵרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹרֹת מִחֻטְבוֹת
 תִּבְנֶית הַיֶּכֶד : (ד) מְזוּיְנוּ מִלְּאִים מִפִּיקִים
 מִיַּן אֶל־זֶן צֹאנֵנוּ מֵאֲדִיפוֹת מִרְבָּבוֹת
 בְּהוֹצֹתֵנוּ : (ה) אֲלוֹפֵינוּ מִסָּבְלִים אֵין
 פֶּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹהָה בְּרַחֲבֵתֵנוּ :
 (ו) אֲשֶׁר־יָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־יָעַם
 שִׁיחֹה אֱלֹהָיו :

קמה

תהלת האל יתברך ושבוה.

(א) תהלה לדוד

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד : (ב) בְּכָל־יּוֹם אֶבְרַכְּךָ
 וְאֶהַלְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : (ג) גְּדוֹל
 יְהוָה וּמֵהַקֵּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר :
 (ד) דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ
 וְגִידוֹ : (ה) הַיָּדָר כְּבוֹד הַדּוֹדָךְ וְדַבְּרֵי

ked, tizhúru lanton zengek tenéked. (10) Ki győzelmet ad a királyoknak, az megszabadítja Dávidot, ő szolgáját, gonosz kardtól. (11) Szabadíts, ments meg engem a barbárok kezétől! kiknek szája hamisságot szól, s jobbjuk az álnokság jobbjá. (12) Fiaink mint a cseméték nőnek fel ifjuságukban; leányaink mint a szobrok, kifaragvák csarnok mintájára. (13) Tárházaink megvannak töltve, szolgáltának tápot tápra; juhaink ezreket ellenek, tizezreket kültelkeinken. (14) Marháink súlyosak: nincs kár, nincs veszteség, nincs jajkiáltás tereinken. (15) Boldog az a nép, mely ügyjár! boldog az a nép, kinek az örökkévaló az ő Istene!

CXLV.

*145. zsoltár.***Isten dicsérete.**

(Alfabetikus versszakaszok).

(1) Dicsőítőének Dávidtól.

Magasztallak Istenem! oh király! s áldom nevedet örökön örökké. (2) Minden nap áldlak tégedet, s dicsőitem nevedet örökön örökké. (3) Nagy az örökkévaló, s fölötte dicséretes, nagysága ki nem fürkészhető. (4) Nemzedék nemzedéknek dicséri tetteidet, s hirdeti mindenhatóságodat. (5) Fenséged dicsőségének méltó-

נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה׃ ^(ו) וְעִזּוֹן | נִזְרָאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וּגְדֹלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה׃ ^(ז) זֶכֶר רַב־
טוֹבֶיךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ׃ ^(ח) חַנּוּן
וְרַחוּם יְהוָה אֲרֹךְ אַפָּיִם וּגְדוֹל חֶסֶד׃
^(ט) טוֹב יְהוָה לְכָל יוֹרְחָמָיו עַד־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
^(י) יוֹדֶיךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
יִבְרַכּוּכָה׃ ^(יא) כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ׃ ^(יב) לְהוֹדִיעַ | קִבְּנֵי
הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַדְּכוּתוֹ׃
^(יג) מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים
וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר׃ ^(יד) סוֹמֵךְ
יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכַּפּוּפִים׃ ^(טו) עֵינַי־כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּ
וְאַתָּה גּוֹתֵן־קָהָם אֶת־אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ׃
^(טז) פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכַדְחֵי
רְצוֹן׃ ^(יז) צַדִּיק יְהוָה בְּכַד־דָּרְכָיו וְחַסִּיד
בְּכַד־מַעֲשָׂיו׃ ^(יח) קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת׃ ^(יט) רְצוֹן־
יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם׃
^(כ) שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֶת־כָּל־
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד׃ ^(כא) תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבֹר־

ságáról, s csodadolgairól akarok beszélni. (6) Félelmes hatalmadról szól minden; én is nagyságodat beszélem el. (7) Túláradnak nagy jóságod emlékétől, s igazságodat hangosan magasztalják. (8) Könyörületes és irgalmas az örökkévaló, hosszontűrő s nagykegyelmű. (9) Jóságos az örökkévaló mindenki iránt, s irgalma kiterjed minden teremtményére. (10) Hálát ad neked, örökkévaló, minden teremtményed, s igazaid áldanak téged. (11) Birodalmad dicsőségéről beszélnek, s hirdetik mindenhatóságodat. (12) Hogy megismertessék mindenhatóságát az ember fiaival, s birodalma méltóságának dicsőségét. (13) Birodalmad örökidőknek birodalma, s uralkodásod mind az időkön tart. (14) Az örökkévaló támogatja mind az elesőket, s felemeli mind a legörnyedteket. (15) Valamennyinek szemei te reád várnak, s te adod nekik eledelőket idejében. (16) Megnyitod kezedet, s jóltartasz minden élőt kegyelemmel. (17) Igazságos az örökkévaló minden útján, s kegyes minden teremtménye iránt. (18) Közel van az örökkévaló mindazokhoz, kik őt imádják, akik őszintén kiáltanak hozzá. (19) Tisztelőinek akaratát teljesíti, meghallgatja fohászkozásukat s megsegíti őket. (20) Az örökkévaló megóvjá mindazokat, kik őt szeretik; a gonoszokat pedig mind kiirtja. (21) Az örökké-

פִּי וַיְבַרְךָ כָּל־בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
וָעַד †

קמו

תהלת ה' והתעוררת לבטוח בו ולא בן אדם.

(א) הַלְלוּהָ |

הַדְּלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה † (ב) אֶהְלֵלָהּ
יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי † (ג)
אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִדִיבִים בְּבֶן־אָדָם | שְׁאִין
לוֹ תִשׁוּעָה † (ד) תֵּצֵא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו † (ה) אֲשֶׁר־י
שָׂא לִיעֶקֶב בְּעִזּוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו †
עֲשֵׂה † (ו) שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֶּׁמֶר אָמַת לְעוֹלָם †
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט | גַּעֲשׂוּקִים נִתְּן גָּחַם
לְרַעְבִּים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים † (ז) יְהוָה
פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כַּפּוּפִים יְהוָה |
אֲהַב צַדִּיקִים † (ח) יְהוָה | שֶׁמֶר אֶת־גֵּרִים
יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעֲוֶת †
יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן גְּדֹר
וְדָר הַלְלוּהָ †

való dicsőségét hirdeti szám, s áldja minden lény szent nevét örökön örökké.

CXLVI.

146. zsoltár.

Ki Istenben bizik, nem csalatkozik ; emberi segély azonban megbizhatatlan.

(1) Hallelujah !

Lelkem ! magasztald az örökkévalót. (2) Magasztalom az örökkévalót amig élek ; zengek Istenemnek, mig létezem. (3) Ne bizzatok fejedelmekben, ember fiában, kinél segítség nincsen. (4) Elhagyja lelke, visszatér földjéhez : az napon odavesznek tervei. (5) Boldog, kinek Jákob Istene van segítségére, ki reményét az örökkévaló Istenébe veti. (6) Ki az eget és a földet alkotja, a tengert s mind a bennök levőt ; ki a hűséget megőrzi örökre. (7) Ki igazságot szerez az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek. Az örökkévaló megoldja a kötözötteket. (8) Az örökkévaló megnyitja a vakok szemeit ; az örökkévaló felemeli a görnyedteket ; az örökkévaló szereti az igazakat. (9) Az örökkévaló ótalmazza a bujdosókat, árvákat és özvegyeket felemel ; de a gonoszok útját meggörbíti. (10) Az örökkévaló uralkodik örökké, a te Istened Zión, mind az időkön át. Hallelujah !

קמז

בו יספר גדולת אלהים ורוב חסדו וטובו אל ברואינו.

(א) תְּלַלֶּיָהּ |

כִּי־טוֹב זְמִרָה אֲדַהֵינוּ כִּי־נָעִים נֶאֱוָה
 תִּהְיֶה: (ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנַס: (ג) הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם: (ד) מוֹנֵה מַסְפַּר
 לְכוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: (ה) נִדְוֵד
 אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מַסְפַּר:
 (ו) מֵעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיד רָשָׁעִים
 עַד־אֶרֶץ: (ז) עֵנּוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה זְמִרוֹ
 לְאֲדַהֵינוּ בְּכִנּוֹר: (ח) הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם |
 בְּעָבִים הַמְכִיז לְאֶרֶץ מִטֶּר הַמְצַמִּיחַ
 הַרִים חֲצִיר: (ט) נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה
 לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: (י) לֹא בְגִבוֹרֶת
 הַפֹּסֵם יִחַפֵּן לֹא־בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
 (יא) רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּיַחֲלִים
 לְחַסְדּוֹ: (יב) שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה
 הַדְּלִי אֲדַהֵךְ צִיּוֹן: (יג) כִּי־תוֹק בְּרִיתֵי
 שְׁעָרֶיךָ בָּרֶךְ בְּנֵיךְ בְּקִרְבֶּךָ: (יד) הַשֵּׁם־
 גְּבוּרֶךְ שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּיִּם שְׂבִיעֶךָ: (טו)

CXLVII.

147. zsoltár.

Isten nagysága, végtelen kegyelme s jósága minden teremtménye iránt.

(1) Hallelujah!

Mily szép Istenünknek zengni! oly kellemes, nyájas a magasztalás. (2) Az örökkévaló felépíti Jeruzsálemet, összegyűjti Izráel számüzötteit. (3) Ki meggyógyítja a megtört szíveket, beköti fájdalmaikat. (4) Meghatározza a csillagok számát, valamennyiöket néven hija. (5) Nagy a mi Urunk s mindenható, értelme számnélküli. (6) Az örökkévaló felemeli az alázatosakat, a gonoszokat földig megalázza. (7) Hangoztassatok hálaéneket az örökkévalónak! zengjete Istenünknek hárfán! (8) Ki az eget felhőkkel borítja, a földnek esőt készít, füvet növeszt a hegyeken. (9) Adja a baromnak takarmányát, a fiatal varjúknak, a miért kiáltanak. (10) Nem gyönyörködik a paripa erejében, nem szereti a férfi izmosságát. (11) Az örökkévaló szereti tisztelőit, akik kegyére várakoznak. (12) Dicsérd, Jeruzsálem, az örökkévalót! magasztald Istenedet Zión! (13) Mert megerősíti kapuid závárajait, megáldja gyermekeidet kebledben. (14) Ki határodnak békét szerez, a búza kövérevel ellát téged bőven. (15) Szavát a

הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד־מְהֵרָה יְרוּץ
 דְּבָרוֹ: (טז) הִנֵּיתָן שִׁדְג כַּצֶּמֶר כְּפֹר כְּאֶפֶר
 יִפְּזֹר: (יז) מִשְׁדִּיךְ קִרְחוֹ כִּפְתִּים לְפָנַי
 קִרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: (יח) יִשְׁקַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם
 יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם: (יט) מִיָּד דְּבָרוֹ
 לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: (כ) לֹא־
 עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעוּם
 הַקְּדוֹיָהּ:

קמח

בו יעורר להלל את ה'

(א) הַלְלוּיָהּ |

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בַּמְרוֹמִים: (ב) הַלְלוּהוּ כָּל־מְלֵאכָיו
 הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: (ג) הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
 וַיִּרְחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר: (ד) הַלְלוּהוּ
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם: (ה)
 יִהְדְּלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וַנְּבָרְאוּ:
 (ו) וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִי־נִתָּן וְלֹא
 יַעֲבוֹר: (ז) הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ
 תְּגִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: (ח) אֲשׁ וּבָרַד שִׁדְג

*דבריו ק' *פת"ח באתנה *צבאיו ק'

földre küldi; mily hamar siet parancsa! (16) Ad havat gyapju módra, szór deret, mint a hamut. (17) Dobja jegét darabonként: fagya előtt ki állhat meg? (18) Szavát küldi, s elolvasztja, megfordítja szelét, vizek folynak. (19) Igéit jelenti Jákobnak, törvényeit s ítéleteit Izráelnek. (20) Nem úgy tesz ő minden néppel, ítéleteit nem tudatja velök. Hallelujah!

CXLVIII.

*148. zsoltár.***Buzdítás Isten magasztalására.**

(1) Hallelujah!

Magasztaljátok az örökkévalót az egekből! magasztaljátok ama magasságokban. (2) Magasztaljátok angyalai mind! magasztaljátok mind a seregei. (3) Magasztaljátok nap és hold, magasztaljátok a világosság minden csillagai. (4) Magasztaljátok egek egei, s a vizek az egek fölött! (5) Magasztalják az örökkévaló nevét; mert ő parancsolt s megteremtettek. (6) Oda állította örök időre; törvényt adott, át nem hágja. (7) Magasztaljátok az örökkévalót földbeliek! tengeri szörnyek s mind a vizárok. (8) Tüzes villám és jégeső,

וְקִיטּוֹר רוּחַ סְעָרָה עָשָׂה דְבָרוֹ: (ט) הַהָרִים
 וְכָל־גְּבֻעוֹת עֵיץ פָּרוּ וְכָל־אֲרָזִים: (י) הַחַיִּיהַ
 וְכָל־בְּהֵמָה רָמֵשׁ וְצִפּוֹר כִּנְף: (יא) מַלְכֵי־
 אֲרָץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שִׁפְטֵי אֲרָץ:
 (יב) בַּחֹרִים וְגַם־בַּתּוֹלֵת זְקֵנִים עִם־
 נְעָרִים: (יג) יִהְלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־
 נִשְׁגַּב שָׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדוּ עַל־אֲרָץ וּשְׁמַיִם:
 (יד) וַיִּרְם קָרְן | לְעַמּוֹ תִּהְיֶה לְכָל־חַסִּידָיו
 דְּבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַקְּלוּ־יָהּ:

קמט

בו יעורר עם ישראל להלל ה' אלהיהם ומלכם ותקותו לנצח את אויביו.

(א) הַלְלוּיָהּ |

36

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְיֶה
 בְּקִהַל חַסִּידִים: (ב) יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂוֵי
 בְּנֵי־צִיּוֹן וַיְגִילוּ בְּמִדְבָּרָם: (ג) יִהְדָּקוּ שָׁמוֹ
 בְּמַחֹד בַּתָּף וּכְנֹר יִזְמְרוּ־קוֹ: (ד) כִּי־
 רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאַר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה:
 (ה) יַעֲלֶזּוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־
 מִשְׁכְּבוֹתָם: (ו) רוּמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב
 פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: (ז) לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם
 תּוֹכְחוֹת בַּלְּאֻמִּים: (ח) לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם

hó és köd; szélvihar, mely parancsát végrehajtja. (9) A hegyek s mind a halmok, gyümölcsfák s mind a csedrusok. (10) A vadállat s minden barom, a féreg és szárnyas madár. (11) A föld királyai s mind a népek; a fejedelmek s a föld minden birája; (12) ifjak és szüzek, öregek és fiatalok: (13) magasztalják az örökkévaló nevét; mert az ő neve egyedül fenséges. Dicsősége a földre s égre terjed. (14) Ő emeli népének hatalmát: Dicsőítőének minden jámborának, Izráel fiainak, rokon népének. Hallelujah!

CXLIX.

149. zsoltár.

Buzdítás Isten magasztalására. Az Isten hiteért küzdő népnek végső diadaia.

(1) Hallelujah!

Énekeljete az örökkévalónak új éneket, dicsőségét az igazak gyülekezetében. (2) Örüljön Izráel terem-tőjének; Zión gyermekei örvendnek királyuknak. (3) Magasztalják nevét körtánczczal; dobbal s hárfával zengjete neki. (4) Mert az örökkévaló szereti népét; ékesiti az alázatosokat győzelemmel. (5) Az igazak vigadnak tiszteletben, ujjongnak fekvőhelyeiken. (6) Magasztalják Istent torkukkal, s kétélű kard van kezökben. (7) Hogy boszút álljanak a pogányokon, fenytést mérjenek a hitetlenekre. (8) Hogy királyaikat

בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוּלָה׃ (ט)
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא
 לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוּ־יָהּ׃

קג

התעוררות לתהלת אלהים.

(א) הַלְלוּ־יָהּ |

הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִבְעֵ
 עֲזָו׃ (ב) הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּכַבֵּ
 גְדָלוֹ׃ (ג) הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְלָ וּבְנֹזֵר׃ (ד) הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב׃ (ה) הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי־תְרוּעָה׃
 (ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃

lánczokkal megkötözzék, előkelőiket vas béklókkal.
 (9) Hogy végrehajtsák rajtuk a megírt ítéletet. Fenséges ő minden igazának! Hallelujah!

CL.

150. zsoltár.

Serkentés Isten dicsőítésére.

(1) Hallelujah!

Magasztaljátok Istent szentségében; magasztaljátok hatalma mennyboltozatában! (2) Magasztaljátok mindenhatóságában; magasztaljátok végtelen nagysága szerint. (3) Magasztaljátok kúrtharsogással; magasztaljátok lanttal és hárfával! (4) Magasztaljátok dobbal s körtánczczal; magasztaljátok húrok pengésével s fuvo-lával. (5) Magasztaljátok hangos czimbalmokkal! magasztaljátok rivalgó czimbalmokkal. (6) Minden lélek magasztalja Jaht! Hallelujah!

